

II

(Nelegislativní akty)

JEDNACÍ ŘÁDY

EVROPSKÝ PARLAMENT

JEDNACÍ ŘÁD

7. volební období

březen 2011

Poznámka pro čtenáře:

V souladu s rozhodnutími Parlamentu o používání rodově neutrálního jazyka v jeho dokumentech jednací řád zohledňuje příslušné pokyny schválené rozhodnutím Skupiny na vysoké úrovni pro rovnost pohlaví a rozmanitost dne 13. února 2008 a odsouhlasené předsednictvem dne 19. května 2008.

Výklad ustanovení jednacího řádu je psán kurzívou (v souladu s článkem 211).

OBSAH

		<i>Strana</i>
HLAVA I	POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY	12
KAPITOLA I	POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU	12
Článek 1	Evropský parlament	12
Článek 2	Nezávislý mandát	12
Článek 3	Ověřování pověřovacích listin	12
Článek 4	Délka funkčního období poslanců	13
Článek 5	Výsady a imunity	14
Článek 6	Zbavení poslanecké imunity	14
Článek 7	Imunitní řízení	14
Článek 8	Provádění statutu poslanců	15
Článek 9	Finanční zájmy poslanců, pravidla chování a přístup do Parlamentu	16
Článek 10	Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům	16
Článek 11	Pozorovatelé	16
KAPITOLA 2	FUNKCE V PARLAMENTU	17
Článek 12	Dočasný předseda	17
Článek 13	Nominace a obecná ustanovení	17
Článek 14	Volba předsedy – úvodní projev	17
Článek 15	Volba místopředsedů	17
Článek 16	Volba kvestorů	17
Článek 17	Délka funkčního období	17
Článek 18	Uvolnění funkce	18
Článek 19	Předčasné ukončení výkonu funkce	18
KAPITOLA 3	ORGÁNY A POVINNOSTI	18
Článek 20	Povinnosti předsedy	18
Článek 21	Povinnosti místopředsedů	18
Článek 22	Složení předsednictva	19
Článek 23	Povinnosti předsednictva	19
Článek 24	Složení Konference předsedů	19
Článek 25	Povinnosti Konference předsedů	20
Článek 26	Povinnosti kvestorů	20
Článek 27	Konference předsedů výborů	20
Článek 28	Konference předsedů delegací	20
Článek 29	Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů	21

KAPITOLA 4	POLITICKÉ SKUPINY	21
Článek 30	Vytváření politických skupin	21
Článek 31	Činnosti a právní postavení politických skupin	21
Článek 32	Meziskupiny	21
Článek 33	Nezařazení poslanci	22
Článek 34	Způsob rozdělení křesel v jednacím sále	22
HLAVA II	LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY	22
KAPITOLA 1	LEGISLATIVNÍ PROCES – OBECNÁ USTANOVENÍ	22
Článek 35	Pracovní program Komise	22
Článek 36	Dodržování Listiny základních práv Evropské unie	22
Článek 37	Ověřování právního základu	22
Článek 37a	Přenesení legislativních pravomocí	23
Článek 38	Ověřování finanční slučitelnosti	23
Článek 38a	Posuzování dodržování zásady subsidiarity	23
Článek 39	Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu	24
Článek 40	Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady	24
Článek 41	Právo podnětu udělené Parlamentu Smlouvami	24
Článek 42	Podnět podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie	24
Článek 43	Projednávání legislativních dokumentů	25
Článek 44	Legislativní postupy týkající se podnětů členských států	25
KAPITOLA 2	POSTUP VE VÝBORU	26
Článek 45	Legislativní zprávy	26
Článek 46	Zjednodušený postup	26
Článek 47	Nelegislativní zprávy	26
Článek 48	Zprávy z vlastního podnětu	26
Článek 49	Stanoviska výborů	27
Článek 50	Postup s přidruženými výbory	27
Článek 51	Postup společných schůzí výborů	28
Článek 52	Navrhování zpráv	28
KAPITOLA 3	PRVNÍ ČTENÍ	28
Ve výboru		28
Článek 53	Změna návrhu legislativního aktu	28
Článek 54	Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům	28

V plénu	29
Článek 55 Závěr z prvního čtení	29
Článek 56 Zamítnutí návrhu Komise	29
Článek 57 Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise	29
Další postup	30
Článek 58 Postup po přijetí postoje Parlamentu	30
Článek 59 Opětovné postoupení Parlamentu	30
Článek 60 vypouští se	31
KAPITOLA 4 DRUHÉ ČTENÍ	31
Ve výboru	31
Článek 61 Sdělení postoje Rady	31
Článek 62 Prodloužení lhůt	31
Článek 63 Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru	31
V plénu	32
Článek 64 Závěr z druhého čtení	32
Článek 65 Zamítnutí postoje Rady	32
Článek 66 Pozměňovací návrhy k postoji Rady	32
KAPITOLA 5 TŘETÍ ČTENÍ	32
Dohodovací řízení	32
Článek 67 Svolání dohodovacího výboru	32
Článek 68 Delegace v dohodovacím výboru	32
V plénu	33
Článek 69 Společný návrh	33
KAPITOLA 6 ZÁVĚR LEGISLATIVNÍHO PROCESU	33
Článek 70 Interinstitucionální jednání v legislativních postupech	33
Článek 71 Dohoda z prvního čtení	33
Článek 72 Dohoda z druhého čtení	33
Článek 73 Podmínky pro navrhování legislativních aktů	34
Článek 74 Podepisování přijatých aktů	34
KAPITOLA 6a ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI	34
Článek 74a Řádný postup pro přijímání změn Smluv	34
Článek 74b Zjednodušený postup pro přijímání změn Smluv	35
Článek 74c Smlouvy o přistoupení	35
Článek 74d Vystoupení z Unie	35
Článek 74e Porušení základních hodnot členským státem	35

Článek 74f	Složení Parlamentu	36
Článek 74g	Posílená spolupráce mezi členskými státy	36
KAPITOLA 7	ROZPOČTOVÉ POSTUPY	36
Článek 75	Víceletý finanční rámec	36
Článek 75a	Pracovní dokumenty	36
Článek 75b	Projednávání návrhu rozpočtu – první fáze	36
Článek 75c	Finanční trialog	37
Článek 75d	Rozpočtové dohodovací řízení	37
Článek 75e	Přijetí rozpočtu s konečnou platností	38
Článek 75f	Systém prozatímních dvanáctin	38
Článek 76	Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu	38
Článek 77	Jiné postupy udělování absolutoria	38
Článek 78	Parlamentní kontrola plnění rozpočtu	38
KAPITOLA 8	VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY	38
Článek 79	Odhad výdajů Parlamentu	38
Článek 79a	Postup pro sestavení odhadu výdajů Parlamentu	39
Článek 80	Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje	39
KAPITOLA 9	POSTUP SOUHLASU	39
Článek 81	Postup souhlasu	39
KAPITOLA 10	VYPOUŠTÍ SE	39
Článek 82	vypouští se	39
KAPITOLA 11	OSTATNÍ POSTUPY	40
Článek 83	Postup zaujímání stanovisek podle článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie	40
Článek 84	Postupy týkající se sociálního dialogu	40
Článek 85	Postup posuzování dobrovolných dohod	40
Článek 86	Kodifikace	40
Článek 87	Přepřarování	40
Článek 87a	Akty v přenesené pravomoci	41
Článek 88	Prováděcí opatření	41
HLAVA II A	VNĚJŠÍ VZTAHY	42
KAPITOLA 12	MEZINÁRODNÍ DOHODY	42
Článek 89	vypouští se	42
Článek 90	Mezinárodní dohody	42

Článek 91	Postupy podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou	43
KAPITOLA 13	ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA	43
Článek 92	vypouští se	43
Článek 93	Zvláštní zástupci	43
Článek 94	vypouští se	43
Článek 95	Mezinárodní zastoupení	43
Článek 96	Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	43
Článek 97	Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	44
Článek 98	Porušování lidských práv	44
KAPITOLA 14	VYPOUŠTÍ SE	44
Článek 99	vypouští se	44
Článek 100	vypouští se	44
Článek 101	vypouští se	44
KAPITOLA 15	VYPOUŠTÍ SE	44
Článek 102	vypouští se	44
HLAVA III	TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ	44
Článek 103	Transparentnost činností Parlamentu	44
Článek 104	Přístup veřejnosti k dokumentům	45
HLAVA IV	VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY	45
KAPITOLA 1	JMENOVÁNÍ	45
Článek 105	Volba předsedy Komise	45
Článek 106	Volba Komise	46
Článek 107	Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi	46
Článek 107a	Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie	46
Článek 108	Jmenování členů Účetního dvora	46
Článek 109	Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky	47
KAPITOLA 2	PROHLÁŠENÍ	47
Článek 110	Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady	47
Článek 111	Vysvětlení rozhodnutí Komise	47
Článek 112	Prohlášení Účetního dvora	47

Článek 113	Prohlášení Evropské centrální banky	47
Článek 114	Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik	48
KAPITOLA 3	PARLAMENTNÍ OTÁZKY	48
Článek 115	Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou	48
Článek 116	Doba vyhrazená pro otázky	48
Článek 117	Otázky k písemnému zodpovězení	48
Článek 118	Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení	49
KAPITOLA 4	ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ	49
Článek 119	Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů	49
KAPITOLA 5	USNESENÍ A DOPORUČENÍ	49
Článek 120	Návrhy usnesení	49
Článek 121	Doporučení Radě	50
Článek 122	Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	50
Článek 123	Písemná prohlášení	51
Článek 124	Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem	51
Článek 125	Konzultace s Výborem regionů	51
Článek 126	Žádosti určené evropským agenturám	51
KAPITOLA 6	INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY	52
Článek 127	Interinstitucionální dohody	52
KAPITOLA 7	POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE	52
Článek 128	Řízení před Soudním dvorem Evropské unie	52
Článek 129	vypouští se	53
HLAVA V	VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY	53
Článek 130	Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí	53
Článek 131	Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)	53
Článek 132	Konference parlamentů	53
HLAVA VI	ZASEDÁNÍ	53
KAPITOLA 1	ZASEDÁNÍ PARLAMENTU	53
Článek 133	Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání	53
Článek 134	Svolávání Parlamentu	54
Článek 135	Místo zasedání a schůzí	54
Článek 136	Účast poslanců na zasedáních	54

KAPITOLA 2	PLÁN PRÁCE PARLAMENTU	54
Článek 137	Návrh pořadu jednání	54
Článek 138	Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy	54
Článek 139	Krátké přednesení	55
Článek 140	Přijímání a změny pořadu jednání	55
Článek 141	Mimořádná rozprava	55
Článek 142	Postup pro naléhavé případy	55
Článek 143	Společná rozprava	56
Článek 144	Lhůty	56
KAPITOLA 3	OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ	56
Článek 145	Přístup do jednacího sálu	56
Článek 146	Jazyky	56
Článek 147	Přechodná ustanovení	56
Článek 148	Rozesílání dokumentů	56
Článek 149	Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků	57
Článek 150	Jednominutový projev	57
Článek 151	Osobní prohlášení	57
KAPITOLA 4	OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ NEDODRŽENÍ KODEXU CHOVÁNÍ	58
Článek 152	Okamžitá opatření	58
Článek 153	Sankce	58
Článek 154	Vnitřní odvolání	58
KAPITOLA 5	USNÁŠENÍSCHOPNOST A HLASOVÁNÍ	59
Článek 155	Usnášeníschopnost	59
Článek 156	Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů	59
Článek 157	Přípustnost pozměňovacích návrhů	59
Článek 158	Hlasování	60
Článek 159	Rovnost hlasů	60
Článek 160	Zásady hlasování	61
Článek 161	Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích	61
Článek 162	Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech	62
Článek 163	Dílčí hlasování	62
Článek 164	Hlasovací právo	62
Článek 165	Hlasování	62
Článek 166	Konečné hlasování	62
Článek 167	Jmenovité hlasování	62
Článek 168	Elektronické hlasování	62
Článek 169	Tajné hlasování	63

Článek 170	Vysvětlení hlasování	63
Článek 171	Spory týkající se hlasování	63
KAPITOLA 6	NÁVRHY NA PŘERUŠENÍ JEDNÁNÍ A PROCESNÍ NÁVRHY	64
Článek 172	Procesní návrhy	64
Článek 173	Procesní námitky	64
Článek 174	Nepřípustnost věci	64
Článek 175	Vrácení výboru	64
Článek 176	Ukončení rozpravy	64
Článek 177	Odročení rozpravy a odklad hlasování	65
Článek 178	Přerušení nebo ukončení denního zasedání	65
KAPITOLA 7	VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ	65
Článek 179	Zápis	65
Článek 180	Přijaté texty	65
Článek 181	Doslovné záznamy	66
Článek 182	Audiovizuální záznam ze zasedání	66
HLAVA VII	VÝBORY A DELEGACE	66
KAPITOLA 1	VÝBORY – ZŘIZOVÁNÍ A PŮSOBNOST	66
Článek 183	Zřizování stálých výborů	66
Článek 184	Zřizování zvláštních výborů	66
Článek 185	Vyšetřovací výbory	66
Článek 186	Složení výborů	67
Článek 187	Náhradníci	68
Článek 188	Povinnosti výborů	68
Článek 189	Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin	69
Článek 190	Podvýbory	69
Článek 191	Předsednictva výborů	69
Článek 192	Koordinátoři a stínoví zpravodajové výboru	69
KAPITOLA 2	VÝBORY – ČINNOST	70
Článek 193	Schůze výborů	70
Článek 194	Zápisy ze schůzí výborů	70
Článek 195	Hlasování ve výboru	70
Článek 196	Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru	70
Článek 197	Doba vyhrazená pro otázky ve výboru	70
KAPITOLA 3	MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE	70
Článek 198	Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly	70

Článek 199	Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy	71
Článek 200	Smíšené parlamentní výbory	71
HLAVA VIII	PETICE	71
Článek 201	Petiční právo	71
Článek 202	Posuzování petic	72
Článek 203	Oznamování petic	73
HLAVA IX	VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV	73
Článek 204	Volba veřejného ochránce práv	73
Článek 205	Činnost veřejného ochránce práv	73
Článek 206	Odvolání veřejného ochránce práv	74
HLAVA X	SEKRETARIÁT PARLAMENTU	74
Článek 207	Sekretariát	74
HLAVA XI	PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI	74
Článek 208	Pravomoci předsedy	74
Článek 209	Pravomoci předsednictva	74
Článek 210	Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu	75
HLAVA XII	UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU	75
Článek 211	Uplatňování jednacího řádu	75
Článek 212	Změna jednacího řádu	75
HLAVA XIII	RŮZNÁ USTANOVENÍ	76
Článek 213	Symboly Unie	76
Článek 214	Nevyřízené záležitosti	76
Článek 215	Uspořádání příloh	76
Článek 216	Opravy	76
PŘÍLOHA I	Ustanovení o používání čl. 9 odst. 1 – transparentnost a finanční zájmy poslanců	78
PŘÍLOHA II	Průběh doby vyhrazené pro otázky podle článku 116	79
PŘÍLOHA III	Pokyny k otázkám k písemnému zodpovězení podle článku 117 a článku 118	81
PŘÍLOHA IV	Pravidla a obecné zásady pro výběr témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 122	82

PŘÍLOHA V	vypouští se	82
PŘÍLOHA VI	Postup při projednávání a přijímání rozhodnutí o udělení absolutoria	83
PŘÍLOHA VII	Působnost stálých výborů	85
PŘÍLOHA VIII	Důvěrné a citlivé dokumenty a skutečnosti	92
PŘÍLOHA IX	Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu	98
PŘÍLOHA X	Ustanovení o uplatňování čl. 9 odst. 4 – působení zájmových skupin v Evropském parlamentu	101
PŘÍLOHA XI	Výkon funkce veřejného ochránce práv	102
PŘÍLOHA XII	Předcházení podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství	111
PŘÍLOHA XIII	Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, ve znění rozhodnutí 2006/512/ES	114
PŘÍLOHA XIV	Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí	117
PŘÍLOHA XV	Nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům	130
PŘÍLOHA XVI	Pokyny k výkladu pravidel chování poslanců	137
PŘÍLOHA XVII	Pokyny pro schvalování Evropské komise	138
PŘÍLOHA XVIII	Postup udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu	140
PŘÍLOHA XIX	Partnerství pro komunikaci o Evropě	144
PŘÍLOHA XX	Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování (článek 251 Smlouvy o ES)	146
PŘÍLOHA XXI	Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu	150

HLAVA I

POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA I

Poslanci Evropského parlamentu

Článek 1

Evropský parlament

1. Evropský parlament je shromážděním zvoleným podle Smluv, aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách a podle vnitrostátních právních předpisů odvozených od Smluv.

2. Osoby zvolené do Evropského parlamentu se označují jako:

„Членове на Европейския парламент“ v bulharštině,

„Diputados al Parlamento Europeo“ ve španělštině,

„Poslanci Evropského parlamentu“ v češtině,

„Medlemmer af Europa Parlamentet“ v dánštině,

„Mitglieder des Europäischen Parlaments“ v němčině,

„Euroopa Parlamendi liikmed“ v estonštině,

„Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου“ v řečtině,

„Members of the European Parliament“ v angličtině,

„Députés au Parlement européen“ ve francouzštině,

„Feisirí de Pharlaimint na hEorpa“ v irštině,

„Deputati al Parlamento europeo“ v italštině,

„Eiropas Parlamenta deputāti“ v lotyštině,

„Europos Parlamento nariai“ v litevštině,

„Európai Parlamenti Képviselő“ v maďarštině,

„Membri tal-Parlament Ewropew“ v maltštině

„Leden van het Europees Parlement“ v nizozemštině,

„Posłowie do Parlamentu Europejskiego“ v polštině,

„Deputados ao Parlamento Europeu“ v portugalštině,

„Deputați în Parlamentul European“ v rumunštině,

„Poslanci Európskeho parlamentu“ ve slovenštině,

„Poslanci Evropskega parlamenta“ ve slovinštině,

„Euroopan parlamentin jäsenet“ ve finštině,

„Ledamöter av Europaparlamentet“ ve švédštině.

Článek 2

Nezávislý mandát

Poslanci Evropského parlamentu vykonávají svůj mandát nezávisle. Nejsou vázáni žádnými pokyny a mandát, který obdrží, není vázaný.

Článek 3

Ověřování pověřovacích listin

1. Po volbách do Evropského parlamentu vyzve předseda příslušné orgány členských států, aby neprodleně oznámily Parlamentu jména zvolených poslanců, aby všichni poslanci mohli zasednout v Parlamentu s účinností od okamžiku zahájení prvního zasedání po volbách.

Zároveň předseda upozorní tyto orgány na příslušná ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 a vyzve je, aby přijaly opatření nezbytná k tomu, aby nedošlo k případům neslučitelnosti s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu.

2. Každý poslanec, jehož zvolení bylo oznámeno Parlamentu, učiní předtím, než zasedne v Parlamentu, písemné prohlášení, že nezastává žádnou funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976. Po všeobecných volbách bude toto prohlášení učiněno, je-li to možné, nejpozději šest dnů před ustavujícím zasedáním Parlamentu. Dokud nejsou ověřeny pověřovací listiny poslance nebo není rozhodnuto o případném sporu a za předpokladu, že předtím podepsal výše uvedené písemné prohlášení, zasedá poslanec v Parlamentu a v jeho orgánech a požívá všech práv, která jsou s tím spojena.

Pokud je na základě skutečností ověřitelných ze zdrojů přístupných veřejnosti zjištěno, že poslanec zastává funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, předseda o tom informuje Parlament, který oznámí uvolnění mandátu.

3. Na základě zprávy výboru příslušného pro ověřování pověřovacích listin ověří Parlament bezodkladně pověřovací listiny a rozhodne o platnosti mandátu každého nově zvoleného poslance a rozhodne také o případných sporech, které mu byly předloženy podle ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 kromě sporů vyplývajících z vnitrostátních volebních právních předpisů.

4. Zpráva příslušného výboru se zakládá na úředních sděleních jednotlivých členských států o konečných výsledcích voleb se jmény zvolených kandidátů a jejich případných náhradníků, spolu s jejich pořadím v souladu s výsledky hlasování.

Mandát poslance může být potvrzen, pouze pokud poslanec učinil písemná prohlášení podle tohoto článku a přílohy I tohoto jednacího řádu.

Na základě zprávy příslušného výboru se může Parlament kdykoli vyjádřit ke sporu ohledně platnosti mandátu jakéhokoli poslance.

5. Pokud je poslanec jmenován v důsledku odstoupení kandidátů ze stejné listiny, výbor zajistí, aby odstoupení proběhlo v souladu s duchem a literou aktu ze dne 20. září 1976 a čl. 4 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

6. Příslušný výbor zajistí, aby veškeré informace, které by mohly ovlivnit výkon mandátu poslance Evropského parlamentu nebo pořadí náhradníků, předaly orgány členského státu nebo Unie neprodleně Parlamentu, a to s uvedením data nabytí účinnosti, jde-li o jmenování.

Zahájí-li příslušné orgány členských států řízení, které může vést ke ztrátě mandátu poslance, požádá předseda tyto orgány, aby ho pravidelně informovaly o stavu řízení. Předseda postoupí tuto věc příslušnému výboru, na jehož návrh může Parlament zaujmout k dané věci postoj.

Článek 4

Délka funkčního období poslanců

1. Funkční období poslance se řídí aktem ze dne 20. září 1976. Kromě toho končí mandát také úmrtím poslance, nebo pokud se poslanec vzdá mandátu.

2. Každý poslanec zůstává ve funkci do zahájení prvního zasedání Parlamentu po volbách.

3. Pokud se poslanec vzdává mandátu, oznámí tuto skutečnost předsedovi spolu se dnem účinnosti, přičemž doba mezi dnem oznámení a dnem, k němuž se poslanec mandátu vzdává,

nesmí být delší než tři měsíce. Toto oznámení musí mít formu úředního zápisu sepsaného v přítomnosti generálního tajemníka nebo jeho zástupce, musí být podepsáno generálním tajemníkem nebo jeho zástupcem a dotyčným poslancem a je neprodleně předloženo příslušnému výboru, který ho zařadí na pořad jednání své nejbližší schůze po obdržení tohoto dokumentu.

Jestliže se příslušný výbor domnívá, že vzdání se mandátu není v souladu s duchem nebo literou aktu ze dne 20. září 1976, informuje o tom Parlament, aby rozhodl, zda došlo k uvolnění mandátu.

V opačném případě je mandát uvolněn s účinností ode dne uvedeného odstupujícím poslancem v úředním zápisu. O této věci se v Parlamentu nehlasuje.

Za určitých mimořádných okolností, zejména tehdy, pokud se jedno nebo více dílčích zasedání koná mezi datem účinnosti vzdání se mandátu a první schůzi příslušného výboru a pokud politická skupina, k níž odstupující poslanec patřil, není schopna získat náhradního poslance během těchto dílčích zasedání, protože mandát ještě nebyl uvolněn, se použije zjednodušený postup. Podle tohoto postupu má zpravodaj příslušného výboru pověřený těmito případy pravomoc přezkoumat neprodleně jakékoli řádně oznámené vzdání se mandátu, a pokud by jakékoli prodlení při přezkoumávání oznámení mělo negativní následky, seznámit s touto věcí předsedu výboru a podle odstavce 3 ho požádat, aby:

— buď jménem výboru informoval předsedu Parlamentu, že může být potvrzeno uvolnění mandátu,

— nebo svolal mimořádnou schůzi výboru, která se bude zabývat konkrétními problémy, které zpravodaj zjistil.

4. Oznámí-li příslušný orgán členského státu předsedovi, že podle právních předpisů daného členského státu skončilo funkční období poslance Evropského parlamentu, buď v důsledku neslučitelnosti ve smyslu čl. 7 odst. 3 aktu ze dne 20. září 1976, nebo zbavením mandátu podle čl. 13 odst. 3 uvedeného aktu, informuje předseda Parlament, že daný mandát skončil dnem, který sdělil členský stát, a vyzve daný členský stát, aby uvolnění mandátu neprodleně obsadil.

Jakmile příslušné orgány členských států nebo Unie či dotyčný poslanec oznámí předsedovi jmenování nebo zvolení do funkce, která je neslučitelná s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, předseda o tom informuje Parlament, který oznámí uvolnění mandátu.

5. Orgány členských států nebo Unie informují předsedu o jakémkoli úkolu, kterým mají v úmyslu pověřit poslance. Předseda postoupí příslušnému výboru otázku slučitelnosti navrhovaného úkolu s literou a duchem aktu ze dne 20. září 1976. Předseda informuje Parlament, poslance a příslušné orgány o závěrech přijatých výborem.

6. Za den ukončení funkčního období a den účinnosti uvolnění mandátu se považuje:

— pokud se poslanec vzdal mandátu: den, kdy Parlament potvrdí uvolněný mandát podle úředního zápisu o vzdání se mandátu,

— pokud byl poslanec jmenován nebo zvolen do funkce neslučitelné s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976: den oznámení příslušným orgánem členského státu nebo Unie či dotyčným poslancem.

7. Pokud Parlament potvrdí, že se uvolnil mandát, vyrozumí o tom dotyčný členský stát a vyzve jej, aby mandát neprodleně obsadil.

8. Případný spor týkající se platnosti mandátu poslance, jehož pověřovací listiny již byly ověřeny, musí být postoupen příslušnému výboru, který neprodleně podá Parlamentu zprávu, a to nejpozději na začátku nejbližšího dílčího zasedání.

9. Parlament si vyhrazuje právo prohlásit mandát za neplatný nebo odmítnout potvrdit uvolnění mandátu, pokud poslanec mandát přijal nebo se jej vzdal na základě věcné nepřesnosti nebo nedostatku vůle.

Článek 5

Výsady a imunity

1. Poslanci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropské unie.

2. Průkazy, které umožňují poslancům volný pohyb v členských státech, jim vydává předseda Parlamentu, jakmile je vyrozuměn o jejich zvolení.

3. Poslanci mají právo nahlížet do jakéhokoli spisu Parlamentu nebo výboru, kromě osobních spisů a účtů, do nichž mohou nahlížet pouze poslanci, kterých se týkají. Výjimky z této zásady pro zacházení s dokumenty, ke kterým může být veřejnosti zakázán přístup podle nařízení (ES)

č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského Parlamentu, Rady a Komise, se řídí přílohou VIII tohoto jednacího řádu.

Článek 6

Zbavení poslanecké imunity

1. Při výkonu svých pravomocí s ohledem na výsady a imunity usiluje Parlament především o zachování své integrity jako demokratického zákonodárního shromáždění a o zajištění nezávislosti poslanců při plnění jejich povinností.

2. Každá žádost o zbavení poslanecké imunity, se kterou se příslušný orgán členského státu obrací na předsedu, je oznámena v plénu a je postoupena příslušnému výboru.

3. Každá žádost o ochranu imunity a výsad, se kterou se poslanec nebo bývalý poslanec obrací na předsedu, je oznámena v plénu a je postoupena příslušnému výboru.

Poslanec nebo bývalý poslanec může být zastupován jiným poslancem. Jiný poslanec však nesmí podat žádost bez souhlasu poslance, kterého se týká.

4. V naléhavém případě při zadržení poslance nebo omezení jeho svobody pohybu, kdy jsou patrně porušeny jeho výsady a imunity, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou a zpravodajem příslušného výboru z vlastního podnětu potvrdit výsady a imunity dotyčného poslance. Předseda oznámí své opatření výboru a informuje Parlament.

Článek 7

Imunitní řízení

1. Příslušný výbor projedná žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu imunity a výsad neprodleně a v pořadí, v jakém mu byly předloženy.

2. Výbor předloží návrh odůvodněného rozhodnutí, kterým doporučí přijetí či zamítnutí žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu imunity a výsad.

3. Výbor může požádat příslušný orgán o informace nebo odůvodnění, které považuje za nezbytné k tomu, aby mohl zaujmout stanovisko, zda má být poslanec zbaven imunity či zda má být jeho imunita ochráněna. Dotyčný poslanec musí dostat příležitost se vyjádřit; může předložit jakékoli dokumenty nebo jiné písemné doklady, které považuje za relevantní v dané věci. Může být zastoupen jiným poslancem.

4. Pokud se žádost o zbavení imunity týká více obvinění, může být o každém z nich rozhodnuto zvlášť. Zpráva výboru může ve výjimečných případech navrhnout, aby se zbavení imunity vztahovalo pouze na trestní stíhání a aby poslanec, dokud není rozsudek pravomocný, nemohl být zadržen, vzat do vazby, nebo aby proti němu nemohla být přijata jiná opatření, která by mu bránila ve výkonu mandátu.

5. Pokud je poslanec povinen vypovídat jako svědek nebo soudní znalec, není nutné žádat o zbavení imunity za předpokladu, že:

— se poslanec nemusí dostavit v den a dobu, kdy by mu to znemožňovalo nebo ztěžovalo výkon jeho parlamentních činností, nebo může poskytnout výpověď písemnou či jinou formou, jež mu nebrání ve výkonu jeho povinností,

— poslanec není povinen svědčit o důvěrných informacích, které získal při výkonu svého mandátu a jejichž zveřejnění nepovažuje za vhodné.

6. V případech týkajících se ochrany imunity nebo výsad výbor určí, zda dané okolnosti představují administrativní nebo jiné omezení volného pohybu poslanců cestujících z místa a do místa zasedání Parlamentu, nebo omezení svobody projevu či hlasování při výkonu mandátu, nebo zda jde o aspekt vymezený článkem 10 Protokolu o výsadách a imunitách, který není upraven vnitrostátním právem, a navrhne, aby příslušný orgán učinil nezbytné závěry.

7. Výbor může předložit odůvodněné stanovisko k pravomoci daného orgánu a k přípustnosti žádosti, ale za žádných okolností se nesmí vyslovit o vině nebo o nevině poslance, ani o tom, zda názory nebo činy, které mu jsou přisuzovány, odůvodňují trestní stíhání, a to ani v případě, že se při posuzování žádosti podrobně seznámil se skutkovým stavem daného případu.

8. Zpráva výboru je zařazena jako první bod do programu jednání nejbližšího zasedání následujícího po dni, kdy byla předložena. K návrhu či návrhům rozhodnutí nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Rozprava se u každého návrhu na zbavení, zachování nebo na ochranu imunity nebo výsady omezí na důvody pro a proti.

Aniž je dotčen článek 151, poslanec, o jehož výsadách a imunitách se jedná, nesmí promluvit v rozpravě.

O návrhu či návrzích rozhodnutí obsažených ve zprávě se hlasuje při prvním hlasování, které následuje po rozpravě.

Poté, co Parlament projedná danou věc, hlasuje se o každém návrhu obsaženém ve zprávě odděleně. Jestliže je návrh zamítnut, považuje se opačné rozhodnutí za přijaté.

9. Předseda okamžitě sdělí rozhodnutí Parlamentu dotýkajícímu poslanci a příslušnému orgánu dotýkajícímu členského státu spolu se žádostí, aby byl předseda informován o vývoji daného řízení a o soudních rozhodnutích, která z něj vyplývají. Jakmile předseda obdrží tuto informaci, sdělí ji Parlamentu způsobem, který považuje za nejvhodnější, případně po konzultaci s příslušným výborem.

10. Pokud předseda využije pravomocí, které mu byly svěřeny podle čl. 6 odst. 4, příslušný výbor vezme na své nejbližší schůzi iniciativu předsedy na vědomí. Výbor může, pokud to považuje za nezbytné, vypracovat zprávu a předložit ji Parlamentu.

11. Výbor se zabývá těmito věcmi a nakládá s veškerými dokumenty s co největší důvěrností.

12. Po konzultaci s členskými státy může výbor vypracovat informativní seznam orgánů členských států, které mohou předložit žádost o zbavení poslanecké imunity.

13. Jákýkoli dotaz příslušného orgánu týkající se rozsahu výsad nebo imunit poslanců se projednává podle výše uvedených ustanovení.

Článek 8

Provádění statutu poslanců

Parlament přijme statut poslanců Evropského parlamentu a jeho změny na základě návrhu příslušného výboru. Ustanovení čl. 138 odst. 1 se použije obdobně. Předsednictvo odpovídá za uplatňování těchto ustanovení a na základě ročního rozpočtu rozhoduje o finančním krytí.

Článek 9

Finanční zájmy poslanců, pravidla chování a přístup do Parlamentu

1. Parlament stanoví pravidla pro transparentnost finančních zájmů poslanců, která jsou uvedena v příloze k tomuto jednacímu řádu ⁽¹⁾.

Tato pravidla nesmí v žádném případě narušovat nebo omezovat výkon mandátu a s ním spojených politických či jiných činností.

2. Chování poslanců je založeno na vzájemné úctě, vychází z hodnot a zásad vymezených v základních dokumentech Evropské unie, nesmí snižovat důstojnost Parlamentu nebo ohrozit řádný chod parlamentní činnosti ani narušovat klidné prostředí v prostorách Parlamentu. Poslanci dodržují pravidla Parlamentu pro nakládání s důvěrnými informacemi.

Nedodržení těchto zásad a pravidel může vést k použití opatření v souladu s články 152, 153 a 154.

3. Uplatňování tohoto článku nijak neomezuje živost a bezprostřednost parlamentního jednání ani svobodu projevu poslanců.

Při uplatňování tohoto článku se plně dodržují výsadní práva poslanců vymezená v primárním právu a ve statutu poslanců.

Vychází ze zásady transparentnosti a zaručuje, že jakékoli ustanovení v této věci bude oznámeno poslancům a každý poslanec bude osobně seznámen se svými právy a povinnostmi.

4. Kvestoři jsou odpovědní za vydávání průkazů s nejvýše roční platností vystavených na jméno osobám, které chtějí často vstupovat do parlamentních prostor za účelem informování poslanců v rámci jejich mandátu v jejich vlastním zájmu nebo v zájmu třetích osob.

Od těchto osob se na druhé straně požaduje, aby:

— dodržovaly kodex chování zveřejněný jako příloha jednacího řádu ⁽²⁾,

— se zapsaly do rejstříku vedeného kvestory.

Tento rejstřík je veřejnosti přístupný na žádost ve všech pracovních místech Parlamentu a ve formě stanovené kvestory též v jeho informačních kancelářích v členských státech.

⁽¹⁾ Viz příloha I.

⁽²⁾ Viz příloha X.

Prováděcí pravidla k tomuto odstavci stanoví příloha tohoto jednacího řádu ⁽³⁾.

5. Pravidla chování, práva a výsady bývalých poslanců se stanoví rozhodnutím předsednictva. Při zacházení s bývalými poslanci nesmí být činěny žádné rozdíly.

Článek 10

Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům

Společná pravidla stanovená v interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování vedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), která obsahují opatření pro usnadnění vyšetřování vedených tímto úřadem, jsou použitelná v Parlamentu v souladu s rozhodnutím Parlamentu připojeným k tomuto jednacímu řádu ⁽⁴⁾.

Článek 11

Pozorovatelé

1. Byla-li podepsána smlouva o přistoupení státu k Evropské unii, může předseda se souhlasem Konference předsedů vyzvat parlament přistupujícího členského státu, aby ze svých členů vybral určitý počet pozorovatelů odpovídající počtu budoucích křesel v Evropském parlamentu přidělených tomuto státu.

2. Tito pozorovatelé se účastní do doby vstupu smlouvy o přistoupení v platnost jednání Parlamentu a jsou oprávněni hovořit ve výběrech a politických skupinách. Nemají však právo hlasovat či kandidovat na funkce v rámci Parlamentu. Jejich účast nemá na jednání Parlamentu žádný právní účinek.

3. Pokud jde o využívání zařízení Parlamentu a náhradu výloh vzniklých při jejich činnosti jako pozorovatelů, je jejich postavení stejné jako postavení poslance Parlamentu.

4. Odstavec 1 se použije obdobně do doby, než vstoupí v platnost opatření ⁽⁵⁾, na jehož základě se některým členským státům přidělí určitý počet dalších křesel v Parlamentu do skončení sedmého volebního období. Členské státy jsou vyzvány, aby v souladu se svými vnitrostátními předpisy jmenovaly pozorovatele.

⁽³⁾ Viz příloha X.

⁽⁴⁾ Viz příloha XII.

⁽⁵⁾ V souladu se závěry Evropské rady ze dne 11. a 12. prosince 2008.

KAPITOLA 2

Funkce v Parlamentu**Článek 12****Dočasný předseda**

1. Na zasedání konaném podle čl. 134 odst. 2 a na každém jiném zasedání konaném za účelem volby předsedy a předsednictva předsedá zasedání odstupující předseda nebo, není-li to možné, nejvýše postavený odstupující místopředseda nebo, nemůže-li nikdo z nich, služebně nejstarší poslanec, dokud není zvolen předseda.

2. Po dobu předsednictví poslance, který zastává funkci dočasného předsedy podle odstavce 1, se nekoná žádná rozprava, kromě rozpravy týkající se volby předsedy nebo ověření pověřovacích listin.

Poslanec, který zastává funkci dočasného předsedy podle odstavce 1, vykonává pravomoci předsedy uvedené v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci. Vyskytne-li se během jeho předsednictví jakákoli jiná záležitost týkající se ověření pověřovacích listin, postoupí ji výboru příslušnému pro ověřování pověřovacích listin.

Článek 13**Nominace a obecná ustanovení**

1. Předseda, místopředsedové a kvestoři jsou voleni tajným hlasováním v souladu s článkem 169. Nominace se podávají se souhlasem kandidátů. Návrhy mohou podávat pouze politické skupiny nebo nejméně čtyřicet poslanců. Jestliže však počet kandidátů nepřesáhne počet volných míst, mohou být kandidáti zvoleni aklamací.

2. Při volbě předsedy, místopředsedů a kvestorů je třeba zajistit spravedlivé zastoupení jednotlivých členských států a politických směrů.

Článek 14**Volba předsedy – úvodní projev**

1. Nejprve se volí předseda. Nominace se podávají před každou volbou poslanci ve funkci dočasného předsedy podle článku 12, který je oznámí Parlamentu. Jestliže po třech volbách nezíská žádný kandidát absolutní většinu odevzdaných hlasů, uskuteční se čtvrtá volba pouze mezi dvěma poslanci, kteří získali nejvyšší počet hlasů při třetí volbě. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného starší z kandidátů.

2. Jakmile je předseda zvolen, uvolní poslanec ve funkci dočasného předsedy podle článku 12 předsednické křeslo. Úvodní projev může pronést pouze zvolený předseda.

Článek 15**Volba místopředsedů**

1. Po zvolení předsedy se na jediném hlasovacím lístku volí místopředsedové. Kandidáti, kteří při první volbě získají absolutní většinu odevzdaných hlasů, se považují za zvolené do čtrnáctého místa podle pořadí získaných hlasů. Pokud je počet zvolených kandidátů nižší než počet míst, která mají být obsazena, uskuteční se za stejných podmínek druhá volba k obsazení zbývajících míst. Je-li zapotřebí třetí volba, stačí ke zvolení na zbývajících místech poměrná většina. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného nejstarší poslanec.

Ačkoliv tento článek na rozdíl od čl. 14 odst. 1 výslovně nestanoví možnost podávat nové nominace mezi jednotlivými hlasováními během volby místopředsedů, je podávání nových nominací dovoleno, protože Parlament jako svrchovaný orgán musí mít možnost vzít v úvahu všechny možné kandidáty, zvláště proto, že neexistence této možnosti by mohla být překážkou pro hladký průběh volby.

2. S výhradou čl. 18 odst. 1 závisí hierarchie místopředsedů na pořadí, v jakém byli zvoleni, a v případě rovnosti hlasů na věku.

Jestliže nebyli zvoleni tajnou volbou, závisí hierarchie na pořadí, v němž čte jejich jména předseda Parlamentu.

Článek 16**Volba kvestorů**

Po volbě místopředsedů volí Parlament pět kvestorů.

Kvestoři jsou voleni stejným postupem jako místopředsedové.

Článek 17**Délka funkčního období**

1. Funkční období předsedy, místopředsedů a kvestorů je dva a půl roku.

Pokud poslanec změní politickou skupinu, ponechá si funkci, kterou má v předsednictvu nebo v kolegiu kvestorů, po zbytek svého dvouapůlletého funkčního období.

2. Jestliže dojde k uvolnění některé z těchto funkcí před uplynutím této doby, zvolený poslanec vykonává funkci pouze po zbývající dobu funkčního období svého předchůdce.

Článek 18

Uvolnění funkce

1. Je-li nutné, aby předseda, místopředseda nebo kvestor byli nahrazeni, je jejich nástupce zvolen podle výše uvedených ustanovení.

Nově zvolený místopředseda vždy zaujímá pořadí svého předchůdce v dané hierarchii.

2. Uvolní-li se funkce předsedy, vykonává tuto funkci první místopředseda, dokud není zvolen nový předseda.

Článek 19

Předčasné ukončení výkonu funkce

Konference předsedů může třípětinovou většinou odevzdaných hlasů pocházejících nejméně ze tří politických skupin navrhnout Parlamentu, aby odvolal z funkce předsedu, místopředsedu, kvestora, předsedu a místopředsedu výboru, předsedu a místopředsedu meziparlamentní delegace nebo jakéhokoli jiného funkcionáře voleného v Parlamentu, pokud se dotyčný poslanec dopustí závažného pochybení. Pro schválení tohoto návrhu v Parlamentu je nutná dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců.

KAPITOLA 3

Orgány a povinnosti

Článek 20

Povinnosti předsedy

1. Předseda řídí všechny činnosti Parlamentu a jeho orgánů za podmínek stanovených v tomto jednacím řádu. Má všechny pravomoci nutné k tomu, aby předsedal jednáním Parlamentu a zajistil jejich řádný průběh.

Toto ustanovení lze vykládat tak, že pravomoci podle tohoto ustanovení zahrnují rovněž pravomoc zamezit nadměrnému využívání návrhů, jako jsou procesní námitky, procesní návrhy a vysvětlení hlasování, a nadměrnému využívání žádostí o oddělené, dílčí nebo jmenovité hlasování, pokud se předseda domnívá, že jsou zjevně určeny k dlouhodobému vážnému narušení jednání Parlamentu a práv ostatních poslanců a budou mít tento účinek.

Pravomoci podle tohoto ustanovení zahrnují pravomoc předkládat texty k hlasování v jiném pořadí, než je uvedeno v dokumentu, o kterém se má hlasovat. Obdobně k ustanovením čl. 161 odst. 7 může předseda předem požádat o souhlas Parlamentu.

2. Povinností předsedy je zahajovat, přerušovat a ukončovat zasedání, rozhodovat o přípustnosti pozměňovacích návrhů, o otázkách Radě a Komisi a o tom, zda jsou zprávy v souladu s jednacím řádem. Zajišťuje dodržování tohoto jednacího řádu, udržuje pořádek, uděluje slovo řečníkům, ukončuje rozpravy, dává hlasovat a oznamuje výsledky hlasování; postupuje výborům sdělení, která se jich týkají.

3. Předseda smí promluvit v rozpravě, pouze pokud ji shrnuje nebo pokud napomíná řečníky. Pokud se chce sám zúčastnit rozpravy, uvolní předsednické křeslo a nezaujme jej, dokud není rozprava o dané věci ukončena.

4. Předseda zastupuje Parlament v mezinárodních vztazích, při slavnostních příležitostech a v administrativních, právních a finančních věcech; předseda může tyto pravomoci delegovat.

Článek 21

Povinnosti místopředsedů

1. Je-li předseda nepřítomen nebo neschopen plnit své povinnosti nebo přeje-li si účastnit se rozpravy podle čl. 20 odst. 3, nahradí ho jeden z místopředsedů podle čl. 15 odst. 2.

2. Místopředsedové plní rovněž povinnosti, které jim ukládá článek 23, čl. 25 odst. 3 a 5 a čl. 68 odst. 3.

3. Předseda může delegovat na místopředsedy jakékoli úkoly, například zastupování při zvláštních slavnostech či aktech. Předseda může zejména pověřit jednoho z místopředsedů plněním úkolů předsedy podle čl. 116 odst. 3 a čl. 117 odst. 2.

Článek 22**Složení předsednictva**

1. Předsednictvo se skládá z předsedy a čtrnácti místopředsedů Parlamentu.
2. Kvestoři jsou členy předsednictva s poradním hlasem.
3. Skončí-li hlasování v předsednictvu rovností hlasů, rozhoduje hlas předsedy.

Článek 23**Povinnosti předsednictva**

1. Předsednictvo plní povinnosti, které mu ukládá tento jednací řád.
2. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců a vnitřní organizace Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánů.
3. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců na návrh generálního tajemníka nebo politické skupiny.
4. Předsednictvo přijímá rozhodnutí ve věcech týkajících se průběhu zasedání.

Součástí průběhu zasedání jsou otázky týkající se chování poslanců ve všech prostorách Parlamentu.

5. Předsednictvo přijímá ustanovení podle článku 33 týkající se nezařazených poslanců.
6. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví pravidla týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.
7. Předsednictvo sestavuje předběžný odhad výdajů Parlamentu.
8. Předsednictvo vydává vnitřní směrnice pro kvestory podle článku 26.
9. Předsednictvo je orgánem odpovědným za povolování schůzí výborů mimo běžná pracovní místa a za udělování slyšení a povolení ke studijním a informativním cestám zpravodajů.

Pokud jsou tyto schůze povoleny, určí se jazykový režim na základě úředních jazyků používaných a požadovaných členy a náhradníky dotyčného výboru.

Totéž platí pro delegace, pokud není se souhlasem jejich členů a náhradníků rozhodnuto jinak.

10. Předsednictvo jmenuje generálního tajemníka podle článku 207.

11. Předsednictvo stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni a při provádění tohoto nařízení převezme úkoly, které jsou mu svěřeny tímto jednacím řádem.

12. Předsednictvo stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Parlamentu, jeho orgánů, funkcionářů a ostatních poslanců a přihlédne přitom k jakékoli interinstitucionální dohodě uzavřené v této věci. Tato pravidla se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a připojí se k tomuto jednacímu řádu.

13. Předseda nebo předsednictvo mohou pověřit jednoho nebo více členů předsednictva obecnými nebo specifickými úkoly, které jsou v pravomoci předsedy nebo předsednictva. Zároveň stanoví způsoby a prostředky jejich provádění.

14. Předsednictvo jmenuje dva místopředsedy, jejichž úkolem je udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Místopředsedové informují pravidelně Konferenci předsedů o své činnosti v této oblasti.

15. Po zvolení nového Parlamentu zůstává odstupující předsednictvo ve funkci až do prvního zasedání nového Parlamentu.

Článek 24**Složení Konference předsedů**

1. Konference předsedů se skládá z předsedy Parlamentu a předsedů politických skupin. Předseda politické skupiny se může nechat zastupovat členem své skupiny.
2. Předseda Parlamentu vyzve jednoho z nezařazených poslanců k účasti na schůzích Konference předsedů. Tento poslanec však nemá hlasovací právo.
3. Konference předsedů usiluje o dosažení shody ve věcech, které jí jsou postoupeny.

Není-li možno dosáhnout shody, o věci se hlasuje tak, že váha hlasu závisí na počtu poslanců v každé politické skupině.

Článek 25

Povinnosti Konference předsedů

1. Konference předsedů plní povinnosti, které jí ukládá jednací řád.

2. Konference předsedů přijímá rozhodnutí ve věci organizace práce Parlamentu a ve věcech týkajících se plánování legislativní činnosti.

3. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s ostatními orgány a institucemi Evropské unie a s vnitrostátními parlamenty členských států.

4. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s třetími zeměmi a s institucemi a organizacemi mimo Evropskou unii.

5. Konference předsedů je odpovědná za organizaci strukturované konzultace s evropskou občanskou společností o významných tématech. Ta může zahrnovat organizaci veřejných diskusí o tématech obecného evropského zájmu, kterých se mohou účastnit zainteresovaní občané. Předsednictvo jmenuje místopředsedu odpovědného za provádění těchto konzultací, který podává zprávy Konferenci předsedů.

6. Konference předsedů sestavuje návrhy pořadu jednání dílčích zasedání Parlamentu.

7. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti týkající se složení a působnosti výborů, vyšetřovacích výborů a smíšených parlamentních výborů, stálých delegací a delegací *ad hoc*.

8. Konference předsedů rozhoduje o způsobu rozdělení křesel v jednacím sále podle článku 34.

9. Konference předsedů je orgánem, který uděluje svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu.

10. Konference předsedů předkládá předsednictvu návrhy na řešení administrativních a rozpočtových otázek týkajících se politických skupin.

Článek 26

Povinnosti kvestorů

Kvestoři jsou pověřeni administrativními a finančními záležitostmi, které se přímo týkají poslanců, a to podle vnitřních směrnic stanovených předsednictvem.

Článek 27

Konference předsedů výborů

1. Konference předsedů výborů se skládá z předsedů všech stálých nebo zvláštních výborů a volí svého předsedu.

V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference nejstarší poslanec nebo, pokud není přítomen, nejstarší přítomný poslanec.

2. Konference předsedů výborů může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce výborů a návrhů pořadu jednání dílčích zasedání.

3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů výborů určitými úkoly.

Článek 28

Konference předsedů delegací

1. Konference předsedů delegací se skládá z předsedů všech stálých meziparlamentních delegací a volí svého předsedu.

V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference nejstarší poslanec nebo, pokud není přítomen, nejstarší přítomný poslanec.

2. Konference předsedů delegací může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce delegací.

3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů delegací určitými úkoly.

Článek 29

Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů

1. Zápisy z jednání předsednictva a Konference předsedů se překládají do všech úředních jazyků, tisknou se a rozesílají všem poslancům a jsou přístupné veřejnosti, pokud předsednictvo nebo Konference předsedů mimořádně nerozhodne u některých bodů zápisu jinak z důvodu zachování důvěrnosti

podle čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001.

2. Kterýkoli poslanec může klást otázky týkající se práce předsednictva, Konference předsedů a kvestorů. Takové otázky se předkládají předsedovi písemně, oznámí se poslancům a do třiceti dnů od předložení se spolu s odpovědí zveřejní na internetových stránkách Parlamentu.

KAPITOLA 4

Politické skupiny

Článek 30

Vytváření politických skupin

1. Poslanci se mohou sdružovat ve skupinách podle své politické příslušnosti.

Parlament obvykle neposuzuje politickou příslušnost členů skupiny. Vytvořením skupiny v souladu s tímto článkem se dotyční poslanci automaticky hlásí k politické příslušnosti. Parlament posuzuje, zda byla skupina vytvořena v souladu s jednacím řádem, pouze pokud to dotyční poslanci popírají.

2. Politická skupina je tvořena poslanci zvolenými nejméně v jedné čtvrtině členských států. Nejnižší počet poslanců nutný k vytvoření politické skupiny je dvacet pět.

3. Pokud skupina přestane splňovat požadovanou minimální hranici, může předseda se souhlasem Konference předsedů povolit pokračování její existence do následujícího ustavujícího zasedání Parlamentu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

— poslanci i nadále zastupují nejméně jednu pětinu členských států,

— skupina existuje déle než jeden rok.

Předseda tuto výjimku neuplatní v případě, že má dostatečné důvody domnívat se, že dochází k jejímu zneužití.

4. Poslanec nemůže patřit k více než jedné skupině.

5. Vytvoření politické skupiny je oznámeno předsedovi Parlamentu formou prohlášení. Prohlášení musí obsahovat název skupiny, jména jejích členů a jména členů jejího předsednictva.

6. Prohlášení o vytvoření politické skupiny se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 31

Činnosti a právní postavení politických skupin

1. Politické skupiny vykonávají své povinnosti v rámci činností Unie, a to včetně úkolů, které pro ně vyplývají z jednacího řádu. V rámci organizační struktury generálního sekretariátu mají politické skupiny k dispozici vlastní sekretariát, administrativní zázemí a finanční prostředky, které jsou zahrnuty v rozpočtu Evropského parlamentu.

2. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, využívání a kontrolu tohoto zázemí a prostředků, stejně jako pravidla týkající se delegování příslušných pravomocí k plnění rozpočtu.

3. Tato pravidla stanoví administrativní a finanční důsledky případného rozpuštění politických skupin.

Článek 32

Meziskupiny

1. Jednotliví poslanci mohou vytvářet meziskupiny nebo jiná neoficiální seskupení poslanců složená z členů různých parlamentních výborů s cílem umožnit neformální výměnu názorů na konkrétní otázky napříč různými politickými skupinami a podporovat kontakty mezi poslanci a občanskou společností.

2. Tato seskupení nesmí vyvíjet žádnou činnost, která by mohla vést k záměně s oficiálními činnostmi Parlamentu nebo jeho orgánů. Jsou-li splněny podmínky stanovené v předpisech předsednictva o vytváření těchto seskupení, usnadňují politické skupiny činnost těchto seskupení tím, že jim poskytují logistickou podporu. Pokud se jim dostane jakékoli vnější podpory, učiní prohlášení podle přílohy I.

Článek 33**Nezařazení poslanci**

1. Poslanci, kteří nepatří k žádné politické skupině, mají k dispozici sekretariát. Podrobnou organizační úpravu stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

2. Předsednictvo stanoví statut a parlamentní práva těchto poslanců.

3. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, čerpání a kontrolu finančních prostředků, které jsou v rozpočtu Parlamentu určeny k pokrytí výdajů na asistenty a administrativních zázemí nezařazených poslanců.

Článek 34**Způsob rozdělení křesel v jednacím sále**

Konference předsedů rozhodne o rozdělení křesel v jednacím sále mezi politické skupiny, nezařazené poslance a orgány Evropské unie.

HLAVA II**LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY****KAPITOLA 1****Legislativní proces – obecná ustanovení****Článek 35****Pracovní program Komise**

1. Parlament společně s Komisí a Radou stanoví legislativní plán Evropské unie.

Parlament a Komise spolupracují při přípravě pracovního programu Komise – jímž Komise přispívá k ročnímu a víceletému plánování Unie – v souladu s časovým harmonogramem a postupy dohodnutými mezi oběma orgány a připojenými k tomuto jednacímu řádu ⁽⁶⁾.

2. V naléhavých a nepředvídaných případech může kterýkoli orgán ze svého vlastního podnětu a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvách navrhnout přidání legislativního opatření k opatřením navrženým v pracovním programu Komise.

3. Předseda zasílá usnesení přijaté Parlamentem ostatním orgánům, které se účastní legislativního procesu Evropské unie, a parlamentům členských států.

Předseda požádá Radu o stanovisko k pracovnímu programu Komise a usnesení Parlamentu.

4. Pokud není orgán schopen splnit stanovený časový harmonogram, oznámí ostatním orgánům důvody prodlení a navrhne nový časový harmonogram.

⁽⁶⁾ Viz příloha XIV.

Článek 36**Dodržování Listiny základních práv Evropské unie**

1. Parlament při všech svých činnostech plně dodržuje základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie.

Parlament také plně dodržuje hodnoty a práva zakotvená v článku 2 a v čl. 6 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii.

2. Pokud se věcně příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců domnívá, že návrh legislativního aktu či jeho části nejsou v souladu s právy zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie, je věc na jejich žádost postoupena výboru příslušnému k výkladu Listiny. Stanovisko tohoto výboru se připojí ke zprávě věcně příslušného výboru jako příloha.

Článek 37**Ověřování právního základu**

1. U všech návrhů legislativních aktů a jiných dokumentů legislativní povahy ověřuje věcně příslušný výbor jejich právní základ.

2. Pokud příslušný výbor zpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, a to rovněž v rámci ověřování podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii, požádá o stanovisko výbor příslušný pro právní záležitosti.

3. Výbor příslušný pro právní záležitosti se také může otázkami týkajícími se právního základu návrhů legislativních aktů zabývat z vlastního podnětu. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti rozhodne zpochybnit platnost nebo vhodnost právního základu, oznámí své závěry Parlamentu. Parlament o nich hlasuje před hlasováním o obsahu návrhu.

5. Není přípustné předkládat v plénu pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změna právního základu návrhu legislativního aktu, aniž by věcně příslušný výbor nebo výbor příslušný pro právní záležitosti zpochybnil platnost a vhodnost právního základu.

6. Jestliže Komise nesouhlasí se změnou svého návrhu tak, aby odpovídal právnímu základu schválenému Parlamentem, může zpravodaj nebo předseda výboru příslušného pro právní záležitosti nebo věcně příslušného výboru navrhnout, aby bylo hlasování o návrhu odloženo na jedno z příštích denních zasedání.

Článek 37a

Přenesení legislativních pravomocí

1. Posuzuje-li Parlament návrh legislativního aktu, kterým se přenáší pravomoc na Komisi, jak je stanoveno v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, věnuje zvláštní pozornost cílům, obsahu, působnosti a době trvání přenesení pravomoci a podmínkám, jimž podléhá.

2. Věcně příslušný výbor může kdykoli požádat o stanovisko výbor příslušný k výkladu a uplatňování práva Unie.

3. Výbor příslušný k výkladu a uplatňování práva Unie se může otázkami týkajícími se přenesení legislativní pravomoci zabývat rovněž z vlastního podnětu. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

Článek 38

OVĚŘOVÁNÍ FINANČNÍ SLUČITELNOSTI

1. Pokud má návrh legislativního aktu finanční dopady, Parlament posoudí, zda jsou k dispozici dostatečné finanční prostředky.

2. Aniž je dotčen článek 43, věcně příslušný výbor ověří finanční slučitelnost návrhu legislativního aktu nebo jiného dokumentu legislativní povahy s víceletým finančním rámcem.

3. Pokud věcně příslušný výbor mění finanční zajištění projednávaného aktu, vyžádá si stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

4. Výbor příslušný pro rozpočtové otázky se také může z vlastního podnětu zabývat otázkami týkajícími se finanční slučitelnosti návrhů legislativních aktů. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

5. Pokud se výbor příslušný pro rozpočtové otázky rozhodne zpochybnit finanční slučitelnost návrhu, oznámí své závěry Parlamentu, který o nich hlasuje.

6. Akt prohlášený za neslučitelný může být přijat Parlamentem s výhradou rozhodnutí rozpočtového orgánu.

Článek 38a

POSUZOVÁNÍ DODRŽOVÁNÍ ZÁSADY SUBSIDIARITY

1. Při posuzování návrhu legislativního aktu věnuje Parlament zvláštní pozornost dodržování zásad subsidiarity a proporcionality.

2. Výbor příslušný k posuzování dodržování zásady subsidiarity se může rozhodnout, že dá příslušnému výboru doporučení ohledně návrhu legislativního aktu.

3. Jestliže vnitrostátní parlament zašle předsedovi odůvodněné stanovisko v souladu s článkem 3 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii a s článkem 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality, je tento dokument postoupen příslušnému výboru a pro informaci výboru příslušnému k posuzování dodržování zásady subsidiarity.

4. S výjimkou naléhavých případů uvedených v článku 4 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii nesmí příslušný výbor přistoupit ke konečnému hlasování dříve, než uplyne lhůta osmi týdnů stanovená v článku 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

5. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují alespoň třetinu všech hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům nebo čtvrtinu těchto hlasů v případě návrhu legislativního aktu předloženého na základě článku 76 Smlouvy o fungování Evropské unie, přijme Parlament rozhodnutí až poté, co autor návrhu uvede, jak hodlá postupovat.

6. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují v rámci řádného legislativního postupu alespoň prostou většinu hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům, příslušný výbor po zvážení odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů a Komise a po vyslechnutí stanoviska výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity může doporučit Parlamentu, aby návrh z důvodu porušení zásady subsidiarity zamítl, nebo předložit Parlamentu jiné doporučení, které může navrhnout změny týkající se dodržování zásady subsidiarity. Stanovisko výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity je přílohou takového doporučení.

Doporučení se předkládá Parlamentu k rozpravě a hlasování. Pokud je doporučení zamítnout návrh přijato většinou odevzdaných hlasů, prohlásí předseda postup za ukončený. Pokud Parlament návrh nezamítne, postup pokračuje a zohlední se všechna doporučení, která Parlament schválil.

Článek 39

Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu

1. Během celého legislativního procesu žádají Parlament a jeho výbory o přístup ke všem dokumentům vztahujícím se k návrhům legislativních aktů, a to za stejných podmínek jako Rada a její pracovní skupiny.

2. Během posuzování návrhu legislativního aktu žádá příslušný výbor Komisi a Radu, aby jej průběžně informovaly o postupu tohoto návrhu v Radě a v jejích pracovních skupinách, a zejména aby jej informovaly o jakémkoliv vznikajícím kompromisu, který podstatně mění původní návrh, nebo o záměru autora vzít svůj návrh zpět.

Článek 40

Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady

Pokud Rada přizve Parlament k účasti na svém zasedání, na kterém Rada jedná v rámci své legislativní pravomoci, předseda Parlamentu požádá předsedu nebo zpravodaje příslušného výboru nebo jiného poslance navrženého výborem, aby zastupoval Parlament.

Článek 41

Právo podnětu udělené Parlamentu Smlouvami

V případech, kdy Smlouvy udělují Parlamentu právo podnětu, může příslušný výbor rozhodnout o vypracování zprávy z vlastního podnětu.

Zpráva se skládá z:

- a) návrhu usnesení;
- b) v případě potřeby návrhu rozhodnutí nebo předběžného návrhu;
- c) vysvětlujícího prohlášení případně obsahujícího finanční prohlášení.

Vyžaduje-li přijetí aktu Parlamentem schválení nebo souhlas Rady a stanovisko nebo souhlas Komise, může Parlament po hlasování o navrženém aktu a na návrh zpravodaje rozhodnout o odkladu hlasování o návrhu usnesení do doby, než Rada nebo Komise vyjádří své stanovisko.

Článek 42

Podnět podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie

1. Parlament může požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh na přijetí nového aktu nebo změnu stávajícího aktu, podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to formou usnesení na základě zprávy z vlastního podnětu od příslušného výboru vypracované v souladu s článkem 48. K přijetí usnesení při konečném hlasování je potřebný souhlas většiny všech poslanců. Parlament může zároveň stanovit lhůtu pro předložení takového návrhu.

2. Návrh aktu Unie v rámci práva podnětu Parlamentu v souladu s článkem 225 Smlouvy o fungování Evropské unie může podat každý poslanec.

3. Návrh se předá předsedovi, který jej postoupí příslušnému výboru k posouzení. Před postoupením je návrh přeložen do úředních jazyků, které předseda tohoto výboru pokládá za potřebné pro souhrnné posouzení. Výbor rozhodne o dalším postupu do tří měsíců od postoupení po konzultaci s autorem návrhu.

Pokud výbor rozhodne, že v souladu s článkem 48 předloží návrh Parlamentu, uvede se jméno autora návrhu v názvu zprávy.

4. V usnesení Parlamentu se uvede vhodný právní základ a připojí se k němu podrobná doporučení ohledně obsahu požadovaných návrhů, přičemž musí být dodržena základní práva a zásada subsidiarity.

5. Pokud má návrh finanční dopady, Parlament uvede, jak zajistit dostatečné finanční prostředky.

6. Příslušný výbor sleduje pokrok v přípravách navrženého legislativního aktu, který je vypracováván na zvláštní žádost Parlamentu.

Článek 43

Projednávání legislativních dokumentů

1. Návrhy legislativních aktů a jiné dokumenty legislativní povahy postupuje předseda příslušnému výboru k projednání.

V případě pochybností může předseda předtím, než oznámí v Parlamentu jejich postoupení příslušnému výboru, uplatnit čl. 188 odst. 2.

Pokud je návrh uveden v pracovním programu Komise, může příslušný výbor rozhodnout o jmenování zpravodaje, který sleduje vypracovávání návrhu.

Konzultace ze strany Rady nebo žádosti Komise o stanovisko se postupují předsedovi výboru příslušného k projednání daného návrhu.

Ustanovení o prvním čtení obsažená v článcích 36 až 42, 53 až 59 a 71 se vztahují na návrhy legislativních aktů, ať již vyžadují jedno, dvě nebo tři čtení.

2. Postoje Rady se postupují k projednání výboru, který byl příslušným výborem v prvním čtení.

Ustanovení pro druhé čtení obsažená v článcích 61 až 66 a 72 se vztahují na postoje Rady.

3. Během dohodovacího řízení mezi Parlamentem a Radou následujícím po druhém čtení se návrh nepostupuje výboru.

Ustanovení pro třetí čtení obsažená v článcích 67, 68 a 69 se vztahují na dohodovací řízení.

4. Ustanovení článků 45, 46, 49, 55 odst. 1 a 3, článků 56, 57 a 175 se nevztahují na druhé a třetí čtení.

5. V případě rozporu mezi ustanoveními jednacího řádu týkajícími se druhého a třetího čtení a jiným ustanovením jednacího řádu mají přednost ustanovení týkající se druhého a třetího čtení.

Článek 44

Legislativní postupy týkající se podnětů členských států

1. Podněty členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování Evropské unie se projednávají v souladu s tímto článkem a články 36 až 39, 43 a 55 jednacího řádu.

2. Příslušný výbor může vyzvat zástupce těchto členských států, aby přednesli svůj podnět výboru. Zástupce členských států může doprovázet předsednictví Rady.

3. Před hlasováním se příslušný výbor dotáže Komise, zda k podnětu zaujme stanovisko. Pokud je tomu tak, nepřijme výbor svou zprávu, dokud stanovisko Komise neobdrží.

4. Pokud se dva nebo více návrhů Komise nebo členského státu se stejným legislativním záměrem předkládá Parlamentu souběžně nebo během krátké doby, Parlament o nich vypracuje jednu zprávu. V této zprávě příslušný výbor uvede, ke kterému textu předkládá pozměňovací návrhy, a na všechny ostatní texty odkáže v legislativním usnesení.

KAPITOLA 2

Postup ve výboru**Článek 45****Legislativní zprávy**

1. Předseda výboru, jemuž byl postoupen návrh legislativního aktu, navrhne výboru postup, kterým je třeba se řídit.

2. Po rozhodnutí o postupu, kterým je třeba se řídit, a pokud se nepoužije článek 46, jmenuje výbor z členů nebo stálých náhradníků zpravodaje k návrhu legislativního aktu, pokud tak již neučinil na základě pracovního programu Komise dohodnutého podle článku 35.

3. Zpráva výboru se skládá z:

- a) případných pozměňovacích návrhů, spolu se stručným odůvodněním, za které je odpovědný zpravodaj a o němž se nehlasuje;
- b) návrhu legislativního usnesení podle čl. 55 odst. 2;
- c) případného vysvětlujícího prohlášení, včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s víceletým finančním rámcem.

Článek 46**Zjednodušený postup**

1. Po prvním projednání návrhu legislativního aktu může předseda výboru navrhnout jeho schválení bez pozměňovacích návrhů. Nevznese-li nejméně jedna desetina členů výboru námitku, předseda výboru předloží Parlamentu zprávu o schválení návrhu. Použije se čl. 138 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 138 odst. 2 a 4.

2. Předseda výboru může navrhnout, že on nebo zpravodaj zpracují pozměňovací návrhy na základě jednání ve výboru. Pokud se takto výbor dohodne, jsou tyto pozměňovací návrhy odeslány členům výboru. Nevznese-li nejméně jedna desetina členů výboru námitku ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než dvacet jedna dní ode dne odeslání, je zpráva považována za přijatou ve výboru. V takovém případě jsou návrh usnesení a pozměňovací návrhy předloženy Parlamentu bez rozpravy podle čl. 138 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 138 odst. 2 a 4.

3. Pokud nejméně jedna desetina členů výboru vznese námitku, hlasuje se o pozměňovacích návrzích na další schůzi výboru.

4. První a druhá věta odstavce 1, první, druhá a třetí věta odstavců 2 a 3 se použijí obdobně na stanoviska výborů podle článku 49.

Článek 47**Nelegislativní zprávy**

1. Pokud výbor vypracovává nelegislativní zprávu, jmenuje zpravodaje ze svých členů nebo ze stálých náhradníků.

2. Zpravodaj je odpovědný za přípravu zprávy výboru a za její předložení Parlamentu jménem výboru.

3. Zpráva výboru se skládá z:

- a) návrhu usnesení;
- b) vysvětlujícího prohlášení včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s víceletým finančním rámcem;
- c) znění případných návrhů usnesení, které mají být ve zprávě obsaženy podle čl. 120 odst. 4.

Článek 48**Zprávy z vlastního podnětu**

1. Pokud má výbor v úmyslu vypracovat zprávu a předložit Parlamentu návrh usnesení týkajícího se záležitosti spadající do jeho působnosti, v níž nebyl požádán ani o konzultaci, ani o stanovisko podle čl. 188 odst. 1, může tak učinit pouze se svolením Konference předsedů. Pokud je toto svolení odepřeno, musí být vždy uveden důvod. Pokud je předmětem zprávy návrh, který poslanec podal v souladu s čl. 42 odst. 2, lze svolení odepřít pouze v případě, že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5 statutu poslanců a článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Konference předsedů rozhoduje o žádostech o udělení svolení k vypracování zprávy ve smyslu odstavce 1 podle prováděcích pravidel, která si sama stanoví. Je-li zpochybněna příslušnost výboru, který o svolení k vypracování zprávy požádal, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo není-li toto doporučení připravováno, předsedou Konference předsedů výborů. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, doporučení se považuje za schválené.

2. Návrhy usnesení obsažené ve zprávách z vlastního podnětu se projednávají v Parlamentu formou krátkého přednesení stanoveného v článku 139. Pozměňovací návrhy k těmto návrhům usnesení jsou přípustné k projednání v plénu pouze tehdy, pokud jsou předloženy zpravodajem kvůli zohlednění nových informací nebo nejméně desetinou poslanců Parlamentu. Politické skupiny mohou předložit alternativní návrhy usnesení v souladu s čl. 157 odst. 4. Tento odstavec se nepoužije, splňuje-li předmět zprávy podmínky pro projednání při přednostní rozpravě v plénu nebo je-li zpráva navržena podle práva podnětu podle článků 41 nebo 42 nebo může-li být zpráva podle kritérií stanovených Konferencí předsedů považována za strategickou⁽⁷⁾.

3. V případě, že předmět zprávy spadá do práva podnětu podle článku 41, lze svolení odeprít pouze na základě nesplnění podmínek stanovených ve Smlouvách.

4. V případech uvedených v člancích 41 a 42 Konference předsedů rozhodne do dvou měsíců.

Článek 49

Stanoviska výborů

1. Jestliže si výbor, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, přeje seznámit se se stanoviskem jiného výboru nebo jestliže si jiný výbor přeje sdělit své stanovisko ke zprávě výboru, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, požádají tyto výbory předsedu Parlamentu, aby byl podle čl. 188 odst. 3 jmenován jeden výbor jako příslušný výbor a druhý výbor jako výbor, od něhož se žádá stanovisko.

2. V případě dokumentů legislativní povahy ve smyslu čl. 43 odst. 1 obsahuje stanovisko návrhy na změnu textu, který byl postoupen výboru, popřípadě s krátkými odůvodněními. Za tato odůvodnění je odpovědný autor návrhu a nehlasuje se o nich. V případě potřeby předloží výbor, který byl požádán o stanovisko, stručné písemné odůvodnění k dokumentu jako celku.

U nelegislativních textů obsahuje stanovisko návrhy k začlenění do návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

O těchto návrzích na změnu textu a návrzích k začlenění do usnesení příslušný výbor hlasuje.

Stanovisko se zabývá pouze záležitostmi, které spadají do příslušnosti výboru, který jej předkládá.

3. Příslušný výbor stanoví lhůtu, v níž musí výbor, od něhož se žádá stanovisko, toto stanovisko zaujmout, aby je mohl příslušný výbor vzít v úvahu. Jakékoli změny oznámených

lhůt musí příslušný výbor neprodleně sdělit výboru nebo výborům, od nichž se stanovisko žádá. Příslušný výbor nesmí dospět ke konečným závěrům před uplynutím uvedené lhůty.

4. Všechna přijatá stanoviska se připojí ke zprávě příslušného výboru jako přílohy.

5. Pozměňovací návrhy může v plénu předkládat pouze příslušný výbor.

6. Předseda a navrhovatel výboru, od něhož se žádá stanovisko, jsou přizváni k účasti na schůzích příslušného výboru jako poradci, pokud se jednání týká záležitostí společného zájmu.

Článek 50

Postup s přidruženými výbory

Pokud je Konferencí předsedů postoupena otázka příslušnosti v souladu s čl. 188 odst. 2 nebo článkem 48 a Konference předsedů se domnívá, že záležitost spadá na základě přílohy VII jednacího řádu téměř stejnou měrou do působnosti dvou nebo více výborů nebo že různé části dané záležitosti spadají do působnosti dvou nebo více výborů, použije se článek 49 spolu s níže uvedenými ustanoveními:

— na harmonogramu se společně dohodnou zúčastněné výbory,

— zpravodaj a navrhovatelé se vzájemně informují a snaží se dohodnout se na zněních, která předkládají výborům, a na postoji k pozměňovacím návrhům,

— předsedové zúčastněných výborů, zpravodaj a navrhovatelé společně určí části textu, které spadají do jejich výlučné nebo společné působnosti, a snaží se dohodnout se na přesných podmínkách své spolupráce. V případě, že není dosaženo dohody o vymezení působnosti, předloží se věc na žádost jednoho ze zúčastněných výborů Konferenci předsedů, která může rozhodnout o otázce jejich působnosti, nebo o tom, že se uplatní postup společných schůzí výborů podle článku 51; čl. 188 odst. 2 druhý pododstavec se použije obdobně,

— příslušný výbor přijme bez hlasování pozměňovací návrhy přidruženého výboru, pokud se týkají záležitostí, které náleží do výlučné působnosti přidruženého výboru. Pokud příslušný výbor zamítne pozměňovací návrhy, jež náleží do společné působnosti tohoto výboru a přidruženého výboru, může přidružený výbor tyto pozměňovací návrhy předložit přímo Parlamentu,

— v případě dohodovacího řízení o návrhu musí být v delegaci Parlamentu navrhovatel z každého přidruženého výboru.

⁽⁷⁾ Viz příslušné rozhodnutí konference předsedů reprodukované v příloze XVIII jednacího řádu.

Znění tohoto článku nijak neomezuje jeho působnost. Žádosti o použití postupu s přidruženými výbory při vypracovávání nelegislativních zpráv na základě čl. 48 odst. 1 a čl. 119 odst. 1 a 2 jsou přípustné.

Postup s přidruženými výbory podle tohoto článku nelze použít, pokud je při projednávání mezinárodních dohod podle článku 90 uplatněn postup souhlasu podle článku 81.

Rozhodnutí Konference předsedů použít postup s přidruženými výbory se použije ve všech fázích daného postupu.

Práva související s postavením „příslušného výboru“ jsou vykonávána hlavním příslušným výborem. Při výkonu těchto práv musí hlavní příslušný výbor dodržovat výsady přidruženého výboru, zejména povinnost loajální spolupráce, pokud jde o časový harmonogram a právo přidruženého výboru určit pozměňovací návrhy, které se předloží Parlamentu v oblasti jeho výlučné působnosti.

V případě, že by hlavní příslušný výbor porušil výsady přidruženého výboru, rozhodnutí přijatá hlavním příslušným výborem zůstanou platná, ale přidružený výbor může předložit své pozměňovací návrhy přímo Parlamentu v mezích své výlučné působnosti.

Článek 51

Postup společných schůzí výborů

Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 a článku 50, může Konference předsedů v případě, že věci příkládá velkou důležitost, rozhodnout, že se uplatní postup společných schůzí výborů a společné hlasování. V takovém případě dotčení zpravodajové vypracují společný návrh zprávy, který projednají a o kterém hlasují dotčené výbory na společných schůzích konaných za společného předsednictví dotčených předsedů výborů. Dotčené výbory mohou ustavit mezivýborové pracovní skupiny s cílem připravit společné schůze a hlasování.

Ve výboru

Článek 53

Změna návrhu legislativního aktu

1. Jestliže Komise informuje Parlament, že má v úmyslu svůj návrh změnit, nebo pokud se příslušný výbor jiným způsobem dozví o tomto záměru, odloží příslušný výbor projednávání návrhu do doby, kdy obdrží nový návrh nebo změny Komise.

2. Jestliže Rada podstatně změní návrh legislativního aktu, použije se článek 59.

Článek 52

Navrhování zpráv

1. Za vysvětlující prohlášení je odpovědný zpravodaj a o tomto prohlášení se nehlasuje. Musí však být v souladu se zněním návrhu usnesení tak, jak byl přijat, i s pozměňovacími návrhy předloženými výborem. Pokud tomu tak není, může předseda výboru vysvětlující prohlášení odstranit.

2. Zpráva uvádí výsledek hlasování o zprávě jako celku. Jestliže o to při hlasování požádá nejméně jedna třetina členů, je ve zprávě uvedeno, jak který člen hlasoval.

3. Pokud není stanovisko výboru jednomyslné, obsahuje zpráva i shrnutí menšinového stanoviska. Menšinové stanovisko je uvedeno, pokud se hlasuje o celém textu, a na žádost zastánců tohoto stanoviska může být předmětem písemného prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou vysvětlujícího prohlášení.

Předseda výboru řeší spory, které vyvstanou v důsledku uplatňování těchto ustanovení.

4. Na návrh svého předsednictva může výbor stanovit lhůtu, v níž je zpravodaj povinen předložit svůj návrh zprávy. Tato lhůta může být prodloužena nebo může být jmenován nový zpravodaj.

5. Po uplynutí lhůty může výbor pověřit svého předsedu, aby požádal o zařazení věci, která byla výboru postoupena, na pořad jednání jednoho z příštích zasedání Parlamentu. Rozprava pak může být vedena na základě ústní zprávy příslušného výboru.

KAPITOLA 3

První čtení

Článek 54

Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům

1. Předtím, než příslušný výbor přistoupí ke konečnému hlasování o návrhu legislativního aktu, požádá Komisi, aby sdělila svůj postoj ke všem pozměňovacím návrhům k návrhu, které výbor přijal, a požádá Radu o připomínky.

2. Pokud Komise nemůže učinit takové prohlášení nebo prohlásí, že není ochotna přijmout všechny pozměňovací návrhy přijaté příslušným výborem, může výbor konečné hlasování odložit.

3. V případě potřeby je postoj Komise součástí zprávy.

V plénu

Článek 55

Závěr z prvního čtení

1. Parlament posuzuje návrh legislativního aktu na základě zprávy vypracované příslušným výborem podle článku 45.

2. Parlament nejdříve hlasuje o pozměňovacích návrzích k návrhu, který je základem zprávy příslušného výboru, pak o samotném návrhu, pozměněném či nikoli, pak o pozměňovacích návrzích k návrhu legislativního usnesení, pak o návrhu legislativního usnesení jako celku, který obsahuje pouze prohlášení, zda Parlament návrh legislativního aktu schvaluje, zamítá nebo k němu podává pozměňovací návrhy, a veškeré procesní požadavky.

První čtení je ukončeno přijetím návrhu legislativního usnesení. Pokud Parlament legislativní usnesení nepřijme, vrátí návrh příslušnému výboru.

Všechny zprávy předložené v rámci legislativního procesu musí být v souladu s ustanoveními článků 37, 43 a 45. Návrhy nelegislativních usnesení předložené výborem musí být v souladu s postupy pro postoupení věci výboru stanovenými v článcích 48 nebo 188.

3. Text návrhu schválený Parlamentem a doprovodné usnesení zasílá předseda Radě a Komisi jako postoj Parlamentu.

Článek 56

Zamítnutí návrhu Komise

1. Jestliže návrh Komise nezíská většinu odevzdaných hlasů nebo byl-li přijat návrh na zamítnutí, který může předložit příslušný výbor nebo nejméně čtyřicet poslanců, požádá předseda před hlasováním o návrhu legislativního usnesení Komisi, aby svůj návrh vzala zpět.

2. Jestliže tak Komise učiní, prohlásí předseda postup za ukončený a informuje o tom Radu.

3. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, Parlament vrátí věc příslušnému výboru bez hlasování o návrhu legislativního usnesení, pokud Parlament na žádost předsedy či zpravodaje

příslušného výboru nebo politické skupiny či nejméně čtyřiceti poslanců nepřistoupí k hlasování o návrhu legislativního usnesení.

V případě vrácení věci se příslušný výbor rozhodne, jaký postup použije, a podá zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

V případě vrácení věci výboru ve smyslu odstavce 3 umožní hlavní příslušný výbor přidruženému výboru podle článku 50 předtím, než přijme rozhodnutí o postupu, učinit volbu, pokud se jedná o pozměňovací návrhy v jeho výlučné působnosti, zejména volbu pozměňovacích návrhů, které mají být opětovně předloženy Parlamentu.

Na podání zprávy příslušnému výboru, a to písemně nebo ústně, se použije lhůta stanovená v souladu s odst. 3 druhým pododstavcem. Touto lhůtou není dotčeno stanovení doby vhodné pro pokračování přezkumu daného postupu Parlamentem.

4. Nemůže-li příslušný výbor lhůtu dodržet, požádá o vrácení věci výboru podle čl. 175 odst. 1. V případě potřeby může Parlament stanovit novou lhůtu podle čl. 175 odst. 5. Není-li žádost výboru přijata, Parlament hlasuje o návrhu legislativního usnesení.

Článek 57

Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise

1. Pokud se schvaluje návrh Komise jako celek, ale v podobě obsahující pozměňovací návrhy, které byly rovněž přijaty, odloží se hlasování o návrhu legislativního usnesení do doby, než Komise oznámí svůj postoj ke každému parlamentnímu pozměňovacímu návrhu.

Nemůže-li Komise učinit takové prohlášení do konce parlamentního hlasování o tomto návrhu, informuje předsedu nebo příslušný výbor, kdy je tak bude moci učinit; návrh je poté zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání.

2. Pokud Komise oznámí, že nemá v úmyslu přijmout všechny pozměňovací návrhy Parlamentu, zpravodaj příslušného výboru, popřípadě předseda výboru, učiní formální návrh Parlamentu, zda má pokračovat hlasování o návrhu legislativního usnesení. Před podáním tohoto návrhu může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru požádat předsedu o přerušení projednávání tohoto bodu.

Rozhodne-li Parlament o odložení hlasování, věc se považuje za vrácenou příslušnému výboru k opětovnému projednání.

V tomto případě příslušný výbor podává zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

Nemůže-li příslušný výbor tuto lhůtu dodržet, použije se postup stanovený v čl. 56 odst. 4.

V této fázi jsou přípustné pouze pozměňovací návrhy předložené příslušným výborem, které mají za cíl dosáhnout kompromisu s Komisí.

3. Uplatnění odstavce 2 nevylučuje možnost, aby jiní poslanci podali žádosti o postoupení podle článku 175.

Výbor, kterému byla věc vrácena podle odstavce 2, musí především podle podmínek tohoto vrácení ve stanovené lhůtě podat zprávu a popřípadě předložit pozměňovací návrhy, které mají za cíl dosáhnout kompromisu s Komisí, a to bez opětovného projednávání všech ustanovení schválených Parlamentem.

Avšak podle podmínek tohoto postoupení s ohledem na jeho odkladný účinek má výbor větší volnost a může, je-li to v zájmu kompromisu nutné, navrhnout nové projednání ustanovení, která získala podporu při hlasování Parlamentu.

V takových případech, vzhledem k tomu, že jediné přípustné pozměňovací návrhy výboru jsou ty, které mají za cíl dosáhnout kompromisu, a v zájmu zachování suverenity Parlamentu, musí zpráva podle odstavce 2 jasně konstatovat, která již schválená ustanovení by ztratila význam, pokud by byly přijaty dané pozměňovací návrhy.

Další postup

Článek 58

Postup po přijetí postoje Parlamentu

1. Předseda a zpravodaj příslušného výboru v období po přijetí postoje k návrhu Komise Parlamentem sledují vývoj návrhu v rámci postupu vedoucího k jeho přijetí Radou a snaží se zejména zajistit, aby byly řádně dodrženy závazky Rady nebo Komise vůči Parlamentu, pokud jde o jeho postoj.

2. Příslušný výbor může vyzvat Komisi a Radu, aby s ním tuto záležitost projednala.

3. V jakékoli fázi dalšího postupu může příslušný výbor, považuje-li to za nutné, předložit návrh usnesení podle tohoto článku a doporučit Parlamentu:

— aby vyzval Komisi k tomu, aby vzala svůj návrh zpět, nebo

— aby vyzval Komisi nebo Radu k opětovnému postoupení věci Parlamentu podle článku 59, nebo Komisi, aby předložila nový návrh, nebo

— aby rozhodl o zvolení jiného postupu, který považuje za vhodný.

Tento návrh usnesení je zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání, které následuje po rozhodnutí výboru.

Článek 59

Opětovné postoupení Parlamentu

Řádný legislativní postup

1. Předseda vyzve na žádost příslušného výboru Komisi, aby opětovně postoupila své návrhy Parlamentu:

— pokud Komise vezme svůj původní návrh zpět poté, co Parlament přijal svůj postoj, aby jej nahradila jiným zněním, nejde-li o zohlednění postoje Parlamentu,

— pokud Komise podstatně změní nebo má v úmyslu změnit svůj původní návrh, nejde-li o zohlednění postoje Parlamentu,

— pokud se časem nebo změnou okolností podstatně změní povaha problému, kterého se návrh týkal, nebo

— pokud se od doby, kdy byl přijat postoj Parlamentu, konaly nové volby do Parlamentu a považuje-li to Konference předsedů za žádoucí.

2. Na žádost příslušného výboru požádá Parlament Radu, aby opětovně postoupila Parlamentu návrh předložený Komisí podle článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud má Rada v úmyslu změnit právní základ návrhu, v důsledku čehož se neuplatní řádný legislativní postup.

Jiné postupy

3. Na žádost příslušného výboru vyzve předseda Radu, aby věc znovu konzultovala s Parlamentem za stejných okolností a podmínek jako v odstavci 1, a rovněž pokud Rada podstatně změnila nebo má v úmyslu změnit návrh, ke kterému Parlament zaujal stanovisko, nejde-li však o převzetí parlamentních pozměňovacích návrhů.

4. Předseda rovněž požádá, aby byl návrh aktu vrácen Parlamentu za okolností stanovených v tomto článku, pokud Parlament rozhoduje o návrhu politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.

Článek 60

vypouští se

KAPITOLA 4

Druhé čtení

Ve výboru

Článek 61

Sdělení postoje Rady

1. Sdělení postoje Rady podle článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie se uskuteční tak, že jej předseda oznámí v Parlamentu. Předseda tak učiní poté, co obdrží dokumenty obsahující postoj, veškerá prohlášení v zápisech z jednání Rady o přijetí postoje, odůvodnění přijetí postoje Rady a postoj Komise, řádně přeložené do všech úředních jazyků Evropské unie. Předseda postoj oznámí během nejbližšího dílčího zasedání po obdržení těchto dokumentů.

Před oznámením se předseda po konzultaci s předsedou příslušného výboru nebo se zpravodajem ujistí, že text, který obdržel, je skutečně postojem Rady v prvním čtení a že nenastaly okolnosti uvedené v článku 59. V opačném případě hledá předseda vhodné řešení společně s příslušným výborem a pokud je to možné, po dohodě s Radou.

2. Seznam těchto sdělení se zveřejňuje v zápisu ze zasedání spolu s názvem příslušného výboru.

Článek 62

Prodloužení lhůt

1. Na žádost předsedy příslušného výboru v případě lhůt v druhém čtení nebo na žádost parlamentní delegace v dohodovacím výboru v případě lhůt v dohodovacím řízení prodlouží předseda tyto lhůty podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Předseda oznámí Parlamentu prodloužení lhůt podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie bez ohledu na to, zda se tak stalo na podnět Parlamentu nebo Rady.

Článek 63

Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru

1. Postoj Rady se považuje za automaticky postoupený příslušnému výboru a výborům, které byly požádány o stanovisko v prvním čtení, dnem jeho sdělení Parlamentu podle čl. 61 odst. 1.

2. Postoj Rady se zařazuje jako první bod pořadu jednání první schůze příslušného výboru, která následuje po dni sdělení. Rada může být vyzvána, aby přednesla svůj postoj.

3. Pokud není rozhodnuto jinak, je zpravodajem při druhém čtení tatáž osoba jako při čtení prvním.

4. Ustanovení pro druhé čtení Parlamentu obsažená v čl. 66 odst. 2, 3 a 5 se vztahují rovněž na projednávání v příslušném výboru; návrhy na zamítnutí společného postoje a pozměňovací návrhy k němu mohou předkládat pouze členové tohoto výboru nebo jejich stálí náhradníci. Výbor rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

5. Před hlasováním může příslušný výbor požádat svého předsedu a zpravodaje, aby projednali pozměňovací návrhy předložené ve výboru s předsedou Rady nebo jeho zástupcem a s příslušným komisařem, který je přítomen. Zpravodaj může na základě tohoto projednání předložit kompromisní pozměňovací návrhy.

6. Příslušný výbor podá doporučení pro druhé čtení s návrhem schválit, změnit nebo zamítnout postoj Rady. Doporučení obsahuje stručné odůvodnění navrhovaného rozhodnutí.

V plénu**Článek 64****Závěr z druhého čtení**

1. Postoj Rady a doporučení příslušného výboru pro druhé čtení, je-li k dispozici, se automaticky zařadí do návrhu pořadu jednání dílčího zasedání konaného v týdnu, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí tříměsíční lhůty nebo lhůty čtyřměsíční, byla-li prodloužena podle článku 62, pokud věc nebyla projednána na některém z dřívějších dílčích zasedání.

Doporučení pro druhé čtení předložená parlamentními výbory jsou rovnocenná vysvětlujícímu prohlášení, v němž výbor odůvodňuje své stanovisko k postoji Rady. O těchto textech se nehlasuje.

2. Druhé čtení končí, když Parlament schválí, zamítne nebo změní postoj Rady ve stanovených lhůtách a v souladu s podmínkami stanovenými v článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 65**Zamítnutí postoje Rady**

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předloží písemně před uplynutím lhůty stanovené předsedou návrh na zamítnutí postoje Rady. K přijetí takového návrhu je třeba hlasů většiny všech poslanců Parlamentu. O návrhu na zamítnutí postoje Rady se hlasuje před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

2. Bez ohledu na hlasování Parlamentu proti původnímu návrhu na zamítnutí postoje Rady může Parlament na doporučení zpravodaje projednat další návrh na zamítnutí po hlasování o pozměňovacích návrzích a vyslechnutí prohlášení Komise podle čl. 66 odst. 5.

3. Je-li postoj Rady zamítnut, oznámí předseda v Parlamentu, že je legislativní proces ukončen.

Článek 66**Pozměňovací návrhy k postoji Rady**

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může předložit pozměňovací návrhy k postoji Rady, které budou projednány v Parlamentu.

2. Pozměňovací návrhy k postoji Rady jsou přípustné, pokud jsou v souladu s ustanoveními článků 156 a 157 a pokud mají za cíl:

a) obnovit jako celek nebo částečně postoj přijatý Parlamentem při prvním čtení, nebo

b) dosáhnout kompromisu mezi Radou a Parlamentem, nebo

c) změnit část textu postoje Rady, která nebyla zahrnuta do návrhu předloženého v prvním čtení nebo se od něho obsahově liší a která neznamená zásadní změnu ve smyslu článku 59, nebo

d) zohlednit nové skutečnosti nebo právní stav, které nastaly v době od prvního čtení.

Rozhodnutí předsedy prohlásit pozměňovací návrh za přípustný či nepřípustný nelze zpochybnit.

3. Pokud se v době od prvního čtení konaly nové volby, ale článek 59 nebyl uplatněn, může předseda upustit od omezení přípustnosti stanovených v odstavci 2.

4. Pozměňovací návrhy jsou přijaty, získají-li hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

5. Před hlasováním o pozměňovacích návrzích může předseda požádat Komisi o její stanovisko a Radu o připomínky.

KAPITOLA 5**Třetí čtení****Dohodovací řízení****Článek 67****Svolání dohodovacího výboru**

Pokud Rada informuje Parlament, že nemůže schválit všechny parlamentní pozměňovací návrhy k postoji Rady, dohodne se předseda s Radou na době a místě první schůze dohodovacího výboru. Šestitýdenní nebo v případě prodloužení osmitýdenní lhůta stanovená v čl. 294 odst. 10 Smlouvy o fungování Evropské unie začíná běžet dnem, kdy se výbor poprvé sejde.

Článek 68**Delegace v dohodovacím výboru**

1. Delegace Parlamentu v dohodovacím výboru má stejný počet členů jako delegace Rady.

2. Politické složení delegace odpovídá složení Parlamentu podle politických skupin. Konference předsedů stanoví přesný počet poslanců z každé politické skupiny.

3. Členové delegace jsou jmenováni politickými skupinami pro každý konkrétní případ, který je předmětem dohodovacího řízení, přednostně z členů výborů, kterých se záležitost týká, kromě tří členů, kteří jsou jmenováni jako stálí členové po sobě následujících delegací na dobu dvanácti měsíců. Tři stálí členové jsou jmenováni politickými skupinami z místopředsedů a zastupují alespoň dvě různé politické skupiny. V každém konkrétním případě jsou členy delegace předseda a zpravodaj příslušného výboru.

4. Politické skupiny zastoupené v delegaci jmenují náhradníky.

5. Politické skupiny a nezařazení poslanci nezastoupení v delegaci mohou vyslat po jednom zástupci na jakoukoli přípravnou schůzi v rámci delegace.

6. Delegaci vede předseda nebo jeden ze tří stálých členů.

7. Delegace rozhoduje většinou hlasů svých členů. Její jednání jsou neveřejná.

Konference předsedů stanoví další procesní pokyny pro jednání delegace v dohodovacím výboru.

8. Delegace podá Parlamentu zprávu o výsledcích dohodovacího řízení.

V plénu

Článek 69

Společný návrh

1. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se automaticky zařadí na pořad jednání dílčího zasedání Parlamentu, které se koná do šesti nebo v případě prodloužení do osmi týdnů ode dne schválení společného návrhu v dohodovacím výboru.

2. Předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení o společném návrhu, ke kterému je přiložena zpráva.

3. Ke společnému návrhu nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy.

4. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Společný návrh je schválen, pokud získá většinu odevzdaných hlasů.

5. Pokud v dohodovacím výboru není dosaženo dohody o společném návrhu, předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení. Po tomto prohlášení následuje rozprava.

KAPITOLA 6

Závěr legislativního procesu

Článek 70

Interinstitucionální jednání v legislativních postupech

1. Jednání s ostatními orgány, jejichž cílem je dosažení dohody během legislativního postupu, jsou vedena s ohledem na kodex chování pro jednání v souvislosti s řádným legislativním postupem⁽⁸⁾.

2. Příslušný výbor by měl před zahájením těchto jednání v zásadě přijmout rozhodnutí většinou svých členů a schválit mandát, pokyny nebo priority.

3. Je-li poté, co výbor schválil zprávu, dosaženo jednáním s Radou kompromisu, je věc před hlasováním na plenárním zasedání v každém případě s výborem znovu konzultována.

Článek 71

Dohoda z prvního čtení

Pokud Rada podle čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie informuje Parlament, že schválila jeho postoj, oznámí předseda poté, co text prošel konečnou právně-jazykovou redakcí v souladu s článkem 180, v Parlamentu jeho přijetí ve znění, jež odpovídá postoji Parlamentu.

Článek 72

Dohoda z druhého čtení

Pokud není ve lhůtě pro předložení a hlasování o pozměňovacích návrzích nebo návrzích na zamítnutí přijat žádný návrh na zamítnutí postoje Rady ani žádné pozměňovací návrhy k tomuto postoji podle článků 65 a 66, oznámí předseda v Parlamentu, že navržený akt byl s konečnou platností přijat. Předseda spolu s předsedou Rady tento akt podepíše a zajistí jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie podle článku 74.

⁽⁸⁾ Viz příloha XXI.

Článek 73**Podmínky pro navrhování legislativních aktů**

1. V aktech přijatých společně Parlamentem a Radou řádným legislativním postupem se označuje druh příslušného aktu, za ním následuje pořadové číslo, datum přijetí a předmět.

2. Akty přijaté společně Parlamentem a Radou obsahují:

- a) slova „Evropský parlament a Rada Evropské unie“;
 - b) odkaz na ustanovení, na základě kterých byl akt přijat, uvedený slovy: „s ohledem na“;
 - c) odkaz na předložené návrhy, stanoviska a konzultace;
 - d) odůvodnění daného aktu uvedené slovy: „vzhledem k těmto důvodům“;
 - e) jednu z formulací „přijaly toto nařízení“ nebo „přijaly tuto směrnici“ nebo „přijaly toto rozhodnutí“ nebo „rozhodly takto“, za kterou následuje vlastní text aktu.
3. Akty se člení na články, které jsou v případě potřeby seskupeny do kapitol a oddílů.

4. V posledním článku je uveden den vstupu aktu v platnost, je-li toto datum dřívejší nebo pozdější než dvacátý den po zveřejnění.

5. Za posledním článkem aktu následuje:

— odpovídající formulace podle příslušných ustanovení Smluv, pokud jde o použitelnost aktu,

— „V...“ a dále datum přijetí aktu,

— „Za Evropský parlament předseda“, „Za Radu předseda“ a jméno předsedy Parlamentu a úřadujícího předsedy Rady v době přijetí aktu.

Článek 74**Podepisování přijatých aktů**

Po provedení konečné právně-jazykové redakce přijatého textu v souladu s článkem 180 a po kontrole řádného dokončení všech postupů podepíše předseda a generální tajemník akty přijaté řádným legislativním postupem a generální tajemníci Parlamentu a Rady zajistí vyhlášení těchto aktů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 6a**Ústavní záležitosti****Článek 74a****Řádný postup pro přijímání změn Smluv**

1. V souladu s články 41 a 48 může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu Smluv určené Radě.

2. Je-li v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu kladného rozhodnutí Evropské rady ve vztahu k posouzení navrhovaných změn Smluv, je věc postoupena příslušnému výboru. Výbor vypracuje zprávu obsahující:

— návrh usnesení, jež uvádí, zda Parlament schvaluje či zamítá navrhované rozhodnutí, a jež může obsahovat návrhy určené konventu nebo konferenci zástupců vlád členských států,

— případně vysvětlující prohlášení.

3. Pokud se Evropská rada rozhodne svolat konvent, jmenuje Parlament své zástupce na návrh Konference předsedů.

Delegace Parlamentu zvolí svého vedoucího a své kandidáty na členství v každé řídicí skupině nebo každém předsednictvu, které konvent ustaví.

4. Pokud Evropská rada požádá Parlament o souhlas s rozhodnutím nesvolat konvent za účelem posouzení navržených změn Smluv, je věc v souladu s článkem 81 postoupena příslušnému výboru.

Článek 74b

Zjednodušený postup pro přijímání změn smluv

1. V souladu s články 41 a 48 a v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu všech nebo části ustanovení třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie, které jsou určeny Evropské radě.

2. Je-li v souladu s čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu rozhodnutí Evropské rady na změnu ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 74a odst. 2 se použije obdobně. V tomto případě může návrh usnesení obsahovat pouze návrhy změn ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 74c

Smlouvy o přistoupení

1. Každá žádost evropského státu o členství v Evropské unii je postoupena příslušnému výboru k projednání.

2. Parlament může na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců rozhodnout, že požádá Komisi a Radu, aby se zúčastnily rozpravy ještě před zahájením jednání s žadatelským státem.

3. Během jednání informují Komise a Rada příslušný výbor pravidelně a podrobně, a v případě potřeby důvěrně, o dosaženém pokroku.

4. V jakékoli fázi jednání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením smlouvy o přistoupení žadatelského státu k Evropské unii.

5. Po ukončení jednání, avšak ještě před podepsáním jakékoli dohody, je její návrh předložen Parlamentu k souhlasu v souladu s článkem 81.

Článek 74d

Vystoupení z Unie

Pokud se členský stát rozhodne na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii z Unie vystoupit, předloží se věc příslušnému výboru. Článek 74c se použije obdobně. Parlament rozhodne o souhlasu s dohodou o vystoupení většinou odevzdaných hlasů.

Článek 74e

Porušení základních hodnot členským státem

1. Parlament může na základě zvláštní zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s články 41 a 48:

a) hlasovat o odůvodněném návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii;

b) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Komisi nebo členské státy, aby předložily návrh podle čl. 7 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii;

c) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 3 nebo následně podle čl. 7 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

2. Každá žádost Rady o vyslovení souhlasu s návrhem předloženým podle čl. 7 odst. 1 a 2 Smlouvy o Evropské unii je oznámena Parlamentu spolu s připomínkami předloženými dotčeným členským státem a v souladu s článkem 81 postoupena příslušnému výboru. S výjimkou naléhavých případů a odůvodněných okolností přijme Parlament rozhodnutí na návrh příslušného výboru.

3. K přijetí rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 se vyžaduje dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu.

4. Na základě povolení Konference předsedů může příslušný výbor předložit doprovodný návrh usnesení. Tento návrh usnesení vyjadřuje názory Parlamentu na závažné porušování základních hodnot členským státem, na odpovídající sankce a na jejich pozdější změnu nebo zrušení.

5. Příslušný výbor zajistí, aby byl Parlament úplně informován a v případě potřeby požádán o stanoviska ke všem následným opatřením po vyslovení souhlasu podle odstavce 3. Rada bude vyzvána, aby podle potřeby informovala o vývoji situace. Parlament může přijmout doporučení Radě na návrh příslušného výboru vypracovaný se svolením Konference předsedů.

Článek 74f

Složení Parlamentu

V dostatečném časovém předstihu před koncem volebního období může Parlament na základě zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s článkem 41 předložit návrh na změnu svého složení. Návrh rozhodnutí Evropské rady, kterým se stanoví složení Parlamentu, se posoudí v souladu s článkem 81.

KAPITOLA 7

Rozpočtové postupy

Článek 75

Víceletý finanční rámec

Požádá-li Rada Parlament o souhlas s návrhem nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, je věc postoupena příslušnému výboru v souladu s postupem uvedeným v článku 81. Pro souhlas Parlamentu se vyžaduje většina hlasů všech poslanců.

Článek 75a

Pracovní dokumenty

1. Poslancům jsou k dispozici tyto dokumenty:
 - a) návrh rozpočtu předložený Komisí;
 - b) přehled výsledků projednávání návrhu rozpočtu v Radě;
 - c) postoj Rady k návrhu rozpočtu vypracovaný v souladu s čl. 314 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - d) případný návrh rozhodnutí o prozatímních dvanáctinách podle článku 315 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Tyto dokumenty jsou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.

Článek 74g

Posílená spolupráce mezi členskými státy

1. Žádosti týkající se zavedení posílené spolupráce mezi členskými státy podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii postoupí předseda příslušnému výboru k projednání. Popřípadě se použijí články 37, 38, 39, 43, 53 až 59 a 81 tohoto jednacího řádu.

2. Příslušný výbor ověří soulad s článkem 20 Smlouvy o Evropské unii a s články 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Po zavedení posílené spolupráce jsou akty předložené v jejím rámci projednávány v Parlamentu stejnými postupy, které se uplatní, pokud nejde o posílenou spolupráci. Použije se článek 43.

3. Chce-li jiný výbor zaujmout své stanovisko, stanoví předseda lhůtu pro sdělení tohoto stanoviska příslušnému výboru.

Článek 75b

Projednávání návrhu rozpočtu – první fáze

1. Za níže stanovených podmínek může každý poslanec navrhopvat a obhajovat změny v návrhu rozpočtu.

2. Návrhy změn jsou přípustné, pouze pokud jsou předloženy písemně, opatřeny podpisy nejméně čtyřiceti poslanců nebo předloženy jménem politické skupiny či výboru, pokud je v nich uvedena rozpočtová položka, k níž se vztahují, a pokud zajišťují udržení rovnováhy příjmů a výdajů. Návrhy změn musí obsahovat všechny příslušné informace o poznámkách, které mají být uvedeny v dané rozpočtové položce.

Návrhy změn v návrhu rozpočtu musí být písemně odůvodněny.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení návrhů změn.

4. Příslušný výbor zaujme stanovisko k předloženým textům před jejich projednáním v Parlamentu.

O návrzích změn, které příslušný výbor zamítl, se v Parlamentu nehlasuje, pokud o to před uplynutím lhůty stanovené předsedou písemně nepožádá výbor nebo nejméně čtyřicet poslanců; tato lhůta nesmí být v žádném případě kratší než 24 hodin před začátkem hlasování.

5. Návrhy změn v odhadu výdajů Parlamentu podobné těm, které již Parlament zamítl v době, kdy byl odhad výdajů sestavován, jsou projednány pouze v případě kladného stanoviska příslušného výboru.

6. Bez ohledu na čl. 55 odst. 2 hlasuje Parlament odděleně a v tomto pořadí:

— o každém návrhu změny,

— o každém oddílu návrhu rozpočtu,

— o návrhu usnesení týkajícího se návrhu rozpočtu.

Použije se však čl. 161 odst. 4 až 8.

7. Články, kapitoly, hlavy a oddíly návrhu rozpočtu, k nimž nebyly předloženy žádné návrhy změn, se považují za přijaté.

8. K přijetí návrhu změn se vyžaduje většina hlasů všech poslanců Parlamentu.

9. Pokud Parlament změní návrh rozpočtu, zašle se pozměněný návrh rozpočtu spolu s odůvodněním Radě a Komisi.

10. Zápis z denního zasedání, na němž Parlament zaujal své stanovisko k návrhu rozpočtu, je zaslán Radě a Komisi.

Článek 75c

Finanční dialog

Předseda se účastní pravidelných setkání předsedů Evropského parlamentu, Rady a Komise, která jsou svolávána z podnětu Komise v rámci rozpočtových postupů podle šesté části hlavy II Smlouvy o fungování Evropské unie. Předseda učiní všechna nezbytná opatření, aby podpořil vzájemné konzultace a sbližování postojů jednotlivých orgánů, a usnadnil tak provádění výše uvedených postupů.

Předseda Parlamentu může tímto úkolem pověřit místopředsedu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

Článek 75d

Rozpočtové dohodovací řízení

1. Předseda svolá dohodovací výbor v souladu s čl. 314 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Delegace zastupující Parlament na schůzích dohodovacího výboru v rozpočtovém procesu je složena ze stejného počtu členů jako delegace Rady.

3. Členové delegace jsou každoročně jmenováni politickými skupinami předtím, než Parlament hlasuje o postoji Rady, a to nejlépe ze členů výboru příslušného pro rozpočtové otázky a z ostatních dotčených výborů. Delegaci vede předseda Parlamentu. Předseda Parlamentu může touto funkcí pověřit místopředsedu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

4. Použije se čl. 68 odst. 2, 4, 5, 7 a 8.

5. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne dosažení dohody. Společný návrh je zpřístupněn všem poslancům. Použije se čl. 69 odst. 2 a 3.

6. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Hlasuje se jmenovitě. Společný návrh je považován za schválený, pokud není zamítnut většinou hlasů všech poslanců Parlamentu.

7. Pokud Parlament schválí společný návrh, zatímco Rada jej zamítne, může příslušný výbor předložit všechny nebo některé změny Parlamentu k postoji Rady za účelem potvrzení v souladu s čl. 314 odst. 7 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlasování o potvrzení se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne, kdy Rada oznámila zamítnutí společného návrhu.

Změny jsou považovány za potvrzené, pokud jsou schváleny většinou hlasů všech poslanců Parlamentu a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Článek 75e

Přijetí rozpočtu s konečnou platností

Pokud předseda dojde k závěru, že rozpočet byl přijat v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování Evropské unie, prohlásí v Parlamentu, že rozpočet byl přijat s konečnou platností. Zajistí zveřejnění rozpočtu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 75f

System prozatímních dvanáctin

1. Rozhodnutí Rady, kterým se povolují výdaje přesahující prozatímní dvanáctinu výdajů, je postoupeno příslušnému výboru.
2. Příslušný výbor může předložit návrh rozhodnutí, kterým se sníží výdaje uvedené v odstavci 1. Parlament o něm rozhodne do 30 dní po přijetí rozhodnutí Rady.
3. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců.

Článek 76

Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu

Ustanovení týkající se prováděcích postupů pro rozhodnutí o udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu v souladu s finančními ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie a s finančním nařízením jsou připojena k tomuto jednacímu řádu jako příloha ⁽⁹⁾. Tato příloha se přijímá podle čl. 212 odst. 2.

KAPITOLA 8

Vnitřní rozpočtové postupy

Článek 79

Odhad výdajů Parlamentu

1. Předsednictvo vypracuje předběžný odhad výdajů na základě zprávy připravené generálním tajemníkem.
2. Předseda postoupí předběžný odhad výdajů příslušnému výboru, který vypracuje odhad výdajů a podá zprávu Parlamentu.
3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn odhadu výdajů.

⁽⁹⁾ Viz příloha VI.

Článek 77

Jiné postupy udělování absolutoria

Ustanovení, kterými se řídí postup udělování absolutoria Komisi za plnění rozpočtu, se obdobným způsobem vztahují na postup udělování absolutoria:

- předsedovi Evropského parlamentu za plnění rozpočtu Evropského parlamentu,
- osobám odpovědným za plnění rozpočtu jiných orgánů a institucí Evropské unie, jako jsou Rada (s ohledem na její činnost jako orgánu výkonné moci), Soudní dvůr Evropské unie, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů,
- Komisi za plnění rozpočtu Evropského rozvojového fondu,
- orgánům odpovědným za plnění rozpočtu právně nezávislých subjektů, které plní úkoly Unie, jestliže se na jejich činnosti vztahují právní ustanovení, podle nichž je nutné získat absolutorium Evropského parlamentu.

Článek 78

Parlamentní kontrola plnění rozpočtu

1. Parlament sleduje plnění rozpočtu v běžném roce. Tímto úkolem pověří výbory příslušné pro rozpočet a rozpočtovou kontrolu a ostatní dotčené výbory.
2. Každoročně před prvním čtením návrhu rozpočtu na následující rozpočtový rok projedná Parlament problémy spojené s plněním rozpočtu v běžném roce, popřípadě na základě návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

Příslušný výbor sdělí své stanovisko k těmto změnám.

4. Parlament přijme odhad výdajů.
5. Předseda předá odhad výdajů Komisi a Radě.
6. Předchozí ustanovení se vztahují i na odhady opravného rozpočtu.

Článek 79a

Postup pro sestavení odhadu výdajů Parlamentu

1. Pokud jde o rozpočet Parlamentu, přijímá předsednictvo a výbor příslušný pro rozpočtové otázky v tomto pořadí rozhodnutí o:

a) plánu pracovních míst;

b) předběžném odhadu výdajů a odhadu výdajů.

2. Rozhodnutí o plánu pracovních míst se přijímají tímto postupem:

a) předsednictvo vypracuje plán pracovních míst pro každý rozpočtový rok;

b) v případě, že se stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky liší od původních rozhodnutí přijatých předsednictvem, zahájí se dohodovací řízení mezi předsednictvem a výborem;

c) na konci tohoto postupu přijímá předsednictvo podle čl. 207 odst. 3 konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst, aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 314 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Pokud jde o vlastní odhady výdajů, postup jejich sestavování začíná okamžikem, kdy předsednictvo přijme konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst. Fáze tohoto postupu jsou stanoveny v článku 79. V případě, že se postoj výboru příslušného pro rozpočet značně liší od postoje předsednictva, zahájí se dohodovací řízení.

Článek 80

Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje

1. Předseda vynakládá prostředky a hradí výdaje nebo nechá vynaložit prostředky a uhradit výdaje v rámci vnitřních finančních předpisů vydaných předsednictvem po konzultaci s příslušným výborem.

2. Předseda předá návrh ročních účetních výkazů příslušnému výboru.

3. Na základě zprávy příslušného výboru schválí Parlament své účetní výkazy a rozhodne o udělení absolutoria.

KAPITOLA 9

Postup souhlasu

Článek 81

Postup souhlasu

1. Pokud je Parlament požádán, aby vyslovil souhlas s navrhovaným aktem, Parlament přijme své rozhodnutí na základě doporučení příslušného výboru, zda daný akt schválit nebo zamítnout.

Parlament poté rozhodne o aktu, u něhož je podle Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie třeba jeho souhlasu, v jediném hlasování, přičemž nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Většina potřebná pro přijetí souhlasu odpovídá většině stanovené v příslušném článku Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie, který tvoří právní základ navrhovaného aktu.

2. Pro smlouvy o přistoupení a mezinárodní dohody a pro zjištění, že členský stát závažně a trvale porušuje základní zásady, se použijí články 74c, 74e a 90. Pro postup pro posílenou spolupráci v oblasti, na kterou se vztahuje řádný legislativní postup, se použije článek 74g.

3. Pokud je vyžadován souhlas Parlamentu s navrhovaným legislativním aktem nebo připravovanou mezinárodní dohodou, může se příslušný výbor s cílem přispět ke kladnému výsledku postupu rozhodnout, že předloží Parlamentu průběžnou zprávu s návrhem usnesení, v němž doporučí, zda navrhovaný akt změnit nebo uskutečnit.

KAPITOLA 10

vypouští se

Článek 82

vypouští se

KAPITOLA 11

Ostatní postupy

Článek 83

Postup zaujímání stanovisek podle článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie

1. Pokud jsou s Parlamentem konzultována doporučení Rady podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, projedná je Parlament poté, co Rada přednese svá doporučení v plénu, na základě návrhu předloženého ústně nebo písemně příslušným výborem, v němž se vysloví pro schválení nebo zamítnutí těchto doporučení.

2. Parlament následně hlasuje o těchto doporučeních v jediném hlasování; k doporučením nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Článek 84

Postupy týkajúce sa sociálneho dialogu

1. Dokumenty vypracované Komisí podle článku 154 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo dohody sociálních partnerů podle čl. 155 odst. 1 Smlouvy a rovněž návrhy předložené Komisí podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy postoupí předseda příslušnému výboru k projednání.

2. Pokud sociální partneři informují Komisi o svém záměru zahájit postup podle článku 155 Smlouvy o fungování Evropské unie, příslušný výbor může o daném tématu vypracovat zprávu.

3. Pokud sociální partneři uzavřou dohodu a společně požadují, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, předloží příslušný výbor návrh usnesení, kterým doporučí přijetí nebo zamítnutí žádosti.

Článek 85

Postup posuzování dobrovolných dohod

1. Pokud Komise informuje Parlament o svém záměru posoudit možnost využití dobrovolné dohody jako alternativy k právním předpisům, může příslušný výbor o daném tématu vypracovat zprávu podle článku 48.

2. Pokud Komise oznámí, že má v úmyslu uzavřít dobrovolnou dohodu, může příslušný výbor předložit návrh usnesení, v němž doporučí, zda návrh přijmout nebo zamítnout a za jakých podmínek.

Článek 86

Kodifikace

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na kodifikaci právních předpisů Unie, postoupí jej výboru příslušnému pro právní záležitosti. Ten jej přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni ⁽¹⁰⁾ s cílem ověřit, že se návrh omezuje na pouhou kodifikaci bez věcné změny.

2. Výbor, který byl příslušným výborem pro akty, které jsou předmětem kodifikace, může být na svou žádost nebo na žádost výboru příslušného pro právní záležitosti požádán o stanovisko, zda je kodifikace potřebná.

3. Pozměňovací návrhy k textu návrhu jsou nepřípustné.

Na žádost zpravodaje však může předseda výboru příslušného pro právní záležitosti předložit tomuto výboru ke schválení pozměňovací návrhy týkající se technických úprav, pokud jsou tyto úpravy nezbytné pro zajištění souladu návrhu s pravidly kodifikace a neznamenají žádnou věcnou změnu návrhu.

4. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu právních předpisů Unie, předloží jej Parlamentu ke schválení.

Pokud se domnívá, že návrh obsahuje věcnou změnu, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl.

V obou případech rozhodne Parlament v jediném hlasování, bez pozměňovacích návrhů a bez rozpravy.

Článek 87

Přepřacování

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na úřední přepracování právních předpisů Unie, je návrh postoupen výboru příslušnému pro právní záležitosti a věcně příslušnému výboru.

⁽¹⁰⁾ Interinstitucionální dohoda ze dne 20. prosince 1994 – Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů, bod 4 (Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2).

2. Výbor příslušný pro právní záležitosti návrh přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni⁽¹⁾ s cílem ověřit, zda návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny.

V rámci tohoto přezkumu není přípustné předkládat k textu návrhu pozměňovací návrhy. Pokud jde o ustanovení, která zůstala v návrhu na přepracování nezměněna, použije čl. 86 odst. 3 druhý pododstavec.

3. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny, informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě, kromě podmínek stanovených v člancích 156 a 157, jsou ve věcně příslušném výboru přijatelné pouze pozměňovací návrhy týkající se částí návrhu obsahujících změny.

Pokud má v souladu s bodem 8 interinstitucionální dohody příslušný výbor v úmyslu také předložit pozměňovací návrhy ke kodifikovaným částem návrhu, ihned sdělí svůj úmysl Radě a Komisi, přičemž podle článku 54 by Komise měla výboru před hlasováním sdělit svůj postoj k pozměňovacím návrhům a to, zda má či nemá v úmyslu přepracovaný návrh vzít zpět.

4. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh znamená jiné věcné změny než ty, které byly jako takové označeny, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl, a informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě předseda požádá Komisi, aby vzala svůj návrh zpět. Jestliže Komise vezme svůj návrh zpět, předseda považuje postup za bezpředmětný a informuje o tom Radu. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, vrátí jej Parlament zpět věcně příslušnému výboru, který jej projedná podle obvyklého postupu.

Článek 87a

Akty v přenesené pravomoci

Pokud je pravomoc doplňovat či měnit některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné, přenesena legislativním aktem na Komisi, příslušný výbor:

— projedná návrhy aktů v přenesené pravomoci, pokud jsou předány Parlamentu k přezkumu,

⁽¹⁾ Interinstitucionální dohoda ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů, bod 9 (Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1).

— může Parlamentu prostřednictvím návrhu usnesení předložit vhodný návrh v souladu s ustanoveními legislativního aktu.

Obdobně se použijí ustanovení čl. 88 odst. 1, 2 a 3.

Článek 88

Prováděcí opatření

1. Pokud Komise předloží Parlamentu návrh prováděcích opatření, postoupí předseda návrh opatření výboru příslušnému pro akt, k němuž se prováděcí opatření vztahují. Bylo-li při projednávání základního aktu využito postupu s přidruženými výbory, příslušný výbor vyzve přidružené výbory, aby ústně nebo dopisem sdělily své názory.

2. Předseda příslušného výboru stanoví pro členy lhůtu, během níž mohou navrhnout, aby výbor vznesl proti návrhu opatření námitky. Považuje-li to výbor za vhodné, může se rozhodnout jmenovat zpravodaje z řad svých členů nebo stálých náhradníků. Pokud má výbor námitky proti návrhu opatření, předloží návrh usnesení proti přijetí návrhu opatření, který může také obsahovat změny, jež by měly být zapracovány do návrhu opatření.

Pokud v příslušné lhůtě, která běží od data obdržení návrhu opatření, Parlament přijme takové usnesení, požádá předseda Komisi, aby vzala návrh opatření zpět nebo jej změnila nebo aby předložila návrh v rámci příslušného legislativního postupu.

3. Pokud se před uplynutím lhůty nekoná žádné dílčí zasedání, má se za to, že je právo na odpověď přeneseno na příslušný výbor. Tato odpověď má formu dopisu předsedy příslušného výboru příslušnému členu Komise a dává se na vědomí všem poslancům Parlamentu.

4. Pokud prováděcí opatření, která připravuje Komise, spadají pod regulativní postup s kontrolou, odstavec 3 se nepoužije a odstavce 1 a 2 se doplňují takto:

a) lhůta pro přezkum začíná běžet po předložení návrhu opatření Parlamentu ve všech úředních jazycích. V případě, že jsou uplatňovány kratší lhůty (čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi), a v naléhavých případech (čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES) začne tato lhůta pro přezkum běžet dnem, kdy Evropský parlament obdrží konečný návrh prováděcích opatření v jazykových verzích, které byly předloženy členům výboru zřízeného v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES, za předpokladu, že předseda příslušného parlamentního výboru nemá námitek. Článek 146 se v tomto případě nepoužije;

- b) Parlament může nadpoloviční většinou všech svých členů zamítnout přijetí návrhu opatření s odůvodněním, že návrh opatření překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu, není slučitelný s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektuje zásadu subsidiarity či proporcionality;
- c) pokud návrh opatření vychází z čl. 5a odst. 5 nebo 6 rozhodnutí 1999/468/ES, který stanoví zkrácené lhůty, ve kterých může Evropský parlament vyjádřit nesouhlas, může návrh usnesení vyjadřujícího nesouhlas s přijetím návrhu opatření předložit předseda příslušného výboru, jestliže se tento výbor nemohl v dané lhůtě sejit.

HLAVA IIA

VNĚJŠÍ VZTAHY

KAPITOLA 12

Mezinárodní dohody

Článek 89

vypouští se

Článek 90

Mezinárodní dohody

1. Pokud mají být zahájena jednání o uzavření, prodloužení platnosti nebo změně mezinárodní dohody, může se příslušný výbor rozhodnout vypracovat zprávu či jinak sledovat tento postup a informovat o tomto rozhodnutí Konferenci předsedů výborů. Je-li to vhodné, mohou být ostatní výbory požádány o stanovisko podle čl. 49 odst. 1. V případě potřeby se použije čl. 188 odst. 2, článek 50 nebo článek 51.

Předsedové a zpravodajové příslušného výboru a případně také přidružených výborů přijmou společně vhodná opatření pro zajištění toho, aby byly Parlamentu pravidelně a bezodkladně poskytovány veškeré informace, případně i důvěrně, v celém průběhu sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně návrhu i přijatého konečného znění směrnic pro jednání, jakož i informace uvedené v odstavci 3:

— Komisí v souladu s jejími povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie a závazky stanovenými rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí,

— Radou v souladu s jejími povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie.

2. Na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců může Parlament požádat Radu, aby neschválila zahájení vyjednávání, dokud Parlament nezaujme postoj k navrhovanému mandátu k vyjednávání na základě zprávy příslušného výboru.

3. Příslušný výbor zjistí od Komise v době, kdy má být vyjednávání zahájeno, zvolený právní základ pro uzavření mezi-

národních dohod podle odstavce 1. Příslušný výbor ověří zvolený právní základ podle článku 37. Pokud Komise neurčí právní základ nebo ustanou-li pochybnosti o jeho vhodnosti, použije se článek 37.

4. V jakékoli fázi jednání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru a po posouzení případného relevantního návrhu předloženého podle článku 121 přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením mezinárodní dohody.

5. Po ukončení jednání je návrh dohody před jejím podepsáním předložen Parlamentu k zaujetí stanoviska nebo k vyslovení souhlasu. Pro postup souhlasu se použije článek 81.

6. Dříve, než proběhne hlasování o souhlasu, příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně jedna desetina poslanců může navrhnout, aby Parlament požádal Soudní dvůr o stanovisko, zda je mezinárodní dohoda v souladu se Smlouvami. Pokud Parlament takový návrh schválí, hlasování o souhlasu se odloží, dokud Soud nepředloží své stanovisko.

7. Parlament zaujme stanovisko nebo vysloví svůj souhlas ve věci uzavření, prodloužení platnosti nebo změny mezinárodní dohody nebo finančního protokolu uzavřeného Evropskou unií jediným hlasováním, a to většinou odevzdaných hlasů; k textu dohody nebo protokolu nelze předkládat pozměňovací návrhy.

8. Pokud je stanovisko přijaté Parlamentem záporné, požádá předseda Rady, aby dohodu neuzavírala.

9. Pokud Parlament nedá souhlas k uzavření mezinárodní dohody, oznámí předseda Radě, že danou dohodu není možno uzavřít.

Článek 91

Postupy podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou

Pokud Komise v souladu se svými povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

informuje Parlament a Radu o svém záměru předložit návrh na prozatímní uplatňování nebo pozastavení uplatňování mezinárodní dohody, učiní prohlášení v Parlamentu, po němž následuje rozprava. Parlament může dát doporučení podle článků 90 nebo 97.

Stejný postup se uplatňuje, pokud Komise informuje Parlament o návrhu týkajícím se postojů, které mají být jménem Unie přijaty v rámci orgánu zřízeného na základě mezinárodní dohody.

KAPITOLA 13

Zastupování Unie navenek a společná zahraniční a bezpečnostní politika

Článek 92

vypouští se

Článek 93

Zvláštní zástupci

1. Pokud Rada zamýšlí jmenovat zvláštního zástupce podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii, předseda na žádost příslušného výboru vyzve Radu, aby učinila prohlášení a odpověděla na otázky týkající se mandátu, cílů a jiných relevantních záležitostí souvisejících s úlohou zvláštního zástupce.

2. Poté, co je zvláštní zástupce jmenován, avšak předtím, než převezme svou funkci, může být vyzván, aby učinil před příslušným výborem prohlášení a odpověděl na otázky.

3. Ve lhůtě tří měsíců po tomto slyšení může výbor navrhnout doporučení podle článku 121 bezprostředně se týkající prohlášení a odpovědi zvláštního zástupce.

4. Zvláštní zástupce je vyzván, aby pravidelně a úplně informoval Parlament o praktickém plnění svého mandátu.

5. Zvláštní zástupce jmenovaný Radou s mandátem pro jednotlivé politické otázky může být Parlamentem vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem nebo může sám požádat, aby takové prohlášení učinil.

Článek 94

vypouští se

Článek 95

Mezinárodní zastoupení

1. Pokud má být jmenován vedoucí zahraniční delegace Unie, může být kandidát vyzván, aby vystoupil před příslušným orgánem Parlamentu, učinil prohlášení a odpověděl na otázky.

2. Do tří měsíců po slyšení stanoveném v odstavci 1 může příslušný výbor přijmout usnesení, popřípadě dát doporučení bezprostředně se týkající prohlášení a odpovědi kandidáta.

Článek 96

Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Při konzultaci podle článku 36 Smlouvy o Evropské unii postoupí Parlament věc příslušnému výboru, který může dát doporučení podle článku 97.

2. Dotčené výbory se snaží zajistit, aby je místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku pravidelně a včas informoval o vývoji a provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, o předpokládaných nákladech, a to pokaždé, když je v rámci této politiky přijato rozhodnutí mající finanční dopad, a aby byly informovány o jakýchkoli jiných finančních aspektech vztahujících se k provádění činností v rámci této politiky. Výjimečně, na žádost místopředsedy Komise / vysokého představitele, může výbor rozhodnout o tom, že jeho jednání bude neveřejné.

3. Konzultativní dokument místopředsedy / vysokého představitele o hlavních aspektech a základních směrech společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky a jejích finančních dopadů na rozpočet Unie, je předmětem pravidelné rozpravy, která se koná dvakrát do roka. Použijí se postupy stanovené v článku 110.

(Viz též výklad ustanovení článku 121)

4. Místopředseda / vysoký představitel je přizván ke každé rozpravě v plénu, která se týká zahraniční, bezpečnostní nebo obranné politiky.

Článek 97

Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Výbor příslušný pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku může vypracovat doporučení Radě v oblastech, za které odpovídá, poté, co získá svolení Konference předsedů, nebo na návrh ve smyslu článku 121.

2. V naléhavých případech může svolení uvedené v odstavci 1 udělit předseda, který může rovněž povolit mimořádnou schůzi daného výboru.

3. V průběhu procesu přijímání těchto doporučení, která musí být předložena k hlasování ve formě písemného textu,

se nepoužije článek 146 a jsou přípustné ústní pozměňovací návrhy.

Nepoužití článku 146 je možné pouze ve výboru a pouze v naléhavých případech. Ani na schůzích výborů, které nejsou prohlášeny za naléhavé, ani na plenárních zasedáních se nelze odchýlit od ustanovení článku 146.

Ustanovení o přípustnosti ústních pozměňovacích návrhů znamená, že poslanci nesmějí vznášet námitky proti tomu, aby se o ústních pozměňovacích návrzích ve výborech hlasovalo.

4. Doporučení vypracovaná tímto způsobem se zařadí na pořad jednání příštího dílčího zasedání. V naléhavých případech, o nichž rozhoduje předseda, mohou být doporučení zařazena na pořad jednání právě probíhajícího dílčího zasedání. Doporučení jsou považována za přijatá, pokud před začátkem dílčího zasedání nevznesl nejmeně čtyřicet poslanců Parlamentu písemné námitky. V takovém případě se doporučení výboru zařadí na pořad jednání a předloží se k rozpravě a k hlasování během téhož dílčího zasedání. Politická skupina nebo nejmeně čtyřicet poslanců může předložit pozměňovací návrhy.

Článek 98

Porušování lidských práv

Na každém dílčím zasedání může každý příslušný výbor bez žádosti o svolení předložit stejným postupem jako v čl. 97 odst. 4 návrh usnesení o případech porušování lidských práv.

KAPITOLA 14

vypouští se

Článek 99

vypouští se

Článek 100

vypouští se

Článek 102

vypouští se

KAPITOLA 15

vypouští se

Článek 101

vypouští se

HLAVA III

TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ

Článek 103

Transparentnost činností Parlamentu

1. Parlament zajišťuje nejvyšší možnou transparentnost své činnosti v souladu s čl. 1 druhým pododstavcem Smlouvy

o Evropské unii, článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie a článkem 42 Listiny základních práv Evropské unie.

2. Rozpravy v Parlamentu jsou veřejné.

3. Výbory se zpravidla scházejí veřejně. Nejpozději při přijímání pořadu schůze však mohou rozhodnout o tom, že rozdělí pořad jednání dané schůze na body veřejné a neveřejné. U neveřejných schůzí však může výbor v souladu s čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 zpřístupnit dokumenty a zápisy z těchto schůzí. V případě porušení pravidel důvěrnosti se použije článek 153.

4. Projednávání žádostí o zbavení imunity podle článku 7 v příslušném výboru je vždy neveřejné.

Článek 104

Přístup veřejnosti k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Parlamentu v souladu s článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž jsou dotčeny zásady, podmínky a omezení stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 a v souladu se zvláštními ustanoveními tohoto jednacího řádu.

Přístup k dokumentům Parlamentu je v co největší míře umožněn i ostatním fyzickým a právnickým osobám stejným způsobem.

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se zveřejní pro informaci spolu s jednacím řádem.

2. Pro účely zpřístupnění dokumentů veřejnosti se „dokumenty Parlamentu“ rozumějí jakékoli texty ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001, které vypracovali nebo obdrželi funkcionáři Parlamentu ve smyslu hlavy I kapitoly 2, orgány Parlamentu, výbory, meziparlamentní delegace nebo sekretariát Parlamentu.

Dokumenty vypracované jednotlivými poslanci nebo politickými skupinami jsou dokumenty Parlamentu pro účely jejich zpřístupnění veřejnosti, pokud jsou předloženy v souladu s jednacím řádem.

Předsednictvo stanoví pravidla pro vedení záznamů o dokumentech Parlamentu.

3. Parlament vytvoří rejstřík dokumentů Parlamentu. Legislativní dokumenty a určité jiné kategorie dokumentů jsou v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přímo přístupné v rejstříku. V rejstříku jsou pokud možno uvedeny odkazy na jiné dokumenty Parlamentu.

Kategorie dokumentů, které jsou přímo přístupné, jsou uvedeny v seznamu přijatém předsednictvem a zveřejněny na internetových stránkách Parlamentu. Tento seznam neomezuje právo na přístup k dokumentům, které nespádají do kategorií uvedených v seznamu; tyto dokumenty jsou zpřístupněny na písemnou žádost.

Předsednictvo může přijmout v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 pravidla pro přístup k dokumentům, která se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Předsednictvo určí orgány, které vyřizují původní žádosti (článek 7 nařízení (ES) č. 1049/2001) a přijme rozhodnutí o potvrzujících žádostech (článek 8 tohoto nařízení) a o žádostech o přístup k citlivým dokumentům (článek 9 tohoto nařízení).

5. Konference předsedů jmenuje zástupce Parlamentu do interinstitucionálního výboru podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

6. Jeden z místopředsedů je odpovědný za dohled nad vyřizováním žádostí o přístup k dokumentům.

7. Příslušný výbor Parlamentu vypracuje na základě informací poskytnutých předsednictvem a z jiných zdrojů výroční zprávu podle článku 17 nařízení (ES) č. 1049/2001 a předloží ji plénu.

Příslušný výbor zkoumá a hodnotí zprávy přijaté ostatními orgány a subjekty podle článku 17 tohoto nařízení.

HLAVA IV

VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY

KAPITOLA I

Jmenování

Článek 105

Volba předsedy Komise

1. Poté, co Evropská rada navrhne kandidáta na předsedu Komise, požádá jej předseda Parlamentu, aby učinil prohlášení před Parlamentem a představil Parlamentu své politické cíle. Po prohlášení následuje rozprava.

K účasti v rozpravě je přizvána Evropská rada.

2. Parlament zvolí předsedu Komise většinou všech poslanců.

Hlasuje se tajně.

3. Pokud je kandidát zvolen, informuje o tom předseda Parlamentu Radu a požádá ji a nově zvoleného předsedu Komise, aby po vzájemné dohodě navrhli kandidáty na místa komisařů.

4. Pokud kandidát nezíská požadovanou většinu, vyzve předseda Parlamentu Evropskou radu, aby do jednoho měsíce navrhla nového kandidáta pro volbu podle stejného postupu.

Článek 106

Volba Komise

1. Předseda Parlamentu po konzultaci s nově zvoleným předsedou Komise požádá kandidáty, které nově zvolený předseda Komise a Rada navrhli na místa komisařů, aby se dostavili před příslušné parlamentní výbory podle předpokládaných oblastí jejich působnosti. Tato slyšení jsou veřejná.

2. Příslušný výbor nebo výbory vyzvou kandidáta na komisaře, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky. Slyšení jsou pořádána způsobem, který kandidátům na komisaře umožní sdělit Parlamentu všechny relevantní informace. Ustanovení týkající se organizace slyšení jsou obsažena v příloze jednacího řádu ⁽¹²⁾.

3. Nově zvolený předseda představí sbor komisařů a jejich program na zasedání Parlamentu, na které jsou přizváni všichni členové Rady. Po prohlášení následuje rozprava.

4. Na závěr rozpravy může jakákoli politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh usnesení. Použije se čl. 110 odst. 3, 4 a 5.

Po hlasování o návrhu usnesení Parlament zvolí nebo zamítne Komisi většinou odevzdaných hlasů.

Hlasuje se jmenovitě.

Parlament může odložit hlasování na další zasedání.

5. Předseda informuje Radu o zvolení nebo zamítnutí Komise.

6. V případě významné změny v oblastech působnosti během funkčního období Komise, obsazení volného mandátu nebo jmenování nového komisaře po přistoupení nového členského státu jsou příslušní komisaři pozváni před výbory příslušné pro dané oblasti v souladu s odstavcem 2.

Článek 107

Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

1. Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi může předsedovi podat desetina všech poslanců Parlamentu.

2. Návrh se označuje jako „návrh na vyslovení nedůvěry“ a musí obsahovat odůvodnění. Zasílá se Komisi.

3. Předseda oznámí poslancům, že byl podán návrh na vyslovení nedůvěry, okamžitě po jeho obdržení.

4. Rozprava k návrhu se nekoná dříve než 24 hodin poté, co bylo jeho podání oznámeno poslancům.

5. O návrhu se hlasuje jmenovitě a nejdříve 48 hodin po zahájení rozpravy.

6. Rozprava a hlasování se konají nejpozději během dlíčního zasedání, které následuje po podání návrhu.

7. Návrh na vyslovení nedůvěry se přijímá dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu. Výsledek hlasování je oznámen předsedovi Rady a předsedovi Komise.

Článek 107a

Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie

Parlament na návrh příslušného výboru jmenuje svého zástupce do sedmičlenného panelu, který má prověřit vhodnost kandidátů na místo soudce nebo generálního advokáta Soudního dvora a Tribunálu.

Článek 108

Jmenování členů Účetního dvora

1. Kandidáti navržení na členy Účetního dvora jsou vyzváni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem a odpověděli na otázky jeho členů. Výbor hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být nominace schválena, a to formou zprávy obsahující jednotlivé návrhy na rozhodnutí o každé nominaci.

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. Parlament hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť a rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k jednotlivé nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

⁽¹²⁾ Viz příloha XVII.

Článek 109

Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky

1. Kandidát navržený na prezidenta Evropské centrální banky je vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na otázky poslanců.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být nominace schválena.

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

5. Stejný postup se použije pro kandidáty navržené na viceprezidenty a členy Výkonné rady Evropské centrální banky.

KAPITOLA 2

Prohlášení

Článek 110

Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady

1. Členové Komise, Rady a Evropské rady mohou kdykoli požádat předsedu Parlamentu o dovolení učinit prohlášení. Předseda Evropské rady učiní prohlášení po každém jejím zasedání. Předseda Parlamentu rozhodne, kdy může být prohlášení učiněno a zda může po takovém prohlášení následovat řádná rozprava nebo třicet minut stručných a věcných otázek poslanců.

2. Pokud Parlament zařadí prohlášení s rozpravou na pořad jednání, rozhodne, zda bude rozprava ukončena usnesením, nebo nikoli. Parlament tak neučiní, pokud je zpráva o tomtéž tématu na pořadu téhož nebo příštího dílčího zasedání, nepředloží-li předseda z mimořádných důvodů jiný návrh. Ukončí-li Parlament rozpravu usnesením, může výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců podat návrh usnesení.

3. O návrzích usnesení se hlasuje tentýž den. O jakýchkoli výjimkách rozhodne předseda. Vysvětlení hlasování je přípustné.

4. Společný návrh usnesení nahradí předchozí návrhy, které podali jeho signatáři, nikoli však návrhy podané jinými výbory, politickými skupinami nebo poslanci.

5. Po přijetí usnesení se již nehlasuje o žádných dalších návrzích, nerozhodne-li předseda výjimečně jinak.

Článek 111

Vysvětlení rozhodnutí Komise

Po konzultaci s Konferencí předsedů může předseda Parlamentu vyzvat předsedu Komise, komisaře pro vztahy s Evropským parlamentem, nebo po dohodě jiného komisaře, aby učinil po každém zasedání Komise prohlášení před Parlamentem, v němž vysvětlí hlavní rozhodnutí, která Komise přijala. Po prohlášení následuje nejméně třicetiminutová rozprava se stručnými a věcnými otázkami poslanců.

Článek 112

Prohlášení Účetního dvora

1. V souvislosti s postupem udělování absolutoria či s činností Parlamentu v oblasti rozpočtové kontroly může být předseda Účetního dvora vyzván, aby vystoupil a přednesl připomínky obsažené ve výroční zprávě nebo zvláštních zprávách nebo stanoviscích Účetního dvora nebo aby vysvětlil pracovní plán Účetního dvora.

2. Parlament může rozhodnout o uspořádání samostatné rozpravy za účasti Komise a Rady o jakékoli otázce obsažené ve výše uvedených prohlášeních, zejména pokud tato prohlášení poukázala na nesrovnalosti ve finančním řízení.

Článek 113

Prohlášení Evropské centrální banky

1. Prezident Evropské centrální banky přednese Parlamentu výroční zprávu banky o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice v předchozím a běžném roce.

2. Po přednesení zprávy následuje obecná rozprava.

3. Prezident Evropské centrální banky je nejméně čtyřikrát ročně pozván k účasti na schůzích příslušného výboru, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky.

4. Prezident, viceprezident a jiní členové Výkonné rady Evropské centrální banky mohou být přizváni k účasti na jiných schůzích na vlastní žádost nebo na žádost Parlamentu.

5. Doslovný záznam z jednání podle odstavců 3 a 4 je vyhotoven ve všech úředních jazycích.

Článek 114

Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik

1. Doporučení Komise týkající se hlavních směrů hospodářských politik členských států a Unie se předkládají příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu.

KAPITOLA 3

Parlamentní otázky

Článek 115

Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou

1. Otázky Radě nebo Komisi může pokládat výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců se žádostí o jejich zařazení na pořad jednání Parlamentu.

Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi, který je ihned postoupí Konferenci předsedů.

Konference předsedů rozhodne, zda a v jakém pořadí budou otázky zařazeny na pořad jednání. Otázky, které nejsou zařazeny na pořad jednání Parlamentu do tří měsíců od jejich předložení, nejsou brány v potaz.

2. Otázky se předkládají písemně předsedovi, který je předá adresátům. Pochyby o přípustnosti otázky řeší předseda. Jeho rozhodnutí se oznámí tazateli.

3. Pokud se otázky týkají věcí uvedených v článku 42 Smlouvy o Evropské unii, neuplatní se lhůta stanovená v odstavci 2 tohoto článku a Rada musí odpovědět dostatečně rychle, aby byl Parlament řádně informován.

4. Tazatel má na položení otázky pět minut. Jeden člen příslušného orgánu odpoví.

Tazatel má právo využít celé této řečnické doby k položení otázky.

5. Ustanovení čl. 110 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

Článek 116

Doba vyhrazená pro otázky

1. Doba vyhrazená pro otázky Radě a Komisi je zařazena na každé dílčí zasedání v čase, který stanoví Parlament na návrh Konference předsedů.

2. Žádný poslanec nesmí na jednom dílčím zasedání položit více než jednu otázku Radě a jednu otázku Komisi.

2. Rada je vyzvána, aby informovala Parlament o obsahu svého doporučení a o postoji Evropské rady.

3. Otázky se předkládají písemně předsedovi, který rozhodne o jejich přípustnosti a o pořadí, v jakém se projednávají. Toto rozhodnutí je ihned sděleno tazateli.

4. Podrobný postup se řídí pokyny uvedenými v příloze jednacího řádu ⁽¹³⁾.

5. V souladu s pokyny stanovenými Konferencí předsedů se může zvláštní doba vyhrazená pro otázky konat za přítomnosti předsedy Komise, místopředsedy Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a předsedy euroskupiny.

Článek 117

Otázky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku otázku k písemnému zodpovězení v souladu s pokyny uvedenými v příloze jednacího řádu ⁽¹⁴⁾. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.

2. Otázky se předkládají písemně předsedovi, který je předá adresátům. Pochyby o přípustnosti otázky řeší předseda. Jeho rozhodnutí se oznámí tazateli.

3. Nemůže-li být otázka zodpovězena během stanovené doby, zařadí se na žádost tazatele na pořad jednání příští schůze příslušného výboru. Článek 116 se použije obdobně.

4. Otázky vyžadující okamžitou odpověď, nikoli však podrobný průzkum (prioritní otázky), jsou zodpovídaný do tří týdnů od jejich předání adresátům. Každý poslanec může vznést jednu prioritní otázku měsíčně.

Ostatní otázky (neprioritní otázky) jsou zodpovídaný do šesti týdnů od jejich předání adresátům.

⁽¹³⁾ Viz příloha II.

⁽¹⁴⁾ Viz příloha III.

Poslanci uvedou, jaký typ otázky kladou. Konečné rozhodnutí učiní předseda.

5. Otázky a odpovědi se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 118

Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit Evropské centrální bance otázku k písemnému zodpovězení v souladu s pokyny uvedenými v příloze jednacího řádu⁽¹⁵⁾.

2. Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi příslušného výboru, který je předá Evropské centrální bance.

3. Otázky se zveřejňují spolu s odpověďmi v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Není-li otázka zodpovězena ve stanovené době, je na žádost tazatele zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru za účasti prezidenta Evropské centrální banky.

KAPITOLA 4

Zprávy dalších orgánů

Článek 119

Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů

1. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, u kterých Smlouvy stanoví konzultaci s Parlamentem nebo u kterých jiná právní ustanovení vyžadují stanovisko Parlamentu, jsou předmětem zprávy předložené plenárnímu zasedání.

2. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, na které se nevztahuje odstavec 1, jsou postoupeny příslušnému výboru, který může navrhnout vypracování zprávy podle článku 48.

KAPITOLA 5

Usnesení a doporučení

Článek 120

Návrhy usnesení

1. Kterýkoli poslanec může předložit návrh usnesení ve věci spadající do oblasti činnosti Evropské unie.

Návrh nesmí obsahovat více než 200 slov.

2. Příslušný výbor rozhoduje o postupu.

Výbor může spojit návrh usnesení s jinými návrhy usnesení nebo zprávami.

Výbor může přijmout stanovisko, které může mít formu dopisu.

Výbor může rozhodnout o vypracování zprávy podle článku 48.

3. Autoři návrhu usnesení jsou informováni o rozhodnutích výboru a Konference předsedů.

4. Zpráva obsahuje text návrhu usnesení.

5. Stanoviska ve formě dopisu určená jiným orgánům Evropské unie zasílá předseda.

6. Autor nebo autoři návrhu usnesení předloženého podle čl. 110 odst. 2, čl. 115 odst. 5 nebo čl. 122 odst. 2 mají právo vzít návrh zpět před konečným hlasováním.

7. Návrh usnesení předložený podle odstavce 1 může jeho autor, autoři nebo první signatář vzít zpět dříve, než příslušný výbor rozhodne podle odstavce 2 o vypracování zprávy.

Jakmile však již návrh převzal výbor, pouze výbor je oprávněn vzít jej zpět před zahájením konečného hlasování.

8. Návrh usnesení, který byl vzat zpět, může převzít a ihned předložit skupina, výbor nebo stejný počet poslanců, kteří jsou oprávněni jej předložit.

Výbory mají povinnost zajistit, aby návrhy usnesení předložené podle tohoto článku, které splňují stanovené požadavky, byly dále projednány a řádně uvedeny v následných dokumentech.

⁽¹⁵⁾ Viz příloha III.

Článek 121

Doporučení Radě

1. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může podat návrh doporučení Radě týkající se věci podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii nebo v případě, že s Parlamentem nebyla konzultována mezinárodní dohoda, na kterou se vztahují články 90 nebo 91.

2. Takové návrhy jsou postoupeny výboru příslušnému pro jejich projednání.

V případě potřeby výbor postoupí věc Parlamentu v souladu s postupy stanovenými v tomto jednacím řádu.

3. Pokud příslušný výbor vypracovává zprávu, předloží Parlamentu návrh doporučení Radě spolu se stručným vysvětlujícím prohlášením a v případě potřeby se stanovisky výborů, s nimiž byl návrh konzultován.

Při uplatnění tohoto odstavce není nutné předchozí svolení Konference předsedů.

4. Použijí se ustanovení článku 97.

Článek 122

Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

1. Výbor, meziparlamentní delegace, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může písemně požádat předsedu o konání rozpravy v naléhavém případě porušování lidských práv, demokracie a právního státu (čl. 137 odst. 3).

2. Konference předsedů sestaví seznam témat, která mají být zařazena do konečného návrhu pořadu jednání příští rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, na základě žádostí uvedených v odstavci 1 a v souladu s ustanoveními přílohy IV. Celkem nesmějí být na pořad jednání zařazena více než tři témata včetně podkapitol.

V souladu s článkem 140 může Parlament upustit od projednávání tématu, které má být předmětem rozpravy, a nahradit jej v rozpravě tématem, které původně nebylo na pořadu. Návrhy

usnesení o vybraných tématech se předkládají do večera dne, kdy se přijímá pořad jednání. Předseda stanoví přesnou lhůtu pro předkládání takových návrhů usnesení.

3. Celková řečnická doba pro politické skupiny a nezařazené poslance se stanoví v souladu s postupem stanoveným v čl. 149 odst. 4 a 5, v rámci nejdelší možné doby pro rozpravu, tj. 60 minut pro dílčí zasedání.

Jakákoli doba zbývajících po započítání času na přednesení návrhu usnesení, hlasování o něm a řečnické doby přidělené pro případné příspěvky Komise a Rady se rozdělí mezi politické skupiny a nezařazené poslance.

4. Na konci rozpravy se přikročí okamžitě k hlasování. Článek 170 se nepoužije.

Hlasování podle tohoto článku mohou být konána kolektivně na odpovědnost předsedy a Konference předsedů.

5. Jsou-li předloženy dva nebo více návrhů usnesení o tomtéž tématu, použije se postup stanovený v čl. 110 odst. 4.

6. Předseda a předsedové politických skupin mohou rozhodnout o tom, že o návrhu usnesení se bude hlasovat bez rozpravy. Takové rozhodnutí vyžaduje jednomyslný souhlas všech předsedů politických skupin.

Články 174, 175 a 177 se nevztahují na návrhy usnesení zařazené na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Návrhy usnesení mohou být předloženy k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu až poté, co byl přijat seznam témat k projednání. Návrhy usnesení, které nelze projednat v rámci doby vymezené pro rozpravu, se neberou v potaz. Totéž platí pro návrhy usnesení, u nichž se na základě žádosti podle čl. 155 odst. 3 zjistí, že není dosaženo usnášedischopnosti. Poslanci mají právo předložit takové návrhy znovu buď k projednání ve výboru podle článku 120, nebo k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu na příštím dílčím zasedání.

Žádné téma nemůže být zařazeno na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, je-li již zařazeno na pořad jednání dílčího zasedání.

Jednací řád neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo společnou rozpravu k návrhu usnesení předloženému podle odst. 2 druhého pododstavce a ke zprávě výboru o téže věci.

* * *

Je-li požadováno zjištění usnášedischopnosti podle čl. 155 odst. 3, vztahuje se tato žádost pouze na návrh usnesení, o němž se má hlasovat, a nikoli na návrhy, které následují.

Článek 123

Písemná prohlášení

1. Až pět poslanců může předložit písemné prohlášení o nejvýše 200 slovech, které se týká věci v působnosti Evropské unie a které se nesmí týkat otázek, jež jsou předmětem právě probíhajícího legislativního postupu. Povolení uděluje předseda pro každý případ zvlášť. Písemná prohlášení se vytisknou ve všech úředních jazycích a rozešlou se. Tato prohlášení se ukládají spolu se jmény signatářů v rejstříku. Tento rejstřík je veřejný, je k dispozici u vchodu do jednacího sálu v průběhu dílčích zasedání, a v době mezi zasedáními na vhodném místě, které určí kolegium kvestorů.

Obsah písemného prohlášení nepřesáhne formu prohlášení, zejména nezahrnuje žádné rozhodnutí ve věcech, pro jejichž přijetí jsou jednacím řádem stanoveny zvláštní postupy a pravomoci.

2. Každý poslanec může připojit svůj podpis k prohlášení v rejstříku.

3. Pokud prohlášení podepíše většina všech poslanců Parlamentu, oznámí předseda tuto skutečnost Parlamentu a zveřejní jména signatářů v zápisu z jednání a prohlášení se zveřejní jako přijatý text.

4. Postup je ukončen, když je prohlášení spolu se jmény signatářů zasláno na konci dílčího zasedání adresátům.

5. Písemné prohlášení, které zůstalo v rejstříku po dobu delší než tři měsíce a nebylo podepsáno nejméně polovinou všech poslanců Parlamentu, se nebere v potaz.

Článek 124

Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.

2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Evropský hospodářský a sociální výbor zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem schvaluje Parlament bez rozpravy.

3. Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 125

Konzultace s Výborem regionů

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Výborem regionů, zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.

2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Výborem regionů v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Výbor regionů zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Výborem regionů schvaluje Parlament bez rozpravy.

3. Stanoviska Výboru regionů jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 126

Žádosti určené evropským agenturám

1. Má-li Parlament právo podat žádost evropské agentuře, může každý poslanec podat takovou žádost písemně předsedovi Parlamentu. Tyto žádosti se musí týkat otázek spadajících do působnosti dané agentury a musí obsahovat informace vysvětlující povahu otázky a zájem Unie.

2. Po konzultaci s příslušným výborem předseda Parlamentu buď postoupí žádost agentuře, nebo přijme jiná vhodná opatření. Poslanec podávající žádost je o tom neprodleně vyzooměn. Každá žádost postoupená předsedou agentuře musí obsahovat lhůtu pro odpověď.

3. Pokud má agentura za to, že nemůže odpovědět na takto znějící žádost, nebo chce, aby byla žádost změněna, vyzoomí o tom neprodleně předsedu Parlamentu, který přijme vhodná opatření, popřípadě po konzultaci s příslušným výborem.

KAPITOLA 6

Interinstitucionální dohody

Článek 127

Interinstitucionální dohody

1. Parlament může uzavírat dohody s jinými orgány v souvislosti s uplatňováním Smluv nebo se záměrem zlepšit nebo vyjasnit postupy.

Takové dohody mohou mít formu společných prohlášení, výměny dopisů nebo kodexů chování či jiných vhodných nástrojů. Předseda je podepíše po posouzení ve výboru

příslušném pro ústavní otázky a po schválení Parlamentem. Mohou být pro informaci přílohou jednacního řádu.

2. Pokud tyto dohody vedou k úpravám stávajících práv a povinností podle jednacního řádu nebo stanoví nová práva a povinnosti poslanců nebo orgánů Parlamentu či jinak mění nebo vykládají jednací řád, je věc před podpisem dohody postoupena výboru příslušnému pro posuzování v souladu s čl. 211 odst. 2 až 6.

KAPITOLA 7

Postoupení Soudnímu dvoru Evropské unie

Článek 128

Řízení před Soudním dvorem Evropské unie

1. Ve lhůtách stanovených ve Smlouvách a ve statutu Soudního dvora Evropské unie pro žalobu podanou orgány Unie a fyzickými nebo právníckými osobami zkoumá Parlament právní předpisy Unie a prováděcí předpisy s cílem zajistit, aby byla plně dodržována ustanovení Smluv, zejména ustanovení týkající se práv Parlamentu.

2. Pokud se příslušný výbor domnívá, že došlo k porušení práva Unie, informuje o tom Parlament, v případě nutnosti ústně.

3. Předseda podá na základě doporučení příslušného výboru jménem Parlamentu žalobu u Soudního dvora.

4. Předseda předloží připomínky nebo vystoupí jménem Parlamentu při soudních řízeních po konzultaci s příslušným výborem.

Má-li předseda v úmyslu odchýlit se od doporučení příslušného výboru, informuje výbor o této skutečnosti a postoupí záležitost Konferenci předsedů s uvedením důvodů svého rozhodnutí.

Domnívá-li se Konference předsedů, že by Parlament výjimečně neměl předložit připomínky nebo vystoupit před Soudním dvorem Evropské unie v případě zpochybnění platnosti aktu přijatého Parlamentem, je věc bezodkladně postoupena k projednání v plénu.

Na začátku následujícího dílčího zasedání může předseda předložit plénu rozhodnutí o pokračování v řízení. Jestliže se plénum vysloví většinou odevzdaných hlasů proti žalobě, vezme ji předseda zpět.

V naléhavých případech může předseda přijmout předběžná opatření v zájmu dodržení lhůt stanovených příslušným soudem. V takových případech se postup stanovený v tomto odstavci použije při první nejbližší příležitosti.

Jestliže předseda podá žalobu v rozporu s doporučením příslušného výboru, předloží plénu na začátku následujícího dílčího zasedání rozhodnutí o pokračování v řízení.

Jednací řád nijak příslušnému výboru nebrání v přijetí vhodných procesních opatření umožňujících, aby výbor v naléhavých případech předložil své doporučení včas.

Čl. 90 odst. 6 stanoví zvláštní postup pro rozhodování Parlamentu týkající se výkonu práva požádat Soudní dvůr na základě čl. 218 odst. 11 Smlouvy o fungování Evropské unie o stanovisko, zda je mezinárodní dohoda v souladu se Smlouvami. Toto ustanovení představuje „lex specialis“, které má přednost před obecným pravidlem stanoveným v článku 128.

Jedná-li se o výkon práv Parlamentu vůči Soudnímu dvoru Evropské unie a nespadá-li dotyčný akt do působnosti článku 128, použije se obdobně postup stanovený v tomto článku.

Článek 129

vypouští se

HLAVA V

VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY

Článek 130

Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí

1. Parlament pravidelně informuje vnitrostátní parlamenty členských států o své činnosti.

2. Organizace a podpora účinné a pravidelné meziparlamentní spolupráce v rámci Unie podle článku 9 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii se sjednávají na základě mandátu, který po konzultaci s Konferencí předsedů výborů udělí Konference předsedů.

Parlament veškeré dohody o těchto záležitostech schvaluje postupem stanoveným v článku 127.

3. Výbor se může přímo zapojit do jednání s vnitrostátními parlamenty na úrovni výborů v rámci stropu rozpočtových prostředků vyčleněných pro tento účel. Tato jednání mohou zahrnovat vhodnou formu spolupráce před legislativním procesem a po něm.

4. Každý dokument, který se týká legislativního postupu na úrovni Evropské unie a který je vnitrostátním parlamentem úřední cestou předán Evropskému parlamentu, se postupuje výboru, který je k projednání záležitostí uvedených v tomto dokumentu příslušný.

5. Konference předsedů může zmocnit předsedu, aby vyjednal poskytování zázemí vnitrostátním parlamentům člen-

ských států na základě vzájemnosti a aby navrhl další opatření pro usnadnění kontaktů s vnitrostátními parlamenty.

Článek 131

Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)

1. Na návrh předsedy jmenuje Konference předsedů členy parlamentní delegace v COSAC a může jim udělit mandát. V čele delegace je místopředseda Evropského parlamentu odpovědný za udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty a předseda výboru příslušného pro institucionální záležitosti.

2. Ostatní členové delegace jsou vybíráni s ohledem na věci, které se mají projednávat na zasedání COSAC, a jsou mezi nimi pokud možno zástupci výborů příslušných v těchto záležitostech. Po každém zasedání předkládá delegace zprávu.

3. Přihlíží se přitom k celkové politické rovnováze v Parlamentu.

Článek 132

Konference parlamentů

Konference předsedů jmenuje členy parlamentní delegace v jakékoli konferenci nebo podobném orgánu, v němž jsou zástupci parlamentů, a zmocňuje je s ohledem na příslušné parlamentní usnesení. Delegace volí svého předsedu, a popřípadě jednoho nebo více místopředsedů.

HLAVA VI

ZASEDÁNÍ

KAPITOLA 1

Zasedání Parlamentu

Článek 133

Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání

1. Volební období Parlamentu je shodné s funkčním obdobím poslanců ve smyslu aktu ze dne 20. září 1976.

2. Za zasedání se označuje období jednoho roku ve smyslu tohoto aktu a Smluv.

3. Dílčí zasedání Parlamentu se svolává zpravidla každý měsíc a je rozděleno do denních zasedání.

Zasedání Parlamentu konaná ve stejný den se považují za jediné zasedání.

Článek 134**Svolávání Parlamentu**

1. Parlament zasedá každý rok, aniž by bylo nutné jej svolávat, druhé úterý v březnu a sám si určuje délku přerušení zasedání.

2. Kromě toho Parlament zasedá, aniž by bylo nutné jej svolávat, první úterý po uplynutí jednoho měsíce od skončení období uvedeného v čl. 10 odst. 1 aktu ze dne 20. září 1976.

3. Konference předsedů může s uvedením důvodů změnit délku přerušení stanovenou podle odstavce 1, a to nejpozději dva týdny přede dnem již stanoveným Parlamentem pro obnovení zasedání; den obnovení nesmí být odložen o více než dva týdny.

4. Na žádost většiny všech poslanců nebo na žádost Komise či Rady předseda mimořádně svolá Parlament po předchozí konzultaci s Konferencí předsedů.

V naléhavých případech může předseda mimořádně svolat Parlament se souhlasem Konference předsedů.

Článek 135**Místo zasedání a schůzí**

1. Zasedání Parlamentu a schůze jeho výborů se konají v souladu s ustanovením Smluv.

Návrhy na dodatečná dílčí zasedání v Bruselu a veškeré změny těchto návrhů vyžadují pouze většinu odevzdaných hlasů.

2. Kterýkoli výbor může rozhodnout, že požádá, aby se jedna nebo více schůzí konalo na jiném místě. Jeho odůvodněná žádost se podává předsedovi, který ji předloží předsednictvu. Je-li daná věc naléhavá, může předseda rozhodnout sám. Zamítnutí žádosti předsedou nebo předsednictvem musí být odůvodněno.

Článek 136**Účast poslanců na zasedáních**

1. Při každém zasedání je poslancům k dispozici prezenční listina, do níž zaznamenávají podpisem svou účast.

2. Jména poslanců přítomných podle prezenční listiny jsou uvedena v zápisu z jednání z každého zasedání.

KAPITOLA 2**Plán práce Parlamentu****Článek 137****Návrh pořadu jednání**

1. Před každým dílčím zasedáním sestaví Konference předsedů návrh pořadu jednání na základě doporučení Konference předsedů výborů a s ohledem na schválený pracovní program Komise uvedený v článku 35.

Na pozvání předsedy Parlamentu se mohou Komise a Rada zúčastnit jednání Konference předsedů o návrhu pořadu jednání.

2. V pořadu jednání může být u některých bodů, které se mají projednávat, stanovena doba hlasování.

3. Jeden nebo dva časové úseky, celkem nejvýše 60 minut, mohou být v návrhu pořadu jednání vyhrazeny na rozpravu o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 122.

4. Konečný návrh pořadu jednání musí být rozdán poslancům nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání.

Článek 138**Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy**

1. Návrh legislativního aktu (první čtení) a návrh nelegislativního usnesení přijatý ve výboru tak, že proti němu hlasovala méně než jedna desetina poslanců výboru, je zařazen do návrhu pořadu jednání Parlamentu pro hlasování bez pozměňovacích návrhů.

Tento bod pořadu jednání je předmětem jediného hlasování, pokud před sestavením konečného návrhu pořadu jednání politické skupiny nebo jednotliví poslanci, kteří tvoří dohromady jednu desetinu poslanců Parlamentu, písemně nepožádají, aby bylo k tomuto bodu možno předkládat pozměňovací návrhy. V takovém případě stanoví předseda lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

2. O bodech zařazených do konečného návrhu pořadu jednání pro hlasování bez pozměňovacích návrhů se rovněž nevede rozprava, pokud Parlament při přijímání pořadu jednání na začátku dílčího zasedání nerozhodne jinak, a to na návrh Konference předsedů nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.

3. Při sestavování konečného návrhu pořadu jednání dílčího zasedání může Konference předsedů navrhnout zařazení dalších bodů pro hlasování bez pozměňovacích návrhů nebo bez rozpravy. Při přijímání pořadu jednání nesmí Parlament takový návrh přijmout, pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců podá písemnou námitku nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání.

4. Pokud se k bodu nevede rozprava, může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru bezprostředně před hlasováním učinit prohlášení v délce nejvýše dvou minut.

Článek 139

Krátké přednesení

Na žádost zpravodaje nebo na návrh Konference předsedů může také Parlament rozhodnout, že bod nevyžadující řádnou rozpravu bude projednán formou krátkého přednesení zpravodajem v plénu. V takovém případě má Komise možnost odpovědět a poté se může konat až desetiminutová rozprava, během které dá předseda slovo poslancům, kteří se přihlásí zvednutím ruky. Každý poslanec může hovořit nejvýše jednu minutu.

Článek 140

Přijímání a změny pořadu jednání

1. Na začátku každého dílčího zasedání přijme Parlament rozhodnutí o konečném návrhu pořadu jednání. Změny může navrhnout výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců. Každý takový návrh musí předseda obdržet nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání. Předseda může dát slovo navrhovateli, jednomu řečníkovi ve prospěch návrhu a jednomu řečníkovi proti návrhu. Řečnická doba je nejvýše jedna minuta.

2. Jakmile je pořad jednání přijat, nelze jej měnit, s výjimkou případů podle článků 142 nebo 174 až 178 nebo na návrh předsedy.

Je-li procesní návrh na změnu pořadu zamítnut, nemůže být během téhož dílčího zasedání znovu předložen.

3. Před ukončením zasedání oznámí předseda datum, čas a pořad jednání příštího zasedání.

Článek 141

Mimořádná rozprava

1. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může požádat, aby byla na pořad jednání Parlamentu zařazena mimo-

řádná rozprava o záležitosti zásadního významu týkající se politiky Evropské unie. Během jednoho dílčího zasedání se zpravidla nekoná více než jedna mimořádná rozprava.

2. Žádost se podává předsedovi písemně nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání, během něhož se má mimořádná rozprava konat. O žádosti se hlasuje na začátku dílčího zasedání při přijímání návrhu pořadu jednání.

3. V reakci na dění po přijetí pořadu jednání dílčího zasedání a po konzultaci s předsedy politických skupin může předseda navrhnout mimořádnou rozpravu. O takovém návrhu se hlasuje na začátku zasedání nebo v době vymezené pro hlasování poté, co o něm byli poslanci informováni nejméně jednu hodinu předem.

4. Předseda stanoví dobu konání této rozpravy. Celková délka rozpravy nesmí překročit 60 minut. Řečnická doba se politickým skupinám a nezařazeným poslancům přiděluje podle čl. 149 odst. 4 a 5.

5. Rozprava se ukončuje bez přijetí usnesení.

Článek 142

Postup pro naléhavé případy

1. Žádost, aby rozprava o návrhu, který byl s Parlamentem konzultován podle čl. 43 odst. 1, byla považována za naléhavou, může podat Parlamentu předseda, výbor, politická skupina, nejméně čtyřicet poslanců, Komise nebo Rada. Tato žádost se podává písemně a musí být odůvodněna.

2. Jakmile předseda obdrží žádost o naléhavou rozpravu, oznámí to Parlamentu. O žádosti se hlasuje na začátku zasedání následujícího po zasedání, během něhož byla žádost oznámena, pokud návrh, k němuž se žádost vztahuje, byl rozeslán ve všech úředních jazycích. Je-li podáno více žádostí o naléhavou rozpravu týkajících se stejné záležitosti, vztahuje se schválení nebo zamítnutí žádosti o naléhavou rozpravu na všechny žádosti týkajících se téže záležitosti.

3. Před hlasováním může vystoupit pouze osoba, která podává žádost, jeden řečník ve prospěch žádosti a jeden proti žádosti a předseda nebo zpravodaj příslušného výboru; každé vystoupení může trvat nejvíce tři minuty.

4. Body, které se mají projednat postupem pro naléhavé případy, mají přednost před ostatními body pořadu jednání. Předseda stanoví dobu rozpravy a hlasování.

5. Naléhavá rozprava se může konat bez zprávy nebo výjimečně na základě ústní zprávy příslušného výboru.

Článek 143

Společná rozprava

Kdykoli je možno rozhodnout o konání společné rozpravy o podobných nebo věcně souvisejících bodech pořadu jednání.

Článek 144

Lhůty

S výjimkou naléhavých případů uvedených v člancích 122 a 142 nelze přistoupit k rozpravě a k hlasování o textu, pokud nebyl text rozeslán nejméně dvacet čtyři hodin předem.

KAPITOLA 3

Obecná pravidla pro průběh zasedání

Článek 145

Přístup do jednacího sálu

1. Do jednacího sálu nesmí vstoupit nikdo jiný než poslanci Parlamentu, členové Komise nebo Rady, generální tajemník Parlamentu, zaměstnanci, jejichž povinnosti vyžadují jejich přítomnost v sále, a odborníci nebo úředníci Evropské unie.

2. Vstup na galerie je dovolen pouze držitelům propustky řádně vydané předsedou nebo generálním tajemníkem Parlamentu.

3. Zástupci veřejnosti, kterým byl dovolen vstup na galerie, musí během jednání v tichosti sedět. Osoba, která projeví souhlas nebo nesouhlas, bude okamžitě vykázána službou v sále.

Článek 146

Jazyky

1. Všechny dokumenty Parlamentu se vyhotovují ve všech úředních jazycích.

2. Každý poslanec má právo hovořit v Parlamentu úředním jazykem dle svého výběru. Projevy přednášené v jednom z úředních jazyků jsou simultánně tlumočeny do ostatních úředních jazyků a také do jakéhokoli jiného jazyka, který považuje předsednictvo za nutný.

3. Při schůzích výborů nebo delegací je zajištěno tlumočení z úředních jazyků a do úředních jazyků, které používají a o něž požádají členové a náhradníci v daném výboru nebo delegaci.

4. Při schůzích výborů nebo delegací mimo běžná pracovní místa je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků poslanců, kteří potvrdili účast na dané schůzi. Tento režim může být výjimečně uplatňován méně přísně, pokud s tím členové výboru nebo delegace souhlasí. Pokud nedojde k dohodě, rozhodne předsednictvo.

Pokud se po oznámení výsledku hlasování zjistí, že mezi různými jazykovými verzemi jsou rozdíly, rozhodne předseda podle čl. 171 odst. 5 o tom, zda je oznámený výsledek platný. Pokud prohlásí

výsledek za platný, rozhodne, která verze je považována za přijatou. Původní verzi však obecně nelze považovat za úřední znění, protože může dojít k situaci, kdy se všechny ostatní jazykové verze od původního znění liší.

Článek 147

Přechodná ustanovení

1. V přechodném období trvajícím do konce sedmého volebního období ⁽¹⁶⁾ jsou přípustné výjimky z článku 146 v případě, že pro některý z úředních jazyků není přes náležitá opatření dostatečný počet tlumočnicků nebo překladatelů.

2. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka stanoví, kdy jsou pro jednotlivé dotčené úřední jazyky splněny předpoklady uvedené v odstavci 1, a každého půl roku přezkoumá své rozhodnutí na základě zprávy o pokroku, kterou předloží generální tajemník. Předsednictvo přijme potřebná prováděcí opatření.

3. Použijí se dočasná zvláštní opatření přijatá Radou na základě Smluv týkající se navrhování právních aktů s výjimkou nařízení, které Evropský parlament a Rada přijímají společně.

4. Na odůvodněné doporučení předsednictva může Parlament tento článek kdykoliv zrušit nebo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 rozhodnout o prodloužení jeho platnosti.

Článek 148

Rozesílání dokumentů

Dokumenty, z nichž vycházejí parlamentní rozpravy a rozhodnutí, se vytisknou a rozešlou poslancům. Seznam těchto dokumentů se zveřejňuje v zápisech ze zasedání Parlamentu.

Aniž je dotčeno použití odstavce 1, poslanci a politické skupiny mají přímý přístup k internímu počítačovému systému Evropského parlamentu a mohou nahlédnout do jakéhokoli přípravného dokumentu, který nemá důvěrnou povahu (návrh zprávy, návrh doporučení, návrh stanoviska, pracovní dokument, pozměňovací návrhy předložené ve výborech).

⁽¹⁶⁾ Prodlouženo rozhodnutím Parlamentu ze dne 11. března 2009

Článek 149

Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků

1. Konference předsedů může Parlamentu navrhnout, aby byla u určité rozpravy rozdělena řečnická doba. Parlament rozhoduje o tomto návrhu bez rozpravy.

2. Žádný poslanec nesmí hovořit, aniž mu předseda udělí slovo. Poslanci hovoří ze svých míst a obracejí se na předsedu. Jestliže se řečník odchýlí od tématu, předseda jej napomene.

3. Předseda může vypracovat pro první část konkrétní rozpravy seznam řečníků, který obsahuje jedno nebo více kol řečníků z každé politické skupiny, které se rozpravy chtějí zúčastnit, v pořadí podle velikosti skupin, a jednoho nezařazeného poslance.

4. Řečnická doba se pro tuto část rozpravy rozdělí v souladu s těmito kritérii:

- a) první část řečnické doby se rozdělí rovným dílem mezi všechny politické skupiny;
- b) další část se rozdělí mezi politické skupiny v poměru k celkovému počtu jejich členů;
- c) nezařazeným poslancům se přidělí celková řečnická doba podle částí přidělených každé politické skupině podle písmen a) a b).

5. Pokud je rozdělení celkové řečnické doby stanoveno hromadně pro několik bodů pořadu jednání, informují politické skupiny předsedu, jaké části přiděleného času využijí pro jednotlivé body. Předseda zajistí, aby byly tyto řečnické doby dodrženy.

6. Zbývající část času rozpravy se předem konkrétním způsobem nepřiděluje. Namísto toho předseda vyzve poslance, aby hovořili zpravidla nejdéle jednu minutu. Předseda v nejvyšší možné míře zajistí, aby dostávali slovo střídavě řečníci mající různé politické názory a pocházející z různých členských států.

7. Na žádost však může být dána přednost předsedovi nebo zpravodaji příslušného výboru a předsedům politických skupin, kteří si přejí vystoupit jménem těchto skupin, nebo řečníkům, kteří je zastupují.

8. Předseda může udělit slovo poslancům, kteří zvednutím modré karty signalizují, že chtějí jinému poslanci během jeho

projevu položit otázku, která nezabere více než půl minuty, pokud je předseda přesvědčen, že tím nedojde k narušení rozpravy, a pokud s tím řečník souhlasí.

9. Žádný poslanec nesmí hovořit déle než jednu minutu k jakémukoli z těchto témat: zápisy z jednání, procesní návrhy, pozměňovací návrhy ke konečnému návrhu pořadu jednání nebo k pořadu jednání.

10. Aniž jsou dotčeny jeho další disciplinární pravomoci, může předseda nechat vyškrtnout z doslovných záznamů ze zasedání projevy poslanců, kteří hovořili bez vyzvání, nebo kteří pokračovali v projevu po uplynutí času, který jim byl přidělen.

11. Komise a Rada vystoupí v rozpravě k určité zprávě zpravidla bezprostředně po zpravodaji. Komise, Rada a zpravodaj mohou vystoupit znovu, zejména v reakci na projevy poslanců Parlamentu.

12. Poslanci, kteří nevystoupili v rozpravě, mohou nejvýše jednou v průběhu jednoho dílčího zasedání odevzdat písemné prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou doslovného záznamu z rozpravy.

13. Aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování Evropské unie, usiluje předseda o dohodu s Komisí, Radou a předsedou Evropské rady o tom, jaká řečnická doba jim bude přidělena.

Článek 150

Jednominutový projev

Po dobu nejvýše třiceti minut v průběhu prvního denního zasedání každého dílčího zasedání udělí předseda slovo poslancům, kteří chtějí upozornit Parlament na důležitou otázku politické povahy. Řečnická doba pro každého poslance nepřesáhne jednu minutu. Předseda může dát poslancům opět tentýž časový prostor později v průběhu téhož dílčího zasedání.

Článek 151

Osobní prohlášení

2. Poslanec, který požádá o příležitost učinit osobní prohlášení, vystoupí na konci rozpravy o bodu pořadu jednání, který se právě projednává, nebo ve chvíli, kdy se jedná o schválení zápisů ze zasedání, k němuž se vztahuje žádost o vystoupení.

Tento poslanec nesmí hovořit o věcných otázkách, ale musí se při svém projevu omezit na odmítnutí poznámek, které zazněly o jeho osobě během rozpravy, nebo názorů, které mu byly přisuzovány, nebo na opravu výroků, které sám pronesl.

3. Pokud Parlament nerozhodne jinak, nesmí žádné osobní prohlášení trvat déle než tři minuty.

KAPITOLA 4

Opatření v případě nedodržení kodexu chování

Článek 152

Okamžitá opatření

1. Předseda napomene každého poslance, který narušuje řádný chod jednání nebo se chová způsobem neslučitelným s příslušnými ustanoveními článku 9.

2. Pokud se provinění opakuje, předseda znovu poslance napomene, a tato skutečnost je zanesena do zápisu z jednání zasedání.

3. Pokud narušování pořádku pokračuje nebo se opakuje, může předseda odebrat poslanci slovo a vykázat jej z jednacího sálu pro zbytek denního zasedání. V mimořádně závažném případě může rovněž přikročit k tomuto poslednímu opatření okamžitě a bez druhého napomenutí. Generální tajemník neprodleně zajistí výkon takového disciplinárního opatření za pomoci služby v sále a v případě potřeby za pomoci bezpečnostní služby Parlamentu.

4. Pokud hrozí, že vyrušování při jednání v Parlamentu znemožní plynulý chod zasedání, předseda v zájmu obnovy pořádku na určitou dobu přeruší nebo ukončí jednání. Jestliže se mu nepodaří získat pozornost, opustí předsednické křeslo, což má za následek přerušení zasedání. Zasedání pokračuje poté, co jej předseda znovu svolá.

5. Pravomoci vymezené v odstavcích 1 až 4 obdobně náleží i předsedajícím na schůzích orgánů, výborů a delegací, jak je stanoví tento jednací řád.

6. S ohledem na závažnost porušení kodexu chování může předsedající nejpozději na nejbližším dílčím zasedání nebo na následující schůzi daného orgánu, výboru nebo delegace požádat předsedu Parlamentu o uplatnění článku 153.

Článek 153

Sankce

1. V případě mimořádně závažného narušení pořádku nebo chodu Parlamentu, při němž došlo k porušení zásad vymezených v článku 9, předseda po vyslechnutí dotyčného poslance přijme odůvodněné rozhodnutí o uložení přiměřené sankce,

které sdělí dotyčnému poslanci a předsedům orgánů, výborů a delegací, jejichž členem je dotyčný poslanec, a poté je oznámí na plenárním zasedání.

2. Při posuzování nevhodného chování poslanců je nutno brát v úvahu, zda jde o případ jednorázového, opakovaného nebo soustavného chování, a zvažovat míru jeho závažnosti, a to na základě pokynů uvedených v příloze jednacího řádu ⁽¹⁷⁾.

3. Sankce může mít formu jednoho nebo více níže uvedených opatření:

a) udělení důtky;

b) ztráta nároku na denní příspěvek na dobu dvou až deseti dnů;

c) aniž by byl dotčen výkon hlasovacího práva na plenárním zasedání a s výhradou případu důsledného dodržení kodexu chování dočasné vyloučení ze schůzí Parlamentu nebo kteréhokoliv z jeho orgánů, výborů nebo delegací, z účasti na veškerých parlamentních činnostech nebo na části těchto činností, a to na dobu od dvou do deseti po sobě následujících dnů;

d) Konferenci předsedů bude podle článku 19 předložen návrh na pozastavení nebo zbavení jedné nebo více volených funkcí, které dotyčný poslanec v Parlamentu zastává.

Článek 154

Vnitřní odvolání

Dotyčný poslanec může podat vnitřní odvolání k předsednictvu ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy mu předseda oznámil uložení sankce. Odvoláním se platnost sankce pozastavuje. Předsednictvo může nejpozději do čtyř týdnů po podání odvolání uloženou sankci zrušit, potvrdit nebo omezit její rozsah, aniž jsou dotčeny právní možnosti vnějšího odvolání, které má dotyčný k dispozici. Pokud předsednictvo ve stanovené lhůtě nerozhodne, považuje se sankce za neplatnou.

⁽¹⁷⁾ Viz příloha XVI.

KAPITOLA 5

Usnášeníschopnost a hlasování**Článek 155****Usnášeníschopnost**

1. Parlament může jednat, rozhodovat o pořadu jednání a schvalovat zápis ze zasedání při jakémkoli počtu přítomných poslanců.

2. Parlament je usnášeníschopný, pokud je v jednacím sále přítomna třetina všech poslanců Parlamentu.

3. Každé hlasování je platné při jakémkoli počtu hlasujících, pokud předseda na žádost, kterou před začátkem hlasování podá nejméně čtyřicet poslanců, v okamžiku hlasování nekonstatuje, že Parlament není usnášeníschopný. Pokud hlasování ukáže, že není přítomen dostatečný počet poslanců, zařadí se hlasování na pořad jednání příštího denního zasedání.

Žádost o zjištění usnášeníschopnosti musí podat nejméně čtyřicet poslanců. Žádost jménem politické skupiny není přípustná.

Při zjišťování výsledků hlasování je třeba vzít podle odstavce 2 v úvahu všechny poslance přítomné v jednacím sále a podle odstavce 4 všechny poslance, kteří žádali o zjištění usnášeníschopnosti. Elektronické hlasovací zařízení nelze k tomuto účelu použít. Dveře jednacího sálu nesmějí být zavřeny.

Jestliže počet přítomných poslanců není dostatečný pro dosažení usnášeníschopnosti, neoznámí předseda výsledek hlasování, ale prohlásí, že nebyl přítomen potřebný počet poslanců.

Poslední věta odstavce 3 se nevztahuje na hlasování o procesních návrzích, ale pouze na hlasování o vlastním předmětu jednání.

4. Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášeníschopnosti, se počítají jako přítomní ve smyslu odstavce 2 i v případě, že již nejsou v jednacím sále.

Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášeníschopnosti, musí být při předložení této žádosti přítomni v jednacím sále.

5. Je-li přítomno méně než čtyřicet poslanců, může předseda rozhodnout, že Parlament není usnášeníschopný.

Článek 156**Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů**

1. Pozměňovací návrhy k projednání v plénu může předložit příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců.

Pozměňovací návrhy se předkládají písemně a musí být podepsány autory.

Pozměňovací návrhy k dokumentům legislativní povahy ve smyslu čl. 43 odst. 1 mohou být doprovázeny stručným odůvodněním. Za tato odůvodnění je odpovědný autor a nehlasuje se o něm.

2. S výhradou omezení stanovených v článku 157 se může pozměňovací návrh týkat kterékoli části textu a může mít za cíl zrušení, doplnění nebo nahrazení slov či číslic.

„Textem“ se v tomto a následujícím článku rozumí celý návrh usnesení / návrh legislativního usnesení, návrh rozhodnutí nebo návrh legislativního aktu.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předkládání pozměňovacích návrhů.

4. Pozměňovací návrh může přednést během rozpravy jeho autor nebo jiný poslanec, kterého určil autor jako svého zástupce.

5. Vezme-li pozměňovací návrh jeho autor zpět, nebere se v potaz, pokud jej ihned nepřevzme jiný poslanec.

6. O pozměňovacích návrzích se hlasuje až poté, co jsou vytištěny a rozdány ve všech úředních jazycích, pokud Parlament nerozhodne jinak. Parlament nemůže rozhodnout jinak, pokud je proti nejméně čtyřicet poslanců. Parlament nečiní rozhodnutí, která by poslance používající některé jazyky nepříjemně znevýhodňovala.

Je-li přítomno méně než sto poslanců, nemůže Parlament rozhodnout jinak, jestliže má nejméně desetina přítomných poslanců výhrady.

O ústních pozměňovacích návrzích předložených ve výboru se může hlasovat, pokud proti tomu žádný člen výboru nevznese námitku.

Článek 157**Přípustnost pozměňovacích návrhů**

1. Pozměňovací návrh není přípustný, jestliže:

a) jeho obsah přímo nesouvisí s textem, který má za cíl změnit;

b) má za cíl zrušit nebo nahradit celý text;

c) má za cíl změnit více než jeden článek nebo odstavec textu, ke kterému se vztahuje. Toto ustanovení se nevztahuje na kompromisní pozměňovací návrhy ani na pozměňovací návrhy, které mají za cíl změnit určitý slovní tvar v celém textu;

d) se zjistí, že alespoň v jednom z úředních jazyků textu, kterého se pozměňovací návrh týká, není změna nutná; v tomto případě předseda spolu s těmi, kterých se to týká, hledá vhodné jazykové řešení.

2. Pozměňovací návrh se nebere v potaz, pokud není v souladu s rozhodnutími, která byla k danému textu dříve přijata během téhož hlasování.

3. O přípustnosti pozměňovacích návrhů rozhodne předseda.

Rozhodnutí předsedy podle odstavce 3 týkající se přípustnosti pozměňovacích návrhů nevychází výlučně z ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku, ale z ustanovení jednacího řádu obecně.

4. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může předložit alternativní návrh usnesení k návrhu nelegislativního usnesení obsaženému ve zprávě výboru.

V tomto případě nesmí skupina nebo dotčení poslanci předložit pozměňovací návrhy k návrhu usnesení příslušného výboru. Alternativní návrh usnesení nesmí být delší než návrh výboru. O návrhu se hlasuje v jediném hlasování v plénu bez možnosti předkládat pozměňovací návrhy.

Ustanovení čl. 110 odst. 4 se použije obdobně.

Článek 158

Hlasování

1. Pro zprávy se použije tento postup hlasování:

a) nejprve se hlasuje o případných pozměňovacích návrzích k textu, kterého se týká zpráva příslušného výboru;

b) poté se hlasuje o textu jako celku, změněném či nezměněném;

c) poté se hlasuje o pozměňovacích návrzích k návrhu usnesení či k návrhu legislativního usnesení;

d) nakonec se hlasuje o návrhu usnesení či návrhu legislativního usnesení jako celku (konečné hlasování).

Parlament nehlasuje o vysvětlujícím prohlášení obsaženém ve zprávě.

2. Při druhém čtení se použije tento postup:

a) jestliže nebyl podán návrh na zamítnutí nebo změnu postoje Rady, považuje se postoj za schválený podle článku 72;

b) o návrhu na zamítnutí postoje Rady se hlasuje před hlasováním o případných pozměňovacích návrzích (viz čl. 65 odst. 1);

c) bylo-li k postoji Rady předloženo několik pozměňovacích návrhů, hlasuje se o nich v pořadí stanoveném v článku 161;

d) pokud Parlament již hlasoval o pozměňovacích návrzích k postoji Rady, může další hlasování o textu jako celku proběhnout pouze podle čl. 65 odst. 2.

3. Při třetím čtení se použije postup podle článku 69.

4. Při hlasování o legislativních textech a návrzích nelegislativních usnesení se hlasuje nejprve o hlavní části, potom o právních východiscích a o bodech odůvodnění. Pozměňovací návrhy nejsou brány v potaz, pokud jsou v rozporu s předchozím hlasováním.

5. Jediným poslancem, který může vystoupit během hlasování, je zpravodaj, který musí mít příležitost stručně vyjádřit stanovisko svého výboru k pozměňovacím návrhům, o nichž se hlasuje.

Článek 159

Rovnost hlasů

1. V případě rovnosti hlasů podle čl. 158 odst. 1 písm. b) nebo d) se text jako celek vrátí zpět výboru. Totéž platí pro hlasování podle článků 3 a 7 a pro konečné hlasování podle článků 186 a 198, přičemž v případě těchto dvou článků se daná věc vrací Konferenci předsedů.

2. V případě rovnosti hlasů při hlasování o pořadu jednání jako celku (článek 140) nebo o zápisu jako celku (článek 179) nebo o textu předloženém k dílčímu hlasování podle článku 163 se text považuje za přijatý.

3. Ve všech ostatních případech rovnosti hlasů, aniž jsou dotčeny články, které vyžadují kvalifikovanou většinu, se text nebo návrh považuje za zamítnutý.

Článek 160

Zásady hlasování

1. Hlasování o zprávě probíhá na základě doporučení příslušného výboru. Výbor může delegovat tento úkol na svého předsedu nebo zpravodaje.

2. Výbor může doporučit, aby se o všech nebo o některých pozměňovacích návrzích hlasovalo najednou, aby byly přijaty, zamítnuty nebo prohlášeny za bezpředmětné.

Výbor také může navrhnout kompromisní pozměňovací návrhy.

3. Pokud příslušný výbor doporučí, aby byly pozměňovací návrhy předloženy k hlasování najednou, uskuteční se nejprve toto hlasování o daných pozměňovacích návrzích.

4. Pokud příslušný výbor navrhne kompromisní pozměňovací návrh, hlasuje se přednostně o tomto návrhu.

5. O pozměňovacích návrzích, u nichž bylo požadováno jmenovité hlasování, se hlasuje jednotlivě.

6. Dílčí hlasování není přípustné v případě hlasování najednou nebo hlasování o kompromisním pozměňovacím návrhu.

Článek 161

Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích

1. Pozměňovací návrhy mají přednost před textem, k němuž se vztahují, a hlasuje se o nich před tímto textem.

2. Jestliže byly předloženy dva nebo více vzájemně se vylučujících pozměňovacích návrhů ke stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního znění, a hlasuje se o něm nejdříve. Je-li přijat, jsou ostatní pozměňovací návrhy zamítnuty. Je-li zamítnut, hlasuje se o dalším pozměňovacím návrhu podle priority a obdobně se postupuje u každého ze zbývajících pozměňovacích návrhů. Jsou-li pochybnosti o tom, který návrh má přednost, rozhodne předseda. Jsou-li všechny pozměňovací návrhy zamítnuty, považuje se za přijaté původní znění, pokud není ve stanovené lhůtě požadováno oddělené hlasování.

3. Předseda může předložit k hlasování nejprve původní text nebo dát hlasovat před pozměňovacím návrhem, který se nejvíce odchyluje od původního znění, o jiném návrhu znění, který je bližší původnímu návrhu.

Získá-li kterýkoli z těchto textů většinu, neberou se ostatní předložené pozměňovací návrhy k témuž textu v potaz.

4. Na návrh předsedy je výjimečně možné hlasovat o pozměňovacích návrzích předložených po ukončení rozpravy, jde-li o kompromisní pozměňovací návrhy, nebo pokud se vyskytnou technické problémy. Předseda musí získat k předložení takových pozměňovacích návrhů k hlasování souhlas Parlamentu.

Podle čl. 157 odst. 3 rozhoduje o přípustnosti pozměňovacích návrhů předseda. V případě kompromisních pozměňovacích návrhů předložených po ukončení rozpravy podle tohoto odstavce, rozhoduje předseda o jejich přípustnosti případ od případu, s přihlédnutím ke kompromisní povaze návrhů.

O přípustnosti lze rozhodnout podle těchto obecných kritérií:

— zpravidla se kompromisní pozměňovací návrhy nesmějí vztahovat k těm částem textu, k nimž nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy ve lhůtě pro jejich podání,

— zpravidla předkládají kompromisní pozměňovací návrhy politické skupiny, předsedové, zpravodajové nebo navrhovatelé příslušných výborů nebo předkladatelé jiných pozměňovacích návrhů,

— zpravidla je s předložením kompromisního pozměňovacího návrhu spojeno zpět vzetí ostatních pozměňovacích návrhů týkajících se stejné části textu.

Pouze předseda může navrhnout, aby byl kompromisní pozměňovací návrh projednán. Pro předložení kompromisního pozměňovacího návrhu k hlasování musí předseda získat souhlas Parlamentu dotazem, zda jsou proti takovému hlasování nějaké námitky. Pokud je vnesena námitka, rozhodne Parlament o dané věci většinou odevzdaných hlasů.

5. Pokud příslušný výbor předložil pozměňovací návrhy k textu, kterého se týká zpráva, předseda o nich dá hlasovat najednou, pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců nepožádá o oddělené hlasování, nebo nejsou-li předloženy jiné pozměňovací návrhy.

6. Předseda může dát hlasovat o několika pozměňovacích návrzích najednou, pokud se tyto návrhy vzájemně doplňují. V takových případech postupuje podle odstavce 5. Předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů mohou navrhnout hlasování najednou, pokud se jejich návrhy vzájemně doplňují.

7. Předseda může po přijetí nebo zamítnutí určitého pozměňovacího návrhu rozhodnout, že se o několika jiných pozměňovacích návrzích s podobným obsahem nebo cílem bude hlasovat najednou. Předseda může před tímto rozhodnutím požádat Parlament o souhlas.

Tento soubor pozměňovacích návrhů se může vztahovat k různým částem původního textu.

8. Pokud dva nebo více stejných pozměňovacích návrhů předložili různí předkladatelé, hlasuje se o nich jako o jednom návrhu.

Článek 162

Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech

Pokud bylo ke zprávě, kterou má Parlament projednat, předloženo více než 50 pozměňovacích návrhů a žádostí o dílčí nebo oddělené hlasování, může předseda požádat příslušný výbor po konzultaci s jeho předsedou, aby se sešel k projednání těchto pozměňovacích návrhů nebo žádostí. O pozměňovacím návrhu nebo žádosti o dílčí nebo oddělené hlasování, které nezískají alespoň jednu desetinu hlasů členů výboru, se v Parlamentu nehlasuje.

Článek 163

Dílčí hlasování

1. Jestliže text, o kterém se má hlasovat, obsahuje dvě nebo více ustanovení nebo se dotýká dvou nebo více otázek nebo může být rozdělen do dvou nebo více částí, které mají svůj ucelený smysl nebo normativní hodnotu, může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců požádat o dílčí hlasování.

2. Tuto žádost je nutno podat večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu. O žádosti rozhodne předseda.

Článek 164

Hlasovací právo

Právo hlasovat je právem osobním.

Poslanci hlasují jednotlivě a osobně.

Jakékoli porušení tohoto článku se považuje za závažný případ porušení pořádku ve smyslu čl. 153 odst. 1 a má právní následky popsané v uvedeném článku.

Článek 165

Hlasování

1. Zpravidla se v Parlamentu hlasuje zvednutím ruky.

2. Jestliže předseda rozhodne, že výsledek není jednoznačný, hlasuje se znovu s použitím elektronického hlasovacího zařízení.

zení, a pokud toto zařízení nefunguje, hlasuje se tak, že poslanci povstanou nebo zůstanou sedět.

3. Výsledek hlasování se zaznamená.

Článek 166

Konečné hlasování

Při hlasování o návrhu legislativního aktu, ať už jde o jediné nebo konečné hlasování, Parlament uplatní jmenovité hlasování za použití elektronického hlasovacího zařízení.

Článek 167

Jmenovité hlasování

1. Kromě případů stanovených v čl. 106 odst. 4, čl. 107 odst. 5 a článku 166 se hlasuje jmenovitě, požádá-li o to písemně nejméně čtyřicet poslanců nebo politická skupina večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu.

2. Jmenovité hlasování se provede s použitím elektronického hlasovacího zařízení. Nelze-li toto zařízení z technických důvodů použít, hlasují poslanci v abecedním pořadí počínaje jménem poslance, kterého určí los. Předseda hlasuje jako poslední.

Hlasování proběhne ústně a vyjádří se slovy „ano“, „ne“, nebo „zdržuji se“. Pro zjištění, zda byl návrh přijat nebo zamítnut, se berou v úvahu pouze hlasy pro a proti. Předseda zjistí výsledek hlasování a oznámí jej.

Hlasování se zaznamená do zápisů ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí a u každého je uvedeno, jak hlasoval.

Článek 168

Elektronické hlasování

1. Předseda může kdykoli rozhodnout, že se hlasování uvedené v článcích 165, 167 a 169 uskuteční prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

Pokud nemůže být elektronické hlasování z technických důvodů použito, hlasuje se podle článku 165, čl. 167 odst. 2 nebo článku 169.

Po technické stránce je používání elektronického hlasovacího zařízení upraveno pokyny předsednictva.

2. Při elektronickém hlasování se zaznamená pouze číselný výsledek hlasování.

Je-li však požadováno jmenovité hlasování podle čl. 167 odst. 1, zaznamenají se hlasy v zápisu ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí.

3. Jmenovité hlasování se uskuteční podle čl. 167 odst. 2, jestliže o to požádá většina přítomných poslanců. Zařízení uvedené v odstavci 1 tohoto článku lze použít ke zjištění, zda je přítomna většina poslanců.

Článek 169

Tajné hlasování

1. V případě jmenování se hlasuje tajně, aniž jsou dotčeny čl. 13 odst. 1, čl. 186 odst. 1 a čl. 191 odst. 2 druhý pododstavec.

Při sčítání odevzdaných hlasů se berou v úvahu jen hlasovací lístky se jmény poslanců, kteří jsou kandidáty.

2. Tajné hlasování se rovněž může konat na žádost nejméně pětiny všech poslanců Parlamentu. Takovou žádost je nutno vznést před zahájením hlasování.

Pokud žádost o tajné hlasování před zahájením hlasování předloží nejméně pětina všech poslanců Parlamentu, Parlament musí tímto způsobem hlasovat.

3. Žádost o tajné hlasování má přednost před žádostí o jmenovité hlasování.

4. Dva až osm skrutátorů, kteří byli vylosováni mezi poslanci, sečte hlasy odevzdané při tajném hlasování, pokud hlasování neproběhne elektronicky.

Při hlasování podle odstavce 1 nesmějí kandidáti vykonávat funkci skrutátorů.

Jména poslanců, kteří se zúčastnili tajného hlasování, se zaznamenají do zápisů ze zasedání, při kterém se tajné hlasování konalo.

Článek 170

Vysvětlení hlasování

1. Po ukončení obecné rozpravy může kterýkoli poslanec podat ústní vysvětlení konečného hlasování v rozsahu nejvýše

jedné minuty nebo podat písemné vysvětlení obsahující nejvýše 200 slov, které se zahrne do doslovného záznamu.

Kterákoli politická skupina může podat vysvětlení hlasování, v rozsahu nejvýše dvou minut.

Po zahájení prvního vystoupení s vysvětlením hlasování nejsou žádné další žádosti o podání vysvětlení hlasování přípustné.

Vysvětlení hlasování je přípustné po konečném hlasování o jakémkoli tématu předloženém Parlamentu. Pro účely tohoto článku výraz „konečné hlasování“ nepředjímá typ hlasování, ale rozumí se jím poslední hlasování o jakémkoli bodu.

2. Vysvětlení hlasování není přípustné v případě hlasování o procesních otázkách.

3. Pokud byl na pořad jednání Parlamentu zařazen návrh legislativního aktu nebo zpráva podle článku 138, mohou poslanci podat písemná vysvětlení hlasování podle odstavce 1.

Vysvětlení hlasování podaná buď ústně, nebo písemně se musí týkat přímo textu, o kterém se hlasuje.

Článek 171

Spory týkající se hlasování

1. Předseda prohlašuje hlasování za zahájené a za ukončené.

2. Jestliže již předseda prohlásil hlasování za zahájené, nikdo s výjimkou jeho samého nesmí promluvit, dokud není hlasování prohlášeno za ukončené.

3. Procesní námitky týkající se platnosti hlasování mohou být vzneseny, dokud předseda neprohlásí hlasování za ukončené.

4. Po oznámení výsledku hlasování provedeného zvednutím ruky může poslanec požadovat, aby byl tento výsledek ověřen s použitím elektronického hlasovacího zařízení.

5. Předseda rozhodne, zda je oznámený výsledek platný. Jeho rozhodnutí je konečné.

KAPITOLA 6

Návrhy na přerušování jednání a procesní návrhy**Článek 172****Procesní návrhy**

1. Přednostně se projednává procesní návrh týkající se:

- a) nepřipustnosti věci (článek 174);
- b) vrácení výboru (článek 175);
- c) ukončení rozpravy (článek 176);
- d) odročení rozpravy a hlasování (článek 177);
- e) přerušování nebo ukončení denního zasedání (článek 178).

Kromě navrhovatele se mohou k těmto návrhům vyjádřit pouze:

jeden řečník ve prospěch návrhu, jeden řečník proti návrhu a předseda nebo zpravodaj příslušného výboru.

2. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

Článek 173**Procesní námitky**

1. Poslanci může být uděleno slovo, aby upozornil předsedu na jakékoli porušení jednacího řádu Parlamentu. Poslanec nejprve uvede, na který článek se odvolává.

2. Žádost o vznesení procesní námitky má přednost před ostatními žádostmi o udělení slova.

3. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

4. Předseda okamžitě rozhodne o opodstatněnosti procesních námitky v souladu s jednacím řádem a oznámí své rozhodnutí ihned po vznesení námitky. O jeho rozhodnutí se nehlasuje.

5. Výjimečně může předseda prohlásit, že své rozhodnutí oznámí později, avšak vždy do dvaceti čtyř hodin po vznesení procesní námitky. Odklad tohoto rozhodnutí nemá za následek odročení rozpravy. Předseda může postoupit záležitost příslušnému výboru.

Žádost o vznesení procesní námitky se musí týkat právě projednávaného bodu pořadu jednání. Předseda může procesní námitku, která se týká jiné věci, odkázat na vhodnou dobu, např. po skončení projednávání aktuálního bodu pořadu jednání nebo před přerušování denního zasedání.

Článek 174**Nepřipustnost věci**

1. Na začátku rozpravy o určitém bodu pořadu může být vznesena námitka nepřipustnosti. O takové námitce se okamžitě hlasuje.

Záměr vznést námitku nepřipustnosti věci je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Je-li námitka přijata, přistoupí Parlament ihned k dalšímu bodu pořadu jednání.

Článek 175**Vrácení výboru**

1. Při stanovení pořadu jednání nebo před zahájením rozpravy může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců požádat o vrácení věci výboru.

Záměr navrhnout vrácení věci výboru je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. O vrácení věci výboru může rovněž požádat politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců před hlasováním nebo v jeho průběhu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.

3. Žádost lze vznést pouze jednou při každém z těchto tří procesních kroků.

4. Vrácením věci výboru se přerušuje rozprava o tomto bodu.

5. Parlament může stanovit lhůtu, v níž musí výbor oznámit své závěry.

Článek 176**Ukončení rozpravy**

1. Rozprava může být ukončena dříve, než je vyčerpán seznam řečníků, a to na návrh předsedy, nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

2. Jsou-li návrh nebo žádost přijaty, může se k nim vyjádřit pouze jeden poslanec z každé politické skupiny, která dosud nezasáhla do dané rozpravy.

3. Po projevech uvedených v odstavci 2 je rozprava ukončena a Parlament hlasuje o věci, která byla jejím předmětem, pokud není předem stanovena doba hlasování.

4. Jsou-li návrh nebo žádost zamítnuty, nemůže je během téže rozpravy znovu podat nikdo kromě předsedy.

Článek 177

Odročení rozpravy a odklad hlasování

1. Na začátku rozpravy o některém bodu pořadu jednání může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh, aby byla rozprava odročena na určitý den a hodinu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.

Záměr odročit rozpravy je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který ihned informuje Parlament.

KAPITOLA 7

Veřejný záznam jednání

Článek 179

Zápis

1. Zápis z každého denního zasedání, obsahující popis jednání a rozhodnutí Parlamentu a jména řečníků, se rozdá nejméně půl hodiny před zahájením odpolední části následujícího denního zasedání.

V rámci legislativního procesu se za rozhodnutí ve smyslu tohoto ustanovení považují i všechny pozměňovací návrhy přijaté Parlamentem, i když je návrh Komise podle čl. 56 odst. 1 nebo postoj Rady podle čl. 65 odst. 3 s konečnou platností zamítnut.

2. Na začátku odpolední části denního zasedání předseda předloží Parlamentu zápis z předchozího denního zasedání ke schválení.

3. Jsou-li k zápisům vzneseny jakékoli námitky, Parlament v případě potřeby rozhodne, zda se mají požadované změny projednávat. Žádný poslanec nesmí o tématu hovořit déle než jednu minutu.

4. Zápis podepisuje předseda a generální tajemník a je uložen do archivu Parlamentu. Zveřejní se v Úředním věstníku Evropské unie.

2. Je-li tento návrh přijat, přikročí Parlament k dalšímu bodu pořadu jednání. Odročená rozprava se uskuteční v určený den a hodinu.

3. Jestliže je tento návrh zamítnut, nelze jej předložit znovu během téhož dílčího zasedání.

4. Před hlasováním nebo v jeho průběhu může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců navrhnout, aby bylo hlasování odloženo. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

V rozhodnutí Parlamentu o odročení rozpravy na jedno z příštích dílčích zasedání musí být určeno zasedání, na jehož pořad jednání bude rozprava zařazena, s vědomím, že pořad jednání pro toto dílčí zasedání bude sestaven podle článků 137 a 140.

Článek 178

Přerušeni nebo ukončení denního zasedání

Denní zasedání může být přerušeno nebo ukončeno během rozpravy nebo během hlasování, jestliže tak rozhodne Parlament na návrh předsedy nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

Článek 180

Přijaté texty

1. Texty přijaté Parlamentem se zveřejňují ihned po hlasování. Předkládají se Parlamentu spolu se zápisem z příslušného zasedání a uchovávají se v záznamech Parlamentu.

2. Texty přijaté Parlamentem podléhají konečné právně-jazykové redakci, za kterou je odpovědný předseda. Pokud jsou dané texty přijaty na základě dohody mezi Parlamentem a Radou, tuto redakci provádějí oba orgány v úzké spolupráci a na základě vzájemné dohody.

3. Pokud jsou k zajištění koherence a kvality textu v souladu s vůlí vyjádřenou Parlamentem nezbytné úpravy, jež jdou nad rámec oprav typografických chyb či oprav nezbytných pro zajištění vzájemného souladu všech jazykových verzí a jejich jazykové správnosti a terminologické jednotnosti, použije se postup stanovený v článku 216.

4. Postoje přijaté Parlamentem řádným legislativním postupem mají formu textu v úplném znění. Nebylo-li hlasování Parlamentu založeno na dohodě s Radou, vyznačí se v úplném znění veškeré přijaté pozměňovací návrhy.

5. Po provedení konečné právně-jazykové redakce podepisuje přijaté texty předseda a generální tajemník a zveřejňují se v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 181

Doslovné záznamy

1. Doslovný záznam každého denního zasedání se vyhotovuje ve všech úředních jazycích.
2. Řečníci vrátí opravy přepsaného textu svých projevů sekretariátu nejpozději do jednoho týdne.
3. Doslovný záznam se zveřejňuje jako příloha *Úředního věstníku Evropské unie*.

4. Poslanci mohou požádat o překlad vybraných pasáží doslovného záznamu v nejkratším možném termínu.

Článek 182

Audiovizuální záznam ze zasedání

Ohledně každého denního zasedání je pořízen a zpřístupněn na internetu audiovizuální záznam z tohoto zasedání, včetně zvukového záznamu ze všech tlumočnických kabin.

HLAVA VII

VÝBORY A DELEGACE

KAPITOLA I

Výbory – zřizování a působnost

Článek 183

Zřizování stálých výborů

Na návrh Konference předsedů zřídí Parlament stálé výbory, jejichž působnost je vymezena v příloze jednacího řádu⁽¹⁸⁾. Jejich členové se volí během prvního dílčího zasedání, které následuje po novém zvolení Parlamentu, a pak znovu po dvou a půl letech.

Působnost stálých výborů může být stanovena i v jiné době než při zřizování výboru.

Rozhodnutí o zřízení tohoto výboru je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* do jednoho měsíce. Parlament navíc učiní všechny kroky nezbytné k tomu, aby toto rozhodnutí vešlo v obecnou známost.

2. Způsob práce vyšetřovacího výboru se řídí ustanoveními tohoto jednacího řádu vztahujícími se na výbory, pokud není v tomto článku a v rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o prováděcích ustanoveních pro výkon vyšetřovacích pravomocí Evropského parlamentu, které je připojeno k tomuto jednacímu řádu⁽¹⁹⁾, stanoveno jinak.

Článek 184

Zřizování zvláštních výborů

Na návrh Konference předsedů může Parlament kdykoli zřídit zvláštní výbory, jejichž působnost, složení a funkční období se stanoví současně s přijetím rozhodnutí o jejich zřízení; jejich funkční období nesmí překročit dvanáct měsíců, pokud Parlament nerozhodne po uplynutí tohoto funkčního období o jeho prodloužení.

Ze skutečnosti, že se působnost, složení a funkční období zvláštních výborů stanoví ve stejné době, kdy jsou tyto výbory zřízeny, vyplývá, že Parlament nemůže následně rozhodnout o změně jejich působnosti ani ve smyslu jejich rozšíření, ani ve smyslu jejich omezení.

3. V žádosti o zřízení vyšetřovacího výboru musí být přesně uveden předmět vyšetřování a žádost musí obsahovat podrobné odůvodnění. Parlament na návrh Konference předsedů rozhodne, zda výbor zřídí, a pokud ano, určí též podle článku 186 jeho složení.

4. Vyšetřovací výbor ukončí svou práci předložením zprávy nejpozději do dvanácti měsíců. Parlament může dvakrát rozhodnout o prodloužení tohoto období vždy o tři měsíce.

Ve vyšetřovacím výboru mohou hlasovat pouze jeho řádní členové, nebo v případě jejich nepřítomnosti jejich stálí náhradníci.

Článek 185

Vyšetřovací výbory

1. Parlament může na žádost čtvrtiny všech poslanců zřídit vyšetřovací výbor, který se zabývá případy porušení práva Unie nebo nesprávným úředním postupem při jeho uplatňování, kterého se údajně dopustil orgán nebo instituce Evropské unie, orgán veřejné moci členského státu nebo osoby, jimž právo Unie dává pravomoc provádět toto právo.

5. Vyšetřovací výbor zvolí svého předsedu a dva místopředsedy a jmenuje jednoho nebo více zpravodajů. Výbor může rovněž svěřit odpovědnosti, povinnosti nebo zvláštní úkoly svým členům, kteří musí následně podrobně informovat výbor o jejich plnění.

V době mezi schůzemi vykonává v naléhavých případech nebo v případech potřeby pravomoci výboru jeho předsednictvo a jeho kroky musí výbor schválit na nejbližší schůzi.

⁽¹⁸⁾ Viz příloha VII.

⁽¹⁹⁾ Viz příloha IX.

6. Pokud vyšetřovací výbor usoudí, že bylo porušeno některé z jeho práv, navrhne předsedovi Parlamentu, aby přijal příslušná opatření.

7. Vyšetřovací výbor se může obrátit na orgány nebo osoby uvedené v článku 3 rozhodnutí, které je uvedeno v odstavci 2, a předvolat je ke slyšení nebo od nich získat dokumenty.

Cestovní výdaje a výdaje na pobyt členů a úředníků orgánů a institucí Unie hradí tyto orgány a instituce. Cestovní výdaje a výdaje na pobyt jiných osob, které budou vypovídat před vyšetřovacím výborem, hradí Evropský parlament v souladu s předpisy o slyšení odborníků.

Osoby, které mají vypovídat před vyšetřovacím výborem, mají stejná práva jako svědci před soudem v zemi svého původu. Tyto osoby musí být předtím, než učiní výpověď před výborem, poučeny o svých právech.

Pokud jde o použití jazyků, použije vyšetřovací výbor článek 146 jednacího řádu. Předsednictvo výboru však:

- může omezit tlumočení na úřední jazyky účastníků daných jednání, pokud tento krok považuje za nezbytný z důvodu zachování důvěrnosti, a
- rozhodne o překladu obdržených dokumentů, aby bylo zajištěno, že daný výbor bude moci konat svá jednání účelně a rychle a že bude zachováno nezbytné utajení a důvěrnost jednání.

8. Předseda vyšetřovacího výboru spolu s předsednictvem zajistí, aby bylo zachováno utajení nebo důvěrnost jednání, a včas o tom uvědomí členy výboru.

Rovněž výslovně poukáže na čl. 2 odst. 2 výše uvedeného rozhodnutí. Použije se příloha VIII část A jednacího řádu.

9. Předané tajné nebo důvěrné dokumenty se projednávají za takových technických opatření, která zajistí, aby výlučný přístup k nim měli pouze členové odpovědní za jejich zkoumání. Příslušní členové učiní závazné prohlášení, že neumožní jiné osobě přístup k tajným nebo důvěrným informacím ve smyslu tohoto článku a že použijí tyto informace výlučně pro účely

vypracování své zprávy pro vyšetřovací výbor. Schůze se konají v prostorách, které jsou vybaveny tak, aby byl neoprávněným osobám znemožněn odposlech jednání.

10. Vyšetřovací výbor předloží po dokončení své práce Parlamentu zprávu o výsledcích své činnosti, která bude v případě nutnosti a v souladu s podmínkami stanovenými v článku 52 obsahovat i menšinová stanoviska. Tato zpráva se zveřejní.

Na žádost vyšetřovacího výboru koná Parlament rozpravu o zprávě na dílčím zasedání, které následuje po jejím předložení.

Výbor může Parlamentu předložit rovněž návrh doporučení určeného orgánům a institucím Evropské unie nebo členských států.

11. Předseda Parlamentu pověří příslušný výbor podle přílohy VII jednacího řádu sledováním opatření přijatých na základě výsledků práce vyšetřovacího výboru a požádá výbor, aby o nich informoval Parlament. Učiní také veškerá opatření nezbytná k praktickému uplatnění závěrů vyšetřování.

V souladu s čl. 186 odst. 2 je možno předkládat pozměňovací návrhy pouze k návrhu Konference předsedů, který se týká složení vyšetřovacího výboru (odstavec 3).

K předmětu vyšetřování tak, jak byl vymezen jednou čtvrtinou poslanců Parlamentu (odstavec 3), a k období pro vyšetřování stanovenému v odstavci 4 nejsou pozměňovací návrhy přípustné.

Článek 186

Složení výborů

1. Členové výborů a vyšetřovacích výborů jsou voleni na základě nominací předložených politickými skupinami a nezařazenými poslanci. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy. Složení výborů odráží v co nejvyšší míře složení Parlamentu.

Změní-li poslanec politickou skupinu, ponechá si svou funkci v parlamentních výborech po zbytek dvouapůlletého funkčního období. Pokud by poslanec změnou politické skupiny narušil vyrovnané zastoupení politických směrů ve výboru, podá Konference předsedů nové návrhy na složení výboru v souladu s postupem stanoveným v odst. 1 druhé větě, přičemž musí být zaručena individuální práva poslance.

Poměrné rozdělení křesel mezi politické skupiny se nesmí odchýlit od nejbližšího celého čísla. Rozhodne-li se skupina nezasednout ve výboru, zůstanou dotčená křesla neobsazena a velikost výboru se o příslušný počet sníží. Výměna křesel mezi politickými skupinami není povolena.

2. Pozměňovací návrhy k návrhům Konference předsedů jsou přípustné pouze tehdy, předloží-li je nejméně čtyřicet poslanců. Parlament rozhodne o těchto pozměňovacích návrzích v tajném hlasování.

3. Poslanci se považují za zvolené na základě návrhů Konference předsedů s případnými změnami podle odstavce 2.

4. Pokud politická skupina nepředloží nominace na členství ve vyšetřovacím výboru podle odstavce 1 ve lhůtě stanovené Konferencí předsedů, předloží Konference předsedů Parlamentu pouze nominace, které jí byly sděleny ve stanovené lhůtě.

5. O obsazení uvolněného místa ve výboru může prozatímně rozhodnout Konference předsedů, a to se souhlasem osob, které mají být jmenovány, a s přihlédnutím k odstavci 1.

6. Tyto změny se předloží Parlamentu ke schválení na příštím denním zasedání.

Článek 187

Náhradníci

1. Politické skupiny a nezařazení poslanci mohou jmenovat stálé náhradníky pro každý výbor v počtu shodném s počtem řádných členů, kteří tyto skupiny zastupují v daném výboru. Předseda je o tom informován. Tito stálí náhradníci jsou oprávněni účastnit se schůzí výboru, vystupovat na nich a v případě nepřítomnosti řádného člena se účastnit hlasování.

2. V případě nepřítomnosti řádného člena a pokud nebyl jmenovaný stálý náhradník nebo je rovněž nepřítomen, může řádný člen výboru zajistit, aby byl na schůzi zastupován jiným členem své politické skupiny, který je oprávněn hlasovat. Jméno náhradníka musí být sděleno předem předsedovi výboru před zahájením hlasování.

Odstavec 2 se použije obdobně pro nezařazené poslance.

Oznámení předem, stanovené v poslední větě odstavce 2, musí být provedeno před ukončením rozpravy nebo před zahájením hlasování o bodu nebo bodech, při kterých má být řádný poslanec nahrazen.

* * *

Ustanovení tohoto článku obsahuje dvě jasně vymezené zásady:

— *politická skupina nesmí mít ve výboru více stálých náhradníků, než je počet jejích řádných členů ve výboru,*

— *právo jmenovat stálé náhradníky mají pouze politické skupiny pod podmínkou, že o tom informují předsedu Parlamentu.*

Z toho vyplývá, že:

— *postavení stálého náhradníka závisí výlučně na členství v dané politické skupině,*

— *pokud se počet řádných členů politické skupiny ve výboru změní, změní se odpovídajícím způsobem i nejvyšší možný počet stálých náhradníků, které může tato politická skupina do výboru jmenovat,*

— *pokud poslanec změní politickou skupinu, nemůže si ponechat postavení stálého náhradníka, které měl jako člen původní politické skupiny,*

— *člen výboru nesmí být za žádných okolností náhradníkem za kolegu, který patří do jiné politické skupiny.*

Článek 188

Povinnosti výborů

1. Stálé výbory zkoumají otázky, které jim postoupí Parlament nebo během odročení zasedání předseda Parlamentu jménem Konference předsedů. Povinnosti zvláštních výborů a vyšetřovacích výborů se vymezují při jejich zřízení; nemají oprávnění předkládat stanoviska jiným výborům.

(Viz výklad ustanovení článku 184.)

2. Pokud stálý výbor prohlásí, že není příslušný k posouzení otázky, nebo vznikne-li spor o příslušnosti dvou nebo více stálých výborů, je otázka příslušnosti postoupena Konferencí předsedů do čtyř pracovních týdnů poté, co je v Parlamentu oznámeno postoupení věci výboru.

Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů na základě doporučení Konference předsedů výborů, nebo pokud takové doporučení nebylo vydáno, na základě doporučení svého předsedy. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, doporučení se považuje za schválené.

Předsedové výborů mohou s předsedy jiných výborů uzavřít dohodu o přidělení určitých témat konkrétnímu výboru, která případně podléhá schválení postupem s přidruženými výbory podle článku 50.

3. Spadá-li určitá otázka do působnosti dvou nebo více stálých výborů, je jeden výbor ustanoven jako příslušný výbor a ostatní jako výbory, od nichž se žádá stanovisko.

Otázka však není postoupena současně více než třem výborům, pokud není ze závažných důvodů rozhodnuto odchýlit se od tohoto článku za podmínek stanovených v odstavci 1.

4. Kterékoli dva výbory nebo více výborů či podvýborů mohou společně zkoumat záležitosti spadající do jejich působnosti, nemohou však přijímat rozhodnutí.

5. Kterýkoli výbor může se souhlasem předsednictva Parlamentu pověřit jednoho nebo více svých členů úkolem provést studii nebo vykonat pracovní cestu ke zjištění potřebných údajů.

Článek 189

Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin

Jeden z výborů zřízených v souladu s tímto jednacím řádem je příslušný k ověření pověřovacích listin a pro přípravu rozhodnutí o námitkách týkajících se platnosti voleb.

Článek 190

Podvýbory

1. S předchozím svolením Konference předsedů může stálý nebo zvláštní výbor pro potřeby své práce jmenovat jeden nebo více podvýborů, přičemž zároveň určí složení takových podvýborů podle článku 186 a jejich příslušnost. Podvýbory se ze své činnosti odpovídají výboru, který je zřídil.

2. Postup jednání v podvýborech je stejný jako ve výborech.

3. Náhradníkům je dovoleno účastnit se práce podvýborů za stejných podmínek jako u výborů.

4. Uplatněním těchto ustanovení musí být zabezpečena vzájemná provázanost mezi podvýborem a výborem, v jehož rámci je podvýbor zřízen. Z tohoto důvodu jsou všichni řádní členové podvýboru voleni ze členů výboru, který jej zřídil.

Článek 191

Předsednictva výborů

1. Na první schůzi výboru, po zvolení členů výboru podle článku 186 zvolí výbor odděleným hlasováním předsednictvo složené z předsedy a místopředsedů, kteří jsou zvoleni v odděleném hlasování. O počtu místopředsedů, jež mají být zvoleni, rozhodne Parlament na návrh Konference předsedů.

Toto ustanovení nevylučuje, aby předseda hlavního výboru umožnil předsedům podvýborů účastnit se práce předsednictva nebo aby jim povolil předsedat rozpravám o otázkách, kterými se zabývá daný podvýbor; tento článek to povoluje, pokud je tento postup jako celek předložen předsednictvu k projednání a pokud s ním předsednictvo vysloví souhlas.

2. Pokud počet kandidátů odpovídá počtu míst, která mají být obsazena, může volba proběhnout aklamací.

V opačném případě nebo na žádost jedné šestiny členů výboru probíhá volba tajným hlasováním.

Je-li pouze jediný kandidát, je zvolen na základě absolutní většiny odevzdaných hlasů, kterými jsou hlasy pro a proti.

Pokud je v prvním kole hlasování více kandidátů, je zvolen kandidát, který získá absolutní většinu odevzdaných hlasů, jak je vymezena v předchozím pododstavci. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získá nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů je zvolen nejstarší kandidát.

Pokud je nutno konat druhé kolo hlasování, je možno nominovat nové kandidáty.

Článek 192

Koordinátoři a stínové zpravodajové výboru

1. Politické skupiny mohou určit jednoho ze svých členů jako koordinátora.

2. V případě potřeby předseda svolává koordinátory výboru, aby připravili rozhodnutí, která má výbor přijmout, zejména rozhodnutí o postupu a jmenování zpravodajů. Výbor může koordinátorům svěřit pravomoc přijímat určitá rozhodnutí, s výjimkou rozhodnutí, jež se týkají přijímání zpráv, stanovisek nebo pozměňovacích návrhů. K účasti na schůzích koordinátorů výboru mohou být v poradní funkci přizváni místopředsedové. Koordinátoři usilují o nalezení shody. Jestliže shody nelze dosáhnout, mohou jednat, pouze pokud získají většinu, která s ohledem na příslušnou sílu jednotlivých skupin jasně představuje velkou většinu výboru.

3. Politické skupiny mohou pro každou zprávu jmenovat stínového zpravodaje, který sleduje pokrok učiněný v souvislosti s příslušnou zprávou a hledá jménem skupiny kompromisy v rámci výboru. Jména stínových zpravodajů

jsou oznámena předsedovi. Výbor může na návrh koordinátorů rozhodnout zejména o tom, že do hledání dohody s Radou v rámci řádných legislativních postupů budou zapojeni stínoví zpravodajové.

KAPITOLA 2

Výbory – činnost

Článek 193

Schůze výborů

1. Výbor se schází, když jej svolá jeho předseda, nebo na žádost předsedy Parlamentu.
2. Komise a Rada se mohou účastnit schůzí výboru, přizve-li je k účasti jménem výboru jeho předseda.

Na základě zvláštního rozhodnutí výboru může být přizvána jakákoli osoba, aby se zúčastnila schůze a vystoupila na ní.

Rozhodnutí o tom, zda povolit účast na schůzích výborů asistentům poslanců, je obdobně ponecháno ke zvážení každému výboru.

Příslušný výbor může se schválením předsednictva uspořádat slyšení odborníků, pokud takové slyšení považuje za nezbytné pro úspěšný výkon své práce týkající se určité otázky.

Výbory, od nichž se žádá o stanovisko, se mohou daného slyšení zúčastnit, pokud si to přejí.

Ustanovení tohoto odstavce se vykládají v souladu s bodem 50 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ⁽²⁰⁾.

3. Aniž je dotčen čl. 49 odst. 6 tohoto jednacího řádu a pokud výbor nerozhodne jinak, mohou se poslanci účastnit schůzí výborů, ke kterým nenáleží, ale nemohou se zapojit do jejich jednání.

Výbor však může těmto poslancům povolit účast na svém jednání s poradním hlasem.

Článek 194

Zápisy ze schůzí výborů

Zápis z každé schůze výboru se rozesílá všem jeho členům a předkládá se výboru ke schválení.

Článek 198

Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly

1. Na návrh Konference předsedů vytváří Parlament stále meziparlamentní delegace a rozhoduje o jejich povaze a počtu

⁽²⁰⁾ Viz příloha XIV.

Článek 195

Hlasování ve výboru

1. Pozměňovací návrhy k projednání ve výboru může předložit kterýkoli poslanec.

2. Hlasování ve výboru je platné, je-li přítomna čtvrtina jeho členů. Požádá-li však o to šestina členů výboru před začátkem hlasování, je hlasování platné, pouze pokud se jej zúčastní většina členů výboru.

3. Ve výboru se hlasuje zvednutím ruky, pokud čtvrtina členů výboru nepožaduje jmenovité hlasování. V takovém případě se hlasuje podle čl. 167 odst. 2.

4. Předseda výboru se může účastnit rozprav a může hlasovat, při rovnosti hlasů však nemá rozhodující hlas.

5. S ohledem na předložené pozměňovací návrhy může výbor místo hlasování požádat zpravodaje o předložení nového návrhu, který by zohlednil co nejvíce pozměňovacích návrhů. Pro pozměňovací návrhy k tomuto návrhu se stanoví nová lhůta.

Článek 196

Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru

Pro schůze výborů se použijí obdobně články 12, 13, 14, 17, 18, 36 až 44, 148, čl. 149 odst. 2 a 10, 152, 154, 156 až 159, 161, čl. 163 odst. 1, články 164, 165, 168, 169, 171 až 174, 177 a 178.

Článek 197

Doba vyhrazená pro otázky ve výboru

O době vyhrazené pro otázky rozhodne výbor. Každý výbor si stanoví vlastní pravidla pro průběh doby vyhrazené pro otázky.

KAPITOLA 3

Meziparlamentní delegace

jejich členů s přihlédnutím k jejich úkolům. Členové jsou voleni na celé volební období na prvním nebo druhém dílčím zasedání po nové volbě Parlamentu.

2. Členové delegací jsou voleni poté, co politické skupiny a nezařazení poslanci předloží Konferenci předsedů seznam svých kandidátů. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy, které zajistí pokud možno spravedlivé zastoupení členských států a politických směrů. Použije se čl. 186 odst. 2, 3, 5 a 6.

3. Předsednictva delegací se vytvářejí postupem stanoveným pro stálé výbory podle článku 191.

4. Parlament stanoví obecnou působnost jednotlivých delegací. Tuto působnost může Parlament kdykoli rozšířit nebo omezit.

5. Prováděcí ustanovení pro práci delegací přijme Konference předsedů na návrh Konference předsedů delegací.

6. Předseda delegace předloží výboru příslušnému pro zahraniční věci a bezpečnost zprávu o činnosti delegace.

7. Předseda delegace má právo vystoupit ve výboru, pokud je na pořadu bod, který se týká oblasti odpovědnosti delegace. Totéž platí na schůzích delegace pro předsedu nebo zpravodaje tohoto výboru.

Článek 199

Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy

1. Orgány Parlamentu, zejména výbory, spolupracují se svými protějšky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy v oblastech společného zájmu především s cílem zlepšit svou výkonnost a zamezit překrývání činností.

2. Konference předsedů po dohodě s příslušnými orgány Parlamentního shromáždění Rady Evropy rozhodne o způsobu provádění těchto ustanovení.

Článek 200

Smíšené parlamentní výbory

1. Evropský parlament může zřídit smíšené parlamentní výbory s parlamenty států přidružených k Unii nebo států, s nimiž byla zahájena jednání o přistoupení.

Tyto výbory mohou vypracovávat doporučení pro dotyčné parlamenty. V případě Evropského parlamentu jsou tato doporučení postoupena příslušnému výboru, který předloží návrhy, jak v dané věci postupovat.

2. Obecnou působnost různých smíšených parlamentních výborů vymezí Evropský parlament a dohody se třetími zeměmi.

3. Smíšené parlamentní výbory se řídí postupy stanovenými v uvedených dohodách. Tyto postupy vycházejí ze zásady parity mezi delegací Evropského parlamentu a delegací dotyčného parlamentu.

4. Smíšené parlamentní výbory vypracují svůj vlastní jednací řád a předloží jej ke schválení předsednictvu Evropského parlamentu a předsednictvu dotyčného parlamentu.

5. Volba členů delegací Evropského parlamentu ve smíšených parlamentních výborech a vytvoření předsednictva těchto delegací se uskuteční postupem stanoveným pro meziparlamentní delegace.

HLAVA VIII

PETICE

Článek 201

Petiční právo

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Evropskému parlamentu ve věci, která spadá do oblasti činnosti Evropské unie a která se jich dotýká.

2. V peticích předložených Parlamentu musí být uvedeno jméno, státní příslušnost a trvalé bydliště každého předkladatele.

3. Pokud petici podepsalo několik fyzických nebo právnických osob, určí její signatáři zástupce a náhradní zástupce, kteří jsou pro účely této hlavy považováni za předkladatele.

Pokud nebyly tyto osoby určeny, je za předkladatele považován první podepsaný nebo jiná vhodná osoba.

4. Každý předkladatel může podporu petice kdykoliv zrušit.

Poté, co podporu zrušili všichni předkladatelé, stává se petice neplatnou.

5. Petice musí být vyhotoveny v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Petice vyhotovené v jiném jazyce jsou brány v potaz pouze tehdy, pokud předkladatel přiloží překlad v jednom z úředních jazyků. Korespondence předkladatelů s Parlamentem se vede v úředním jazyce, do něhož je dokument přeložen.

Předsednictvo může rozhodnout o tom, že petice a korespondence s předkladateli mohou být vypracovány v jiných jazycích používaných v členském státě.

6. Petice se zapisí do rejstříku v pořadí, v jakém byly obdrženy, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 2; petice, které tyto podmínky nesplňují, budou odloženy a předkladatel bude informován o důvodech tohoto postupu

7. Petice zapsané do rejstříku předá předseda příslušnému výboru, který nejprve stanoví, zda je petice přípustná, či nikoliv ve smyslu článku 227 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Nedosáhne-li příslušný výbor shody o přípustnosti petice, je tato petice prohlášena za přípustnou na základě žádosti nejméně čtvrtiny členů výboru.

8. Petice, které výbor prohlásí za nepřipustné, budou odloženy a předkladatel bude informován o tomto rozhodnutí a o jeho důvodech. Pokud je to možné, mohou být doporučeny jiné prostředky nápravy.

9. Petice se po zapsání obecně stávají veřejným dokumentem a Parlament může jméno předkladatele a obsah petice z důvodu transparentnosti zveřejnit.

10. Bez ohledu na odstavec 9 mohou předkladatelé požadovat utajení svého jména za účelem ochrany svého soukromí; v tomto případě musí Parlament tento požadavek splnit.

Pokud předkladatelova stížnost nemůže být z důvodu anonymity prošetřena, jsou s předkladem konzultovány následné kroky.

11. Předkladatel může požadovat, aby se s jeho peticí zacházelo důvěrně; v tomto případě musí Parlament učinit příslušná opatření, aby zajistil, aby obsah petice nebyl zveřejněn. Předkladatel je informován o tom, za jakých podmínek se toto ustanovení použije.

12. Považuje-li to výbor za vhodné, může věc postoupit veřejnému ochránci práv.

13. Petice zaslané Evropskému parlamentu fyzickými nebo právníckými osobami, které nejsou občany Evropské unie ani nemají bydliště nebo sídlo v členském státě, se zapisují do rejstříku a zakládají odděleně. Předseda zasílá výpis takových petic obdržených během uplynulého měsíce s uvedením jejich předmětu výboru příslušnému k posuzování petic, který si může vyžádat ty, které chce projednávat.

Článek 202

Posuzování petic

1. Přípustné petice posuzuje příslušný výbor v rámci své běžné činnosti; projedná je buď na řádné schůzi, nebo písemným postupem. Předkladatelé mohou být pozváni na schůzi výboru, pokud je jejich petice projednávána, nebo pokud o to sami požádají. Je na úvaze předsedy, zda udělí předkladatelům slovo.

2. Výbor se může rozhodnout vypracovat v souladu s čl. 48 odst. 1 zprávu z vlastního podnětu na základě přípustné petice nebo může Parlamentu předložit stručný návrh usnesení, pokud Konference předsedů proti tomu nevznesla námitky. Tyto návrhy usnesení se zařadí na pořad jednání dílčího zasedání nejpozději osm týdnů poté, co je výbor přijal. O těchto návrzích usnesení se hlasuje v jediném hlasování a bez rozpravy, pokud Konference předsedů výjimečně nerozhodne o použití článku 139.

V souladu s článkem 49 a přílohou VII si výbor může vyžádat stanovisko ostatních výborů, které jsou příslušné pro projednávanou otázku.

3. Pokud se zpráva zabývá zejména uplatňováním či výkladem práva Unie nebo navrhovanými změnami stávajících právních předpisů, přidruží se věcně příslušný výbor v souladu s čl. 49 odst. 1 a čl. 50 první a druhou odstavcem. Návrhy k začlenění do návrhu usnesení zaslané věcně příslušným výborem přijme příslušný výbor bez hlasování, pokud se tyto návrhy týkají uplatňování či výkladu práva Unie či změn stávajících právních předpisů. Pokud příslušný výbor tyto návrhy nepřijme, může je přidružený výbor předložit přímo Parlamentu.

4. Vytvoří se elektronický rejstřík, ve kterém může každý občan vyjádřit nebo odmítnout podporu předkladateli petice tím, že připojí svůj elektronický podpis pod petici prohlášenou za přípustnou a zapsanou v rejstříku.

5. Při prošetřování petic, zjišťování skutečností a hledání řešení může výbor uskutečnit zjišťovací misi do členského státu nebo do oblasti, jichž se petice týká.

Zprávy o misích vypracují ti, kdo se jich zúčastnili. Zprávy se po schválení výborem zasílají předsedovi.

6. Výbor může požádat Komisi o pomoc, zejména o poskytnutí informací o uplatňování či dodržování právních předpisů Unie nebo o poskytnutí jakýchkoli informací či dokumentů týkajících se petice. Zástupci Komise jsou zváni na schůze výboru.

7. Výbor může požádat předsedu, aby předal jeho stanovisko nebo doporučení Komisi, Radě nebo příslušným orgánům členských států, aby učinily opatření nebo se k němu vyjádřily.

8. Každých šest měsíců výbor informuje Parlament o výsledcích svých jednání.

Výbor zejména informuje Parlament o opatřeních přijatých Radou nebo Komisí na základě petic, které jim Parlament postoupil.

9. Předkladatelé jsou informováni o rozhodnutí, které učiní výbor, a o důvodech tohoto rozhodnutí.

Jakmile je projednávání přípustné petice dokončeno, je petice prohlášena za uzavřenou a předkladatel je o tom informován.

Článek 203

Oznamování petic

1. Petice, které byly zapsány do rejstříku podle čl. 201 odst. 6, a hlavní procesní rozhodnutí v případě těchto petic se oznámí na plenárním zasedání. Tato oznámení jsou uvedena v zápisu.

2. Název a shrnutí textů petic zapsaných do rejstříku spolu se stanovisky a nejdůležitějšími rozhodnutími v souvislosti s projednáváním petic jsou přístupné veřejnosti v databázi, pokud s tím předkladatel souhlasí. Důvěrné petice se uchovávají mezi záznamy z jednání Parlamentu, kde jsou k dispozici poslancům k nahlédnutí.

HLAVA IX

VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

Článek 204

Volba veřejného ochránce práv

1. Na počátku každého volebního období, hned po svém zvolení nebo v případech uvedených v odstavci 8, vyzve předseda Parlamentu k předložení nominací na úřad veřejného ochránce práv a stanoví lhůtu pro jejich předložení. Příslušné oznámení s výzvou k předložení nominací se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Nominovaní kandidáti musí mít podporu nejméně čtyřiceti poslanců, kteří jsou státními příslušníky nejméně dvou členských států.

Každý poslanec může podporovat pouze jednoho nominovaného kandidáta.

Nominace musí obsahovat všechny doklady nezbytné k tomu, aby bylo jednoznačně prokázáno, že kandidát splňuje podmínky stanovené v právních předpisech o veřejném ochránci práv.

3. Nominace jsou předány příslušnému výboru, který může požádat o slyšení kandidátů.

Na tato slyšení mají přístup všichni poslanci.

4. Abecední seznam nominací, které splňují stanovené podmínky, se poté předkládá plénu k hlasování.

5. Hlasuje se tajně a ke zvolení je nutná většina odevzdaných hlasů.

Pokud po prvních dvou kolech není zvolen žádný kandidát, zůstávají pouze ti dva kandidáti, kteří získali ve druhém kole největší počet hlasů.

V případě rovnosti hlasů je rozhodnuto ve prospěch nejstaršího kandidáta.

6. Před zahájením hlasování předseda zajistí, aby v Parlamentu byla přítomna nejméně polovina všech poslanců.

7. Zvolená osoba je bezodkladně vyzvána, aby složila přísahu před Soudním dvorem.

8. S výjimkou úmrtí nebo odvolání vykonává veřejný ochránce práv svůj úřad, dokud se funkce neujme jeho nástupce.

Článek 205

Činnost veřejného ochránce práv

1. Rozhodnutí týkající se předpisů a obecných podmínek pro výkon úřadu veřejného ochránce práv a prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí, která veřejný ochránce práv přijal, jsou pro informaci přílohou jednacího řádu ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Viz příloha XI.

2. Veřejný ochránce práv podle čl. 3 odst. 6 a 7 výše uvedeného rozhodnutí informuje Parlament o případech nesprávného úředního postupu, o nichž může příslušný výbor vypracovat zprávu. Dále podle čl. 3 odst. 8 výše uvedeného rozhodnutí předloží Parlamentu na konci každého ročního zasedání zprávu o výsledcích svých šetření. Příslušný výbor o tom vypracuje zprávu, kterou předloží Parlamentu k rozpravě.

3. Veřejný ochránce práv může rovněž informovat příslušný výbor, pokud o to tento výbor požádá, nebo z vlastního podnětu ve výboru vystoupit.

Článek 206

Odvolání veřejného ochránce práv

1. Jedna desetina všech poslanců může žádat odvolání veřejného ochránce práv, jestliže již nesplňuje podmínky stanovené pro výkon úřadu nebo jestliže se dopustí závažného pochybení.

2. Žádost je předána veřejnému ochránci práv a příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu, rozhodne-li většina jeho členů, že důvody pro odvolání jsou oprávněné. Jestliže o to veřejný ochránce práv požádá, má právo se před hlasováním o zprávě vyjádřit. Po rozpravě Parlament rozhodne v tajném hlasování.

3. Před zahájením hlasování zajistí předseda, aby byla přítomna nejméně polovina všech poslanců Parlamentu.

4. Jestliže je výsledkem hlasování schválení žádosti o odvolání veřejného ochránce práv a on následně neodstoupí ze svého úřadu, předseda nejpozději na následujícím dílčím zasedání požádá Soudní dvůr, aby neprodleně vydal rozhodnutí o odvolání veřejného ochránce práv.

Tento postup končí odstoupením veřejného ochránce práv.

HLAVA X

SEKRETARIÁT PARLAMENTU

Článek 207

Sekretariát

1. Parlamentu je nápomocen generální tajemník jmenovaný předsednictvem.

Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně.

2. Generální tajemník řídí sekretariát, jehož složení a organizaci stanoví předsednictvo.

3. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví předpisy týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.

Předsednictvo také rozhoduje, na které kategorie úředníků a zaměstnanců se plně nebo částečně vztahují články 11 až 13 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

Předseda Parlamentu o tom informuje příslušné orgány Evropské unie.

HLAVA XI

PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI

Článek 208

Pravomoci předsedy

Předseda zastupuje Parlament podle čl. 20 odst. 4 ve vztazích s politickými stranami na evropské úrovni.

2. Předsednictvo rozhodne o případném pozastavení nebo snížení financování a o zpětném získání neoprávněně vyplacených částek.

3. Po ukončení rozpočtového roku schválí předsednictvo závěrečnou zprávu o činnosti a závěrečné vyúčtování politické strany, která prostředky obdržela.

Článek 209

Pravomoci předsednictva

1. Předsednictvo rozhoduje o žádostech politických stran na evropské úrovni o financování a přijímá rozhodnutí o rozdělení prostředků mezi dotyčné politické strany. Vypracuje seznam příjemců a přidělených částek.

4. Za podmínek stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 může předsednictvo poskytnout technickou pomoc politickým stranám na evropské úrovni na základě jejich návrhů. Předsednictvo může v určitých případech pověřit rozhodnutím o poskytnutí technické pomoci generálního tajemníka.

5. Ve všech případech uvedených v předchozích odstavcích jedná předsednictvo na základě návrhu generálního tajemníka. S výjimkou případů uvedených v odstavcích 1 a 4 vyslechne předsednictvo před vydáním rozhodnutí zástupce dotyčné politické strany. Předsednictvo si může kdykoli vyžádat stanovisko Konference předsedů.

6. Pokud Parlament po ověření zjistí, že politická strana na evropské úrovni nedodržuje zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, rozhodne předsednictvo o vyloučení této strany z financování.

Článek 210

Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu

1. Na žádost čtvrtiny poslanců Parlamentu zastupujících nejméně tři politické skupiny vyzve předseda po výměně názorů s Konferencí předsedů příslušný výbor, aby ověřil, zda politická strana na evropské úrovni nadále dodržuje, zejména ve svém programu a ve své činnosti, zásady, na kterých je založena Evropská unie, totiž zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu.

2. Předtím, než příslušný výbor předloží Parlamentu návrh rozhodnutí, vyslechne zástupce dotyčné politické strany, vyžádá si a projedná stanovisko výboru nezávislých význačných osobností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003.

3. Parlament schválí většinou odevzdaných hlasů návrh rozhodnutí, kterým se stanoví, zda dotyčná politická strana dodržuje zásady uvedené v odstavci 1 či nikoli. Nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Pokud návrh rozhodnutí nezíská většinu hlasů, platí za schválené rozhodnutí opačného znění.

4. Rozhodnutí Parlamentu nabývá účinku dnem předložení žádosti uvedené v odstavci 1.

5. Předseda zastupuje Parlament ve výboru nezávislých význačných osobností.

6. Příslušný výbor vypracuje zprávu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o použití tohoto nařízení a o financovaných činnostech a předloží ji v plénu.

HLAVA XII

UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU

Článek 211

Uplatňování jednacího řádu

1. Vznikne-li pochybnost týkající se uplatnění nebo výkladu tohoto jednacího řádu, může předseda postoupit věc příslušnému výboru k posouzení.

Pokud taková pochybnost vznikne v průběhu práce výboru a souvisí s ní, mohou tak učinit předsedové výborů.

2. Výbor rozhodne, zda je nutno navrhnout změnu jednacího řádu. V takovém případě postupuje podle článku 212.

3. Pokud výbor rozhodne, že postačí podat výklad jednacího řádu, zašle svůj výklad předsedovi, který informuje Parlament na jeho dalším dílčím zasedání.

4. Pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců zpochybní výklad výboru, hlasuje o věci Parlament. Text je přijat většinou odevzdaných hlasů za předpokladu, že je přítomna alespoň jedna třetina všech poslanců. V případě jeho zamítnutí je věc vrácena výboru.

5. Nezpochybnené výklady a výklady přijaté Parlamentem se připojí v kurzivě jako vysvětlující poznámky k příslušnému článku nebo článkům jednacího řádu.

6. Vysvětlující poznámky musí být zohledněny při budoucím uplatnění a výkladu příslušných článků.

7. Jednací řád a výklady pravidelně přezkoumává příslušný výbor.

8. Pokud tento jednací řád uděluje práva určitému počtu poslanců, upraví se tento počet automaticky na nejbližší celé číslo představující stejné poměrné zastoupení poslanců v Parlamentu, kdykoli se zvýší celkový počet poslanců Parlamentu, zejména v důsledku rozšíření Evropské unie.

Článek 212

Změna jednacího řádu

1. Každý poslanec může navrhnout změnu jednacího řádu a jeho příloh, popřípadě se stručným odůvodněním.

Návrhy změn se přeloží, vytisknou, rozešlou a postoupí příslušnému výboru, který je projedná a rozhodne o jejich předložení Parlamentu.

Pro účely uplatňování článků 156, 157 a 161 při projednávání návrhů změn v Parlamentu se odkazy na „původní znění“ nebo „návrh legislativního aktu“ v uvedených článcích považují za odkazy na právě platná ustanovení.

2. Pro přijetí změn jednacího řádu jsou zapotřebí hlasy většiny všech poslanců Parlamentu

3. Pokud není při hlasování stanoveno jinak, vstupují změny jednacího řádu a jeho příloh v platnost prvním dnem dlčího zasedání, které následuje po jejich přijetí.

HLAVA XIII

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 213

Symbyly Unie

1. Parlament uznává a přijímá tyto symbyly Unie:

— vlajku, na níž je znázorněn kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí,

— hymnu vycházející z „Ódy na radost“ z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena,

— heslo „Jednotná v rozmanitosti“.

2. Dne 9. května slaví Parlament Den Evropy.

3. Vlajka je vyvěšena ve všech prostorách Parlamentu a při příležitosti oficiálních událostí. Vlajka se používá ve všech zasedacích místnostech Parlamentu.

4. Hymna se hraje při zahájení každého ustavujícího zasedání a při dalších slavnostních denních zasedáních, zejména při příležitosti vítání hlav států či předsedů vlád nebo při vítání nových poslanců po rozšíření.

5. Heslo se uvádí na úředních dokumentech Parlamentu.

6. Další způsoby používání těchto symbolů v Parlamentu projedná předsednictvo. Předsednictvo stanoví prováděcí ustanovení k tomuto článku.

a ostatních orgánů týkajících se obnovení nebo nového projednávání těchto záležitostí.

Tato ustanovení se nevztahují na petice a sdělení, která nevyžadují rozhodnutí.

Článek 215

Uspořádání příloh

Přílohy jednacího řádu jsou uspořádány do těchto čtyř oddílů:

a) prováděcí ustanovení pro postupy podle tohoto jednacího řádu, přijatá většinou odevzdaných hlasů (příloha VII);

b) ustanovení přijatá na základě uplatnění specifických ustanovení jednacího řádu a v souladu s postupy a většinovými pravidly stanovenými v tomto řádu (přílohy I, II, III, IV, VI, VIII částí A, C a D, a příloha X);

c) interinstitucionální dohody nebo jiná ustanovení přijatá v souladu se Smlouvami, která jsou použitelná v Parlamentu nebo která mají vliv na jeho chod. Rozhodnutí připojit tato ustanovení k jednacímu řádu přijme Parlament většinou odevzdaných hlasů a na návrh příslušného výboru (přílohy VIII část B, IX, XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX a XX);

d) obecné zásady a kodexy chování přijaté příslušnými orgány Parlamentu (přílohy XVI, XVII, XVIII a XXI).

Článek 214

Nevyřízené záležitosti

Na konci posledního dlčího zasedání před volbami se veškeré nevyřízené záležitosti Parlamentu považují za ukončené, s výhradou ustanovení druhého pododstavce.

Na začátku každého volebního období rozhodne Konference předsedů o odůvodněných požadavcích parlamentních výborů

Článek 216

Opravy

1. Pokud je v textu přijatém Parlamentem nalezena chyba, postoupí případně předseda návrh opravy příslušnému výboru.

2. Pokud je chyba nalezena v textu přijatém Parlamentem, s nímž vyslovily svůj souhlas jiné orgány, požádá předseda tyto orgány o schválení potřebných oprav a poté postupuje v souladu s odstavcem 1.

3. Příslušný výbor posoudí návrh opravy a pokud souhlasí, že došlo k chybě, která může být opravena navrhovaným způsobem, předloží jej Parlamentu.

oprava schválena není, je vrácena zpět příslušnému výboru, který může navrhnout její pozměněné znění, nebo postup ukončit.

4. Oprava je oznámena na příštím dílčím zasedání. Pokud nejpozději do čtyřiceti osmi hodin po tomto oznámení nepožádá politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců, aby se o této opravě hlasovalo, považuje se za schválenou. Pokud

5. Schválené opravy jsou zveřejněny stejným způsobem jako text, k němuž se vztahují. Články 72, 73 a 74 se použijí obdobně.

PŘÍLOHA I

USTANOVENÍ O POUŽÍVÁNÍ ČL. 9 ODS. 1 – TRANSPARENTNOST A FINANČNÍ ZÁJMY POSLANCŮ

Článek 1

1. Každý poslanec, který má na projednávání předmětu přímý finanční zájem nebo je navržen jako zpravodaj, musí před svým vystoupením v Parlamentu nebo v jednom z jeho orgánů o tomto zájmu ústně informovat.
2. Předtím, než může být poslanec platně navržen na funkcionáře Parlamentu nebo jednoho z jeho orgánů, podle článků 13, 191 nebo čl. 198 odst. 2, nebo účastníkem oficiální delegace, podle článku 68 nebo čl. 198 odst. 2, musí řádně vyplnit písemné prohlášení stanovené v článku 2.

Článek 2

Kvestoři vedou rejstřík, který obsahuje podrobné osobní prohlášení každého poslance:

- a) o jeho profesních činnostech nebo jiných placených funkcích nebo činnostech;
- b) o jakékoli odměně, kterou poslanec dostává za výkon mandátu v jiném parlamentu;
- c) o jakékoli finanční, personální nebo materiální podpoře, které se mu dostává vedle podpory Parlamentu a kterou mu v souvislosti s jeho politickou činností poskytují třetí strany, jejichž totožnost musí být uvedena.

Při výkonu svých povinností nesmějí poslanci přijímat žádné dary ani požitky.

Za prohlášení v rejstříku nese poslanec osobní odpovědnost a musí jej každý rok aktualizovat.

Předsednictvo může příležitostně vypracovat seznam údajů, které by podle jeho mínění měly být obsaženy v prohlášení v rejstříku.

Pokud poslanec na příslušnou žádost nesplní svou povinnost podat prohlášení podle písmen a) a b), předseda ho v průběhu dvou měsíců opět upozorní na povinnost podat prohlášení. Pokud nebylo prohlášení podáno ve stanovené lhůtě, zveřejní se po uplynutí lhůty jméno poslance a skutečnost, že tuto svou povinnost nesplnil, v zápisu z prvního dne každého dílčího zasedání. Pokud poslanec nadále odmítá podat prohlášení i po zveřejnění skutečnosti, že tuto povinnost nesplnil, přijme předseda Parlamentu podle článku 153 opatření vedoucí k zastavení činnosti tohoto poslance.

Předseda seskupení poslanců, jak meziskupin, tak i jiných neoficiálních seskupení poslanců, musí přiznat v prohlášení jakoukoli podporu, buď peněžní, nebo hmotnou (například služby sekretariátu), která by musela být podle tohoto článku přiznána v prohlášení, pokud by byla poskytována poslancům jako jednotlivcům.

Kvestoři jsou odpovědní za vedení rejstříku a vypracování podrobných pravidel pro prohlášení těchto seskupení o mimoparlamentní podpoře.

Článek 3

Rejstřík je přístupný veřejnosti k nahlédnutí.

Rejstřík může být přístupný veřejnosti k nahlédnutí v elektronické podobě.

Článek 4

Poslanci mají v oblasti zveřejňování výše majetku povinnosti, které jim ukládají právní předpisy členského státu, ve kterém byli zvoleni.

PŘÍLOHA II

PRŮBĚH DOBY VYHRAZENÉ PRO OTÁZKY PODLE ČLÁNKU 116

A. POKYNY

1. Otázky jsou přípustné, pouze pokud:

- jsou věcné a formulované tak, aby umožňovaly stručnou odpověď,
- spadají do působnosti a oblasti odpovědnosti Komise a Rady a jsou v obecném zájmu,
- nevyžadují rozsáhlou předběžnou studii nebo průzkum ze strany dotyčného orgánu,
- jsou srozumitelně formulovány a vztahují se ke konkrétní záležitosti,
- neobsahují tvrzení nebo názory,
- nevztahují se k čistě osobním záležitostem,
- nemají za cíl získání dokumentů nebo statistických údajů,
- jsou formulovány jako otázky.

2. Otázka je nepřípustná, pokud je projednávání věci za účasti příslušného orgánu již na pořadu jednání.

3. Otázka je nepřípustná, jestliže byla stejná nebo podobná otázka položena a zodpovězena během předchozích tří měsíců nebo pokud se otázka pouze dotazuje na informace o krocích navazujících na konkrétní usnesení Parlamentu, které Komise již poskytla v písemném sdělení o dalším postupu, pokud nevyvstaly nové skutečnosti nebo se tazatel nesnaží získat další informace. V prvním případě je tazateli předána kopie otázky a odpovědi.

Doplňující otázky

4. Každý poslanec může po odpovědi na jakoukoli otázku vznést doplňující otázku. Celkem může vznést dvě doplňující otázky.

5. Na doplňující otázky se vztahují pravidla o přípustnosti stanovená v těchto pokynech.

6. Předseda rozhoduje o přípustnosti doplňujících otázek a omezí jejich počet tak, aby každý poslanec, který vznesl otázku, na ni mohl dostat odpověď.

Předseda není povinen prohlásit doplňující otázku za přípustnou, i když splňuje výše uvedené podmínky přípustnosti, pokud:

- a) by mohla narušit normální průběh doby vyhrazené pro otázky, nebo
- b) hlavní otázka, k níž se vztahuje, již byla dostatečně upřesněna jinými doplňujícími otázkami, nebo
- c) se přímo nevztahuje k hlavní otázce.

Odpovědi na otázky

7. Dotyčný orgán zajistí, aby byly odpovědi věcné a vztahovaly se k předmětu otázky.

8. Pokud to obsah otázek umožňuje, může předseda po konzultaci s tazateli rozhodnout, že jim dotyčný orgán odpoví společně.

9. Otázka může být zodpovězena, pouze pokud je tazatel přítomen nebo pokud před zahájením doby vyhrazené pro otázky oznámil předsedovi písemně jméno svého zástupce.

10. Jestliže není přítomen tazatel ani jeho zástupce, otázka se nebere v potaz.

11. Pokud poslanec předloží otázku, ale ani on, ani jeho zástupce nejsou v době vyhrazené pro otázky přítomni, napíše předseda poslanci a připomene mu jeho povinnost být přítomen nebo zastoupen. Pokud je předseda nucen zaslat takový dopis třikrát v průběhu dvanácti měsíců, ztrácí poslanec na šest měsíců právo předkládat otázky v době vyhrazené pro otázky.

12. Otázky, které nejsou zodpovězeny pro nedostatek času, jsou zodpovězeny podle čl. 117 odst. 4 prvního pododstavce, pokud tazatelé nepožádají o použití čl. 117 odst. 3.

13. Postup při písemných odpovědích se řídí čl. 117 odst. 3 a 5.

Lhůty

14. Otázky se předkládají nejpozději jeden týden před zahájením doby vyhrazené pro otázky. Otázky, které nejsou předloženy v této lhůtě, mohou být vzneseny v době vyhrazené pro otázky se souhlasem orgánu, kterého se týkají.

Otázky prohlášené za přípustné se rozdají poslancům a zašlou orgánům, jichž se týkají.

B. DOPORUČENÍ

(výtah z usnesení Parlamentu ze dne 13. listopadu 1986)

Evropský parlament:

1. doporučuje důslednější uplatňování pokynů pro průběh doby vyhrazené pro otázky podle článku 43 ⁽¹⁾, a zejména odstavce 1 těchto pokynů týkajícího se přípustnosti;

2. doporučuje častěji využívat pravomoci předsedy Evropského parlamentu seskupovat podle čl. 43 odst. 3 ⁽²⁾ otázky pro dobu vyhrazenou pro otázky podle témat; má však zato, že předmětem takového seskupování by měly být pouze otázky z první poloviny seznamu otázek předložených k projednání na jednotlivém dílčím zasedání;

3. pokud jde o doplňující otázky, doporučuje, aby předseda zpravidla povoloval jednu doplňující otázku od tazatele a jednu nebo nejvýše dvě doplňující otázky poslanců pokud možno z jiné politické skupiny nebo z jiného členského státu, než je autor hlavní otázky; připomíná, že doplňující otázky musí být stručné a formulované jako otázky a navrhuje, aby jejich délka nepřekračovala 30 vteřin;

4. vyzývá Komisi a Radu, aby podle odstavce 7 pokynů zajistily, aby odpovědi byly stručné a aby se vztahovaly k předmětu otázky.

⁽¹⁾ Nyní článek 116.

⁽²⁾ Nyní čl. 116 odst. 3.

PŘÍLOHA III

POKyny K OTÁZKÁM K PÍSEMNÉMU ZODPOVĚZENÍ PODLE ČLÁNKU 117 A ČLÁNKU 118

1. Otázky k písemnému zodpovězení:
 - jednoznačně uvádějí adresáta, kterému má být otázka běžnou interinstitucionální cestou doručena,
 - spadají do působnosti a odpovědnosti adresáta a jsou v obecném zájmu,
 - jsou věcné a obsahují srozumitelný dotaz,
 - neobsahují urážlivá vyjádření,
 - se netýkají čistě osobních záležitostí.
 2. Pokud otázka tyto pokyny nesplňuje, poradí sekretariát autorovi, jak může otázku navrhnout, aby byla přípustná.
 3. Pokud byla během předcházejících šesti měsíců položena a zodpovězena totožná nebo podobná otázka nebo pokud se otázka pouze dotazuje na informace o krocích navazujících na konkrétní usnesení Parlamentu, které Komise již poskytla v písemném sdělení o dalším postupu, předá sekretariát autorovi kopii předchozí otázky a odpovědi. Nová otázka nebude předložena adresátovi, pokud autor neodkazuje na nové významné skutečnosti nebo nepožaduje-li další informace.
 4. Pokud autor v otázce požaduje věcné nebo statistické informace, které jsou již k dispozici v knihovně Parlamentu, informuje sekretariát poslance, který může svou otázku stáhnout.
 5. Otázky týkající se souvisejících záležitostí lze zodpovědět společně.
-

PŘÍLOHA IV

PRAVIDLA A OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝBĚR TÉMAT, KTERÁ MAJÍ BÝT ZAŘAZENA NA POŘAD JEDNÁNÍ K ROZPRAVĚ O PŘÍPADECH PORUŠOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV, DEMOKRACIE A PRÁVNÍHO STÁTU PODLE ČLÁNKU 122**Základní zásady**

1. Přednost mají návrhy usnesení, které mají vést k hlasování v Parlamentu a jsou určeny Radě, Komisi, členským státům, třetím zemím nebo mezinárodním organizacím před určitou událostí za předpokladu, že právě probíhající dílčí zasedání je jediným dílčím zasedáním Evropského parlamentu, na němž je možno hlasovat včas před danou událostí.
2. Návrhy usnesení nesmějí překročit 500 slov.
3. Témata vztahující se k působnosti Evropské unie stanovené ve Smlouvách mají přednost za předpokladu, že mají velkou důležitost.
4. Počet vybraných témat jednání má být takový, aby umožnil rozpravu odpovídající jejich závažnosti, a neměl by přesáhnout tři témata, včetně podkapitol.

Praktické podrobnosti

5. Základní zásady uplatňované při výběru témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, budou oznámena Parlamentu a politickým skupinám.

Omezení a rozdělení řečnické doby

6. Aby byl lépe využit čas, který je k dispozici, předseda Parlamentu se po konzultaci s předsedy politických skupin dohodne s Radou a Komisí na omezení doby pro vystoupení těchto dvou orgánů v rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů

7. Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů má ponechat dostatek času mezi jejich rozesláním ve všech úředních jazycích a rozpravou o návrzích usnesení k tomu, aby je poslanci a politické skupiny řádně prozkoumali.

PŘÍLOHA V

vypouští se

PŘÍLOHA VI

POSTUP PŘI PROJEDNÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ O UDĚLENÍ ABSOLUTORIA**Článek 1****Dokumenty**

1. Vytisknuty a rozdány budou tyto dokumenty:
 - a) výkaz příjmů a výdajů, finanční analýza a rozvaha zaslané Komisí;
 - b) výroční zpráva a zvláštní zprávy Účetního dvora spolu s odpověďmi orgánů;
 - c) prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a řádnosti podkladových operací, které předloží Účetní dvůr podle článku 287 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - d) doporučení Rady.
2. Tyto dokumenty budou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chtějí-li zaujmout stanovisko i jiné výbory, stanoví předseda lhůtu pro sdělení jejich stanoviska příslušnému výboru.

Článek 2**Projednání zprávy**

1. Parlament projedná zprávu příslušného výboru týkající se udělení absolutoria do 30. dubna roku následujícího po přijetí výroční zprávy Účetního dvora v souladu s finančním nařízením.
2. Pokud není v této příloze stanoveno jinak, použijí se články jednacího řádu Parlamentu týkající se pozměňovacích návrhů a hlasování.

Článek 3**Obsah zprávy**

1. Zpráva o udělení absolutoria vypracovaná příslušným výborem obsahuje:
 - a) návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odložení rozhodnutí o udělení absolutoria (hlasování během dubnového dílčího zasedání) nebo návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria (hlasování během říjnového dílčího zasedání);
 - b) návrh rozhodnutí o uzavření účtů veškerých příjmů, výdajů, aktiv a pasiv Unie;
 - c) návrh usnesení s poznámkami k návrhu rozhodnutí uvedeném v písmenu a) obsahující hodnocení hospodaření Komise s rozpočtem v daném rozpočtovém roce a připomínky ohledně uskutečňování výdajů do budoucna;
 - d) v příloze seznam dokumentů, které výbor obdržel od Komise, a dále požadovaných dokumentů, které však neobdržel;
 - e) stanoviska dotčených výborů.
2. Jestliže příslušný výbor navrhne odložení rozhodnutí o udělení absolutoria, v návrhu usnesení budou mimo jiné uvedeny:
 - a) důvody odkladu;
 - b) očekávané další kroky Komise a příslušné lhůty;
 - c) dokumenty, které Parlament potřebuje, aby mohl rozhodnout se znalostí věci.

Článek 4**Projednávání a hlasování v Parlamentu**

1. Jakákoli zpráva příslušného výboru týkající se udělení absolutoria se zařadí na pořad jednání prvního dílčího zasedání, které následuje po jejím předložení.
2. Přípustné jsou pouze pozměňovací návrhy k návrhu usnesení předloženému podle čl. 3 odst. 1 písm. c).
3. Nestanoví-li článek 5 jinak, hlasuje se o návrzích rozhodnutí a návrzích usnesení v pořadí stanoveném v článku 3.

4. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů podle článku 231 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 5

Varianty postupu

1. Hlasování během dubnového dílčího zasedání

V první fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit absolutorium, nebo odložit rozhodnutí o udělení absolutoria.

- a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, bude udělení absolutoria považováno za odložené a příslušný výbor předloží ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria.

- b) Jestliže je návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria přijat, předloží příslušný výbor ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria. V tomto případě je také odložena účetní uzávěrka a je znovu předložena v nové zprávě.

Jestliže návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

2. Hlasování během říjnového dílčího zasedání

Ve druhé fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit, nebo odmítnout udělit absolutorium.

- a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, je tím udělení absolutoria odmítnuto. Formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok je předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

- b) Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria získá většinu, je formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

3. Jestliže návrh usnesení nebo návrh na účetní uzávěrku obsahuje ustanovení, která jsou v rozporu s hlasováním Parlamentu o udělení absolutoria, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou příslušného výboru hlasování odložit a stanovit novou lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

Článek 6

Provádění rozhodnutí o udělení absolutoria

1. Předseda zašle jakékoli rozhodnutí nebo usnesení Parlamentu podle článku 3 Komisi a ostatním orgánům. Zajistí jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* v části věnované aktům legislativní povahy.

2. Příslušný výbor podá alespoň jednou ročně Parlamentu zprávu o opatřeních přijatých orgány v reakci na připomínky připojené k rozhodnutí o udělení absolutoria a na ostatní připomínky obsažené v usneseních Parlamentu týkajících se uskutečňování výdajů.

3. Na základě zprávy výboru příslušného pro rozpočtovou kontrolu může předseda jménem Parlamentu podat u Soudního dvora Evropské unie žalobu proti příslušnému orgánu podle článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie z důvodu neplnění povinností vyplývajících z připomínek připojených k rozhodnutí o udělení absolutoria nebo k ostatním usnesením týkajícím se uskutečňování výdajů.

PŘÍLOHA VII

PŮSOBNOST STÁLÝCH VÝBORŮ ⁽¹⁾**I. Výbor pro zahraniční věci**

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP). V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro bezpečnost a obranu;
2. vztahů s ostatními orgány a institucemi Evropské unie, s Organizací spojených národů a s ostatními mezinárodními organizacemi a meziparlamentními shromážděními, pokud jde o otázky, které spadají do jeho působnosti;
3. posilování politických vztahů se třetími zeměmi, zejména se zeměmi, které se nacházejí v bezprostřední zeměpisné blízkosti Unie, prostřednictvím rozsáhlých programů zaměřených na spolupráci a pomoc nebo mezinárodních dohod, například smluv o přidružení a o partnerství;
4. zahájení, sledování a uzavření jednání týkajících se přistoupení evropských států k Unii;
5. otázek týkajících se lidských práv, ochrany menšin a podpory demokratických hodnot v třetích zemích. V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro lidská práva. Členové ostatních výborů a orgánů příslušných pro tuto oblast jsou zváni k účasti na schůzích podvýboru, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy.

Výbor koordinuje práci smíšených parlamentních výborů, parlamentních výborů pro spolupráci, meziparlamentních delegací, delegací *ad hoc* a misí vysílaných ke sledování průběhu voleb v oblasti své působnosti.

II. Výbor pro rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. podpory, uplatňování a sledování politiky rozvoje a spolupráce Evropské unie, včetně:
 - a) politického dialogu s rozvojovými zeměmi jak na dvoustranné úrovni, tak v rámci příslušných mezinárodních organizací a meziparlamentních orgánů,
 - b) pomoci rozvojovým zemím a dohod o spolupráci s těmito zeměmi,
 - c) podpory demokratických hodnot, řádné správy věcí veřejných a lidských práv v rozvojových zemích;
2. otázek týkajících se dohody o partnerství AKT-EU a vztahů s příslušnými orgány;
3. účasti Parlamentu na misích vysílaných ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor zajišťuje koordinaci prací meziparlamentních delegací a delegací *ad hoc* v oblasti své působnosti.

III. Výbor pro mezinárodní obchod

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

definování a uplatňování společné obchodní politiky Unie a vnějších hospodářských vztahů Unie, zejména:

1. finančních, hospodářských a obchodních vztahů se třetími zeměmi a regionálními organizacemi;
2. opatření pro harmonizaci a technickou normalizaci v oblastech upravených mezinárodním právem;
3. vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a organizacemi na podporu regionální hospodářské a obchodní integrace mimo Unii;

⁽¹⁾ Přijátá rozhodnutím Parlamentu ze dne 6. května 2009.

4. vztahů se Světovou obchodní organizací, včetně jejich parlamentního rozměru.

Výbor zajišťuje spojení s meziparlamentními delegacemi a delegacemi *ad hoc* příslušnými pro obchodní a hospodářské aspekty vztahů se třetími zeměmi.

IV. Rozpočtový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. víceletého finančního rámce příjmů a výdajů Unie a systému vlastních zdrojů Unie;
2. rozpočtových výsad Parlamentu, tzn. rozpočtu Unie a vyjednávání a uplatňování mezinárodních dohod v této oblasti;
3. odhadu výdajů Parlamentu v souladu s postupem stanoveným v jednacím řádu;
4. rozpočtu decentralizovaných institucí;
5. finančních činností Evropské investiční banky;
6. zahrnutí Evropského rozvojového fondu do rozpočtu, aniž jsou dotčeny pravomoci výboru příslušného pro dohody o partnerství AKT-EU;
7. finančních dopadů aktů Unie a jejich slčitelnosti s víceletým finančním rámcem, aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných výborů;
8. sledování a hodnocení nařízení týkajícího se plnění rozpočtu na daný rozpočtový rok bez ohledu na čl. 78 odst. 1, převodu prostředků, postupů týkajících se plánů pracovních míst, správních prostředků a stanovisek k projektům týkajícím se nemovitostí, které mají značný finanční dopad;
9. finančního nařízení s výjimkou záležitostí týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

V. Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kontroly plnění rozpočtu Unie a Evropského rozvojového fondu a rozhodnutí o udělení absolutoria přijímaných Parlamentem, včetně vnitřního postupu udělování absolutoria a všech dalších opatření, která doprovázejí nebo provádějí tato rozhodnutí;
2. závěrky, předkládání a auditu účetních výkazů a rozvah Unie, jejich orgánů a jiných jimi financovaných institucí, včetně stanovení finančních prostředků, které mají být přeneseny, a vyrovnání salda;
3. kontroly finančních činností Evropské investiční banky;
4. hodnocení poměru nákladů a užítku jednotlivých forem financování Unie při provádění politik Unie;
5. vyšetřování podvodů a nesrovnalostí týkajících se plnění rozpočtu Unie, činností, které mají za cíl prevenci a stíhání těchto činů a ochrany finančních zájmů Unie obecně;
6. vztahů s Účetním dvorem, jmenování jeho členů a projednávání jeho zpráv;
7. finančního nařízení, pokud jde o záležitosti týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

VI. Hospodářský a měnový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. hospodářských a měnových politik Unie, fungování hospodářské a měnové unie a Evropského měnového a finančního systému včetně vztahů s příslušnými orgány nebo organizacemi;
2. volného pohybu kapitálu a plateb (přeshraničních plateb, jednotného platebního prostoru, platebních bilancí, pohybů kapitálů a politik poskytnutých a získaných půjček, kontroly pohybů kapitálů pocházejících ze třetích zemí, opatření pro posílení vývozu kapitálu Evropské unie);
3. mezinárodního měnového a finančního systému, včetně vztahů s finančními a měnovými orgány a organizacemi;
4. pravidel hospodářské soutěže nebo státních podpor;

5. právních předpisů v oblasti daní;
6. právní úpravy finančních služeb, institucí a trhů a dohledu nad nimi, včetně finančních zpráv, účetních kontrol, předpisů týkajících se účetnictví, vedení společností a jiných otázek z oblasti práva společností týkajících se výhradně finančních služeb.

VII. Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky zaměstnanosti a všech aspektů sociální politiky, například pracovních podmínek, sociálního zabezpečení a sociální ochrany;
2. opatření k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
3. Evropského sociálního fondu;
4. politiky odborného vzdělávání včetně odborných kvalifikací;
5. volného pohybu pracovníků a důchodců;
6. sociálního dialogu;
7. všech forem diskriminace jiných než diskriminace na základě pohlaví, ke kterým dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
8. vztahů s:
 - Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop),
 - Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek,
 - Evropskou nadací pro odborné vzdělávání,
 - Evropskou agenturou pro bezpečnost a zdraví při práci,a vztahů s dalšími příslušnými subjekty Evropské unie a mezinárodními organizacemi.

VIII. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky v oblasti životního prostředí a opatření pro ochranu životního prostředí týkajících se zejména:
 - a) znečištění ovzduší, půdy a vody, nakládání s odpadem a jeho recyklace, nebezpečných látek a přípravků, hladiny hluku, změn klimatu a ochrany biologické rozmanitosti,
 - b) udržitelného rozvoje,
 - c) mezinárodních a regionálních opatření a dohod majících za cíl ochranu životního prostředí,
 - d) nápravu škod na životním prostředí,
 - e) civilní ochrany,
 - f) Evropské agentury pro životní prostředí,
 - g) Evropské agentury pro chemické látky;
2. veřejného zdraví, zejména:
 - a) činností a specifických programů v oblasti veřejného zdraví,
 - b) léčivých a kosmetických přípravků,
 - c) zdravotních aspektů bioterorismu,
 - d) Evropské agentury pro léčivé přípravky a Evropského centra pro prevenci a kontrolu nakažlivých chorob;

3. otázek bezpečnosti potravin, a to zejména:

- a) označování a bezpečnosti potravin,
- b) veterinárních právních předpisů týkajících se ochrany před nebezpečím poškození lidského zdraví, hygienické kontroly potravin a systémů jejich výroby,
- c) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a Evropského potravinového a veterinárního úřadu.

IX. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. průmyslové politiky Unie a využívání nových technologií včetně opatření týkajících se malých a středních podniků;
2. výzkumné politiky Unie, včetně šíření a využívání výsledků výzkumu;
3. vesmírné politiky;
4. činností Společného výzkumného střediska, Centra pro metrologii v oblasti jaderné energie, JET, Mezinárodního pokusného termonukleárního reaktoru (ITER) a dalších projektů v této oblasti;
5. opatření Unie v oblasti energetické politiky obecně, bezpečnosti při dodávkách energie a energetické účinnosti, zejména zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury;
6. Smlouvy o Euratomu a Zásobovací agentury Euratomu, jaderné bezpečnosti, odstavení zařízení a odstraňování jaderného odpadu;
7. informační společnosti a informačních technologií včetně zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury.

X. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. koordinace vnitrostátních právních předpisů v oblasti vnitřního trhu a celní unie na úrovni Unie, týkajících se zejména:
 - a) volného pohybu zboží včetně harmonizace technických norem,
 - b) svobody usazování,
 - c) volného poskytování služeb, s výjimkou finančních a poštovních služeb;
2. opatření majících za cíl určení a odstranění možných překážek ve fungování vnitřního trhu;
3. prosazování a ochrany hospodářských zájmů spotřebitelů v rámci vytváření vnitřního trhu, s výjimkou záležitostí týkajících se veřejného zdraví a bezpečnosti potravin.

XI. Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. rozvoje společné politiky v oblasti železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy, jakož i námořní a letecké dopravy, a zejména:
 - a) společných pravidel v oblasti dopravy na území Evropské unie,
 - b) vytváření a rozvoje transevropských sítí v oblasti dopravní infrastruktury,
 - c) poskytování dopravních služeb a vztahů se třetími zeměmi v oblasti dopravy,
 - d) bezpečnosti dopravy,
 - e) vztahů s mezinárodními dopravními organizacemi;
2. poštovních služeb;
3. cestovního ruchu.

XII. Výbor pro regionální rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

regionální politiky a politiky soudržnosti, zejména:

- a) Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti a dalších nástrojů regionální politiky Unie,
- b) vyhodnocení dopadů jiných politik Unie na hospodářskou a sociální soudržnost,
- c) koordinace strukturálních nástrojů Unie,
- d) nejvzdálenějších regionů a ostrovů a přeshraniční a meziregionální spolupráce,
- e) vztahů s Výborem regionů, organizacemi pro meziregionální spolupráci a s orgány místní a regionální samosprávy.

XIII. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné zemědělské politiky;
2. rozvoje venkova, včetně činností příslušných finančních nástrojů;
3. právních předpisů týkajících se:
 - a) veterinárních a rostlinolékařských záležitostí, krmiv pro zvířata, nemají-li tato opatření za cíl chránit před nebezpečím pro lidské zdraví,
 - b) chovu a dobrých životních podmínek zvířat;
4. zlepšování jakosti zemědělských produktů;
5. dodávek zemědělských surovin;
6. Odrůdového úřadu Společenství;
7. lesnictví.

XIV. Výbor pro rybolov

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné politiky rybolovu a jejího řízení;
2. zachovávání rybolovných zdrojů;
3. společné organizace trhu s produkty rybolovu;
4. strukturální politiky v odvětví rybolovu a akvakultury, včetně finančních nástrojů pro orientaci rybolovu;
5. mezinárodních dohod v oblasti rybolovu.

XV. Výbor pro kulturu a vzdělávání

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kulturních aspektů Evropské unie, zejména:
 - a) zlepšování znalostí a šíření kultury,
 - b) ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti,
 - c) zachování a ochrany kulturního dědictví, kulturní výměny a umělecké tvorby;
2. vzdělávacích politik Evropské unie včetně vysokoškolského vzdělávání v Evropě, podpory systému evropských škol a celoživotního vzdělávání;
3. audiovizuální politiky a kulturních a vzdělávacích aspektů informační společnosti;
4. politiky péče o mládež a rozvoje politiky sportu a politiky využívání volného času;

5. informační a mediální politiky;
6. spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání se třetími zeměmi a vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a institucemi.

XVI. Výbor pro právní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. výkladu a uplatňování práva Společenství, souladu aktů Evropské unie s primárním právem, včetně volby právního základu a dodržování zásady subsidiarity a proporcionality;
2. výkladu a uplatňování mezinárodního práva, pokud se dotýká Evropské unie;
3. zjednodušování práva Unie, zejména legislativních návrhů směřujících k jeho úřední kodifikaci;
4. právní ochrany parlamentních práv a výsad, včetně zapojení Parlamentu do řízení před Soudním dvorem Evropské unie;
5. aktů Unie, které ovlivňují právní řády členských států, zejména v oblasti:
 - a) občanského a obchodního práva,
 - b) práva obchodních společností,
 - c) práva duševního vlastnictví,
 - d) procesního práva;
6. opatření týkající se soudní a správní spolupráce v občanských věcech;
7. odpovědnosti v oblasti životního prostředí a postihů za trestné činy proti životnímu prostředí;
8. etických otázek spojených s novými technologiemi při použití postupu s přidruženými výbory mezi příslušnými výbory;
9. statutu poslanců a služebního řádu úředníků Evropské unie;
10. výsad a imunit a ověřování pověřovacích listin poslanců;
11. organizační struktury a statutu Soudního dvora Evropské unie;
12. Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu.

XVII. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. ochrany občanských práv, lidských práv a základních svobod na území Evropské unie ve smyslu Smluv a Listiny základních práv Evropské unie, včetně ochrany menšin;
2. opatření nezbytných pro boj se všemi formami diskriminace jinými než diskriminace na základě pohlaví nebo s diskriminací, ke které dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
3. právních předpisů v oblasti transparentnosti a ochrany fyzických osob při zpracování osobních údajů;
4. vytváření a rozvíjení prostoru svobody, bezpečnosti a práva, zejména:
 - a) opatření týkajících se vstupu a pohybu osob, přistěhovalecké a azylové politiky,
 - b) opatření týkajících se společné správy vnějších hranic,
 - c) opatření týkajících se policejní a soudní spolupráce v trestních věcech;

5. Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost, Agentury Evropské unie pro základní práva, Evropského policejního úřadu (Europol), Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust), Evropské policejní akademie (EPA) a jiných institucí a subjektů činných v těchto oblastech;
6. zjištění zjevného nebezpečí závažného porušení společných zásad členských států ze strany členského státu.

XVIII. Výbor pro ústavní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. institucionálních aspektů procesu evropské integrace, zejména v rámci přípravy a jednání konventů a mezivládních konferencí;
2. provádění Smlouvy o EU a hodnocení jejího fungování;
3. institucionálních důsledků jednání o rozšíření Evropské unie;
4. interinstitucionálních vztahů, včetně posuzování interinstitucionálních dohod podle čl. 127 odst. 2 jednacího řádu s ohledem na jejich schválení Parlamentem;
5. jednotného postupu konání voleb;
6. politických stran na evropské úrovni, aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictva;
7. zjištění závažného a trvalého porušení společných zásad sdílených členskými státy ze strany členského státu;
8. výkladu a používání jednacího řádu Parlamentu a návrhů změn tohoto řádu.

XIX. Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. vymezení, prosazování a ochrany práv žen v Unii a opatření, které za tímto účelem Unie přijala;
2. prosazování práv žen ve třetích zemích;
3. politiky rovných příležitostí, včetně rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti;
4. odstranění všech forem diskriminace založených na pohlaví;
5. zavádění a dalšího začlenění zásady rovných příležitostí ve všech oblastech;
6. plnění a uplatňování mezinárodních dohod a úmluv týkajících se práv žen;
7. informační politiky o ženách.

XX. Petiční výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. petic;
 2. vztahů s evropským veřejným ochráncem práv.
-

PŘÍLOHA VIII

DŮVĚRNÉ A CITLIVÉ DOKUMENTY A SKUTEČNOSTI

A. Projednávání důvěrných dokumentů postoupených Parlamentu

Postup při projednávání důvěrných dokumentů postoupených Evropskému parlamentu ⁽¹⁾.

1. Důvěrnými dokumenty se rozumějí dokumenty a skutečnosti, ke kterým může být odmítnut přístup podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 a které zahrnují citlivé dokumenty ve smyslu v článku 9 výše uvedeného nařízení.

Pokud je důvěrná povaha dokumentů obdržených Parlamentem jedním z orgánů zpochybněna, je věc postoupena interinstitucionálnímu výboru zřízenému podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Pokud jsou důvěrné dokumenty předávány Parlamentu důvěrně, použije předseda příslušného výboru Parlamentu automaticky důvěrný postup stanovený v odstavci 3 níže.

2. Každý výbor Evropského parlamentu je oprávněn použít důvěrný postup pro skutečnost nebo dokument, které takto označí jeden z jeho členů v písemné nebo ústní žádosti. K použití důvěrného postupu je nutná dvoutřetinová většina hlasů přítomných členů výboru.

3. Jakmile předseda výboru prohlásí jednání za důvěrné, mohou se jej zúčastnit jen ti členové výboru, úředníci a odborníci, které předem určí předseda výboru a jejichž přítomnost je naprosto nezbytná.

Dokumenty, které musí být očíslovány, se rozdají na začátku schůze a jsou opět vybrány na jejím konci. Není dovoleno pořizovat si z nich poznámky a samozřejmě ani fotokopie.

Zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem. Zaznamená se pouze příslušné rozhodnutí, pokud bylo přijato.

4. Tři členové výboru, který použil důvěrný postup, mohou požádat o projednání, zda došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, a o zařazení tohoto bodu na pořad jednání. Výbor může rozhodnout většinou svých členů, že projednávání porušení povinnosti mlčenlivosti zařadí na pořad jednání první schůze následující po podání žádosti předsedovi výboru.

5. Sankce v případě porušení postupuje předseda výboru v souladu s čl. 9 odst. 2 a články 152, 153 a 154.

B. Přístup Parlamentu k citlivým informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou týkající se přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky ⁽²⁾.

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 21 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že předsednictví v Radě konzultuje s Evropským parlamentem hlavní hlediska a základní možnosti volby společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Tento článek rovněž stanoví, že Evropský parlament je předsednictvím v Radě a Komisí pravidelně informován o vývoji společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Je třeba zavést mechanismus, který zajistí uplatňování těchto zásad v této oblasti.

⁽¹⁾ Přijatý rozhodnutím Parlamentu ze dne 15. února 1989 a změněn rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2001.

⁽²⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

- (2) S přihlédnutím ke zvláštní povaze a ke zvláště citlivému obsahu některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky by měl být zaveden zvláštní režim pro zacházení s dokumenty, které takové skutečnosti obsahují.
- (3) Podle čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 1049/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾ má Rada informovat Evropský parlament o citlivých dokumentech ve smyslu v čl. 9 odst. 1 výše uvedeného nařízení, podle pravidel dohodnutých mezi orgány.
- (4) Ve většině členských států existují zvláštní mechanismy pro předávání tajných skutečností mezi vládami a národními parlamenty a pro zacházení s nimi. Tato interinstitucionální dohoda by měla Evropskému parlamentu zajistit zacházení, které vychází z nejlepší praxe v členských státech,

UZAVŘELY TUTO INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODU:

1. Oblast působnosti

- 1.1 Tato interinstitucionální dohoda upravuje přístup Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem, tj. ke skutečnostem označeným jako „TRÈS SECRET / TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ – ať jsou jakéhokoli původu, na jakémkoli nosiči nebo v jakémkoli stadiu dokončenosti –, které má Rada k dispozici v oblasti bezpečnostní a obranné politiky, a zacházení s takto označenými dokumenty.
- 1.2 Informace pocházející z třetího státu nebo z mezinárodní organizace jsou dále předávány se souhlasem daného státu nebo organizace.

Pokud jsou informace pocházející z členského státu předány Radě bez jiného výslovného omezení možnosti šířit je do jiných institucí kromě jejich označení, použijí se pravidla stanovená v oddílech 2 a 3 této interinstitucionální dohody. V opačném případě jsou tyto skutečnosti předávány se souhlasem daného členského státu.

V případě, že Rada odmítne předat informace pocházející z třetího státu, z mezinárodní organizace nebo z členského státu, musí uvést důvody tohoto odmítnutí.

- 1.3 Ustanovení této interinstitucionální dohody jsou použitelná v souladu s použitelnými právními předpisy a aniž je dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽²⁾ a aniž je dotčena stávající úprava, zejména interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a zlepšení rozpočtového procesu ⁽³⁾.

2. Obecná pravidla

- 2.1 Oba orgány jednájí v souladu se vzájemnými povinnostmi ochotné spolupráce, v duchu vzájemné důvěry a v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy. Předávání informací, jichž se daná interinstitucionální dohoda týká, a zacházení s nimi se děje s patřičným přihlédnutím k zájmům, které má jejich označení za cíl chránit, zejména k veřejnému zájmu, kterým je bezpečnost a obrana Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení.
- 2.2 Na žádost jedné z osob uvedených v bodě 3.1 je předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel urychleně informuje o obsahu všech citlivých informací nezbytných k výkonu pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda, s přihlédnutím k veřejnému zájmu ve věcech bezpečnosti a obrany Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení, podle podmínek stanovených v oddílu 3.

3. Podmínky pro přístup k citlivým informacím a pro zacházení s nimi

- 3.1 V rámci této interinstitucionální dohody předseda Evropského parlamentu nebo předseda Výboru Evropského parlamentu pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku může požádat, aby předsednictví v Radě nebo generální tajemník / vysoký představitel poskytli tomuto výboru informace o vývoji v oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky, včetně citlivých skutečností, na něž se vztahuje bod 3.3.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.

- 3.2 V případě krize nebo na žádost předsedy Evropského parlamentu či předsedy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku jsou tyto informace poskytovány v co nejkratší době.
- 3.3 V tomto rámci jsou předseda Evropského parlamentu a také zvláštní výbor, jemuž předsedá předseda Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku a který je složen ze čtyř členů určených Konferencí předsedů, informování předsednictvím v Radě nebo generálním tajemníkem / vysokým představitelem o obsahu citlivých skutečností, pokud je to nezbytné pro výkon pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské Unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda. Předseda Evropského parlamentu a zvláštní výbor mohou požádat o nahlédnutí do těchto dokumentů v prostorách Rady.

Pokud je to vzhledem k povaze a obsahu daných informací nebo dokumentů vhodné a možné, jsou tyto informace nebo dokumenty dány k dispozici předsedovi Evropského parlamentu, který zvolí jednu z těchto možností:

- a) informace určené předsedovi Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- b) omezený přístup k informacím pouze pro členy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- c) projednání ve Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku na neveřejné schůzi za podmínek, které mohou být různé podle stupně důvěrnosti;
- d) poskytnutí dokumentů, z nichž byly určité informace vyňaty, podle nutného stupně utajení.

Tyto možnosti nelze použít, pokud se jedná o skutečnosti označené jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“.

V případě skutečností nebo dokumentů označených jako „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ se předseda Evropského parlamentu před volbou jedné z výše uvedených možností nejprve dohodne s Radou.

Dané skutečnosti nebo dokumenty nesmějí být zveřejněny ani předávány jiným osobám.

4. Závěrečná ustanovení

- 4.1 Evropský parlament a Rada přijmou každý za sebe nezbytná opatření s cílem zajistit uplatňování této interinstitucionální dohody, včetně kroků nutných k tomu, aby příslušné osoby získaly bezpečnostní oprávnění.
- 4.2 Oba orgány jsou připraveny jednat o podobných interinstitucionálních dohodách, které by se týkaly tajných informací z jiných oblastí činnosti Rady, přičemž ustanovení této interinstitucionální dohody nevytváří precedens pro jiné oblasti činnosti Unie nebo Společenství a nemají vliv na obsah jiných interinstitucionálních dohod.
- 4.3 Tato interinstitucionální dohoda bude revidována po dvou letech na žádost jednoho z orgánů na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování.

PŘÍLOHA

Tato interinstitucionální dohoda je uplatňována v souladu s příslušnými použitelnými předpisy, a zejména v souladu se zásadou, že souhlas původce informací je nezbytnou podmínkou pro předávání utajovaných skutečností, jak je stanoveno v bodě 1.2.

Nahlédnout do citlivých dokumentů mohou členové zvláštního výboru Evropského parlamentu v zabezpečené místnosti v prostorách Rady.

Tato interinstitucionální smlouva vstoupí v platnost poté, co Evropský parlament přijme opatření pro vnitřní bezpečnost, která jsou v souladu se zásadami uvedenými v bodě 2.1 a která budou srovnatelná s opatřeními ostatních orgánů, aby byla zaručena rovnocenná ochrana daných citlivých skutečností.

C. Uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 23. října 2002 o uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky ⁽¹⁾.

EVROPSKÝ PARLAMENT

s ohledem na článek 9, a zejména na odstavce 6 a 7, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽²⁾,

s ohledem na přílohu VII ⁽³⁾ část A bod 1 jednacího řádu,

s ohledem na článek 20 rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu ⁽⁴⁾,

s ohledem na interinstitucionální dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

s ohledem na návrh předsednictva,

s ohledem na zvláštní povahu a zvláště citlivý obsah některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

vzhledem k tomu, že v souladu s ustanoveními dohodnutými mezi oběma orgány má Rada poskytovat Evropskému parlamentu informace o citlivých dokumentech,

vzhledem k tomu, že poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou členy zvláštního výboru zřízeného interinstitucionální dohodou, musí mít bezpečnostní oprávnění k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“,

s ohledem na potřebu stanovit zvláštní podmínky pro převzetí citlivých skutečností přicházejících z Rady, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních institucí, pro zacházení s nimi a jejich ochranu,

ROZHODL:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se přijímají dodatečná opatření nezbytná k uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky.

Článek 2

Žádosti Evropského parlamentu o přístup k důvěrným informacím Rady vyřizuje Rada v souladu se svými vnitřními předpisy. Pokud požadované dokumenty vypracovaly jiné orgány, členské státy, třetí země nebo mezinárodní organizace, jsou tyto dokumenty předány Parlamentu pouze s jejich souhlasem.

Článek 3

Předseda Evropského parlamentu odpovídá za uplatňování interinstitucionální dohody v rámci tohoto orgánu.

V této souvislosti přijímá veškerá opatření nezbytná k zajištění důvěrného zacházení se skutečnostmi, které obdržel přímo od předsedy Rady nebo od generálního tajemníka / vysokého představitele, nebo se skutečnostmi získanými nahlédnutím do citlivých dokumentů v prostorách Rady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ Nyní Příloha VIII.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 374, 29.12.2001, s. 1.

Článek 4

Podkl je předseda Rady nebo generální tajemník / vysoký představitel vyzván předsedou Evropského parlamentu nebo předsedou Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku, aby poskytl citlivé skutečnosti zvláštnímu výboru zřízenému interinstitucionální dohodou, jsou požadované skutečnosti poskytnuty v nejkratší možné době. Evropský parlament vybaví k tomuto účelu zvláštní místnost určenou ke konání schůzí, na nichž se budou projednávat citlivé skutečnosti. Místnost je vybrána tak, aby byla zajištěna úroveň ochrany rovnocenná úrovni stanovené pro tento typ schůze v rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001 ⁽¹⁾, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady.

Článek 5

Informační schůze, které předsedá předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru, je neveřejná.

Kromě čtyř poslanců jmenovaných Konferencí předsedů mají přístup do zasedací místnosti pouze úředníci, kteří z titulu své funkce nebo z provozních důvodů získali oprávnění a mohou se schůze účastnit na základě „potřeby vědět“.

Článek 6

Podle bodu 3.3 výše uvedené interinstitucionální dohody se v případě, že se předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru rozhodne požádat o povolení nahlédnout do dokumentů, které obsahují citlivé skutečnosti, uskuteční se toto nahlédnutí v prostorách Rady.

Do dokumentů lze na místě nahlédnout v jakékoli verzi, ve které jsou k dispozici.

Článek 7

Poslanci Evropského parlamentu, kteří se mají účastnit informačních schůzí nebo mají mít přístup k citlivým dokumentům, musí získat bezpečnostní oprávnění podobně jako členové Rady a Komise. V tomto ohledu učiní předseda Evropského parlamentu nezbytné kroky u příslušných vnitrostátních orgánů.

Článek 8

Úředníci, kteří se mají mít přístup k citlivým skutečnostem, musí získat bezpečnostní oprávnění v souladu s ustanoveními pro ostatní orgány. Takto prověření úředníci jsou na základě „potřeby vědět“ přizváni k účasti na výše uvedených informačních schůzích nebo k seznámení se s obsahem daných dokumentů. V tomto ohledu uděluje generální tajemník po konzultaci s příslušnými orgány členského státu oprávnění na základě bezpečnostní проверки provedené těmito orgány.

Článek 9

Skutečnosti získané na těchto schůzích nebo při nahlédnutí do dokumentů v prostorách Rady nesmějí být v žádné formě zveřejňovány, šířeny ani kopírovány, zčásti ani jako celek. Stejně tak není dovoleno zaznamenávat podrobnosti týkající se citlivých skutečností poskytnutých Radou.

Článek 10

Poslanci Evropského parlamentu určené Konferencí předsedů, kteří mají přístup k citlivým skutečnostem, jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý poslanec, který tuto povinnost poruší, je nahrazen ve zvláštním výboru jiným poslancem určeným Konferencí předsedů. V tomto ohledu se může poslanec, který svou povinnost poruší, před svým vyloučením ze zvláštního výboru vyjádřit před Konferencí předsedů, která se sejde na neveřejném zasedání. Kromě vyloučení ze zvláštního výboru může být s poslancem odpovědným za únik informací zahájeno soudní řízení podle platných právních předpisů.

Článek 11

Úředníci s řádným oprávněním k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“ jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý úředník, který tuto povinnost poruší, se podrobí vyšetřování vedenému jménem předsedy Parlamentu a popřípadě disciplinárnímu řízení v souladu se služebním řádem úředníků. V případě soudního řízení přijme předseda všechna opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné vnitrostátní orgány zahájit odpovídající řízení.

Článek 12

Předsednictvu přísluší provádět jakoukoli opravu nebo změnu nebo podávat výklad podle potřeb uplatňování tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.

Článek 13

Toto rozhodnutí je připojeno k jednacímu řádu Evropského parlamentu a vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

D. Osobní střety zájmů

Se souhlasem předsednictva lze poslanci odepřít nahlédnutí do dokumentu Parlamentu, jestliže předsednictvo po konzultaci s poslancem dospěje k přesvědčení, že nahlédnutí by způsobilo nepříijatelné poškození institucionálního zájmu Parlamentu nebo veřejného zájmu a že jej poslanec vyžaduje ze soukromých a osobních důvodů. Poslanec se může proti takovému rozhodnutí do jednoho měsíce od jeho doručení písemně odvolat, přičemž musí své odvolání zdůvodnit. O tomto odvolání Parlament rozhodne bez rozpravy v průběhu zasedání, které následuje po doručení odvolání.

PŘÍLOHA IX

PRAVIDLA PRO VÝKON VYŠETŘOVACÍHO PRÁVA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA A KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 20b této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 193 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 107b této smlouvy,

vzhledem k tomu, že při stanovení pravidel pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu by měla být dodržena ustanovení smluv o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že dočasné vyšetřovací výbory musí mít k dispozici prostředky potřebné k výkonu své funkce; že je proto důležité, aby členské státy a orgány a instituce Evropských společenství přijaly všechna opatření k usnadnění výkonu této funkce;

vzhledem k tomu, že utajení a důvěrnost jednání dočasných vyšetřovacích výborů musí být chráněny;

vzhledem k tomu, že na žádost jednoho ze tří dotyčných orgánů lze po skončení tohoto volebního období Evropského parlamentu pravidla pro výkon vyšetřovacího práva přezkoumat na základě zkušeností,

SPOLEČNOU DOHODOU PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu stanoví toto rozhodnutí v souladu s článkem 20b Smlouvy o ESUO, článkem 193 Smlouvy o ES a článkem 107b Smlouvy o ESAE.

Článek 2

1. Evropský parlament může, za podmínek a v mezích stanovených smlouvami uvedenými v článku 1, při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny členů zřídit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství, které se jeví jako akt orgánu nebo instituce Evropských společenství, orgánu veřejné správy některého členského státu nebo osob zmocněných právními předpisy Společenství k uplatňování tohoto práva.

Složení a jednací řád dočasných vyšetřovacích výborů stanoví Evropský parlament.

Rozhodnutí zřídit dočasný vyšetřovací výbor, ve kterém se vymezí zejména jeho účel a lhůta pro podání jeho zprávy, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Dočasný vyšetřovací výbor vykonává své úkoly v souladu s pravomocemi udělenými Smlouvami orgánům a institucím Evropských společenství.

Členové dočasného vyšetřovacího výboru a veškeré další osoby, které se na základě svých povinností obeznámily se skutečnostmi, informacemi, poznatky, dokumenty nebo předměty, jejichž utajení musí být zachováno podle předpisů přijatých členským státem nebo orgánem Společenství, jsou povinni je držet v tajnosti před každou neoprávněnou osobou a před veřejností, a to i po ukončení jejich funkce.

Jednání a svědecké výpovědi jsou veřejné. Zasedání se koná s vyloučením veřejnosti, jestliže o to požádá jedna čtvrtina členů vyšetřovacího výboru nebo orgány Společenství nebo členských států nebo v případech, kdy dočasný vyšetřovací výbor projednává utajované informace. Svědkové a znalci mají právo přednést své prohlášení nebo svědectví v neveřejném zasedání.

3. Dočasný vyšetřovací výbor smí vyšetřovat záležitosti projednávané před vnitrostátním soudem nebo před Evropským soudním dvorem, dokud soudní projednávání neskončí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

Do dvou měsíců od zveřejnění podle odstavce 1 nebo od obdržení informace o obvinění z porušení právních předpisů Společenství členským státem vysloveném před dočasným vyšetřovacím výborem může Komise oznámit Evropskému parlamentu, že záležitost, která má být projednávána dočasným vyšetřovacím výborem, se stává předmětem předsoudního postupu Společenství; v těchto případech přijme dočasný vyšetřovací výbor všechna nezbytná opatření, která umožní Komisi plný výkon pravomocí, které jí svěřují Smlouvy.

4. Dočasný vyšetřovací výbor ukončí svou činnost předložením zprávy ve lhůtě, která mu je stanovena při zřízení, nebo nejpozději po uplynutí lhůty nejvýše dvanácti měsíců od dne jeho zřízení, v každém případě koncem parlamentního období.

Evropský parlament může tuto dvanáctiměsíční lhůtu dvakrát odůvodněným rozhodnutím prodloužit o tři měsíce. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Dočasný vyšetřovací výbor nesmí být zřízen nebo znovuzřízen k věcem, které již dočasný vyšetřovací výbor šetřil, pokud neuplynulo alespoň dvanáct měsíců od předložení zprávy o tomto šetření nebo od ukončení jejího úkolu a pokud se neobjevily nové skutečnosti.

Článek 3

1. Dočasný vyšetřovací výbor provádí šetření nutná k tomu, aby ověřil obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství za níže uvedených podmínek.

2. Dočasný vyšetřovací výbor může vyzvat určitý orgán nebo instituci Evropských společenství nebo vládu členského státu, aby jmenovala jednoho ze svých členů k účasti na jejich jednáních.

3. Na odůvodněnou žádost dočasného vyšetřovacího výboru jmenují dotyčné členské státy a orgány nebo instituce Společenství vyššího úředníka nebo jiného zaměstnance, kterého zmocní, aby vystupoval před dočasným vyšetřovacím výborem, nebrání-li tomu důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

Tito vyšší úředníci nebo zaměstnanci se vyjadřují jménem svých vlád a institucí a podle jejich pokynů. Nadále jsou vázáni povinnostmi vyplývajícími z jejich služebního postavení.

4. Orgány členských států a orgány nebo instituce Evropských společenství poskytují dočasnému vyšetřovacímu výboru na jeho žádost nebo z vlastního podnětu dokumenty nezbytné k výkonu jeho úkolů, nebrání-li jim v tom důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

5. Odstavce 3 a 4 nejsou dotčeny jiné předpisy členských států, které zakazují, aby úředníci vystupovali nebo aby byly dokumenty předloženy.

Překážku vyplývající z důvodů utajení, veřejné či státní bezpečnosti nebo předpisů uvedených v prvním pododstavci musí Evropskému parlamentu sdělit zástupce zmocněný zavazovat vládu daného členského státu nebo orgán Společenství.

6. Orgány ani instituce Evropských společenství nesmějí dočasnému vyšetřovacímu výboru předložit dokumenty pocházející z některého členského státu, aniž by o tom tento stát nejdříve uvědomily.

Nesmějí postoupit dočasnému vyšetřovacímu výboru žádné dokumenty, na které se vztahuje odstavec 5, aniž by nejdříve získaly souhlas daného státu.

7. Odstavce 3, 4 a 5 se vztahují na fyzické i právnické osoby zmocněné právem Společenství k jeho uplatňování.

8. Pokud je to k výkonu jeho úkolů nezbytné, může dočasný vyšetřovací výbor požádat kteroukoli jinou osobu, aby před ním vypovídala jako svědek. Dočasný vyšetřovací výbor musí uvědomit každou osobu zmíněnou během šetření, které by to mohlo přivodit újmu; vyslechne ji, jestliže o to požádá.

Článek 4

1. Informace, které dočasný vyšetřovací výbor získá, smějí být použity pouze k výkonu jeho úkolů. Jestliže obsahují prvky tajné nebo důvěrné povahy nebo jména osob, nesmějí být zveřejněny.

Správní opatření a procedurální pravidla nezbytná k ochraně utajení a důvěrnosti jednání dočasných vyšetřovacích komisí přijímá Evropský parlament.

2. Dočasný vyšetřovací výbor podává zprávu Evropskému parlamentu, který může rozhodnout o jejím zveřejnění s výhradou ustanovení odstavce 1.

3. Evropský parlament může zaslat orgánům nebo institucím Evropských společenství nebo členských států jakákoli doporučení, která přijme na základě zprávy dočasného vyšetřovacího výboru. Ty z nich vyvodí závěry, které považují za vhodné.

Článek 5

Každé sdělení určené členských států pro účely uplatňování tohoto rozhodnutí se provádí prostřednictvím jejich stálých zastoupení u Evropské unie.

Článek 6

Výše uvedená pravidla mohou být přezkoumána na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise na základě získaných zkušeností po skončení současného volebního období Evropského parlamentu.

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA X

USTANOVENÍ O UPLATŇOVÁNÍ ČL. 9 ODS. 4 – PŮSOBNÉ ZÁJMOVÝCH SKUPIN V EVROPSKÉM PARLAMENTU**Článek 1****Průkazy**

1. Průkaz tvoří umělohmotná karta s fotografií držitele a s jeho celým jménem, a názvem společnosti, organizace nebo osoby, pro něž držitel průkazu pracuje.

Držitelé průkazu jsou povinni nosit průkaz neustále a viditelně ve všech prostorách Parlamentu. Porušení této povinnosti může být důvodem k odebrání průkazu.

Průkazy se tvarem a barvou odlišují od průkazů vydávaných příležitostným návštěvníkům.

2. Platnost průkazů lze prodloužit, pouze pokud jejich držitelé splňují povinnosti uvedené v čl. 9 odst. 4.

Veškeré stížnosti ze strany poslance týkající se činnosti zástupce nebo zájmové skupiny jsou postoupeny kvestorům, kteří se jimi zabývají a mohou rozhodnout o ponechání či odebrání průkazu.

3. Průkazy za žádných okolností neopravňují držitele k účasti na jiných schůzích Parlamentu nebo jeho orgánů než těch, které jsou prohlášeny za veřejné, a ani v tomto případě mu nedávají právo odchylovat se od předpisů o vstupu vztahující se na ostatní občany Evropské unie.

Článek 2**Asistenti**

1. Na začátku každého volebního období určí kvestoři maximální počet asistentů, které může každý poslanec zaregistrovat.

Při nástupu do funkce musí asistenti učinit písemné prohlášení o své profesní činnosti a o veškerých dalších placených funkcích a činnostech.

2. Přístup asistentů do Parlamentu se řídí stejnými podmínkami jako přístup zaměstnanců sekretariátu nebo politických skupin.

3. Všechny ostatní osoby, včetně osob pracujících přímo pro poslance, mají přístup do Parlamentu pouze za podmínek stanovených v čl. 9 odst. 4.

Článek 3**Kodex chování**

1. Ve svých vztazích s Parlamentem musí osoby, jejichž jména jsou zapsána v rejstříku stanoveném v čl. 9 odst. 4:

- a) dodržovat ustanovení článku 9 a této přílohy;
- b) uvést zájem či zájmy, které zastupují při svých stycích s poslanci Parlamentu, jejich zaměstnanci a úředníky Parlamentu;
- c) zdržet se jakéhokoli jednání majícího za cíl získat informace nepoctivým způsobem;
- d) neodvolávat se v jednání se třetími osobami na jakékoli formální vztahy s Parlamentem;
- e) nešířit kopie dokumentů získaných od Parlamentu třetími osobám za účelem zisku;
- f) plně dodržovat ustanovení přílohy I čl. 2 odst. 2;
- g) ujistit se, že veškerá pomoc poskytovaná podle přílohy I čl. 2 je zapsána do příslušného rejstříku;
- h) v případě zaměstnávání bývalých úředníků Parlamentu dodržovat ustanovení služebního řádu úředníků;
- i) dodržovat jakékoli předpisy týkající se práv a odpovědností bývalých poslanců stanovené Parlamentem;
- j) získat předběžný souhlas dotyčného poslance nebo poslanců, pokud jde o smluvní vztah s asistentem poslance nebo jeho přijetí do pracovního poměru, s cílem zabránit možnému střetu zájmů, a následně se ujistit, že je tento souhlas zapsán do rejstříku stanoveného v čl. 9 odst. 4.

2. Porušení tohoto kodexu chování může vést k odebrání průkazu dotyčným osobám, popřípadě i společnostem, které je zaměstnávají.

PŘÍLOHA XI

VÝKON FUNKCE VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

A. Rozhodnutí Evropského Parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na smlouvy o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na souhlas Rady,

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv podle ustanovení obsažených ve smlouvách o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že je na místě určit podmínky, za kterých může být veřejnému ochránci práv podána stížnost, a vymezit vztahy mezi výkonem funkce veřejného ochránce práv a soudními či správními řízeními;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv, který může též jednat z vlastního podnětu, musí mít všechny náležitosti potřebné k výkonu své funkce; že za tímto účelem jsou orgány a instituce Společenství povinny poskytnout veřejnému ochránci práv na požádání všechny informace, jež požaduje, aniž je dotčena povinnost veřejného ochránce práv nesdělovat je; vzhledem k tomu, že přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾, by měl podléhat bezpečnostním pravidlům dotyčného orgánu nebo instituce Společenství; vzhledem k tomu, že orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by o jejich utajení měly informovat veřejného ochránce práv; vzhledem k tomu, že při uplatňování pravidel uvedených v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by se měl veřejný ochránce práv předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství; že pokud nebude veřejnému ochránci práv poskytnuta požadovaná pomoc, uvědomí o tom Evropský parlament, a tomu přísluší podniknout náležité kroky;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postupy pro případ, že šetření prováděná veřejným ochráncem práv odhalí případy nesprávného úředního postupu; že je třeba současně stanovit, že veřejný ochránce práv podává každoročně souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu na konci ročního zasedacího období;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci jsou povinni udržovat v tajnosti všechny informace, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce; že veřejný ochránce práv je však povinen informovat příslušné orgány o skutečnostech, o kterých se domnívá, že spadají do oblasti trestního práva, a o nichž se dozví v rámci šetření;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit možnost spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení vnitrostátních právních předpisů;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament jmenuje veřejného ochránce práv na začátku svého volebního období pro dané volební období z řad osob, které jsou občany Evropské unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a náležité způsobilosti;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit podmínky, za nichž funkce veřejného ochránce práv končí;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv musí vykonávat funkci zcela nezávisle, k čemuž se slavnostně zavazuje před Evropským soudním dvorem při nástupu do funkce; že je třeba určit veškeré činnosti neslučitelné s výkonem funkce veřejného ochránce práv, dále pak jeho plat, výsady a imunitu;

⁽¹⁾ Přijato Parlamentem dne 9. března 1994 (Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15) a ve znění rozhodnutí ze dne 14. března 2002 (Úř. věst. L 92, 9.4.2002, s. 13) a ze dne 18. června 2008 (Úř. věst. L 189, 17.7.2008, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla týkající se úředníků a zaměstnanců sekretariátu, který má být veřejnému ochránci práv nápomocen, a jeho rozpočtu; že sídlo veřejného ochránce práv je v sídle Evropského parlamentu;

vzhledem k tomu, že je na veřejném ochránci práv, aby přijal prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí; že je třeba mimo jiné stanovit určitá přechodná ustanovení pro prvního veřejného ochránce práv, který bude jmenován poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv v souladu s čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
2. Veřejný ochránce práv plní své funkce při respektování pravomocí, jež orgánům a institucím Společenství udělují Smlouvy.
3. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat důvodnost soudního rozhodnutí.

Článek 2

1. Veřejný ochránce práv přispívá za podmínek a v mezích stanovených výše uvedenými Smlouvami k odhalování nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci, a doporučuje nápravná opatření. Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti uplatněné u veřejného ochránce práv.
2. Každý občan Evropské unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě Evropské unie se může obrátit na veřejného ochránce práv buď přímo, nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu se stížností týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Veřejný ochránce práv uvědomí dotčený orgán nebo dotčnou instituci neprodleně po obdržení stížnosti.
3. Ze stížnosti musí být patrné, oč v ní jde a kdo ji podává; tato osoba může požádat, aby se se stížností nakládalo jako s důvěrnou.
4. Stížnost musí být předložena do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká, a musí jí předcházet vhodné administrativní kroky uplatněné u dotčených orgánů a institucí.
5. Veřejný ochránce práv může stěžovateli poradit, aby se obrátil na jiný orgán.
6. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.
7. Musí-li veřejný ochránce práv z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásit nějakou stížnost za nepřipustnou nebo ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se odkládají.
8. Veřejný ochránce práv se může zabývat stížností, která se týká pracovních vztahů mezi orgány a institucemi Společenství a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci pouze tehdy, pokud již dotčená osoba vyčerpala všechny možnosti vnitřních správních žádostí a stížností, zejména postupy uvedené v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu, a pokud již uplynuly lhůty pro odpověď ze strany orgánů, jimž byla věc předložena.
9. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele v co nejkratší době o vyřízení jeho stížnosti.

Článek 3

1. Veřejný ochránce práv provádí z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti všechna šetření, která považuje za důvodná pro objasnění každého případného nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství. Uvědomí o tom dotčený orgán či dotčnou instituci, a ty mu mohou podat všechny potřebné připomínky.
2. Orgány a instituce Společenství musí poskytnout veřejnému ochránci práv požadované informace a umožnit mu přístup k dotčené dokumentaci. Přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001, podléhá bezpečnostním pravidlům dotčeného orgánu nebo instituce Společenství.

Orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v předchozím pododstavci o jejich utajení informují veřejného ochránce práv.

Při uplatňování pravidel uvedených v prvním pododstavci se veřejný ochránce práv má předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství.

Přístup k dokumentaci členského státu, na kterou se vztahují právní nebo správní předpisy o utajení, umožní dotčené orgány nebo instituce až po předchozím souhlasu tohoto členského státu.

K jiné dokumentaci členského státu umožní přístup poté, co jej o tom uvědomí.

V obou těchto případech nesmí veřejný ochránce práv v souladu s článkem 4 obsah této dokumentace rozšiřovat.

Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství musí svědčit na požádání veřejného ochránce práv; vypovídají jménem svého úřadu a v souladu s jeho pokyny a zůstávají vázáni služebním tajemstvím.

3. Orgány členských států musí poskytnout veřejnému ochránci práv, pokud o to požádá, prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství veškeré informace, které mohou pomoci objasnit případy nesprávného úředního postupu ze strany orgánů a institucí Společenství, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo ustanovení zabráňující jejich předání. V posledně uvedeném případě však může daný členský stát sdělit veřejnému ochránci práv tyto informace, pokud se zaváže, že jejich obsah neposkytne jiným osobám.

4. Jestliže není veřejnému ochránci práv poskytnuta spolupráce, kterou požaduje, informuje o tom Evropský parlament, a ten podnikne náležité kroky.

5. Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem či dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídl.

6. Pokud veřejný ochránce práv odhalí nesprávný úřední postup, uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci, a případně předloží návrhy doporučení. Dotyčný orgán nebo dotyčná instituce zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců odůvodněné stanovisko.

7. Následně podá veřejný ochránce práv zprávu Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu či dotyčné instituci. Může zde též podat doporučení. Stěžovatele veřejný ochránce práv vyrozumí o výsledcích šetření a o stanovisku dotyčného orgánu nebo dotyčné instituce a o případných doporučeních podaných veřejným ochráncem práv.

8. Veřejný ochránce práv podává každoročně na konci ročního zasedacího období zprávu o výsledcích svých šetření Evropskému parlamentu.

Článek 4

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci, na něž se vztahuje článek 287 Smlouvy o založení Evropského společenství a článek 194 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jsou povinni nesdělovat informace a dokumenty, se kterými byli seznámeni v rámci svých šetření. Jsou zejména povinni nezveřejňovat žádné utajované skutečnosti nebo dokumenty poskytované veřejnému ochránci práv, a to především citlivé dokumenty ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001 nebo jako dokumenty, na něž se vztahuje právo Společenství, pokud jde o ochranu osobních údajů i veškerých informací, které by mohly poškodit stěžovatele nebo jinou zúčastněnou osobu, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Jestliže se veřejný ochránce práv v rámci šetření dozví o skutečnostech, jež podle jeho názoru spadají do oblasti trestního práva, neprodleně o tom uvědomí příslušné vnitrostátní orgány prostřednictvím stálých zastoupení členských států při Evropské unii a, spadá-li případ do jejich pravomocí, příslušné orgány či instituce Společenství, nebo úřady pověřené bojem proti podvodům; v případě potřeby veřejný ochránce práv rovněž uvědomí orgán nebo instituci Společenství, z nichž pochází dotyčný úředník nebo zaměstnanec, a tento orgán nebo instituce může případně použít čl. 18 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství. Veřejný ochránce práv může také informovat dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci Společenství o skutečnostech nasvědčujících tomu, že jednání některého z jejich úředníků či zaměstnanců spadá do působnosti disciplinárních předpisů.

Článek 4a

Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci nakládají se žádostmi o přístup veřejnosti k dokumentům, jež nejsou zmíněny v čl. 4 odst. 1, v souladu s podmínkami a omezeními stanovenými v nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 5

1. Veřejný ochránce práv může v případě, že to přispěje k vyšší účinnosti šetření a k lepší ochraně práv a zájmů stěžovatelů, spolupracovat s orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení použitelných vnitrostátních právních předpisů. Veřejný ochránce práv nesmí touto cestou vyžadovat dokumenty, ke kterým by neměl přístup podle článku 3.

2. V rámci rozsahu své funkce v souladu s článkem 195 Smlouvy o založení Evropského společenství a článkem 107d Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a při zajištění toho, že se jeho činnosti nepřekrývají s činnostmi ostatních orgánů nebo institucí, může veřejný ochránce práv spolupracovat s orgány a institucemi členských států, které jsou pověřeny podporou a ochranou základních práv.

Článek 6

1. Veřejný ochránce práv je jmenován Evropským parlamentem po každých volbách Evropského parlamentu na dobu volebního období. Může být jmenován opakovaně.

2. Veřejný ochránce práv je vybírán z osob, které jsou občany Evropské unie, mají plná občanská a politická práva, poskytují veškeré záruky nezávislosti, splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají obecně uznávané zkušenosti a způsobilost pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 7

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv skončí buď uplynutím jeho funkčního období, anebo odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je jmenován jeho nástupce.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv je nástupce jmenován do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývajících do konce volebního období.

Článek 8

Veřejný ochránce práv, který již nesplňuje podmínky požadované k výkonu funkce nebo který se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem Evropských společenství na žádost Evropského parlamentu.

Článek 9

1. Veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství a občanů Evropské unie. Při plnění funkce nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou jeho funkce.

2. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazuje před Soudním dvorem Evropských společenství, že bude vykonávat svou funkci zcela nezávisle a nestranně a plnit po celou dobu výkonu funkce i po jejím ukončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Článek 10

1. Po dobu své funkce nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou či nevýdělečnou profesionální činnost.

2. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroveň soudci Soudního dvora Evropských společenství.

3. Články 12 až 15 a článek 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na veřejného ochránce práv i úředníky a zaměstnance jeho sekretariátu.

Článek 11

1. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát, jehož vedoucím sám jmenuje.

2. Na úředníky a zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahují nařízení a předpisy vztahující se na úředníky a zaměstnance Evropských společenství. Jejich počet je každoročně stanoven v rámci rozpočtového procesu.

3. Úředníci Evropských společenství a členských států, kteří jsou jmenováni zaměstnanci sekretariátu veřejného ochránce práv, jsou ve služebním zájmu vyčleněni pro veřejného ochránce práv se zárukou, že budou přijati zpět do své původní instituce.

4. V otázkách svých zaměstnanců je veřejný ochránce práv postaven naroveň orgánům ve smyslu článku 1 služebního řádu Evropských společenství.

Článek 12

zrušen

Článek 13

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu.

Článek 14

Veřejný ochránce práv přijme prováděcí předpisy k tomuto rozhodnutí.

Článek 15

První veřejný ochránce práv jmenovaný poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii, je jmenován na dobu zbývajících do konce volebního období.

Článek 16

zrušen

Článek 17

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstupuje v platnost dnem zveřejnění.

B. Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv, kterým se přijímají prováděcí předpisy ⁽¹⁾

Článek 1

Výklad pojmů

V těchto prováděcích předpisech:

- a) se „dotyčným orgánem“ rozumí orgán nebo instituce Společenství, který je předmětem stížnosti nebo šetření z vlastního podnětu;
- b) se „statutem“ rozumějí pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv;
- c) se „důvěrnými“ rozumějí dokumenty a informace, které nemají být zpřístupněny.

Článek 2

Přijímání stížností

2.1 Stížnosti jsou roztříděny, zaregistrovány a očíslovány při jejich obdržení.

2.2 Potvrzení o obdržení stížnosti se zasílá stěžovateli s uvedením registračního čísla stížnosti a jména právníka, který se případem zabývá.

2.3 Petice předložená veřejnému ochránci práv Evropským parlamentem se souhlasem předkladatele je posuzována jako stížnost.

2.4 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost Evropskému parlamentu, aby byla projednána jako petice.

2.5 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost jinému příslušnému orgánu.

⁽¹⁾ Přijaté dne 8. července 2002 a pozměněné rozhodnutím veřejného ochránce práv ze dne 5. dubna 2004.

Článek 3

Přípustnost stížností

3.1 Na základě kritérií stanovených ve Smlouvě a ve statutu veřejný ochránce práv určí, zda stížnost spadá do jeho působnosti, a pokud je tomu tak, zda je přípustná, či nikoliv. Předtím, než učiní toto rozhodnutí, může požádat stěžovatele o poskytnutí dalších informací nebo dokumentů.

3.2 Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti nebo je-li nepřípustná, veřejný ochránce práv řízení ukončí. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o svém rozhodnutí a jeho důvodech. Veřejný ochránce práv může stěžovateli doporučit, aby se obrátil na jiný orgán.

Článek 4

Šetření ve věci přípustných stížností

4.1 Veřejný ochránce práv rozhodne, zda je dostatek důvodů pro zahájení šetření ve věci přípustné stížnosti.

4.2 Pokud neshledá dostatek důvodů pro šetření, ukončí řízení ve věci dané stížnosti a informuje o tom stěžovatele. Veřejný ochránce práv může informovat také dotýčný orgán.

4.3 Pokud veřejný ochránce práv shledá dostatek důvodů pro šetření, informuje o tom stěžovatele a dotýčný orgán. Zašle kopii stížnosti dotýčnému orgánu a vyzve jej, aby předložil své stanovisko ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí tři měsíce. Ve výzvě dotýčnému orgánu mohou být uvedeny konkrétní aspekty stížnosti nebo specifické otázky, k nimž se má ve svém stanovisku vyjádřit.

4.4 Součástí stanoviska nesmějí být žádné informace ani dokumenty, které dotýčný orgán považuje za důvěrné.

4.5 Dotýčný orgán může požádat, aby určité části jeho stanoviska byly zpřístupněny pouze stěžovateli. Jasně stanoví, o které části se jedná, a vysvětlí důvod/důvody své žádosti.

4.6 Veřejný ochránce práv zašle stanovisko dotýčného orgánu stěžovateli. Stěžovatel má možnost předložit své připomínky veřejnému ochránci práv ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí jeden měsíc.

4.7 Považuje-li to za užitečné, provede veřejný ochránce práv další šetření. Na další šetření se vztahují čl. 4 odst. 3 až 6, avšak lhůta pro odpověď pro dotýčný orgán je obvykle jeden měsíc.

4.8 Považuje-li to za vhodné, může veřejný ochránce práv použít k nalezení rychlého řešení zjednodušený postup.

4.9 Po dokončení šetření veřejný ochránce práv případ uzavře odůvodněným rozhodnutím a informuje o tom stěžovatele a dotýčný orgán.

Článek 5

Vyšetřovací pravomoci

5.1 Za podmínek stanovených ve statutu může veřejný ochránce práv požádat orgány a instituce Společenství a orgány členských států, aby mu v přiměřené době poskytly pro účely šetření informace nebo dokumenty. Tyto orgány či instituce jasně stanoví, které informace nebo dokumenty považují za důvěrné.

5.2 Veřejný ochránce práv může nahlédnout do příslušného spisu dotýčného orgánu. Dotýčný orgán jasně stanoví, které dokumenty ze spisu považuje za důvěrné. Veřejný ochránce práv může pořizovat kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů v něm obsažených. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o tom, že do spisu nahlédl.

5.3 Veřejný ochránce práv může požádat úředníky a ostatní zaměstnance orgánů nebo institucí Společenství o předložení důkazů za podmínek stanovených ve statutu. Veřejný ochránce práv může rozhodnout, že osoba, která důkazy předkládá, tak učiní v důvěrnosti.

5.4 Veřejný ochránce práv může požádat orgány a instituce Společenství, aby mu umožnily provést místní šetření.

5.5 Veřejný ochránce práv si může vyžádat studie nebo odborné posudky, které považuje za nezbytné pro úspěšný výsledek šetření.

Článek 6

Smírná řešení

6.1 Pokud veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, usiluje ve spolupráci s dotyčným orgánem pokud možno o smírné řešení, aby pochybení napravil a uspokojil stěžovatele.

6.2 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že tato spolupráce byla úspěšná, uzavře případ odůvodněným rozhodnutím. O tomto rozhodnutí informuje stěžovatele a dotyčný orgán.

6.3 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že smírné řešení není možné, nebo nepodaří-li se k němu dospět, případ buď uzavře odůvodněným rozhodnutím, které může obsahovat kritickou poznámku, nebo vypracuje zprávu s návrhy doporučení.

Článek 7

Kritické poznámky

7.1 Veřejný ochránce práv učiní kritickou poznámku, pokud:

a) již není možné, aby dotyčný orgán napravil nesprávný úřední postup, a

b) případ nesprávného úředního postupu nemá žádné obecné důsledky.

7.2 Pokud veřejný ochránce práv uzavře případ s kritickou poznámkou, informuje o tom stěžovatele a dotyčný orgán.

Článek 8

Zprávy a doporučení

8.1 Veřejný ochránce práv vypracuje zprávu s návrhy doporučení dotyčnému orgánu, pokud má zato, že:

a) je možné, aby dotyčný orgán napravil daný nesprávný úřední postup, nebo

b) daný případ nesprávného úředního postupu má obecné důsledky.

8.2 Veřejný ochránce práv zašle kopii své zprávy a návrhy doporučení dotyčnému orgánu a stěžovateli.

8.3 Dotyčný orgán zašle veřejnému ochránci práv podrobné stanovisko do tří měsíců. Podrobné stanovisko může obsahovat přijetí rozhodnutí veřejného ochránce práv a popis opatření přijatých s cílem uplatnit navrhovaná doporučení.

8.4 Pokud veřejný ochránce práv nepovažuje podrobné stanovisko za uspokojivé, může vypracovat zvláštní zprávu pro Evropský parlament o případu nesprávného úředního postupu. Zpráva může obsahovat doporučení. Veřejný ochránce práv zašle kopii zprávy dotyčnému orgánu a stěžovateli.

Článek 9

Šetření z vlastního podnětu

9.1 Veřejný ochránce práv může rozhodnout o zahájení šetření z vlastního podnětu.

9.2 Vyšetřovací pravomoci veřejného ochránce práv jsou stejné, ať jde o šetření z vlastního podnětu, nebo o šetření na základě stížnosti.

9.3 Postupy pro šetření na základě stížnosti se použijí při šetření z vlastního podnětu obdobně.

Článek 10

Procesní ustanovení

10.1 Pokud o to stěžovatel požádá, posuzuje veřejný ochránce práv stížnost jako důvěrnou. Pokud to považuje za nezbytné pro ochranu zájmů stěžovatele nebo třetí strany, může veřejný ochránce práv posuzovat stížnost jako důvěrnou z vlastního podnětu.

10.2 Pokud to považuje za vhodné, může veřejný ochránce práv přijmout nezbytná opatření pro to, aby byla daná stížnost vyřízena přednostně.

10.3 Pokud je v souvislosti s věcmi, v nichž vede veřejný ochránce práv šetření, zahájeno soudní řízení, veřejný ochránce práv případ uzavře. Výsledky již provedených šetření se bez dalších opatření založí do spisu.

10.4 Veřejný ochránce práv informuje příslušné vnitrostátní orgány a popřípadě orgán nebo instituci Společenství o trestněprávních skutečnostech, které zjistí v průběhu šetření. Veřejný ochránce práv také informuje orgán nebo instituci Společenství o skutečnostech, které mohou být podle jeho mínění důvodem k zahájení disciplinárního řízení.

Článek 11

Zprávy Evropskému parlamentu

11.1 Veřejný ochránce práv podává o své činnosti jako celku, včetně výsledků svých šetření výroční zprávu Evropskému parlamentu.

11.2 Pokud to považuje za potřebné pro plnění svých úkolů podle Smluv a statutu, může veřejný ochránce práv kromě zvláštních zpráv vypracovaných podle čl. 8 odst. 4 výše vypracovat jiné takové zvláštní zprávy pro Evropský parlament.

11.3 Výroční a zvláštní zprávy veřejného ochránce práv mohou obsahovat doporučení, pokud to veřejný ochránce práv považuje za potřebné pro plnění svých úkolů podle Smluv a statutu.

Článek 12

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech

Veřejný ochránce práv může spolupracovat s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech s cílem zvýšit účinnost svého šetření a šetření prováděných veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech, a tím přispět k lepší ochraně práv a zájmů vyplývajících z práva Evropské unie a Evropského společenství.

Článek 13

Právo stěžovatele nahlédnout do spisu

13.1 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu veřejného ochránce práv, který se týká jeho stížnosti, s výhradou čl. 13 odst. 3 níže.

13.2 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu na místě. Může požádat veřejného ochránce práv o poskytnutí kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů ze spisu.

13.3 Stěžovatel nemá přístup k:

- a) dokumentům a informacím získaným na základě čl. 5 odst. 1 nebo 2 výše, které byly pro veřejného ochránce práv označeny jako důvěrné;
- b) důkazům předloženým v důvěrnosti v souladu s čl. 5 odst. 3 výše.

Článek 14

Přístup veřejnosti k dokumentům v držení veřejného ochránce práv

14.1 Veřejnost má přístup k dokumentům v držení veřejného ochránce práv, které se nevztahují k šetřením, s výhradou stejných podmínek a omezení, jaké stanoví nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

14.2 Veřejnost může požádat o přístup k dokumentům v držení veřejného ochránce práv, které se k šetřením vztahují, pokud stížnost není na žádost stěžovatele nebo veřejného ochránce práv podle čl. 10 odst. 1 výše posuzována jako důvěrná. Přístup se neposkytuje k:

- a) dokumentům a informacím získaným na základě čl. 5 odst. 1 nebo 2 výše, které byly pro veřejného ochránce práv označeny jako důvěrné;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- b) důkazům předloženým v důvěrnosti v souladu s čl. 5 odst. 3 výše;
- c) částem stanoviska dotyčného orgánu k dalším šetřením nebo jeho odpovědí na ně, u nichž v souladu s čl. 4 odst. 5 výše požádal, aby byly zpřístupněny pouze stěžovateli. Žadatel o přístup k takovým informacím je informován o důvodu/důvodech předložení této žádosti dotyčným orgánem;
- d) dokumentu, jehož zpřístupnění by ovlivnilo nezájatost probíhajícího šetření.
- 14.3 Žádosti o přístup k dokumentům se podávají písemně (poštou, faxem nebo elektronickou poštou) a musí být dostatečně přesně formulovány, aby umožnily identifikovat daný dokument.
- 14.4 Přístup k dokumentům je možný buď na místě, nebo poskytnutím jejich kopie. Veřejný ochránce práv může stanovit přiměřené poplatky za poskytnutí kopií dokumentů. Způsob výpočtu poplatku musí být objasněn.
- 14.5 O žádostech veřejnosti o přístup k dokumentům nebo informacím je rozhodnuto do 15 pracovních dnů po obdržení žádosti. Ve výjimečných případech lze tuto lhůtu prodloužit o 15 pracovních dnů. Žadatel je o tomto prodloužení lhůty informován předem a je mu poskytnuto podrobné zdůvodnění.
- 14.6 Úplné nebo částečné zamítnutí žádosti o přístup k dokumentům je odůvodněno.

Článek 15

Jazyky

- 15.1 Stížnost může být veřejnému ochránci práv předložena v kterémkoli z jazyků Smlouvy. Veřejný ochránce práv není povinen zabývat se stížnostmi předloženými v jiných jazycích.
- 15.2 Jazykem řízení vedeného veřejným ochráncem práv je jeden z jazyků Smlouvy. V případě stížnosti je jím jazyk, ve kterém je stížnost vyhotovena.
- 15.3 Veřejný ochránce práv určí, které dokumenty mají být vypracovány v jazyce řízení.

Článek 16

Zveřejňování zpráv

- 16.1 Evropský veřejný ochránce práv zveřejní v Úředním věstníku oznámení o přijetí výročních a zvláštních zpráv a uvede způsoby, jakými může každý zájemce získat přístup k plnému znění těchto dokumentů.
- 16.2 Veškeré zprávy veřejného ochránce práv a shrnutí jeho rozhodnutí týkající se důvěrných stížností jsou zveřejněny ve formě, která neumožňuje zjistit totožnost stěžovatele.

Článek 17

Vstup v platnost

- 17.1 Prováděcí předpisy přijaté dne 16. října 1997 se zrušují.
- 17.2 Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2003.
- 17.3 O přijetí tohoto rozhodnutí je informován předseda Evropského parlamentu. Oznámení o tomto rozhodnutí bude rovněž zveřejněno v Úředním věstníku.
-

PŘÍLOHA XII

PŘEDCHÁZENÍ PODVODŮM, ÚPLATKÁŘSTVÍ A JAKÉKOLI NEDOVOLENÉ ČINNOSTI POŠKOZUJÍCÍ ZÁJMY SPOLEČENSTVÍ**Rozhodnutí Evropského parlamentu o podmínkách vnitřního vyšetřování v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství⁽¹⁾**

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 199 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 25 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 112 této smlouvy,

s ohledem na jednací řád, zejména čl. 186 písm. c) (?),

vzhledem k těmto důvodům:

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999⁽³⁾ a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999⁽⁴⁾ o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům stanoví, že úřad zahajuje a provádí správní vyšetřování v rámci orgánů, institucí, úřadů a agentur založených Smlouvou o ES nebo Smlouvou o Euratomu nebo na jejich základě;

odpovědnost Evropského úřadu pro boj proti podvodům, jak byla stanovena Komisí, se týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Společenství před nedovoleným chováním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu řízení;

rámec boje proti podvodům by měl být rozšířen a jeho účinnost zvýšena využitím zkušeností získaných v oblasti správních vyšetřování;

na základě své správní autonomie by tedy všechny orgány, instituce, úřady a agentury měly svěřit úřadu provádění vnitřních správních vyšetřování s cílem odhalit závažné skutečnosti související s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství podle článku 11, čl. 12 odst. 2 a 3, článků 13, 14, 16 a čl. 17 odst. 1 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „služební řád“), které poškozuji zájmy Společenství a mohly by vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání nebo závažnému úřednímu pochybení podle článku 22 služebního řádu nebo k zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců či zaměstnanců Evropského parlamentu, na které se nevztahuje služební řád;

tato vyšetřování musí být prováděna v plném souladu s příslušnými ustanoveními smluv o založení Evropských společenství, zejména s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, s příslušnými prováděcími předpisy a služebním řádem;

tato vyšetřování musí být prováděna za stejných podmínek ve všech orgánech, institucích, úřadech a agenturách Společenství; zadání tohoto úkolu Evropskému úřadu pro boj proti podvodům nesmí ovlivnit odpovědnosti orgánů, institucí, úřadů nebo agentur a nesmí nijak omezit právní ochranu dotčených osob;

do doby, než bude přijata změna služebního řádu, by měla být stanovena praktická opatření vymezující způsob, jakým mají členové orgánů a institucí, vedoucí úřadů a agentur, úředníci a zaměstnanci orgánů, institucí, úřadů a agentur spolupracovat v zájmu hladkého průběhu vnitřních vyšetřování,

⁽¹⁾ Přijato dne 18. listopadu 1999.

⁽²⁾ Nyní čl. 215 písm. c).

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Povinnost spolupracovat s Úřadem

Generální tajemník, všechna oddělení a úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu jsou povinni plně spolupracovat s pracovníky Úřadu pro boj proti podvodům a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou pro vyšetřování. Za tímto účelem podávají pracovníkům úřadu veškeré potřebné informace a vysvětlení.

Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení smluv o založení Evropských společenství, zejména Protokolu o výsadách a imunitách a příslušných prováděcích předpisů, musí poslanci s tímto úřadem plně spolupracovat.

Článek 2

Povinnost podávat informace

Úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří se dozvědí o skutečnostech vedoucích k domněnce o možné existenci podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství, nebo o závažných skutečnostech souvisejících s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství nebo zaměstnanců, na které se nevztahuje služební řád, a které by mohly vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání, informují o tom neprodleně svého vedoucího nebo generálního ředitele nebo, pokud to považují za účelné, generálního tajemníka, nebo přímo Úřad pro boj proti podvodům, pokud se jedná o úředníka, nebo o zaměstnance, na kterého se nevztahuje služební řád, nebo v případě zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců, předsedu Evropského parlamentu.

Předseda, generální tajemník, generální ředitel a vedoucí oddělení Evropského parlamentu neprodleně sdělí tomuto úřadu jakékoli skutečnosti, které jsou jim známy a které jsou důvodem k domněnce o případu porušení předpisů uvedeném v prvním odstavci.

Úředníci nebo zaměstnanci Evropského parlamentu nesmějí být za žádných okolností vystaveni nerovnému či diskriminačnímu zacházení v důsledku předání informací uvedených v prvním a druhém odstavci.

Poslanci, kteří zjistí skutečnosti uvedené v prvním odstavci, o tom musí informovat předsedu Parlamentu, popřípadě, pokud to považují za účelné, přímo úřad.

Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky na důvěrnost stanovené v právních předpisech nebo v jednacím řádu Evropského parlamentu.

Článek 3

Asistence bezpečnostní kanceláře

Na žádost ředitele Úřadu pro boj proti podvodům je při praktickém vyšetřování nápomocno úřadu oddělení bezpečnosti Evropského parlamentu.

Článek 4

Imunita a právo odmítnout svědectví

Předpisy upravující parlamentní imunitu poslanců a jejich právo odmítnout výpověď zůstávají nezměněny.

Článek 5

Informování zainteresované strany

V případě možného zapojení poslance, úředníka nebo zaměstnance o tom musí být dotčená strana neprodleně informována, neuškodí-li to vyšetřování. V žádném případě nesmějí být po ukončení vyšetřování vypracovány závěry, v nichž je uvedeno jméno poslance, úředníka nebo zaměstnance Evropského parlamentu, aniž by dotčená strana měla možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jí týkají.

V případech, kdy povaha vyšetřování vyžaduje naprosté utajení a využití vyšetřovacích prostředků spadajících do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, mohou dostat dotčení poslanci se souhlasem předsedy Parlamentu a úředníci nebo zaměstnanci se souhlasem generálního tajemníka možnost se vyjádřit později, čímž bude povinnost udělit možnost vyjádřit se splněna.

*Článek 6***Informace o uzavření vyšetřování bez dalšího řízení**

Nepotvrdí-li se po ukončení vnitřního vyšetřování skutečnosti umožňující zahájit řízení proti poslanci, úředníkovi nebo zaměstnanci Evropského parlamentu, jehož se vyšetřování týkalo, je toto vnitřní vyšetřování uzavřeno rozhodnutím ředitele Úřadu pro boj proti podvodům, který o tom písemně informuje dotčenou stranu.

*Článek 7***Zbavení imunity**

Veškeré žádosti vnitrostátního policejního nebo soudního orgánu o zbavení úředníků a zaměstnanců Evropského parlamentu imunity před soudem v možných případech podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti musejí být předány k vyjádření řediteli úřadu. Týká-li se žádost o zbavení imunity poslance Evropského parlamentu, musí o tom být úřad informován.

*Článek 8***Účinnost**

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem jeho přijetí Evropským parlamentem.

PŘÍLOHA XIII

DOHODA MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM A KOMISÍ O POSTUPECH PRO PROVÁDĚNÍ ROZHODNUTÍ RADY 1999/468/ES O POSTUPECH PRO VÝKON PROVÁDĚCÍCH PRAVOMOCÍ SVĚŘENÝCH KOMISÍ, VE ZNĚNÍ ROZHODNUTÍ 2006/512/ES**Informování Evropského parlamentu**

1. Podle čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽¹⁾ má Komise pravidelně informovat Evropský parlament o činnosti výborů ⁽²⁾ v souladu s opatřeními, která zajistí průhlednost a účinnost systému předávání a identifikaci předávaných informací a různých stádií postupu. Z tohoto důvodu jsou mu za stejných podmínek a ve stejnou dobu jako členům výborů předkládány návrhy programů jednání schůzí výborů, návrh opatření prováděcích aktů předkládané těmto výborům podle základních aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy, výsledky hlasování, stručné zápisy ze schůzí a seznamy orgánů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly.

Rejstřík

2. Komise vytvoří rejstřík zahrnující veškeré dokumenty předané Evropskému parlamentu ⁽³⁾. Evropský parlament má k tomuto rejstříku přímý přístup. V souladu se čl. 7 odst. 5 rozhodnutí 1999/468/ES se odkazy na všechny dokumenty předané Evropskému parlamentu zveřejní.

3. V souladu se závazky, které přijala Komise ve svém prohlášení k čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁴⁾, a jakmile budou splněny příslušné technické předpoklady, rejstřík uvedený v bodu 2 umožní zejména:

- jasnou identifikaci dokumentů, na které se vztahuje stejný postup, a týkajících se jakýchkoli změn k prováděcím opatření v každé fázi postupu,
- uvedení fáze postupu a časového rozvrhu,
- jasné rozlišení mezi navrhovanými opatřeními, které obdržel Evropský parlament ve stejnou dobu jako členové výboru v souladu s právem na informace, a konečným návrhem na základě stanoviska výboru, které je předáno Evropskému parlamentu,
- jasnou identifikaci jakýchkoli změn ve srovnání s dokumenty, které už byly Evropskému parlamentu předány.

4. Pokud Evropský parlament a Komise usoudí po skončení přechodného období, které začíná okamžikem vstupu této dohody v platnost, že systém je funkční a uspokojivý, předávají se dokumenty Evropskému parlamentu prostřednictvím elektronického oznámení s odkazem na rejstřík uvedený v bodu 2. Uvedené rozhodnutí se přijme na základě výměny dopisů mezi předsedy obou orgánů. Během přechodného období se dokumenty Evropskému parlamentu předávají jako příloha elektronické pošty.

5. Komise dále souhlasí s tím, že – pro informaci a na žádost příslušného parlamentního výboru – předá Evropskému parlamentu určité návrhy opatření provádějící základní akty které, ačkoliv nebyly přijaty postupem uvedeným v článku 251 Smlouvy, mají zásadní význam pro Evropský parlament. Tato opatření se zanesou do rejstříku uvedeného v bodu 2 a současně se jejich zanesení oznámí Evropskému parlamentu.

6. Kromě stručných zápisů uvedených v bodu 1 může Evropský parlament požadovat přístup k zápisům ze schůzí výborů ⁽⁵⁾. Komise posoudí každou žádost jednotlivě v souladu s pravidly o zachování důvěrnosti stanovenými v příloze 1 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Pro účely této dohody se výrazem „výbor“ rozumí výbory zřízené v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES kromě případů, kdy je uvedeno, že se daným výrazem označuje jiný výbor.

⁽³⁾ Termínem pro vytvoření rejstříku je 31. března 2008.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 171, 22.7.2006, s. 21.

⁽⁵⁾ Viz rozhodnutí Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 19. července 1999 ve věci T-188/97 Rothmans v Komise, Sb. rozh. 1999, s. II-2463.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

Důvěrné dokumenty

7. S důvěrnými dokumenty se zachází v souladu s vnitřními správními postupy, které jednotlivé orgány vypracují tak, aby poskytovaly veškeré nezbytné záruky.

Usnesení Evropského parlamentu podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES

8. Podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES může Evropský parlament v odůvodněném usnesení prohlásit, že návrh opatření provádějících základní akt přijatý postupem podle článku 251 Smlouvy překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu.

9. Evropský parlament přijme tato usnesení v souladu se svým jednacím řádem; učiní tak v době jednoho měsíce ode dne přijetí závěrečného návrhu prováděcích opatření v jazykových zněních, která byla předložena členům příslušného výboru.

10. Evropský parlament a Komise souhlasí, že je vhodné s trvalou platností stanovit kratší lhůtu pro některé druhy naléhavých prováděcích opatření, u kterých je v zájmu řádné správy třeba rozhodnout rychleji. Jedná se zejména o některé druhy opatření týkajících se vnější činnosti včetně humanitární pomoci a pomoci při mimořádných událostech, ochrany bezpečnosti a zdraví, zabezpečení a bezpečnosti dopravy a výjimek z pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Dohoda mezi členem Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru stanoví druhy příslušného opatření a příslušné lhůty. Tato dohoda může být kteroukoli ze stran kdykoli vypovězena.

11. Aniž jsou dotčeny případy uvedené v bodu 10, uplatní se v naléhavých případech a v případě opatření týkajících se každodenních administrativních záležitostí anebo záležitostí s omezenou dobou platnosti lhůta kratší. Lhůta může být velmi krátká v případě mimořádné naléhavé události, zejména pokud jde o otázky veřejného zdraví. Příslušný člen Komise stanoví odpovídající lhůtu a udá náležité důvody. Evropský parlament může v těchto případech použít postupu, jímž lze provádění článku 8 nařízení 1999/468/ES postoupit příslušnému parlamentnímu výboru, který v dané lhůtě zašle Komisi odpověď.

12. Jakmile se útvary Komise rozhodnou, že návrhy opatření, na které se vztahují body 10 a 11, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů. Ihned po předložení původního návrhu opatření členům výboru, oddělení Komise upozorní na tuto skutečnost sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů a informují o jeho naléhavosti a lhůtách, které začnou platit po předložení konečného návrhu.

13. Poté, co Evropský parlament přijme usnesení podle bodu 8 anebo odpověď podle bodu 11, uvědomí příslušný člen Komise Evropský parlament nebo případně příslušný parlamentní výbor o krocích, které Komise zamýšlí učinit.

14. Údaje podle bodů 10 a 13 se zanesou do rejstříku.

Regulativní postup s kontrolou

15. V případě, že se uplatní regulativní postup s kontrolou, informuje Komise po hlasování ve výboru Evropský parlament o příslušných lhůtách. S výhradou bodu 16 začnou tyto lhůty platit až poté, co Evropský parlament obdrží všechna jazyková znění.

16. V případě, že se uplatňují kratší lhůty (čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES), a v naléhavých případech (čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES), začnou tyto lhůty platit dnem, kdy Evropský parlament obdrží konečný návrh prováděcích opatření ve všech jazykových zněních, které byly předloženy členům výboru, a za předpokladu, že předseda parlamentního výboru nemá námitek. V každém případě se Komise snaží předat všechna jazyková znění Evropskému parlamentu co nejdříve. Jakmile se útvary Komise rozhodne, že návrhy opatření, na které se vztahuje čl. 5a odst. 5 písm. b) a čl. 5a odst. 6, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů.

Finanční služby

17. V souladu se svým prohlášením ke čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na finanční služby se Komise zavazuje, že:

- zajistí, aby úředník Komise předsedající schůzi výboru na požádání informoval po každé schůzi Evropský parlament o jakýchkoli rozpravách týkajících se návrhu prováděcích opatření, které byly předloženy danému výboru,
- odpoví ústně nebo písemně na jakékoli dotazy týkající se rozprav o návrhu prováděcích opatření, který byl předložen výboru.

Komise zajistí, aby závazky přijaté na plenárním zasedání dne 5. února 2002 ⁽¹⁾, opětovně potvrzené na plenárním zasedání dne 31. března 2004 ⁽²⁾, a rovněž závazky uvedené v bodech 1 až 7 dopisu ze dne 2. října 2001 ⁽³⁾, který zaslal člen Komise pan Bolkestein předsedkyni Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu, byly řádně dodržovány v celém odvětví finančních služeb (včetně cenných papírů, bankovních služeb, pojištění, penzí a účetnictví).

Kalendář parlamentní činnosti

18. Kromě případů, kdy se uplatňují kratší lhůty a naléhavých případů, Komise zohlední období parlamentních prázdnin (zimní, letní a evropské volby) při předávání návrhů prováděcích opatření podle této dohody, aby bylo zajištěno, že Parlament může vykonávat své pravomoci ve lhůtách stanovených v rozhodnutí 1999/468/ES a v této dohodě.

Spolupráce mezi Evropským parlamentem a Komisí

19. Oba orgány vyjadřují svou připravenost být si vzájemně nápomocny tak, aby v plné míře spolupracovaly při jednáních o zvláštních prováděcích opatřeních. Za tímto účelem se naváží odpovídající kontakty na administrativní úrovni.

Předchozí dohody

20. Dohoda z roku 2000 mezi Evropským parlamentem a Komisí týkající se postupů pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES ⁽⁴⁾ se tímto ruší. Evropský parlament a Komise považují v rozsahu, ve kterém se jich týkají, následující dohody za vyšlé z užívání a proto neúčinné: Plumbova-Delorsova dohoda z roku 1988, Samlandova-Williamsonova dohoda z roku 1996 a *modus vivendi* z roku 1994 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 446 a doslovný záznam ze zasedání (CRE) z plenárního zasedání Parlamentu dne 31. března 2004, bod „Hlasování“.

⁽³⁾ Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 83.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 256, 10.10. 2000, s. 19.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 102, 4. 4. 1996, s. 1.

PŘÍLOHA XIV

RÁMCOVÁ DOHODA O VZTAZÍCH MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM A EVROPSKOU KOMISÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT ⁽¹⁾ A EVROPSKÁ KOMISE (DÁLE JEN „OBA ORGÁNY“),

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), zejména článek 295 této smlouvy, a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouvy“),
- s ohledem na interinstitucionální dohody a texty, kterými se řídí vztahy mezi těmito dvěma orgány,
- s ohledem na jednací řád Parlamentu ⁽²⁾, a zejména články 105, 106 a 127 a přílohy VIII a XIV tohoto jednacího řádu,
- s ohledem na hlavní politické směry a příslušná prohlášení učiněná nově zvoleným předsedou Komise dne 15. září 2009 a 9. února 2010 a prohlášení kandidátů na členy Komise při slyšeních v parlamentních výborech,
- A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva posiluje demokratickou legitimitu rozhodovacího procesu Unie,
- B. vzhledem k tomu, že oba orgány přikládají velký význam účinnému provádění a uplatňování práva Unie,
- C. vzhledem k tomu, že se tato rámcová dohoda nevztahuje na pravomoci a výsadní práva Parlamentu, Komise nebo kteréhokoli dalšího orgánu či instituce Unie, má však zajistit co nejúčinnější a nejtransparentnější výkon těchto pravomocí a práv,
- D. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda by měla být vykládána v souladu s institucionálním rámcem, který stanoví Smlouvy,
- E. vzhledem k tomu, že Komise zohlední příslušné úlohy, které byly Parlamentu a Radě svěřeny Smlouvami, zejména s ohledem na zásadu rovného zacházení stanovenou v bodě 9,
- F. vzhledem k tomu, že je vhodné aktualizovat rámcovou dohodu uzavřenou v květnu 2005 ⁽³⁾ a nahradit ji tímto zněním,

SE DOHODLY TAKTO:

I. OBLAST PŮSOBNOSTI

1. Parlament a Komise se dohodly – za účelem lepšího zohlednění nového „mimořádného partnerství“ mezi oběma orgány – na níže uvedených opatřeních k posílení politické odpovědnosti a legitimacy Komise, k rozšíření konstruktivního dialogu a ke zlepšení toku informací mezi těmito dvěma orgány a jejich spolupráce, pokud jde o postupy a plánování

Dohodly se také na konkrétních ustanoveních:

- schůzkách Komise s národními odborníky uvedených v příloze 1,
- předávání důvěrných informací Parlamentu uvedených v příloze 2,
- sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod uvedených v příloze 3 a
- časovém rozvrhu pracovního programu Komise uvedeného v příloze 4.

II. POLITICKÁ ODPOVĚDNOST

2. Poté, co jej Evropská rada navrhne, představí kandidát na předsedu Komise Parlamentu hlavní politické směry pro své funkční období, aby tak byla umožněna informovaná výměna názorů s Parlamentem předtím, než bude hlasováno o jeho zvolení.

3. V souladu s článkem 106 jednacího řádu je Parlament ve spojení s nově zvoleným předsedou Komise dostatečnou dobu před zahájením postupů schvalování nové Komise. Parlament zohlední připomínky nově zvoleného předsedy Komise.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. října 2010.

⁽²⁾ Úř. věst. L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 125.

Kandidáti na členy Komise zajistí, aby byly zveřejněny všechny relevantní informace v souladu s povinností nezávislosti, kterou stanoví článek 245 Smlouvy o fungování EU.

Postupy se stanoví takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že hodnocení celé navržené Komise proběhne otevřeně, nezaujatě a jednotně.

4. Každý člen Komise převeze politickou odpovědnost za činnost v oblasti, za niž odpovídá, aniž by byla dotčena zásada jednání Komise ve sboru.

Předseda Komise plně odpovídá za zjištění jakéhokoli střetu zájmů, který by bránil členům Komise ve výkonu jejich povinností.

Předseda Komise dále odpovídá za všechny další kroky učiněné za těchto okolností; dojde-li ke změně přidělení určité záležitosti, předseda o tom okamžitě písemně uvědomí předsedu Parlamentu.

Účast členů Komise na volebních kampaních se řídí kodexem chování členů Komise.

Členové Komise, kteří se účastní aktivně volebních kampaní jako kandidáti ve volbách do Evropského parlamentu, by si s účinností od skončení posledního dílčího zasedání konaného před volbami měli vzít neplacené volno na volby.

Předseda Komise s dostatečným předstihem informuje Parlament o svém rozhodnutí poskytnout toto volno, přičemž uvede, který člen Komise převeze po danou dobu volna příslušné povinnosti.

5. Pokud Parlament požádá předsedu Komise, aby vyslovil nedůvěru některému z členů Komise, bude předseda v souladu s čl. 17 odst. 6 Smlouvy o EU vážně uvažovat o tom, zda vyzve tohoto člena Komise k odstoupení. Předseda Komise buď vyzve dotyčného člena Komise k odstoupení, nebo Parlamentu na jeho nejbližším dílčím zasedání vysvětlí, proč tak odmítá učinit.

6. Pokud je nutné nahradit některého člena Komise během jeho funkčního období v souladu s čl. 246 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU, předseda Komise předtím, než vysloví souhlas s rozhodnutím Rady, důkladně zváží výsledky konzultace s Parlamentem.

Parlament zajistí rychlý průběh svých postupů, aby předseda Komise mohl důkladně zvážit stanovisko Parlamentu dříve, než bude nový člen Komise jmenován.

Podobně podle čl. 246 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU předseda Komise důkladně zváží stanovisko Parlamentu, pokud je zbývající část funkčního období Komise krátká.

7. Pokud má předseda Komise v souladu s článkem 248 Smlouvy o fungování EU v úmyslu změnit rozdělení působnosti Komise během jejího funkčního období, uvědomí o tom v dostatečném časovém předstihu Parlament, aby bylo možno provést příslušné parlamentní konzultace o těchto změnách. Rozhodnutí předsedy Komise změnit rozdělení působnosti Komise může nabýt účinnosti okamžitě.

8. Pokud Komise předloží návrh na změnu kodexu chování členů Komise týkající se střetu zájmů nebo etiky chování, vyžádá si stanovisko Parlamentu.

III. KONSTRUKTIVNÍ DIALOG A TOK INFORMACÍ

i) Obecná ustanovení

9. Komise zaručí, aby byla vůči Parlamentu a Radě uplatňována zásada rovného zacházení, zejména pokud jde o přístup na jednání a o poskytování příspěvků nebo jiných informací, zvláště v souvislosti s legislativními a rozpočtovými otázkami.

10. Komise v rámci svých pravomocí přijme opatření k lepšímu zapojení Parlamentu tím, že pokud možno zohlední názory Parlamentu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

11. „Mimořádné partnerství“ mezi Parlamentem a Komisí je uplatňováno na základě těchto ujednání:

- předseda Komise se na žádost Parlamentu alespoň dvakrát ročně setká s Konferencí předsedů, aby projednali otázky společného zájmu,
- předseda Komise vede pravidelně dialog s předsedou Parlamentu o zásadních průřezových otázkách a významných legislativních návrzích. V rámci tohoto dialogu by na zasedání sboru členů Komise měl být zván také předseda Parlamentu,
- předseda Komise nebo místopředseda odpovědný za interinstitucionální vztahy by měl být zván na zasedání Konference předsedů a Konference předsedů výborů, pokud se na nich mají projednávat specifické otázky týkající se přípravy pořadu jednání plenárního zasedání, interinstitucionálních vztahů mezi Parlamentem a Komisí a legislativních a rozpočtových otázek,

- každoročně se konají schůzky mezi Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů a mezi sborem členů Komise, na nichž se projednávají důležité otázky, včetně přípravy a provádění pracovního programu Komise,
- Konference předsedů a Konference předsedů výborů Komise s dostatečným předstihem informují o výsledcích jednání, které mají interinstitucionální rozměr. Parlament rovněž úplně a pravidelně informuje Komisi o výsledcích schůzí, na kterých se projednávala příprava dílčích zasedání, a zohlední názor Komise, aniž je dotčen bod 45,
- generální tajemníci Parlamentu a Komise se pravidelně setkávají, aby bylo zajištěno pravidelné předávání příslušných informací mezi oběma orgány.

12. Každý člen Komise zajistí, aby docházelo k pravidelnému a přímému předávání informací mezi členy Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru.

13. Komise nezveřejní žádný legislativní návrh nebo důležitý podnět či rozhodnutí, aniž by to předtím písemně oznámila Parlamentu.

Na základě pracovního programu Komise určí oba orgány předem po vzájemné dohodě klíčové podněty, které mají být předloženy na plenárním zasedání. Komise tyto podněty předloží nejdříve na plenárním zasedání a teprve poté s nimi seznámí veřejnost.

Podobně určí návrhy a podněty, k nimž budou poskytnuty informace před zasedáním Konference předsedů nebo tím, že o nich vhodným způsobem informují příslušný parlamentní výbor nebo jeho předsedu.

Tato rozhodnutí se přijímají v rámci pravidelného dialogu mezi oběma orgány v souladu s bodem 11 a pravidelně se aktualizují, přičemž je nutno náležitě zohlednit jakýkoli politický vývoj.

14. Pokud se mimo orgány dostane vnitřní dokument Komise, o němž nebyl Parlament v souladu s touto rámcovou dohodou informován, může předseda Parlamentu požadovat okamžité postoupení dotyčného dokumentu Parlamentu, aby ho mohl předat poslancům, kteří o něj případně požádají.

15. V souvislosti se svou prací na přípravě a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci, Komise poskytne veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky. Na žádost Parlamentu může Komise na tyto schůzky přizvat i odborníky Parlamentu.

Příslušná ustanovení stanoví příloha 1.

16. Do tří měsíců po přijetí usnesení Parlamentu Komise poskytuje Parlamentu písemné informace o činnosti, jež byla reakcí na konkrétní požadavky vyjádřené v usneseních Parlamentu, včetně toho, že bude informovat Parlament o situacích, kdy se nemohla řídit názory Parlamentu. Tato lhůta může být zkrácena, pokud se jedná o naléhavý požadavek. Může být prodloužena o jeden měsíc, pokud odpověď na vyjádřený požadavek vyžaduje důkladnější přípravu a tato skutečnost je řádně odůvodněna. Parlament zajistí, aby byl orgán o této skutečnosti řádně informován.

Parlament bude usilovat o to, aby nebyly kladeny otázky k ústnímu nebo písemnému zodpovězení v záležitostech, ke kterým již Komise vyjádřila svůj postoj prostřednictvím písemného sdělení o dalším postupu.

Komise se zavazuje, že sdělí, jaký bude konkrétní další postup, pokud jde o žádost o předložení návrhu podle článku 225 Smlouvy o fungování EU (zpráva z legislativního podnětu), do tří měsíců po přijetí příslušného usnesení na plenárním zasedání. Nejpozději do jednoho roku Komise předloží legislativní návrh nebo tento návrh začlení do svého pracovního programu na následující rok. Pokud Komise návrh nepředloží, sdělí Parlamentu podrobně své důvody.

Komise se rovněž zavazuje k úzké a včasné spolupráci s Parlamentem ohledně jakékoli žádosti z legislativního podnětu, která by vycházela z iniciativ občanů.

Na postup udělování absolutoria se vztahují zvláštní ustanovení bodu 31.

17. Jestliže jsou předloženy podněty, doporučení nebo žádosti o legislativní akty podle čl. 289 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, uvědomí Komise Parlament na jeho žádost o svém postoji k uvedeným návrhům na schůzi příslušného parlamentního výboru.

18. Oba orgány spolupracují v oblasti vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Parlament a Komise spolupracují při provádění Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Tato spolupráce zahrnuje ujednání týkající se překládání odůvodněných stanovisek, která vydaly vnitrostátní parlamenty.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 7 Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU, Komise zajistí, aby byla přeložena všechna odůvodněná stanoviska, která vydaly vnitrostátní parlamenty, spolu s postojem Komise k těmto stanoviskům.

19. Komise informuje Parlament o seznamu skupin odborníků, které byly vytvořeny jako pomocný orgán Komise při výkonu jejího práva iniciativy. Tento seznam je pravidelně aktualizován a zveřejňován.

V tomto rámci informuje Komise vhodným způsobem příslušný parlamentní výbor na základě konkrétního a zdůvodněného požadavku jeho předsedy o činnosti a složení těchto skupin.

20. Oba orgány povedou za pomoci vhodných mechanismů konstruktivní dialog o otázkách týkajících se důležitých administrativních záležitostí, zejména těch, které mají přímé důsledky na vnitřní chod samotného Parlamentu.

21. Parlament si vyžádá stanovisko Komise, kdykoli předloží návrh na revizi svého jednacího řádu, který by se týkal jeho vztahů s Komisí.

22. Na případy, kdy je nutno zachovat důvěrnost informací předávaných na základě této rámcové dohody, se vztahují ustanovení přílohy 2.

ii) Rozšíření a mezinárodní dohody

23. Parlament je neprodleně a plně informován o všech fázích sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně vydání směrnic pro jednání. Komise jedná tak, aby splnila své povinnosti podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, přičemž je brán ohled na úlohu obou orgánů v souladu s čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU.

Komise použije ujednání stanovená v příloze 3.

24. Informace uvedené v bodě 23 jsou Parlamentu poskytovány s dostatečným předstihem, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko a aby Komise mohla ke stanoviskům Parlamentu v co největším rozsahu přihlédnout. Tyto informace se obecně poskytují Parlamentu prostřednictvím příslušného parlamentního výboru, případně na plenárním zasedání. V odůvodněných případech se tyto informace poskytují více než jednomu parlamentnímu výboru.

Parlament a Komise se zavazují, že stanoví vhodné postupy a vytvoří záruky pro předávání důvěrných informací Komise Parlamentu v souladu s ustanoveními přílohy 2.

25. Tyto dva orgány s ohledem na rozdílné institucionální úlohy uznávají, že Komise má zastupovat Evropskou unii při mezinárodních jednáních s výjimkou těch, která se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů stanovených Smlouvami.

Pokud Komise zastupuje Unii na mezinárodních konferencích, umožní na žádost Parlamentu začlenění delegace poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů do delegací Unie, aby tak mohli být přímo a plně informováni o jednáních konference. Komise se zavazuje, že bude v případě potřeby soustavně informovat delegaci Parlamentu o výsledcích jednání.

Poslanci Evropského parlamentu se nemohou přímo účastnit těchto jednání. S výhradou právních, technických a diplomatických možností jim Komise zaručí status pozorovatelů. V případě odmítnutí Komise informuje Parlament o důvodech tohoto odmítnutí.

Komise navíc v rámci své odpovědnosti usnadní účast poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů na všech příslušných schůzích před a po konání vyjednávacích schůzek.

26. Komise za stejných podmínek soustavně informuje Parlament o jednáních a usnadní přístup poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů, kteří jsou součástí delegací Unie, na zasedání orgánů zřízených na základě mnohostranných mezinárodních dohod, jichž se Unie účastní, pokud tyto orgány přijímají rozhodnutí, se kterými musí Parlament vyslovit souhlas nebo jejichž provedení může vyžadovat přijetí legislativních aktů v souladu s řádným legislativním postupem.

27. Komise rovněž zajistí, aby měly delegace Parlamentu začleněné do delegací Unie, které se účastní mezinárodních konferencí, při této příležitosti přístup ke všem technickým prostředkům delegace Unie s ohledem na zásadu dobré spolupráce mezi orgány a vzhledem k dostupnému logistickému zázemí.

Nejpozději čtyři týdny před zahájením konference zašle předseda Parlamentu předsedovi Komise návrh týkající se začlenění delegace Parlamentu do delegace Unie, ve kterém je uvedeno jméno předsedy delegace Parlamentu a počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se delegace zúčastní. V odůvodněných případech může být lhůta zkrácena.

Počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se účastní delegace Parlamentu, a podpůrného personálu by měl být přiměřený k celkovému počtu členů delegace Unie.

28. Komise plně informuje Parlament o vývoji přístupových jednání a zejména o hlavních aspektech a změnách tak, aby Parlamentu umožnila včas vyjádřit názor v rámci příslušného parlamentního postupu.

29. Pokud Parlament přijme k záležitostem podle bodu 28 doporučení v souladu s čl. 90 odst. 4 svého jednacího řádu a pokud se Komise ze závažných důvodů rozhodne, že toto doporučení nemůže podpořit, vysvětlí Parlamentu tyto důvody na plenárním zasedání nebo na příští schůzi příslušného parlamentního výboru.

iii) Plnění rozpočtu

30. Dříve než Komise na konferenci dárců přislíbí finanční záruky, které znamenají nové finanční závazky a vyžadují souhlas rozpočtového orgánu, informuje rozpočtový orgán a posoudí jeho připomínky.

31. V souvislosti s ročním udělováním absolutoria, které se řídí článkem 276 Smlouvy o založení Evropského společenství, předá Komise veškeré informace potřebné k dohledu nad plněním rozpočtu na daný rok, o které ji za tímto účelem požádá předseda parlamentního výboru odpovědného za postup udělování absolutoria podle přílohy VII jednacího řádu Parlamentu.

Objeví-li se nové aspekty týkající se předešlých let, pro které již bylo absolutorium uděleno, předá Komise všechny potřebné informace o této záležitosti, aby bylo možné dosáhnout řešení, jež bude přijatelné pro obě strany.

iv) Vztahy s regulačními agenturami

32. Kandidáti na funkci výkonných ředitelů regulačních agentur by se měli dostavit na slyšení před parlamentními výbory.

V souvislosti s činností interinstitucionální pracovní skupiny pro regulační agentury, která byla zřízena v březnu 2009, se Komise a Parlament snaží dohodnout na společném postoji k úloze a postavení decentralizovaných agentur v institucionálních strukturách Unie a na společných pokynech týkajících se jejich zřizování, struktury a fungování a otázek týkajících se jejich financování, rozpočtu, dohledu nad nimi a jejich řízení.

IV. SPOLUPRÁCE PŘI LEGISLATIVNÍM PROCESU A PLÁNOVÁNÍ

i) Pracovní program Komise a plánování Evropské unie

33. Komise zahájí roční a víceleté plánování Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

34. Komise každoročně předkládá svůj pracovní program.

35. Oba orgány spolupracují podle časového rozvrhu uvedeného v příloze 4.

Komise zohlední priority vyjádřené Parlamentem.

Komise poskytne dostatečně podrobné informace o tom, co si představuje pod každým bodem svého pracovního programu.

36. Komise vysvětlí v případě, že není schopna předložit jednotlivé návrhy podle svého pracovního programu, nebo že se od něj odchýlí, vzniklou situaci. Místopředseda Komise odpovědný za interinstitucionální vztahy se zavazuje pravidelně předat Konferenci předsedů výborů zprávu, ve které nastíní politické provádění pracovního programu Komise pro daný rok

ii) Postupy pro přijímání aktů

37. Komise se zavazuje k pečlivému posouzení pozměňovacích návrhů ke svým legislativním návrhům, které přijal Parlament, s cílem zohlednit je v pozměněném návrhu.

Při zaujímání stanoviska k pozměňovacím návrhům Parlamentu podle článku 294 Smlouvy o fungování EU se Komise zavazuje k co nejpečlivějšímu zohlednění pozměňovacích návrhů přijatých v druhém čtení; pokud se rozhodne, že ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru tyto pozměňovací návrhy nepřijme nebo nepodpoří, vysvětlí své rozhodnutí Parlamentu a v každém případě ve svém stanovisku k pozměňovacím návrhům Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 7 písm. c) Smlouvy o fungování EU.

38. Pokud Komise projednává podnět, který předložila nejméně čtvrtina členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování EU, Parlament se zavazuje, že dokud neobdrží stanovisko Komise k tomuto podnětu, nepřijme v příslušném výboru žádnou zprávu.

Komise se zavazuje, že vydá stanovisko nejpozději do deseti týdnů po předložení tohoto podnětu.

39. Před zpětvzetím jakéhokoli návrhu, ke kterému již Parlament zaujal v prvním čtení postoj, poskytne Komise s dostatečným předstihem podrobné vysvětlení.

Komise na začátku funkčního období nového sboru přezkoumá všechny neschválené návrhy, které buď politicky potvrdí, nebo vezme zpět, přičemž řádně zohlední názory Parlamentu.

40. Při zvláštních legislativních postupech, které vyžadují konzultaci s Parlamentem, včetně ostatních postupů, např. postupu stanoveného článkem 148 Smlouvy o fungování EU, Komise:

- i) přijme opatření, která do postupů umožní lépe zapojit Parlament, s cílem co nejvíce zohlednit názory Parlamentu, zejména zajistit, aby měl Parlament čas potřebný k posouzení návrhů Komise,
- ii) zajistí, aby byly orgány Rady s dostatečným předstihem upozorněny na to, aby neuzavíraly politické dohody o jejich návrzích dříve, než Parlament přijme své stanovisko. Požádá o ukončení diskusí na úrovni ministrů poté, co měli členové Rady přiměřenou lhůtu na posouzení stanoviska Parlamentu,
- iii) zajistí, aby Rada dodržovala pravidla vypracovaná Soudním dvorem Evropské unie, která vyžadují, aby byl Parlament opětovně konzultován, pokud Rada podstatně pozmění návrh Komise. Komise uvědomí Parlament pokaždé, když Radu upozorní na nutnost opětovné konzultace,
- iv) zavazuje se k případnému zpětvzetí legislativního návrhu, který byl Parlamentem zamítnut. Pokud se Komise ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru rozhodne svůj návrh prosazovat, vysvětlí důvody tohoto rozhodnutí v prohlášení v Parlamentu.

41. V zájmu zlepšení legislativního plánování se Parlament zavazuje:

- i) plánovat legislativní oddíly svých pořadů jednání, uvést je do souladu se současným pracovním programem Komise a s usneseními, která k tomuto programu přijal, zejména s cílem zlepšit plánování přednostních rozprav,
- ii) pokud je to z hlediska postupu užitečné, dodržovat přiměřené lhůty při přijímání postoje v prvním čtení při řádném legislativním postupu nebo zaujímání stanoviska při postupu konzultace,
- iii) jmenovat zpravodaje pro budoucí návrhy co možná nejdříve po přijetí pracovního programu Komise,
- iv) považovat žádosti o opětovnou konzultaci za naprosto přednostní, pokud mu byly předány veškeré potřebné informace.

iii) Otázky týkající se zlepšení tvorby právních předpisů

42. Komise zajistí, aby posuzování dopadu bylo prováděno v rámci její odpovědnosti transparentním způsobem, který zaručí nezávislost takového posuzování. Výsledky posuzování dopadu se s dostatečným předstihem zveřejní a zohlední různé scénáře, včetně možnosti nepřijmout žádná opatření, a v zásadě jsou předkládány příslušnému parlamentnímu výboru ve fázi informování vnitrostátních parlamentů podle Protokolů č. 1 a 2 Smlouvy o fungování EU.

43. V oblastech, kdy je do legislativního procesu obvykle zapojen Parlament, Komise uplatní ve vhodných případech a na základě řádného odůvodnění právně nevynutitelné předpisy (soft law) poté, co dala Parlamentu možnost vyjádřit svůj názor. Komise Parlamentu podrobně vysvětlí, jak byly jeho názory zohledněny při přijímání návrhů Komise.

44. Aby bylo zaručeno dokonalejší sledování provádění právních předpisů Unie ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování, snaží se Komise a Parlament do předpisů začleňovat povinné srovnávací tabulky se závaznou lhůtou pro jejich provedení ve vnitrostátním právu, která by v případě směrnic obvykle neměla přesáhnout dobu dvou let.

Kromě zvláštních zpráv a výročních zpráv o kontrole uplatňování práva Unie Komise poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká, přičemž se na žádost Parlamentu postupuje případ od případu a dodržují se pravidla zachovávání důvěrnosti, zejména ta, která jsou uznána Soudním dvorem Evropské unie.

V. ÚČAST KOMISE NA PARLAMENTNÍCH POSTUPECH

45. Komise, pokud je požadována její účast, dá přednost účasti na plenárních zasedáních nebo schůzích jiných orgánů Parlamentu před konkurenčními událostmi a pozvánkami.

Kdykoli o to Parlament požádá, Komise zejména zajistí, aby byli členové Komise přítomni na plenárních zasedáních v době, kdy jsou projednávány body pořadu jednání, které spadají do jejich působnosti. Toto platí pro předběžný návrh pořadu jednání, který Konference předsedů schvaluje na předcházejícím dílčím zasedání.

Parlament se snaží zajistit, aby body pořadu jednání dílčího zasedání, které spadají do působnosti člena Komise, byly spojeny dohromady.

46. Na žádost Parlamentu bude stanovena pravidelná doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise. Tato doba vyhrazená pro otázky se skládá ze dvou částí: první část je vyhrazena předsedům politických skupin nebo jejich zástupcům a je vedena na zcela spontánním základě; druhá část je věnována politickému tématu, které je schváleno předem, nejpozději ve čtvrté před příslušným dílčím zasedáním, avšak otázky nejsou připraveny předem.

Podle vzoru doby vyhrazené pro otázky předsedovi Komise se stanoví doba vyhrazená pro otázky členům Komise, a to i místopředsedkyni pro vnější vztahy / vysoké představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, s cílem zreformovat stávající dobu vyhrazenou pro otázky. Tato doba vyhrazená pro otázky se týká oblasti působnosti dotyčného člena Komise.

47. Členové Komise jsou vyslechnuti, kdykoli o to požádají.

Oba orgány se dohodnou, aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování EU, na obecných pravidlech týkajících se přidělení řečnické doby orgánům.

Oba orgány souhlasí s tím, že by předběžně přidělená řečnická doba měla být dodržována.

48. Parlament se zavazuje, že aby byla zajištěna přítomnost členů Komise, učiní vše pro dodržení konečného návrhu pořadu jednání.

Pokud Parlament pozmění svůj konečný návrh pořadu jednání nebo přesune body pořadu jednání v rámci dlíhého zasedání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Komise usiluje o to, aby zajistila přítomnost odpovědného člena Komise.

49. Komise může navrhnout zařadit body na pořad jednání nejpozději na schůzi Konference předsedů, která rozhodne o konečném návrhu pořadu jednání dlíhého zasedání. Parlament tyto návrhy v co nejširší míře zohlední.

50. Parlamentní výbory usilují o dodržování svých návrhů pořadu jednání a svých pořadů jednání.

Pokud parlamentní výbor pozmění svůj návrh pořadu jednání nebo pořad jednání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Parlamentní výbory se zejména snaží dodržovat přiměřenou lhůtu, aby byla umožněna účast členů Komise na zasedání.

Pokud není přítomnost člena Komise na schůzi parlamentního výboru výslovně požadována, zajistí Komise, aby byla zastoupena odborně způsobilým úředníkem na vhodné úrovni.

Parlamentní výbory se snaží koordinovat svou činnost včetně toho, že se snaží předcházet souběžnému konání schůzí, na kterých jsou projednávány stejné záležitosti, a usilují o dodržování návrhu pořadu jednání, aby Komise mohla zajistit, že bude zastoupena na odpovídající úrovni.

Pokud bylo požádáno, aby se schůze výboru, na které je projednáván návrh Komise, zúčastnil vysoce postavený úředník (generální ředitel nebo ředitel), zástupce Komise by měl mít možnost vystoupit.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Komise potvrzuje svůj závazek přezkoumat co nejdříve legislativní akty, které nebyly přizpůsobeny regulativnímu postupu s kontrolou před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, s cílem posoudit, zda je třeba tyto nástroje přizpůsobit systému aktů v přenesené pravomoci, který byl zaveden článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

Konečným cílem by mělo být dospět ke koherentnímu systému aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, který bude plně v souladu se Smlouvou a vznikne postupným posuzováním povahy a věcného obsahu opatření, která v současnosti podléhají regulativnímu postupu s kontrolou, s cílem včas je přizpůsobit systému stanovenému článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

52. Ustanovení této rámcové dohody doplňují interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾, aniž je jimi dotčena tato dohoda a jakákoli její budoucí revize. Aniž jsou dotčena nadcházející jednání mezi Parlamentem, Komisí a Radou, zavazují se oba orgány, že se dohodnou na klíčových změnách při přípravě budoucích jednání o přizpůsobení interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů novým ustanovením, která byla zavedena Lisabonskou smlouvou, a to s přihlédnutím k současné praxi a k této rámcové dohodě.

Shodují se také na potřebě posílit na politické i technické úrovni stávající mechanismus interinstitucionálních kontaktů ve vztahu ke zdokonalení tvorby právních předpisů s cílem zajistit efektivní interinstitucionální spolupráci mezi Parlamentem, Komisí a Radou.

53. Komise se zavazuje urychleně dát podnět k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU.

Pracovní program Komise je příspěvkem Komise k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie. Po jeho přijetí Komisí by se měly konat třístranné rozhovory mezi Parlamentem, Radou a Komisí s cílem dosáhnout dohody o programech Unie.

V této souvislosti a poté, co Parlament, Rada a Komise dosáhnou vzájemného porozumění ve věci programů Unie, oba orgány přezkoumají ustanovení této rámcové dohody týkající se přijímání programů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Parlament a Komise vyzývají Radu, aby se co nejdříve zapojila do diskusí o přijímání programů Unie podle článku 17 Smlouvy o EU.

54. Oba orgány budou pravidelně hodnotit praktické uplatňování této rámcové dohody a jejích příloh. Její přezkoumání se provede do konce roku 2011, a to s ohledem na praktické zkušenosti.

PŘÍLOHA 1

SCHŮZKY KOMISE S NÁRODNÍMI ODBORNÍKY

Tato příloha stanoví podmínky pro uplatňování bodu 15 rámcové dohody.

1. Oblast působnosti

Ustanovení bodu 15 rámcové dohody se vztahují na tyto schůzky:

- 1) schůzky Komise, které se konají v rámci expertních skupin vytvořených Komisí a k nimž jsou přizvány vnitrostátní orgány ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;
- 2) schůzky Komise *ad hoc*, k nimž jsou přizváni národní odborníci ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;

Bod 15 se nevztahuje na schůzky výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, aniž jsou dotčena stávající a budoucí zvláštní ujednání ve věci informování Parlamentu o výkonu prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

2. Informace předávané Parlamentu

Komise se zavazuje zasílat Parlamentu tutéž dokumentaci, jakou zasílá vnitrostátním orgánům v souvislosti s výše uvedenými schůzkami. Komise zašle uvedené dokumenty, včetně pořadu jednání, do poštovní schránky Parlamentu k tomu určené současně s jejich odesláním národním odborníkům.

3. Přizvání odborníků Parlamentu

Na základě žádosti Parlamentu se může Komise rozhodnout nabídnout Parlamentu, aby na schůzky Komise s národními odborníky ve smyslu bodu 1 vyslal odborníky Parlamentu.

PŘÍLOHA 2

PŘEDÁVÁNÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ PARLAMENTU

1. Oblast působnosti

- 1.1 Tato příloha upravuje předávání důvěrných informací ve smyslu bodu 1.2 z Komise Parlamentu a zacházení s nimi v souvislosti s výkonem výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi upřímné spolupráce, v duchu naprosté vzájemné důvěry a také v co největším souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.
- 1.2 „Informacemi“ se rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce.
- 1.2.1 „Důvěrnými informacemi“ se rozumějí „utajované skutečnosti EU“ (USEU) a „jiné důvěrné informace“ nepodléhající utajení.
- 1.2.2 „Utajovanými skutečnostmi EU“ (USEU) se rozumí jakýkoliv materiál a informace označené jako „TRÈS SECRET UE / TOP SECRET UE“, „SECRET UE“, „CONFIDENTIEL UE“ nebo „RESTREINT UE“ nebo nesoucí rovnocenné vnitrostátní nebo mezinárodní označení, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více členských států nezávisle na tom, zda tyto informace pocházejí z Unie nebo z členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací.

⁽¹⁾ Informace, které má Parlament dostávat o práci výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, a výsadní práva Parlamentu v průběhu postupu projednávání ve výboru jsou jasně stanoveny v jiných nástrojích: 1) v rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23), 2) v interinstitucionální dohodě ze dne 3. června 2008 mezi Parlamentem a Komisí o postupech projednávání ve výboru a 3) v nástrojích nutných k uplatňování článku 291 Smlouvy o fungování EU.

- a) TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo výjimečně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- b) SECRET UE: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- c) CONFIDENTIEL UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- d) RESTREINT UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo být nevýhodné pro zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- 1.2.3 „Jinými důvěrnými informacemi“ se rozumí jakékoli jiné důvěrné informace – včetně informací, na něž se vztahuje profesní tajemství – požadované Parlamentem nebo předané Komisí.
- 1.3 Komise zajistí, aby měl Parlament přístup k důvěrným informacím v souladu s ustanoveními této přílohy, kdykoli ji některý z parlamentních orgánů nebo funkcionářů Parlamentu uvedených v bodě 1.4 požádá o předání důvěrných informací. Mimoto může Komise předat Parlamentu jakékoli důvěrné informace z vlastního podnětu v souladu s ustanoveními této přílohy.
- 1.4 V rámci této přílohy mohou o důvěrné informace Komisi požádat:
- předseda Parlamentu,
 - předsedové dotčených parlamentních výborů,
 - předsednictvo a Konference předsedů a
 - vedoucí delegace Parlamentu, která je součástí delegace Unie na mezinárodní konferenci.
- 1.5 Tato příloha se nevztahuje na informace o řízení pro porušení povinnosti a postupech týkajících se hospodářské soutěže, pokud nepodléhají konečnému rozhodnutí Komise nebo rozsudku Soudního dvora Evropské unie v době obdržení žádosti některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4, a informace týkající se ochrany finančních zájmů Unie. Bod 44 této rámcové smlouvy ani práva Parlamentu ve věci rozpočtové kontroly nejsou tímto dotčeny.
- 1.6 Těmito ustanoveními není dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽¹⁾ a příslušná ustanovení rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999, kterým se zřizuje Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾.

2. Obecná pravidla

- 2.1 Na žádost některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4 předá Komise tomuto parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři co nejrychleji veškeré důvěrné informace požadované pro výkon výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány v souladu se svými pravomocemi a odpovědnostmi dodržují:
- základní lidská práva, včetně práva na spravedlivé soudní řízení a práva na ochranu soukromí,
 - ustanovení o soudních a disciplinárních řízeních,
 - ochranu obchodního tajemství a obchodních vztahů,
 - ochranu zájmů Evropské unie, zejména zájmů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, mezinárodních vztahů, měnové stability a finančních zájmů.

V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

Důvěrné informace od státu, orgánu nebo mezinárodní organizace se předávají pouze s jejich souhlasem.

- 2.2 USEU jsou Parlamentu předávány a Parlament s nimi nakládá a poskytuje jim ochranu v souladu se společnými minimálními bezpečnostními normami, které uplatňují ostatní instituce Unie, zejména Komise.

Při utajování informací, jejichž je původcem, Komise zajistí, že použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi a svými vnitřními předpisy, přičemž bude mít patřičně na zřeteli, že je třeba, aby Parlament mohl získat přístup k utajovaným dokumentům pro účely efektivního výkonu svých pravomocí a výsadních práv.

- 2.3 V případě jakýchkoliv pochybností ohledně důvěrnosti určité informace nebo vhodného stupně jejího utajení, nebo nutnosti přijmout vhodná opatření, aby mohla být daná informace předána v souladu s některou z možností stanovených v bodě 3.2, spolu oba orgány neprodleně a ještě před předáním dokumentu věc konzultují. Při těchto konzultacích zastupuje Parlament předseda příslušného parlamentního orgánu, v případě nutnosti spolu se zpravodajem, nebo funkcionář, kteří podali příslušnou žádost. Komisi zastupuje člen Komise, který za danou oblast odpovídá, po konzultaci se členem Komise odpovědným za otázky bezpečnosti. V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.

- 2.4 Pokud po skončení postupu uvedeného v bodě 2.3 nedojde k žádné dohodě, požádá předseda Parlamentu na odůvodněnou žádost parlamentního orgánu nebo funkcionáře, kteří podali příslušnou žádost, Komisi, aby v přiměřené a rádě stanovené lhůtě předala dané důvěrné informace způsobem, který zvolí z možností stanovených v bodě 3.2 této přílohy. Před uplynutím této lhůty Komise písemně informuje Parlament o svém konečném postoji, vůči kterému si Parlament případně vyhrazuje právo uplatnit své právo požadovat nápravu.

- 2.5 Přístup k USEU se poskytuje v souladu s platnými předpisy pro osobní bezpečnostní prověrku.

- 2.5.1 Přístup k informacím se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“, „SECRET UE“ a „CONFIDENTIEL UE“ může být poskytnut pouze úředníkům Parlamentu a těm zaměstnancům Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud tito úředníci a zaměstnanci tyto informace nezbytně potřebují a pokud byli předem označeni příslušným parlamentním orgánem nebo funkcionářem jako osoby, které musí dané informace znát, a kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

- 2.5.2 S ohledem na výsadní práva a pravomoci Parlamentu bude těm poslancům, kteří nemají osobní bezpečnostní prověrku, poskytnut přístup k dokumentům se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ za praktických podmínek stanovených společnou dohodou, mj. po podpisu čestného prohlášení, že nevyzradí třetí osobě žádné informace, které dotyčné dokumenty obsahují.

Přístup k dokumentům se stupněm utajení „SECRET UE“ se poskytuje poslancům, kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

- 2.5.3 Za podpory Komise bude nalezen způsob, jak zajistit, aby podklady od vnitrostátních orgánů nezbytné pro získání bezpečnostní prověrky mohl Parlament obdržet co nejrychleji.

Současné s podáním žádosti musí být sděleny podrobnosti o kategorii nebo kategoriích osob, které mají mít k dotyčným důvěrným informacím přístup.

Před poskytnutím přístupu k těmto informacím musí být každá z těchto osob seznámena se stupněm jejich důvěrnosti a z toho vyplývajícími povinnostmi, pokud jde o bezpečnost.

V rámci přezkoumávání této přílohy a budoucích bezpečnostních opatření uvedených v bodech 4.1 a 4.2 budou znovu posouzena ustanovení o bezpečnostních prověrkách.

3. Způsoby přístupu k důvěrným informacím a nakládání s nimi

- 3.1 Důvěrné informace předávané v souladu s postupy stanovenými v bodě 2.3 a případně v bodě 2.4 se zpřístupňují na odpovědnost předsedy nebo člena Komise parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost, za těchto podmínek:

Parlament a Komise zajistí registraci a výsledovatelnost důvěrných informací.

Konkrétně se USEU se stupněm utajení „Confidentiel UE“ a „SECRET UE“ předávají z centrálního rejstříku generálního sekretariátu Komise odpovídajícímu příslušnému útvaru Parlamentu, který bude příslušný pro zpřístupnění těchto informací za dohodnutých podmínek parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost.

Předávání USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“ podléhá dalšímu ujednání mezi Komisí a parlamentním orgánem nebo funkcionářem, kteří podali žádost, s cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající tomuto stupni utajení.

- 3.2 Aniž jsou dotčeny body 2.2 a 2.4 a budoucí bezpečnostní opatření uvedená v bodě 4.1, přístup a opatření určená k zachování důvěrnosti informací se stanoví po vzájemné dohodě ještě před předáním příslušných informací. Uvedená dohoda mezi členem Komise, který nese odpovědnost za danou oblast politiky, a příslušným parlamentním orgánem (který zastupuje jeho předseda) nebo funkcionářem, kteří podali žádost, stanoví, že v zájmu zajištění odpovídajícího stupně důvěrnosti bude zvolena jedna z možností uvedených v bodech 3.2.1 a 3.2.2.
- 3.2.1 Pokud jde o osoby, jimž jsou dané důvěrné informace určeny, měla by být stanovena jedna z následujících možností:

- informace pouze pro předsedu Parlamentu v případech podložených naprosto mimořádnými důvody,
- pro předsednictvo nebo Konferenci předsedů,
- pro předsedu a zpravodaje příslušného parlamentního výboru,
- pro všechny členy (tj. řádné členy i náhradníky) příslušného parlamentního výboru,
- pro všechny poslance Evropského parlamentu.

Dané důvěrné informace nesmějí být bez souhlasu Komise zveřejněny ani předány žádnému dalšímu příjemci.

- 3.2.2 Pokud jde o způsob nakládání s důvěrnými informacemi, měly by být stanoveny následující možnosti:

- a) prohlížení dokumentů v zabezpečené čítárně, pokud jsou dané informace se stupněm utajení „Confidentiel UE“ nebo vyšším stupněm utajení;
- b) konání neveřejné schůze, na níž budou přítomni pouze členové předsednictva, členové Konference předsedů nebo řádní členové a náhradníci příslušného parlamentního výboru a úředníci Parlamentu a ti zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud byli tito úředníci a zaměstnanci předem předsedou označeni jako osoby, které musí dané informace znát a jejichž přítomnost je nezbytně nutná, a to za předpokladu, že mají odpovídající bezpečnostní prověrku, s přihlédnutím k těmto podmínkám:
- veškeré dokumenty mohou být očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány. Není dovoleno pořizovat si zápisky ani fotokopie těchto dokumentů,
 - zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem.

Před předáním mohou být z daných dokumentů odstraněny osobní údaje.

Důvěrné informace poskytované příjemcům v Parlamentu ústně podléhají stejné úrovni ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou. V jejím rámci může být požadováno čestné prohlášení příjemců dotýkajících informací, že jejich obsah nevyzradí třetí osobě.

- 3.2.3 Pokud se důvěrné informace mají prohlížet v zabezpečené čítárně, Parlament zajistí, aby byly pro tuto činnost vytvořeny následující podmínky:
- bezpečný systém pro uchovávání důvěrných informací,
 - bezpečná čítárna bez kopírek, telefonů, faxů, skenerů nebo jakéhokoli jiného technického vybavení k rozmnožování a předávání dokumentů atd.,
 - bezpečnostní pravidla upravující přístup do čítárny, včetně požadavků na podpis v prezenční knize a čestné prohlášení o nešíření prohlížených důvěrných informací.

- 3.2.4 Uvedené ustanovení nevylučuje jiná rovnocenná opatření, na nichž se oba orgány dohodnou.

- 3.3 V případě nedodržení těchto podmínek se použijí ustanovení o sankcích pro poslance stanovená v příloze VIII jednacího řádu Parlamentu a v případě úředníků a ostatních zaměstnanců Parlamentu příslušná ustanovení článku 86 služebního řádu nebo článku 49 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulation (EEC, Euratom, ECSC) No 259/68 of the Council of 29 February 1968 laying down the Staff Regulations of Officials and the Conditions of Employment of Other Servants of the European Communities and instituting special measures temporarily applicable to officials of the Commission.

4. Závěrečná ustanovení

- 4.1 Komise a Parlament přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatňování této přílohy.

Pro tento účel příslušné útvary Komise a Parlamentu úzce koordinují svůj postup při uplatňování této přílohy. Týká se to mj. ověřování výsledovatelnosti důvěrných informací a pravidelného společného sledování uplatňovaných bezpečnostních opatření a norem.

Parlament se zavazuje, že v případě potřeby upraví své vnitřní předpisy tak, aby byla dodržena bezpečnostní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi stanovená v této příloze.

Parlament se zavazuje, že co nejdříve přijme svá budoucí bezpečnostní opatření a po vzájemné dohodě s Komisí ověří, že tato opatření zaručují rovnocenné bezpečnostní normy. Tím nabude tato příloha účinku, pokud jde o:

- technická bezpečnostní opatření a normy týkající se nakládání s důvěrnými informacemi a jejich uchovávání, včetně bezpečnostních opatření v oblasti fyzické bezpečnosti a bezpečnosti zaměstnanců, dokumentů a informačních technologií,
- zřízení zvláštního výboru pro dohled, složeného z poslanců s odpovídající bezpečnostní prověrkou pro přístup k USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“.

- 4.2 Parlament a Komise přezkoumají tuto přílohu a v případě potřeby ji upraví nejpozději u příležitosti přezkoumání uvedeného v bodě 54 této rámcové dohody, a to s ohledem na vývoj, pokud jde o:

- budoucí bezpečnostní opatření na straně Parlamentu i Komise,
- další dohody nebo právní akty upravující předávání informací mezi oběma orgány.

PŘÍLOHA 3

SJEDNÁVÁNÍ A UZAVÍRÁNÍ MEZINÁRODNÍCH DOHOD

Tato příloha stanoví podrobná ujednání ohledně informování Parlamentu o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod ve smyslu bodů 23, 24 a 25 rámcové dohody:

1. O svém záměru předložit návrh na zahájení jednání informuje Komise Parlament současně s Radou.
2. V souladu s bodem 24 rámcové dohody, pokud Komise předkládá návrh směrnic pro jednání za účelem jejich přijetí Radou, předloží tyto návrhy současně Parlamentu.
3. Komise řádně zohledňuje připomínky Parlamentu v průběhu jednání.
4. V souladu s bodem 23 rámcové dohody Komise pravidelně a bezodkladně informuje Parlament o průběhu jednání, dokud není dohoda parafována, a vysvětluje, zda a jak byly připomínky Parlamentu zahrnuty do projednávaného textu, a pokud zahrnuty nebyly, vysvětlí proč.
5. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření vyžaduje souhlas Parlamentu, Komise poskytuje Parlamentu v průběhu procesu jednání veškeré příslušné informace, jež rovněž poskytuje Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou). Tyto informace zahrnují návrhy na změny přijatých směrnic pro jednání, návrhy textů k jednání, dohodnuté články, dohodnuté datum, kdy bude dohoda parafována, a dohodu ve znění, v němž má být parafována. Komise rovněž předá Parlamentu stejně jako Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou) veškeré příslušné dokumenty, které obdržela od třetích stran, pokud k tomu jejich původce dá souhlas. Komise průběžně informuje příslušný výbor Parlamentu o vývoji jednání, a zejména vysvětluje, jak byly zohledněny připomínky Parlamentu.
6. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření nevyžaduje souhlas Parlamentu, Komise zajistí, aby byl Parlament neprodleně a plně informován, a za tím účelem poskytuje informace týkající se přinejmenším návrhu směrnic pro jednání, přijatých směrnic pro jednání, dalšího průběhu jednání a uzavření jednání.

7. Kdykoli je parafována dohoda, poskytne Komise Parlamentu v souladu s bodem 24 rámcové dohody s dostatečným předstihem podrobné informace, a pokud má v úmyslu předložit Radě návrh na prozatímní uplatňování mezinárodní dohody, co nejdříve informuje o této skutečnosti Parlament s uvedením příslušných důvodů, pokud jí v tom nebrání naléhavost věci.
8. Komise současně a v dostatečném předstihu informuje Radu a Parlament o svém záměru předložit Radě návrh na pozastavení uplatňování mezinárodní dohody a uvede přitom důvody.
9. V případě mezinárodních dohod, na něž by se podle Smlouvy o fungování EU vztahoval postup souhlasu, Komise rovněž vždy plně informuje Parlament předtím, než na základě zmocnění Rady schválí změny dohody na základě výjimky v souladu s čl. 218 odst. 7 Smlouvy o fungování EU.

PŘÍLOHA 4

ČASOVÝ ROZVRH PRACOVNÍHO PROGRAMU KOMISE

K pracovnímu programu Komise je připojen seznam legislativních a nelegislativních návrhů na následující roky. Pracovní program Komise se vždy týká příslušného následujícího roku a obsahuje podrobné údaje o prioritách Komise na následující roky. Pracovní program Komise proto může být základem strukturovaného dialogu s Parlamentem za účelem nalezení shody.

Pracovní program Komise rovněž obsahuje plánované iniciativy, pokud jde o právně nevynutitelné předpisy (soft law), zpětvzaté návrhy a zjednodušování předpisů.

1. V prvním pololetí daného roku zahájí členové Komise průběžný pravidelný dialog s příslušnými výbory Parlamentu o provádění pracovního programu Komise na daný rok a o přípravách budoucího pracovního programu Komise. Na základě tohoto dialogu informuje každý parlamentní výbor o výsledku tohoto dialogu Konferenci předsedů výborů.
2. Konference předsedů výborů současně pořádá pravidelnou výměnu názorů s místopředsedou Komise odpovědným za interinstitucionální vztahy s cílem zhodnotit stav provádění současného pracovního programu Komise, diskutovat o přípravách budoucího pracovního programu Komise a posoudit výsledky probíhajícího dvoustranného dialogu mezi dotčenými parlamentními výbory a příslušnými členy Komise.
3. V červnu předkládá Konference předsedů výborů Konferenci předsedů souhrnnou zprávu, která by měla obsahovat výsledky kontroly provádění pracovního programu Komise a priority Parlamentu pro příští pracovní program Komise a Parlament o této zprávě uvědomí Komisi.
4. Na základě této souhrnné zprávy Parlament přijme na červencovém dílčím zasedání usnesení, v němž nastíní svůj postoj a uvede zejména jeho požadavky na základě zpráv z legislativního podnětu.
5. Každý rok na prvním zářijovém dílčím zasedání se koná rozprava o stavu Unie, na níž předseda Komise přednese projev, v němž zhodnotí současný rok a promluví o prioritách v následujících letech. Za tím účelem předseda Komise současně písemně nastíní Parlamentu hlavní prvky, podle nichž je připravován pracovní program Komise na následující rok.
6. Od počátku září se mohou příslušné parlamentní výbory a příslušní členové Komise setkávat za účelem podrobnější výměny názorů o budoucích prioritách v každé politické oblasti. Tato setkání mohou být doplněna setkáním mezi Konferencí předsedů výborů a sborem členů Komise, popřípadě setkáním mezi Konferencí předsedů a předsedou Komise.
7. V říjnu přijme Komise svůj pracovní program na následující rok. Předseda Komise poté představí tento pracovní program Parlamentu na příslušné úrovni.
8. Na prosincovém dílčím zasedání může Parlament uspořádat rozpravu a přijmout usnesení.
9. Tento časový rozvrh se použije na každý pravidelný plánovací cyklus, s výjimkou let, ve kterých se konají volby do Parlamentu a zároveň končí funkční období Komise.
10. Tímto časovým rozvrhem nejsou dotčeny žádné budoucí dohody o interinstitucionálním plánování.

PŘÍLOHA XV

NAŘÍZENÍ (ES) č. 1049/2001 O PŘÍSTUPU VEŘEJNOSTI K DOKUMENTŮM

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 255 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽²⁾

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii je vyjádřena zásada průhlednosti prohlášením, že Smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co neotevřeněji a co nejbližší občanům.
- (2) Průhlednost umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Průhlednost přispívá k posílení zásad demokracie a dodržování základních práv, která jsou uvedena v článku 6 Smlouvy o EU a v Chartě základních práv Evropské unie.
- (3) Závěry zasedání Evropské rady, která se konala v Birminghamu, Edinburku a Kodani, zdůraznily nutnost zavést do práce orgánů Unie větší průhlednost. Toto nařízení sjednocuje podněty, které orgány již učinily, aby se zvýšila průhlednost rozhodovacího procesu.
- (4) Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům a stanovit obecné zásady a omezení tohoto přístupu podle čl. 255 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (5) Protože otázka přístupu k dokumentům není ve Smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli a ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii upravena, Evropský parlament, Rada a Komise by se měly podle prohlášení č. 41 připojeného k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy řídit tímto nařízením, pokud jde o dokumenty, které se týkají činností spadajících pod zmíněné dvě smlouvy.
- (6) Měl by být poskytnut širší přístup k dokumentům v případech, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce, též v rámci přenesených pravomocí, a přitom zachována účinnost rozhodovacího procesu orgánů. Tyto dokumenty by měly být přístupné přímo v co nejširším rozsahu.
- (7) Podle čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Smlouvy o EU se právo na přístup vztahuje také na dokumenty, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Každý orgán musí dodržovat svá bezpečnostní pravidla.
- (8) Aby se zajistilo plné uplatnění tohoto nařízení na veškeré činnosti Unie, měly by všechny subjekty vytvořené orgány uplatňovat zásady, které stanoví toto nařízení.
- (9) S některými dokumenty je třeba kvůli jejich velice citlivému obsahu zacházet zvláštním způsobem. Způsoby informování Evropského parlamentu o obsahu těchto dokumentů by měla upravovat interinstitucionální dohoda.
- (10) Aby se zlepšila průhlednost práce orgánů, měly by Evropský parlament, Rada a Komise zpřístupnit nejen dokumenty, které orgány vytvoří, ale i dokumenty, které obdrží. V této souvislosti je třeba připomenout, že prohlášení č. 35 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy stanoví, že členský stát může Komisi nebo Radu požádat, aby nepředávaly dokument třetím osobám pocházejícím z tohoto státu bez jeho předchozího souhlasu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 28. května 2001.

- (11) V zásadě by měly být veřejnosti přístupné všechny dokumenty orgánů. Je však třeba chránit některé veřejné a soukromé zájmy prostřednictvím výjimek. Orgány by měly mít právo chránit své vnitřní konzultace a porady tam, kde je to třeba k zabezpečení jejich způsobilosti provádět své úkoly. Při posuzování výjimek by měly orgány ve všech oblastech činnosti Unie brát v úvahu zásady právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.
- (12) Všechna pravidla přístupu k dokumentům orgánů musí být v souladu s tímto nařízením.
- (13) Aby se zajistilo úplné dodržování práva na přístup, mělo by se používat dvoustupňové správní řízení s další možností obrácení se na soud nebo podání stížnosti veřejnému ochránci práv.
- (14) Každý orgán by měl přijmout opatření nutná k informování veřejnosti o nových platných předpisech a k vyškolení svých zaměstnanců, aby pomáhali občanům při výkonu jejich práv vyplývajících z tohoto nařízení. Aby mohli občané snadněji uplatňovat svá práva, měl by každý orgán poskytnout přístup k rejstříku dokumentů.
- (15) Ačkoliv záměrem ani účinkem tohoto nařízení není měnit vnitrostátní právní předpisy o přístupu k dokumentům, je nicméně zřejmé, že kvůli zásadě loajální spolupráce, kterou se řídí vztahy mezi orgány a členskými státy, musí členské státy dbát na to, aby nebránily řádnému uplatňování tohoto nařízení a respektovaly bezpečnostní pravidla orgánů.
- (16) Tímto nařízením nejsou dotčena stávající práva členských států, soudních orgánů nebo vyšetřovacích orgánů na přístup k dokumentům.
- (17) Podle čl. 255 odst. 3 Smlouvy o ES stanoví každý orgán ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům. Rozhodnutí Rady 93/731/ES ze dne 20. prosince 1993 o přístupu veřejnosti k dokumentům Rady ⁽¹⁾, rozhodnutí Komise 94/90/ESUO, ES, Euratom ze dne 8. února 1994 o přístupu veřejnosti k dokumentům Komise ⁽²⁾, rozhodnutí Evropského parlamentu 97/632/ES, ESUO, Euratom ze dne 10. července 1997 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu ⁽³⁾ a ustanovení o důvěrnosti schengenských dokumentů by proto měly být v případě potřeby změněna nebo zrušena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Účelem tohoto nařízení je:

- a) vymezit zásady, podmínky a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu pro výkon práva na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „orgány“) uvedeného v článku 255 Smlouvy o ES tak, aby se zajistil co nejširší přístup k dokumentům;
- b) vytvořit pravidla zajišťující co nejsnadnější výkon tohoto práva a
- c) podporovat řádnou správní praxi při přístupu k dokumentům.

Článek 2

Oprávněné osoby a oblast působnosti

1. Všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení.
2. Orgány mohou s výhradou stejných zásad, podmínek a omezení poskytnout přístup k dokumentům všem fyzickým nebo právnickým osobám, které nemají bydliště ani sídlo v členském státě.
3. Toto nařízení se vztahuje na všechny dokumenty, které má orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, 31.12.1993, s. 43. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/527/ES (Úř. věst. L 212, 23.8.2000, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, 18.2.1994, s. 58. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 96/567/ES, ESUO, Euratom (Úř. věst. L 247, 28.9.1996, s. 45).

⁽³⁾ Úř. věst. L 263, 25.9.1997, s. 27.

4. Aniž jsou dotčeny články 4 a 9, zpřístupní se dokumenty veřejnosti buď na písemnou žádost, nebo přímo v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku. Přímý přístup má být v souladu s článkem 12 zejména dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu legislativního procesu.

5. Citlivé dokumenty vymezené v čl. 9 odst. 1 podléhají zvláštnímu zacházení v souladu s uvedeným článkem.

6. Toto nařízení se nedotýká práv na přístup veřejnosti k dokumentům v držení orgánů, která vyplývají z mezinárodních úmluv nebo z aktů, jež orgány přijaly k jejich provedení.

Článek 3

Výklad pojmů

Pro účely tohoto nařízení se:

- a) „dokumentem“ rozumí obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánů;
- b) „třetí osobou“ rozumějí všechny fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty mimo dotyčný orgán, včetně členských států, ostatních orgánů a institucí Společenství, orgánů a institucí mimo Společenství a třetích zemí.

Článek 4

Výjimky

1. Orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

a) veřejného zájmu, pokud jde o:

- veřejnou bezpečnost,
- obranné a vojenské záležitosti,
- mezinárodní vztahy,
- finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Společenství nebo členského státu;

b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.

2. Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odepřou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

- obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
- soudního řízení a právního poradenství,
- cílů inspekce, vyšetřování a auditu.

3. Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

4. U dokumentů třetích osob konzultuje orgán třetí osobu pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v odstavci 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn.

5. Členský stát může požádat orgán, aby nezveřejňoval dokument pocházející z tohoto členského státu bez jeho předchozího souhlasu.

6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.

7. Výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu. Výjimky lze uplatňovat nejdéle po dobu třiceti let. V případě dokumentů spadajících pod výjimky, které se vztahují k soukromí nebo obchodním zájmům, a v případě citlivých dokumentů lze výjimky uplatňovat i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné.

Článek 5

Dokumenty v členských státech

Pokud členský stát obdrží žádost o dokument v jeho držení, který pochází od orgánu, konzultuje daný orgán, aby přijal rozhodnutí, které neohrozí dosažení cílů tohoto nařízení, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zveřejněn.

Členský stát může místo toho orgánu žádost postoupit.

Článek 6

Žádosti

1. Žádosti o přístup k dokumentu se vyhotovují v jakékoli písemné podobě, včetně elektronické, v jednom z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy o ES, a to způsobem dostatečně přesným, aby orgán mohl dokument přesně určit. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.

2. Pokud žádost není dostatečně přesná, orgán žadatele požádá, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže například tím, že mu poskytne informace o použití veřejných rejstříků dokumentů.

3. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se dotýčný orgán může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Orgány poskytují občanům informace o tom, jak a kde mohou být podávány žádosti o přístup k dokumentům, a jsou jim při tom nápomocny.

Článek 7

Vyřizování původních žádostí

1. Žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Žadateli se zašle potvrzení o jejím obdržení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí žadateli důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti a informuje jej o jeho právu podat potvrzující žádost podle odstavce 2 tohoto článku.

2. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.

3. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

4. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, je žadatel oprávněn podat potvrzující žádost.

Článek 8

Vyřizování potvrzujících žádostí

1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v člácích 230 a 195 Smlouvy o ES.

2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o ES.

Článek 9

Zacházení s citlivými dokumenty

1. Citlivé dokumenty jsou dokumenty orgánů nebo subjektů zřízených těmito orgány, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které jsou klasifikovány jako „TRÈS SECRET / TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ v souladu s předpisy daného orgánu na ochranu základních zájmů Evropské unie nebo jednoho či více členských států v oblastech spadajících pod čl. 4 odst. 1 písm. a), zejména v oblastech veřejné bezpečnosti, obrany a vojenských záležitostí.

2. Žádosti o přístup k citlivým dokumentům vyřizují postupy uvedenými v článcích 7 a 8 pouze osoby, které mají právo se s obsahem těchto dokumentů seznámit. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2, posuzují tyto osoby také to, které odkazy na citlivé dokumenty mohou být uvedeny v rejstříku přístupném veřejnosti.

3. Citlivé dokumenty se zaznamenávají do rejstříku a uvolňují pouze se souhlasem jejich původce.

4. Každé rozhodnutí některého orgánu o odepření přístupu k citlivému dokumentu je odůvodněno způsobem, který nepoškodí zájmy, jež chrání článek 4.

5. Členské státy učiní opatření vhodná k zajištění toho, aby byly při vyřizování žádostí o citlivé dokumenty dodrženy zásady uvedené v tomto článku a v článku 4.

6. Pravidla orgánů týkající se citlivých dokumentů se zveřejní.

7. Komise a Rada informují Evropský parlament o citlivých dokumentech podle pravidel dohodnutých mezi orgány.

Článek 10

Přístup k dokumentům na základě žádosti

1. Žadateli jsou dokumenty zpřístupněny buď tak, že do nich může nahlédnout přímo na místě, nebo obdrží jejich kopii, včetně kopie elektronické, pokud je dostupná, podle toho, čemu dává přednost. Žadateli mohou být vyúčtovány náklady na pořízení a zaslání kopie. Tento poplatek nesmí být vyšší než skutečné náklady na pořízení a zaslání kopie. Nahlédnutí na místě, kopie, která nemá více než 20 stran formátu A4, a přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku jsou zdarma.

2. Pokud dotýčný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je žadateli snadno přístupný, může orgán splnit svou povinnost a zpřístupnit dokument tím, že žadateli sdělí, jak může požadovaný dokument získat.

3. Dokumenty se dodávají ve stávající verzi a typu záznamu (včetně formy elektronické nebo jiné, jako je Braillovo písmo, velký tisk nebo záznamy na pásce), přičemž se plně zohledňuje, čemu dává žadatel přednost.

Článek 11

Rejstříky

1. Aby mohli občané práv podle tohoto nařízení účinně využívat, zajistí každý orgán přístup k rejstříku dokumentů. Přístup k rejstříku by měl být zajištěn v elektronické formě. Odkazy na dokumenty se do rejstříku zaznamenávají neprodlně.

2. Rejstřík obsahuje ke každému dokumentu referenční číslo (včetně případných odkazů na jiné orgány), předmět nebo krátký popis obsahu dokumentu a datum, kdy byl obdržen nebo vypracován a zaznamenán do rejstříku. Odkazy se činí způsobem, který neohrozí ochranu zájmů uvedených v článku 4.

3. Orgány neprodlně přijmou opatření k vytvoření rejstříku, jenž má být funkční nejpozději 3. června 2002.

*Článek 12***Přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku**

1. Orgány zpřístupní veřejnosti dokumenty v co nejširším měřítku v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku v souladu s pravidly daného orgánu.
2. Zejména legislativní dokumenty, to znamená dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu procesu přijímání aktů, které jsou v členských státech nebo pro členské státy právně závazné, by měly být s výhradou článků 4 a 9 přímo přístupné.
3. Kde je to možné, měly by být přímo přístupné i jiné dokumenty, zvláště dokumenty, které se vztahují k vývoji politiky nebo strategie.
4. Kde není zajištěn přímý přístup prostřednictvím rejstříku, rejstřík co možná nejpřesněji uvede, kde se dokument nachází.

*Článek 13***Zveřejnění v Úředním věstníku**

1. Kromě aktů uvedených v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES a v čl. 163 odst. 1 Smlouvy o Euratomu se v Úředním věstníku zveřejňují tyto dokumenty, s výhradou článků 4 a 9 tohoto nařízení:
 - a) návrhy Komise;
 - b) společné postoje zaujaté Radou postupy uvedenými v článcích 251 a 252 Smlouvy o ES a jejich odůvodnění, a postoje Evropského parlamentu v rámci těchto postupů;
 - c) rámcová rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - d) úmluvy vypracované Radou podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - e) smlouvy podepsané mezi členskými státy na základě článku 293 Smlouvy o ES;
 - f) mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím nebo podle článku 24 Smlouvy o EU.
2. Pokud je to možné, zveřejňují se v Úředním věstníku tyto dokumenty:
 - a) podněty podané Radě členským státem podle čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES nebo podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - b) společné postoje podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - c) směrnice jiné než uvedené v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, rozhodnutí jiná než uvedená v čl. 254 odst. 1 Smlouvy o ES, doporučení a stanoviska.
3. Každý orgán může ve svém jednacím řádu stanovit, které další dokumenty mají být zveřejňovány v Úředním věstníku.

*Článek 14***Informace**

1. Každý orgán přijme nezbytná opatření, aby informoval veřejnost o právech, která jí podle tohoto nařízení náleží.
2. Členské státy spolupracují s orgány při poskytování informací občanům.

*Článek 15***Správní postupy v orgánech**

1. Orgány vyvinou vhodné správní postupy, které usnadní výkon práva na přístup k informacím zaručeného tímto nařízením.
2. Orgány zřídí interinstitucionální výbor, který bude zkoumat nejlepší postupy, zabývat se možnými konflikty a diskutovat o budoucím vývoji v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům.

Článek 16

Reprodukce dokumentů

Tímto nařízením není dotčena žádná platná právní úprava autorských práv, která omezuje právo třetí osoby reprodukovat nebo využívat zpřístupněné dokumenty.

Článek 17

Zprávy

1. Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.
2. Nejpozději do 31. ledna 2004 zveřejní Komise zprávu o provádění zásad tohoto nařízení a podá odpovídající doporučení, včetně případných návrhů na změny tohoto nařízení a na akční program opatření, která mají orgány přijmout.

Článek 18

Prováděcí opatření

1. Každý orgán přizpůsobí svůj jednací řád tomuto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem 3. prosince 2001.
2. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise soulad nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ⁽¹⁾ s tímto nařízením s ohledem na to, aby byla co nejvíce zajištěna ochrana a archivace dokumentů.
3. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost posoudí Komise soulad stávajících pravidel o přístupu k dokumentům s tímto nařízením.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Je použitelné ode dne 3. prosince 2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

PŘÍLOHA XVI

POKYNY K VÝKLADU PRAVIDEL CHOVÁNÍ POSLANCŮ

1. Je třeba rozlišovat chování vizuální povahy, které lze tolerovat, pokud neuráží nebo neostouzí jiné, zachovává rozumnou míru a nevyvolává konflikty, od chování, které aktivně narušuje některou z parlamentních činností.
2. Poslanci nesou odpovědnost v případě, že osoby, které zaměstnávají nebo kterým umožňují přístup do Parlamentu, nedodrží v prostorách Parlamentu pravidla chování poslanců.

Předseda nebo jeho zástupci mají disciplinární pravomoc vůči těmto osobám nebo vůči jakékoli jiné osobě, která není z Parlamentu a nachází se v jeho prostorách.

PŘÍLOHA XVII

POKYNY PRO SCHVALOVÁNÍ EVROPSKÉ KOMISE

1. Pro vyjádření souhlasu Parlamentu se sborem komisařů jako celkem platí tyto zásady, kritéria a opatření:

a) Základ pro hodnocení

Parlament hodnotí kandidáty na komisaře na základě jejich celkové způsobilosti, evropanství a osobní nezávislosti. Hodnotí znalosti v jejich budoucí oblasti působnosti a komunikační schopnosti.

Parlament bere zvláštní ohled na rovnováhu mezi počtem žen a mužů. Může se vyjádřit k rozdělení oblastí působnosti nově zvoleným předsedou.

Parlament může požadovat jakékoli informace podstatné pro jeho rozhodnutí o způsobilosti kandidátů na komisaře. Očekává úplné zveřejnění informací týkajících se jejich finančních zájmů.

b) Slyšení

Každý kandidát na komisaře bude vyzván k účasti na jednom slyšení v příslušném výboru nebo výborech. Tato slyšení jsou veřejná.

Slyšení jsou pořádána společně Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů. Pokud se oblasti působnosti prolínají, učiní se příslušná opatření za účelem sdružení příslušných výborů. Mohou nastat tři případy:

- i) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje s oblastí působnosti jediného výboru; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře tento jediný výbor,
- ii) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje přibližně rovnoměrně s oblastí působnosti několika výborů; v tomto případě pořádají slyšení kandidáta na komisaře společně dané výbory,
- iii) oblast působnosti kandidáta na komisaře se z velké části shoduje s oblastí působnosti jednoho výboru a pouze okrajově s oblastí působnosti jiného nebo několika dalších výborů; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře hlavní příslušný výbor, který přizve ke slyšení jeden nebo více dalších výborů.

Praktická opatření budou plně konzultována s nově zvoleným předsedou Komise.

Parlamentní výbory předloží kandidátům na komisaře v dostatečném časovém předstihu před slyšeními otázky k písemnému zodpovězení. Počet podstatných otázek k písemnému zodpovězení je omezen na pět na jeden příslušný výbor.

Slyšení probíhají za takových okolností a podmínek, které kandidátům na komisaře poskytnou rovnou a spravedlivou příležitost představit sebe i své názory.

Kandidáti na komisaře jsou vyzváni k úvodnímu ústnímu prohlášení, které nepřesáhne dvacet minut. Cílem slyšení je rozvinout mnohostranný politický dialog mezi kandidáty na komisaře a poslanci. Před ukončením slyšení je kandidátům na komisaře poskytnuta příležitost učinit stručné závěrečné prohlášení.

c) Hodnocení

Do 24 hodin je veřejnosti k dispozici indexovaný videozáznam slyšení.

Výbory se sejdou neprodleně po ukončení slyšení a provedou hodnocení jednotlivých kandidátů na komisaře. Tyto schůze jsou neveřejné. Výbory jsou vyzvány, aby se vyjádřily k tomu, zda jsou kandidáti na komisaře podle jejich názoru způsobilí být členy sboru a vykonávat specifické úkoly, které jim byly přiděleny. Pokud výbor v těchto dvou bodech nedospěje k dohodě, nechá jeho předseda v krajním případě o obou rozhodnutích tajně hlasovat. Hodnotící zprávy výborů jsou zveřejněny a předloženy na neveřejné společné schůzi Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů. Po výměně názorů prohlásí Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů slyšení za uzavřená, pokud se tyto orgány nerozhodnou požádat o další informace.

Nově zvolený předseda Komise představí celý sbor kandidátů na komisaře a jejich program na zasedání Parlamentu, na které je pozvána celá Rada. Poté následuje rozprava. Na závěr rozpravy může jakákoli politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh usnesení. Použije se čl. 110 odst. 3, 4 a 5. Po hlasování o návrhu usnesení hlasuje Parlament o tom, zda souhlasit, nebo nesouhlasit se jmenováním nově zvoleného předsedy a kandidátů na komisaře jako celku. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů, hlasuje se jmenovitě. Parlament může hlasování odložit na následující zasedání.

2. V případě změny složení sboru komisařů nebo významné změny v oblasti působnosti během jeho funkčního období se použijí tato opatření:

- a) Pokud je třeba obsadit mandát uvolněný z důvodu odstoupení, odvolání nebo úmrtí, vyzve Parlament neodkladně kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek jako v odstavci 1.
- b) V případě přistoupení nového členského státu vyzve Parlament kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek jako v odstavci 1.
- c) V případě významné změny v oblasti působnosti jsou komisaři, kterých se tato změna týká, vyzváni k účasti v příslušných výborech, než se ujmou svých nových funkcí.

Odchylně od postupu stanoveného v odst. 1 písm. c) třetím pododstavci se v případě, kdy se hlasování na plenárním zasedání týká jmenování jediného komisaře, hlasuje tajně.

PŘÍLOHA XVIII

POSTUP UDĚLOVÁNÍ SVOLENÍ K VYPRACOVÁNÍ ZPRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU

ROZHODNUTÍ KONFERENCE PŘEDSEDŮ ZE DNE 12. PROSINCE 2002 ⁽¹⁾

KONFERENCE PŘEDSEDŮ,

s ohledem na články 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, čl. 202 odst. 2 a čl. 205 odst. 2 jednacího řádu;

s ohledem na návrh Konference předsedů výborů a pracovní skupiny pro parlamentní reformu;

vzhledem k tomu, že poté, co vstoupilo v platnost rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2007, je třeba pozměnit rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002,

ROZHODLA

Článek 1

Obecná ustanovení

Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se uplatní na následující kategorie zpráv z vlastního podnětu:

- a) legislativní zprávy z vlastního podnětu vypracované na základě článku 192 Smlouvy o ES a článku 42 jednacího řádu;
- b) strategické zprávy vypracované na základě nelegislativních, strategických a přednostních iniciativ, které jsou součástí ročního legislativního a pracovního programu Komise;
- c) nelegislativní zprávy z vlastního podnětu, které nebyly vypracovány na základě dokumentu jiného orgánu či instituce Evropské unie, nebo byly vypracovány na základě dokumentu předaného Parlamentu pro informaci, aniž je dotčen čl. 2 odst. 3;
- d) výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy uvedené v seznamu v příloze 1 ⁽²⁾;
- e) zprávy o uplatňování právních předpisů EU, jejich provádění ve vnitrostátním právu a prosazování ve členských státech.

Kvóta

2. Každý parlamentní výbor může současně vypracovat až šest zpráv z vlastního podnětu. U výborů, které mají podvýbory, bude tato kvóta navýšena o jednu zprávu na každý podvýbor. Tato dodatečná zpráva bude vypracována podvýborem.

Z tohoto omezení jsou vyňaty:

- legislativní zprávy z vlastního podnětu,
- zprávy o uplatňování; každý výbor může vypracovat jednu takovou zprávu ročně.

Minimální doba před přijetím zprávy

3. Parlamentní výbor, který žádá o udělení svolení, nesmí přijmout dotčenou zprávu dříve než za tři měsíce ode dne udělení svolení nebo – v případě oznámení – dříve než za tři měsíce od schůze Konference předsedů výborů, na níž byla zpráva oznámena.

Článek 2

Podmínky pro udělování svolení

1. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy vyžadujícími především výzkumné a analytické práce, které mohou být zajištěny jinými prostředky, např. pomocí studií.

⁽¹⁾ Toto rozhodnutí bylo pozměněno rozhodnutím Konference předsedů ze dne 26. června 2003 a jeho konsolidované znění bylo vytvořeno dne 3. května 2004. Toto rozhodnutí bylo dále pozměněno rozhodnutím o výkladu článku 48 jednacího řádu přijatým na plenárním zasedání dne 15. června 2006 a rozhodnutím Konference předsedů ze dne 14. února 2008.

⁽²⁾ Parlamentní výbory, které mají v úmyslu vypracovat výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy na základě čl. 119 odst. 1 jednacího řádu nebo na základě jiných právních ustanovení (uvedené v seznamu v příloze 2), musí o tom předem informovat Konferenci předsedů výborů, a zejména poukázat na vhodný právní základ vyplývající ze Smluv a z ostatních právních ustanovení včetně jednacího řádu EP. Konference předsedů výborů je poté oznámí Konferenci předsedů. Takovým zprávám se svolení uděluje automaticky a nevztahuje se na ně kvóta uvedená v čl. 1 odst. 2.

2. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy, která již byla předmětem zprávy přijaté na plenárním zasedání během posledních dvanácti měsíců, pokud to ve výjimečných případech není odůvodněno novými skutečnostmi.

3. Zprávy, které mají být vypracovány na základě dokumentu předaného pro informaci Parlamentu, musí splňovat následující podmínky:

— základní dokument musí být oficiálním dokumentem vypracovaným orgánem nebo institucí Evropské unie a zároveň dokumentem,

a) který byl oficiálně předán Parlamentu ke konzultaci nebo pro informaci,

b) nebo který byl zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* v rámci konzultací se zainteresovanými stranami,

c) nebo který je dokumentem orgánu či instituce Unie, který byl oficiálně předložen Evropské radě, nebo je dokumentem, který z takového dokumentu vychází,

— dokument musí být přeložen do všech úředních jazyků Evropské unie,

— žádost o udělení svolení musí být podána nejpozději do čtyř měsíců od předání dotyčného dokumentu Evropskému parlamentu nebo od jeho zveřejnění v *Úředním věstníku*.

4. Zprávy nevztahující se k žádnému základnímu dokumentu vydanému orgánem Společenství se nesmějí zabývat tématy výslovně zmíněnými v ročním legislativním plánu a plánu činnosti předložených Komisí a schválených Parlamentem pro běžný rok.

Článek 3

Postup

Automatické udělení svolení

1. Svolení k vypracování se uděluje automaticky po oznámení žádosti Konferenci předsedů výborů u:

— zpráv o uplatňování,

— výročních zpráv o činnosti a monitorovacích zpráv uvedených v seznamu v příloze 1.

Úloha Konference předsedů výborů

2. Řádně odůvodněné žádosti o udělení svolení jsou zaslány Konferenci předsedů výborů, která přezkoumá, zda splňují kritéria uvedená v člácích 1 a 2 a kvótu stanovenou v článku 1. Tyto žádosti uvádějí typ a přesný název zprávy, popřípadě také základní dokument či dokumenty.

3. Žádosti o udělení svolení k vypracování strategických zpráv budou Konferencí předsedů výborů schváleny po vyřešení všech případných sporů o příslušnost. Na zvláštní žádost některé z politických skupin může Konference předsedů do čtyř týdnů parlamentní činnosti od jejího obdržení rozhodnout o zrušení uděleného svolení.

4. Konference předsedů výborů požádá Konferenci předsedů o schválení žádostí o udělení svolení k vypracování legislativních či nelegislativních zpráv z vlastního podnětu, o nichž soudí, že odpovídají těmto kritériím a přidělené kvótě. Konference předsedů výborů současně oznámí Konferenci předsedů veškeré roční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy uvedené v seznamu v přílohách 1 a 2, zprávy o uplatňování a strategické zprávy, k jejichž vypracování bylo uděleno svolení.

Udělení svolení Konference předsedů k vypracování zpráv a spory o příslušnost

5. Konference předsedů rozhodne o žádostech o udělení svolení k vypracování legislativních a nelegislativních zpráv z vlastního podnětu nejpozději do čtyř týdnů parlamentní činnosti od obdržení žádosti Konference předsedů výborů, pokud výjimečně nerozhodne o prodloužení této lhůty.

6. Pokud je zpochybněna příslušnost výboru k vypracování zprávy, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení Konferencí vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené ⁽¹⁾.

Článek 4

Použití článku 50 jednacího řádu – postup s přidruženými výbory ⁽²⁾

1. Žádosti o použití článku 50 jednacího řádu se podávají nejpozději v pondělí, které předchází schůzi Konference předsedů výborů, na níž se projednávají žádosti o udělení svolení k vypracování zprávy z vlastního podnětu.

2. Konference předsedů výborů projednává žádosti o udělení svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu a o použití článku 50 na své měsíční schůzi.

3. Jestliže se příslušné výbory nedohodly na žádosti o použití článku 50, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení Konferencí vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené ⁽³⁾.

Článek 5

Závěrečná ustanovení

1. V závěru volebního období musí být žádosti o vypracování zpráv z vlastního podnětu podány nejpozději v měsíci červenci roku, který předchází volbám. Pozdějším žádostem nelze vyhovět kromě řádně odůvodněných žádostí ve výjimečných případech.

2. Konference předsedů výborů předkládá jednou za dva a půl roku Konferenci předsedů zprávu o stavu vypracovávání zpráv z vlastního podnětu.

3. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2002. Ruší a nahrazuje tato rozhodnutí:

— rozhodnutí Konference předsedů ze dne 9. prosince 1999 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu ve smyslu článku 48 jednacího řádu a rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. února a ze dne 17. května 2001 doplňující přílohu tohoto rozhodnutí,

— rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. června 2000 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv na základě dokumentů předaných pro informaci Evropskému parlamentu jinými orgány nebo institucemi Evropské unie.

PŘÍLOHA 1

VÝROČNÍ ZPRÁVY O ČINNOSTI A MONITOROVACÍ ZPRÁVY, K JEJICHŽ VYPRACOVÁNÍ SE SVOLENÍ UDĚLUJE AUTOMATICKY A U NICHŽ POČET SOUČASNĚ VYPRACOVÁVANÝCH ZPRÁV NESMÍ PŘESÁHNOUT ŠEST (V SOULADU S ČL. 1 ODS. 2 A ČLÁNEK 3 TOHOTO ROZHODNUTÍ)

Zpráva o lidských právech ve světě a o politice EU v oblasti lidských práv (Výbor pro zahraniční věci)

Výroční zpráva Rady podle operativního ustanovení 8 Kodexu chování Evropské unie v souvislosti s vývozem zbraní (Výbor pro zahraniční věci)

Zpráva o monitorování a uplatňování práva Společenství (Výbor pro právní záležitosti)

Zlepšení tvorby právních předpisů – používání zásady subsidiarity a proporcionality (Výbor pro právní záležitosti)

Zpráva o činnosti Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU (Výbor pro rozvoj)

⁽¹⁾ Tento odstavec byl vložen na základě rozhodnutí přijatého na plenárním zasedání dne 15. června 2006 o výkladu článku 48 jednacího řádu.

⁽²⁾ Tento článek byl vložen rozhodnutím Konference předsedů ze dne 26. června 2003.

⁽³⁾ Tento odstavec byl vložen na základě rozhodnutí přijatého na plenárním zasedání dne 15. června 2006 o výkladu článku 48 jednacího řádu.

Zpráva o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)

Zpráva o rovnosti příležitostí mezi muži a ženami v Evropské unii (Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví)

Integrovaný přístup k rovnosti žen a mužů při práci výboru (výroční zpráva) (Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví)

Zpráva o soudržnosti (Výbor pro regionální rozvoj)

Ochrana finančních zájmů Společenství – boj proti podvodům (Výbor pro rozpočtovou kontrolu)

Výroční zpráva EIB (Výbor pro rozpočtovou kontrolu / Hospodářský a měnový výbor – jednou za dva roky)

Veřejné finance v HMU (Hospodářský a měnový výbor)

Evropská hospodářská situace: přípravná zpráva o integrovaných hlavních směrech politik a zejména hlavních směrech hospodářské politiky (Hospodářský a měnový výbor)

Výroční zprávy ECB (Hospodářský a měnový výbor)

Zpráva o politice hospodářské soutěže (Hospodářský a měnový výbor)

Výroční zpráva o hodnocení vnitřního trhu (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

Výroční zpráva o opatřeních na ochranu spotřebitele (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

Výroční zpráva o síti Solvit (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

PŘÍLOHA 2

VÝROČNÍ ZPRÁVY O ČINNOSTI A MONITOROVACÍ ZPRÁVY, KTERÉ STANOVÍ URČITÝ ČLÁNEK JEDNACÍHO ŘÁDU A K JEJICHŽ VYPRACOVÁNÍ SE SVOLENÍ UDĚLUJE AUTOMATICKY (NEPODLÉHAJÍ OMEZENÍ NA ŠEST SOUČASNĚ VYPRACOVÁVANÝCH ZPRÁV)

Výroční zpráva o přístupu veřejnosti k dokumentům Parlamentu, čl. 104 odst. 7 (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)

Zpráva o politických stranách na evropské úrovni, čl. 210 odst. 6 (Výbor pro ústavní záležitosti)

Zpráva o jednání Petičního výboru, čl. 202 odst. 8 (Petiční výbor)

Zpráva o výroční zprávě veřejného ochránce práv, čl. 205 odst. 2 druhá část (Petiční výbor)

PŘÍLOHA XIX

PARTNERSTVÍ PRO KOMUNIKACI O EVROPĚ**Cíle a zásady**

1. Evropský parlament, Rada a Evropská komise přikládají prvořadý význam zlepšení komunikace o otázkách EU s cílem umožnit evropským občanům uplatňovat svoje právo podílet se na demokratickém životě Unie, v jejímž rámci jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům, přičemž jsou současně dodržovány zásady pluralismu, účasti, otevřenosti a transparentnosti.
2. Cílem uvedených tří orgánů je podpořit sbližování názorů na priority, které má v oblasti komunikace Evropská unie jako celek, podpořit přidanou hodnotu přístupu EU ke komunikaci o evropských otázkách, usnadnit výměny informací a osvědčených postupů a rozvinout součinnost mezi orgány při zajišťování komunikace související s těmito prioritami, případně i usnadnit spolupráci mezi uvedenými orgány a členskými státy.
3. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že komunikace o Evropské unii vyžaduje politickou angažovanost orgánů EU a členských států a že za komunikaci o otázkách EU s občany nesou odpovědnost členské státy.
4. Uvedené tři orgány jsou přesvědčeny, že informační a komunikační činnosti související s evropskými otázkami by měly všem lidem zajistit přístup k věrohodným a různorodým informacím o Evropské unii a umožnit občanům uplatňovat svoje právo na vyjadřování názorů a aktivně se účastnit veřejné rozpravy o otázkách Evropské unie.
5. Uvedené tři orgány při provádění informačních a komunikačních činností prosazují respektování mnohojazyčnosti a kulturní rozmanitosti.
6. Uvedené tři orgány přijaly politický závazek těchto cílů dosáhnout. Vyzývají ostatní orgány a instituce EU, aby jejich úsilí podpořily a aby v případě zájmu k tomuto přístupu přispěly.

Partnerský přístup

7. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že je důležité řešit náročný úkol týkající se komunikace o otázkách EU prostřednictvím partnerství mezi členskými státy a orgány EU s cílem zajistit na patřičné úrovni účinnou komunikaci s co největším počtem osob a poskytovat jim objektivní informace.

Chťejí rozvíjet součinnost s celostátními, regionálními a místními orgány, jakož i se zástupci občanské společnosti.

Za tímto účelem by chtěly podpořit pragmatický partnerský přístup.

8. Uvedené orgány v této souvislosti připomínají klíčovou úlohu Interinstitucionální skupiny pro informace (IGI), která uvedeným orgánům slouží jako rámec na vysoké úrovni pro rozvíjení politické rozpravy o informačních a komunikačních činnostech souvisejících s EU s cílem podpořit součinnost a doplňkovost. Za tímto účelem se Interinstitucionální skupina pro informace, již společně předsedají zástupci Evropského parlamentu, Rady a Evropské komise a jejichž jednání se jako pozorovatelé účastní zástupci Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru, schází v zásadě dvakrát za rok.

Rámec pro spolupráci

Uvedené tři orgány hodlají spolupracovat na tomto základě:

9. Uvedené tři orgány budou respektovat individuální odpovědnost každého orgánu EU a každého členského státu za svou vlastní komunikační strategii a priority a v rámci Interinstitucionální skupiny pro informace budou každý rok stanovovat omezený počet společných priorit v oblasti komunikace.
10. Tyto priority budou založeny na prioritách v oblasti komunikace, jež stanoví orgány a instituce EU v souladu se svými interními postupy a jež případně doplní strategická stanoviska a úsilí členských států v této oblasti s přihlédnutím k očekáváním občanů.
11. Uvedené tři orgány a členské státy budou usilovat o získání dostatečné podpory pro komunikaci o stanovených prioritách.
12. Útvary v členských státech a orgánech EU odpovědné za komunikaci by měly spolupracovat v zájmu zajištění úspěšného provádění společných priorit v oblasti komunikace, jakož i dalších činností souvisejících s komunikací o EU, v případě potřeby na základě vhodných správních ujednání.

-
13. Uvedené orgány a členské státy se vyzývají, aby si vyměňovaly informace o dalších komunikačních činnostech souvisejících s EU, zejména o komunikačních činnostech v jednotlivých odvětvích plánovaných uvedenými orgány a institucemi, pokud vyústí v informační kampaně v členských státech.
 14. Komise se vyzývá, aby ostatním orgánům EU předkládala na začátku každého roku zprávu o hlavních výsledcích dosažených v předchozím roce při provádění společných priorit v oblasti komunikace.
 15. Toto politické prohlášení bylo podepsáno dne dvacátého druhého října roku dva tisíce osm.
-

PŘÍLOHA XX

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE O PRAKTICKÝCH OPATŘENÍCH PRO POSTUP SPOLUROZHODOVÁNÍ (ČLÁNEK 251 SMLOUVY O ES) ⁽¹⁾**OBECNÉ ZÁSADY**

1. Evropský parlament, Rada a Komise, (dále jen „orgány“), konstatují, že současná praxe založená na rozhovorech mezi předsednictvím Rady, Komisí, předsedy příslušných výborů nebo zpravodaji Evropského parlamentu a mezi spolupředsedy dohodovacího výboru se osvědčila.
2. Orgány potvrzují, že tato praxe, která se rozvinula ve všech stádiích postupu spolurozhodování, musí být i nadále podporována. Orgány se zavázaly, že přezkoumají své pracovní metody s cílem ještě lépe využít všechny možnosti, které nabízí postup spolurozhodování, jak jej stanoví Smlouva o ES.
3. Toto společné prohlášení vyjasňuje tyto pracovní metody a praktická opatření jejich používání. Doplňuje interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾, a zejména ustanovení týkající se postupu spolurozhodování. Orgány se plně zavazují dodržovat tyto závazky s ohledem na zásady transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti. V tomto ohledu by orgány měly věnovat zvláštní pozornost dalším návrhům na zjednodušení, a současně respektovat *acquis communautaire*.
4. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, a tím případně usnadnit přijetí aktu v co nejdřívějším stadiu postupu.
5. Za tímto účelem orgány spolupracují prostřednictvím příslušných interinstitucionálních kontaktů s cílem sledovat postup práce a analyzovat míru shody ve všech stádiích postupu spolurozhodování.
6. Orgány se v souladu se svými jednacími řády zavazují k pravidelné výměně informací o pokroku při projednávání různých dokumentů postupem spolurozhodování. Zajistí co nejlepší koordinaci svých pracovních harmonogramů s cílem umožnit, aby vedení jednání bylo koherentní a směřovalo ke sblížení stanovisek. Orgány se proto budou snažit vypracovat orientační harmonogram pro jednotlivá stadia přijímání různých legislativních návrhů, přičemž budou plně respektovat politickou povahu tohoto rozhodovacího postupu.
7. Spolupráce mezi orgány v rámci spolurozhodování má často podobu třístranných jednání. Užitečnost a flexibilita těchto třístranných jednání se odráží ve skutečnosti, že se významně zvýšil počet dohod dosažených v prvním nebo druhém čtení a že rovněž přispěly k přípravě schůzí dohodovacího výboru.
8. Tato třístranná jednání mají většinou neformální podobu. Mohou se konat kdykoli během spolurozhodování a mohou se jich účastnit zástupci na různých úrovních, a to podle povahy očekávané diskuze. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se budou účastnit jednání, stanoví jejich mandát k vyjednávání a včas o tom vyrozumí ostatní orgány.
9. Je-li to možné, je každý návrh kompromisního textu, který má být předmětem diskuze na příštím jednání, předem zaslán všem účastníkům. S cílem zvýšit transparentnost budou třístranná jednání, která se konají v prostorách Evropského parlamentu a Rady, pokud možno předem oznámeny.
10. Předsednictví Rady se snaží účastnit se schůzí parlamentních výborů. Případně řádně posoudí žádost, kterou obdrží, o poskytnutí informací ohledně postoje Rady.

PRVNÍ ČTENÍ

11. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, aby byly akty přijaty pokud možno v prvním čtení.

Dohoda v prvním čtení v Evropském parlamentu

12. Jsou navazovány příslušné kontakty s cílem usnadnit konání jednání v prvním čtení.
13. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

14. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů k návrhu Komise. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

15. Je-li v této souvislosti zřejmé, že projednávání aktu bude ukončeno v prvním čtení, měla by být informace o záměru uzavřít dohodu uvedena co nejdříve ve známost.

Dohoda ve stadiu společného postoje Rady

16. Pokud nebylo dosaženo dohody před prvním čtením v Evropském parlamentu, je možné pokračovat v kontaktech s cílem uzavřít dohodu ve stadiu společného postoje Rady.

17. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí světuje Smlouva.

18. Pokud je dosaženo dohody, zašle předseda příslušného parlamentního výboru předsedovi Výboru stálých zástupců dopis obsahující doporučení plénu přijmout společný postoj Rady bez pozměňovacích návrhů, bude-li společný postoj potvrzen Radou, s výhradou právně-jazykové revize. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DRUHÉ ČTENÍ

19. Rada ve vysvětlujícím prohlášení co nejjasněji vyloží důvody, které ji vedly k přijetí společného postoje. Evropský parlament co nejdříve zohlední tyto důvody a postoj Komise ve svém druhém čtení.

20. Před předáním společného postoje se Rada snaží spolu s Evropským parlamentem a Komisí najít nejvhodnější datum jeho předání s cílem zajistit maximální efektivitu legislativního postupu ve druhém čtení.

Dohoda ve druhém čtení v Evropském parlamentu

21. Jakmile Evropský parlament obdrží společný postoj Rady, příslušné kontakty pokračují s cílem lépe pochopit jednotlivé postoje, a tak dovést legislativní postup co nejdříve ke konci.

22. Komise usnadní tyto kontakty a vydá své stanovisko s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady, s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí světuje Smlouva.

23. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů ke společnému postoji Rady. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DOHODOVACÍ ŘÍZENÍ

24. Ukáže-li se, že Rada nebude moci přijmout všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu předložené ve druhém čtení, a pokud je Rada připravena vysvětlit svůj postoj, bude uspořádáno první třístranné jednání. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se zúčastní jednání, a stanoví jejich mandát k vyjednávání. Komise co nejdříve oznámí oběma delegacím své záměry s ohledem na své stanovisko k pozměňovacím návrhům Evropského parlamentu přijatým ve druhém čtení.

25. V průběhu dohodovacího řízení se konají třístranná jednání s cílem projednat nevyřešené otázky a připravit půdu pro dosažení dohody v dohodovacím výboru. Výsledky těchto jednání jsou projednány a pokud možno schváleny na schůzích jednotlivých orgánů.

26. Dohodovací výbor svolává předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu a s náležitým ohledem na ustanovení Smlouvy.

27. Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady. Podněty Komise mohou zahrnovat přípravu kompromisních textů s ohledem na postoje Evropského parlamentu a Rady a s náležitým ohledem na úlohu, kterou jí světuje Smlouva.

28. Dohodovacímu výboru předsedají předseda Evropského parlamentu spolu s předsedou Rady. Schůzím výboru střídavě předsedá každý ze spolupředsedů.

29. Data a pořady jednání schůzí dohodovacího výboru stanoví oba spolupředsedové s cílem zajistit efektivní fungování dohodovacího výboru v rámci dohodovacího řízení. Navrhovaná data jsou konzultována s Komisí. Evropský parlament a Rada stanoví orientačně vhodná data pro konání dohodovacích jednání a informuje o nich Komisi.

30. Spolupředsedové mohou zařadit na pořad jednání jakékoli schůze dohodovacího výboru několik záležitostí. Vedle hlavní záležitosti („bod B“), v níž zatím nebylo dosaženo dohody, může být dohodovací řízení o dalších záležitostech zahájeno nebo ukončeno bez rozpravy o těchto záležitostech („bod A“).

31. S ohledem na ustanovení Smlouvy týkající se lhůt Evropský parlament a Rada co nejvíce zohledňují požadavky související s harmonogramem, a zejména ty, jež souvisejí s přerušением činnosti orgánů a s volbami do Evropského parlamentu. V každém případě by přerušением činnosti mělo být co nejkratší.

32. Dohodovací výbor se schází střídavě v prostorách Evropského parlamentu a Rady, aby oba orgány rovným způsobem sdílely technické zázemí včetně tlumočnického zázemí.

33. Dohodovací výbor má k dispozici návrh Komise, společný postoj Rady a stanovisko Komise k tomuto postoji, pozměňovací návrhy Evropského parlamentu, stanovisko Komise k těmto návrhům a společný pracovní dokument delegací Evropského parlamentu a Rady. Pracovní dokument by měl uživatelům umožnit snadno identifikovat sporné body a účinně na ně odkazovat. Komise zpravidla vydá stanovisko do tří týdnů poté, co úřední cestou obdrží výsledky hlasování v Evropském parlamentu, a nejpozději při zahájení jednání dohodovacího výboru.

34. Spolupředsedové mohou předložit dohodovacímu výboru texty ke schválení.

35. Dohody o společném návrhu je dosaženo na schůzi dohodovacího výboru nebo později výměnou dopisů mezi spolupředsedy. Kopie těchto dopisů jsou zaslány Komisi.

36. Je-li dohody o společném návrhu dosaženo v dohodovacím výboru, je znění této dohody po právně-jazykové finalizaci předloženo spolupředsedům k formálnímu schválení. Ve výjimečných případech a s ohledem na dodržení lhůt může být spolupředsedům předložen ke schválení návrh společného návrhu.

37. Spolupředsedové zašlou schválený společný návrh předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Není-li dohodovací výbor schopen se dohodnout na společném návrhu, spolupředsedové tuto skutečnost oznámí předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Tyto dopisy slouží jako úřední zápis. Kopie dopisů jsou zaslány na vědomí Komisi. Pracovní dokumenty, které byly použity během dohodovacího řízení, budou uloženy a zpřístupněny v rejstříku každého orgánu po ukončení řízení.

38. Sekretariát Evropského parlamentu a generální sekretariát Rady pracují společně jako sekretariát dohodovacího výboru za zapojení generálního sekretariátu Komise.

OBECNÁ USTANOVENÍ

39. Považuje-li Evropský parlament nebo Rada za důležité prodloužit lhůty stanovené článkem 251 Smlouvy, oznámí tuto skutečnost předsedovi druhého z těchto orgánů a Komisi.

40. Pokud je v prvním nebo druhém čtení nebo v dohodovacím řízení dosaženo dohody, je konečné znění schváleného textu vypracováno v úzké spolupráci a po vzájemné dohodě právně-jazykovými útvary Evropského parlamentu a Rady.

41. V žádném ze schválených textů nelze provádět změny, aniž by k tomu Evropský parlament a Rada na příslušné úrovni daly výslovný souhlas.

42. Konečné znění by mělo být vypracováno s řádným ohledem na rozdílné postupy Evropského parlamentu a Rady, zejména s ohledem na dodržení lhůt pro ukončení interních postupů. Orgány se zavazují, že nevyužijí lhůty pro právně-jazykovou finalizaci aktů k opětovnému otevření diskuze o obsahových otázkách.

43. Evropský parlament a Rada se dohodnou na společném předložení textů připravených společně těmito orgány.

44. Orgány se zavazují, pokud možno, používat v aktech přijímaných postupem spolurozhodování vzájemně použitelná standardní ustanovení, zejména ustanovení týkající se prováděcích pravomocí (v souladu s rozhodováním v rámci projednávání ve výborech⁽¹⁾), vstupu v platnost, provedení a používání aktů a dodržování práva Komise podávat legislativní návrhy.

45. Orgány usilují o uspořádání společné tiskové konference, na které oznámí úspěšný výsledek legislativního postupu dosažený v prvním nebo ve druhém čtení nebo v dohodovacím řízení. Rovněž usilují o vydání společné tiskové zprávy.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

46. Po přijetí legislativního aktu přijímaného postupem spolurozhodování Evropským parlamentem a Radou je text předložen k podpisu předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Rady a generálním tajemníkům těchto orgánů.

47. Předsedové Evropského parlamentu a Rady obdrží text k podpisu ve svém jazyce, a je-li to možné, podepíší jej společně během slavnostního ceremoniálu, který je pořádán jednou za měsíc u příležitosti podepisování důležitých aktů za přítomnosti sdělovacích prostředků.

48. Společně podepsaný text je předán ke zveřejnění v *Úřednímu věstníku Evropské unie*. Ke zveřejnění obvykle dojde do dvou měsíců od přijetí legislativního aktu Evropským parlamentem a Radou.

49. Jestliže jeden z orgánů zjistí, že ve znění textu (nebo v jedné z jazykových verzí textu) je písařská nebo zjevná chyba, okamžitě na tuto skutečnost upozorní ostatní orgány. Jestliže se chyba týká aktu, který dosud nebyl přijat ani Evropským parlamentem ani Radou, právně-jazykové útvary Evropského parlamentu a Rady připraví v úzké spolupráci nezbytnou opravu. Týká-li se chyba aktu, který již byl přijat jedním nebo oběma těmito orgány a byl či nebyl zveřejněn, Evropský parlament a Rada přijmou na základě společné dohody opravu, která byla vypracována podle jejich postupů.

PŘÍLOHA XXI

KODEX PRO VEDENÍ JEDNÁNÍ V RÁMCI ŘÁDNÉHO LEGISLATIVNÍHO POSTUPU ⁽¹⁾**1. Úvod**

Tento kodex stanoví obecné zásady pro vedení jednání ze strany Parlamentu ve všech fázích postupu spolurozhodování s cílem posílit transparentnost a kontrolu těchto jednání, zejména v rané fázi řádného legislativního postupu ⁽²⁾. Doplní „Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování“ schválené Parlamentem, Radou a Komisí ⁽³⁾, které se vztahem mezi těmito třemi orgány zabývá podrobněji.

Na straně Parlamentu nese během jednání v prvním i druhém čtení hlavní odpovědnost příslušný parlamentní výbor.

2. Rozhodnutí zahájit jednání

Obecně platí, že Parlament ve všech fázích řádného legislativního postupu využije všech možností, jež má k dispozici. O tom, že bude vyvinuto úsilí o dosažení dohody již v rané fázi průběhu legislativního procesu, je rozhodováno případ od případu, přičemž jsou zohledněna specifika každého jednotlivého návrhu. Takové rozhodnutí musí být politicky odůvodněné např. s ohledem na politické priority, nekontroverznost či „technickou povahu“ návrhu, naléhavost situace nebo postoj daného předsednictví ke konkrétnímu návrhu.

O možnosti zahájit jednání s Radou informuje zpravodaj všechny členy výboru, přičemž rozhodnutí o zahájení těchto jednání se přijímá buď na základě široké shody, nebo – v případě potřeby – hlasováním.

3. Složení vyjednávacího týmu

Součástí rozhodnutí výboru zahájit jednání s Radou a Komisí za účelem dosažení dohody je i rozhodnutí o složení vyjednávacího týmu EP. Obecně platí, že je nutné zachovat politickou rovnováhu a že těchto jednání se alespoň na úrovni řadových členů účastní všechny politické skupiny.

Praktickou organizaci jednání zajišťuje příslušný útvar generálního sekretariátu EP.

4. Pověření vyjednávacího týmu

Obecně platí, že pověření vyjednávacího týmu EP se zakládá na pozměňovacích návrzích přijatých ve výboru nebo v plénu. Výbor může rovněž stanovit priority a časový rámec jednání.

Ve výjimečném případě, kdy jednání o dosažení dohody v prvním čtení probíhají před hlasováním ve výboru, může výbor vydat pro vyjednávací tým EP doporučení.

5. Organizace třístranných jednání

V zájmu posílení transparentnosti se třístranná jednání vedená v Evropském parlamentu a Radě vždy oznamují.

Třístranná jednání jsou vedena na základě jednoho společného dokumentu, v němž je uveden postoj příslušného orgánu ke každému pozměňovacímu návrhu a který rovněž obsahuje případné kompromisní návrhy rozdané na třístranných schůzkách (např. zavedená praxe čtyřsloupcových dokumentů). Je-li to možné, jsou kompromisní návrhy předkládány k diskuzi na nadcházejícím jednání předány všem účastníkům předem.

V případě potřeby by měl mít vyjednávací tým EP k dispozici tlumočnické služby ⁽⁴⁾.

6. Zpětná vazba a rozhodnutí o dosažené dohodě

Po každém třístranném jednání informuje vyjednávací tým výbor o jeho výsledku a poskytne členům výboru všechny distribuované dokumenty. Není-li to z časových důvodů možné, setká se vyjednávací tým se stínovými zpravodaji, v případě potřeby spolu s koordinátory, kterým předá úplné aktuální informace.

⁽¹⁾ Ve znění schváleném Konferencí předsedů dne 18. září 2008.

⁽²⁾ Zvláštní pozornost je nutné věnovat jednáním vedeným v těch fázích postupu spolurozhodování, kdy je informovanost Parlamentu velmi omezená. To se týká jednání: před hlasováním ve výboru v prvním čtení za účelem dosažení dohody v prvním čtení; po prvním čtení v Parlamentu za účelem dosažení dohody na začátku druhého čtení.

⁽³⁾ Viz příloha XX.

⁽⁴⁾ V souladu s rozhodnutím předsednictva ze dne 10. prosince 2007.

Výbor posoudí dohodu, byla-li dosažena, nebo – pokud jsou nutná další jednání – aktualizuje pověření vyjednávacího týmu. Není-li to z časových důvodů možné, zejména ve fázi druhého čtení, přijmou rozhodnutí ohledně dohody zpravodaj a stínový zpravodajové, v případě potřeby spolu s předsedou výboru a koordinátory. Mezi uzavřením jednání a hlasováním v plénu je dostatečný časový odstup, aby si politické skupiny mohly připravit své konečné stanovisko.

7. Podpora

Vyjednávací tým má potřebné zázemí, které mu umožňuje řádně vykonávat jeho činnost. Mimo jiné by měl mít k dispozici „tým administrativní podpory“ složený z pracovníků sekretariátu výboru, politického poradce zpravodaje, pracovníků sekretariátu pro spolurozhodování a právní služby. Tento tým může být rozšířen v závislosti na povaze projednávaného návrhu a fázi jednání.

8. Dokončení

Dohoda mezi Parlamentem a Radou je potvrzena písemně oficiálním dopisem. V dohodnutých zněních nejsou prováděny žádné změny, aniž by se na tom Evropský parlament a Rada výslovně dohodly na příslušné úrovni.

9. Dohodovací řízení

Zásady stanovené v tomto kodexu platí i pro dohodovací řízení, přičemž na straně Parlamentu nese hlavní odpovědnost delegace EP.
